

புதுவையில் வெளியாகும்

புதிதாய் வந்ததெனில் மனமொருமனம்

புதிதாய் வந்ததெனில் மனமொருமனம்.

இதில் வந்த மனமொருமனம் வந்த மனமொருமனம்
மலர்ந்த கொந்தளிப்பு வந்த மனமொருமனம்
கொஞ்சல்வளம் ஒட்டிய மனமொருமனம்
கன் மனமொருமனம் மனமொருமனம்
மனமொருமனம் மனமொருமனம்
மனமொருமனம் மனமொருமனம்
மனமொருமனம் மனமொருமனம்

இதில்

மனமொருமனம் மனமொருமனம்

மனமொருமனம்

புதிதாய் வந்ததெனில் மனமொருமனம்

மனமொருமனம்

இலக்கம் அம்மாள் இயற்றியதை

மனமொருமனம்

மனமொருமனம்

மனமொருமனம்

மனமொருமனம்

இதன் விளை

1929.

[குபா-1.]

உ

சிவமயம்.

திருவாலவாய் என்னும் மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீமீனாக்ஷி சுந்தரீஸ்வரி என்னும்

ஸ்ரீமத தடாத்நாதேவி

திருவவதாராக் கீர்த்தனை

விநாயகர் துதி.

இராகம்-முகாரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கிரிராஜ்தநயாசரணம்-கௌரி

மகிழ்ந் துவளர்த்த மைந்தரேசரணம்

அதுபல்லவி.

முருகருக்குமுன்

முனிவர்மகிழ்ந் து

சுந்தரேசர்சிந்தைக்கு

சங்கரியைபக்திசெய்ய

பிறந்தநாதா-கமல

பூஜிக்கும்பாதா

இசைந்தசுதா-சிவ

புத்திரீதா

ஸ்ரீரத்தினாதகாதேவி

அரிதாசியும்மன்-சரித்திரம்பாட
ஆனைமுகனேரிபா-புன்புடன்கூட

சானாம்கள்.

ஆலாஸ்யலீலைகலை	நான் உரைக்க-டி
சுணபதிநெய்நாலை	வந்துதிக்க
எந்தேமுமடன்கை	நான் துதிக்க-கண்ணன்
மருமகனேரிபா	என்மனம்பூரிக்க

சத்தியமாகவே உன் சாணந்தில்பணிந்தேன்
சுகளமும்உன் றனன்செய லென்றுவறிந்தேன்

மூலச்சவாகன	மேடு
போஷிக்கவாரும்	அதிகசீலா
உல்லையாயனத்துக்கு	திவ்யகோலா-வாணி
லட்சுமிசேவிக்கும்	நீலவேணியாள்பாலா

துஷ்டமோகுகளை வதைசெய்தருரா
கஷ்டப்நிபஞ்ஞரைக் கார்த்துரட்சித்ததீரா கிரி

கோடிபாஸ்கர	ப்ரகாசா-உன்னை
கொண்டாமெதொண்ட	ரிடத்திலநேசா
வெள்ளியங்கிரி	நகரினில்வாசா-வள்ளி
பதியையிறுதாவா	யடைந்தகணேசா

அடியாராமகழஞ்சை தந்தந்தரித்தகையா
படியிடைமீனாட்சிபிரியாட்கு புத்திபோதிநீமெய்யா கிரி

சரஸ்வதி துதி.

இராகம-சுருட்டி-அடதாளம்-சாபபு.

பல்லவி.

நான் முசந்தேவி எந்தாயே-என்
நாவினில்வந்து நிர்ந்தனம்செய்நீயே

மால்மகனுக்கு	மனதுக்கிசந்தபாரி
மதுரமானவாக்கு	தந்துளிகா

சரணங்கள்.

சமஸ்தகரநதவநி நும	நாரததபமானதேவீ
சரணம் சரணம் சஞ்ச	விறக்கிறதெந்தன் ஐவிநால்
பக்திபுடன்பரா	சத்தசுத்தபைபாட
யுக்திபுத்திரீதந்து	செத்தத்திலிருகூட நால்
மதுரைமீனாட்சிபிரி	யாள்லாக்கிலேவசித்து
மஹாமேருநிலையான்பாத	வயம்பிலைநிறுத்து நால

மீனாட்சி துதி.

_____ டிராணா-ருபகதாளம்.

பல்லவி.

மீனாட்சிஉந்தன் திருக்கல்யாணமஹா உத்ஸவங்களை நான் பாட-உன் முந்தினமைந்தன் ஸகிதமாகநேக்கு வந்துதுணைசெய்கூட

அஹுபல்லவி.

வானகரீவந்தன்வைத்	தவிமானத்தின்மேல்
வாய்ந்துவிளங்கும்	என்தாயே-வேதம்
ஏதுமறியா	ஏழையடியாளிசைக்
குந்தமிழ்க்	கருள்செய்கியே
நாரியர்நல்ல	சுபத்திலிதைப்பாட
நியாயந்தெரிந்த	வித்வாமிசாங்கொண்டாட
எந்தன்மதிநாளுக்கு	நாள்மேலேயோட
ஈஸ்வரிநீஹருத	யத்திலிருகூட-மீனாட்சி
முத்தொழிலும்கற்ற	சக்தனுடனேசந்
தோஷித்துவந்	தென்னைக்காரு-நல்ல
முத்துமீனாட்சிபிரியாளே	சற்றேறகடைக்
கண்ணுலே	நீயுறுப்பாரு
நாலுந்தெரிய	யுக்திபுத்தியைக்கொடு
ஞானநாததைளன்	நெஞ்சநஞ்சையிலநடு
நான்முகன்னேதவி	யொடுவாக்கில்வந்துகூடு
என்னாவிருந்து	நல்லகிருதிநீபாடு-மீனாட்சி

புரீமத்தடாதகாதேவி

விருத்தம்.

மதிவம்சமன்வகுல மேகரர்க்கு
 மசனாகியலையத்துவஜ ரவதரித்தார்
 கதியடையகதம்பவன சுந்தரத்தனை
 காலந்தவராமம் கண்டோசேவித்தார்
 எதியானகாஞ்சனா மலையையநல்
 நகர்குலத்தில் எலியாணஞ்செய்துகவித்தார்
 வதிவொருவரில்லாம லெம்பும்போற்ற
 எதில்சச்சரதிபதி மஞ்ஞம்மரித்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பி-ஹரிஞ்சுபதாளம்.

பல்லவி.

மன்னன்மலையத்துவஜன்வாழ்ந்திருந்தான்-அன்னியவேந்தர்
 அண்ணன் தம்பிபோல சினேகித்துவாழ்ந்தார்

அதுபல்லவி.

பன்னகசுயனன்போல   பாரெல்லாம்பரிபாலித்து
 அன்னகர்மூலலிங்கத்தை   அல்லும்பகலும்சேவித்து
 அரசைநியாயப்படி   ஆறிலோர்புகுதிகிரகித்து
 அஸ்வமேதயாகம்மே தாண்னுந்   ரென்பதுசெய்துமுடித்து மன்

சரணம்.

சூரசேனமகாராஜன்   யாடி
 சுதனோன் முண்டாகாமலே   படிக்ககொலுசபைநாடி.
 முன்னேகட்டி யன்புகழ்   சாபல்யசந்ததியைத்தேடி மன
 மீண்டுசிறியாள்ஜென்ம   மன

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

சந்ததியில்லாமல்போச்சே சங்கரா
 சந்திரவம்சம் வேரற்று அழியலாச்சே

திருவவதாரக் கீர்த்தனை .

அநபல்லவி.

மைந்தரில்லா	பாடியானேனே	
மதலைமொழி கேழக்கவொரு		
மகள் கூடஇல்	லாமற்போனேனே	சந்த
சாணங்கள்		
ஆர்கையில்	அரசைக்கொடுப்பேன்	
அபிஷேகமுடி தரித்தாரா		
சிம்மாசனத்திலே	வைப்பேன்	சந்த
வயதுமிகுந்து	சென்றதே	
வம்சமற்று எந்தனிட		
பேரும்ஊரும்	போயழிந்ததே	சந்த
மீனாட்சியிரியாள்	என்னசெய்வாள்	
முன்னேதவம் செய்துபெண்ணை		
பெற்றிருந்தாலல்லவே	ஓய்வாள்	சந்த

விருத்தம்.

புத்திரரில்லாமையால்மனமதுபுலம்பி
 பூபதிதானுமேதப்பித்தார்
 எத்திசையிலுள்ளமன்னர்மறையோர்களுக்கோலை
 எழுதியேவரவழைத்தார்
 அத்தினமேயாகமதனைநடத்திட
 வெகுஅவசரமாய்த்தனித்தார்
 பத்தினிபுடன்எக்கியசாலையினைநாடியே
 பண்புடன்பிரவேசித்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-அடநாளசாப்பு.

பல்லவி.

யாகங்கள்செய்தாரே
 போகதேவேந்திரன்போல்பூலோகமலையத்துவஜர்

பரீம

அதுபல்லவி.

வாகானகாஞ்சனா	மாலையுடனேகூடி
வந்தசதாந்த	குருமுனியைக்கொண்டாடி
வளர்ந்துஜொலிக்கும்ஜோதி	வன்னிசமீபம்நாடி
வம்சம்விளங்கிவர	சந்ததிதன்னைத்தேடி யா

சரணம்.

அன்னநெய்பொரிபூர்ண	ஆகுதிகளைக்கொட்டி
அதரியெல்லோர்க்கும்தட்சிணை	மொஹாராமுட்டைகட்டி
பிராமணர்கட்குபல	பட்சயபோசனம்ஊட்டி
பாலைமீனாட்சிபிரியாள்	தாய்தான்வருக்கிட்டி யா

ம.

மனமெனமதுரேசர் மலரடியில்வைத்துபுத்திர
காமேஷ்டியை முடித்தார்
தனமொன்றுந்தவராத் தாசர்தருமவிர்ப்பாகம்
ஈசர்நேசமாய் கிரகித்தார்
கனமானதேவியைக் கன்னிகையாயவதாரம்
செய்நீபோவென் றுரைத்தார்
வனமகில்வர்னமாய் வேள்விவக்னியில்வந்து

ர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்.

ஃல

திருமலர்வானோர் இரைத்தாரே-தேவி

சீவிமுடித்தஜடையுடன்	சீதளமதிமுகத்துடன்
த்ரிவயசுதிரிகுஜத்துடன்	தேஜசாய்செறம்பரத்துடன் தேவ்

சரணம்.

பூர்வவித்தியாவரத்தினால்   புண்ணியர்சதகிருதுவினால்
மதுரையோர் பூஜாபலத்தினால்   ஸ்ரீமத்திருநாமத்தினால்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அவதாரம்செய்தாளே-யாககுண்டத்தில்கொ
ஜோதிமீனம்பிகா

அவ

அதுபல்லவி.

தவத்திலிருந்தயாக   எஜமான் தனையாளாக
சப்தரிஷிகள் துதிச்ச   சகலபேரும்பூரிக்க
பாண்டியவம்சம்செழித்த   பாருலகிலங்கிக்க அவ

சரணம்.

நீலமேகஸ்யாமளமாய்   நிகரில்லாகோமளமாய்
அன்னம்போல்மிருதுநடையாய்   அழகுசிறுஇடையாய்
மீனாக்ஷிபிரியாள்கடையாய்   கடக்காமல்கெதியடைய அவ

விருத்தம்.

குழந்தைபுருவாய் கோடிசூரியன்போலம்மன் குவலயத்தவதரித்
தாள், குஜங்கள்மூன்றிருக்க குலசேகரர் தனையஹம் கோதில்மன
முடன் றவித்தார், அர்தணர்களுடன் முனிவர் அச்சபையிலுள்ள
பெரியோர் அவையறிந்தாலோசித்தார், அசரீரிவாக்காக ஆகாய
மீதிசன் அருள்மிருந்து புகழ்ந்துரைத்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-துஜாவந்தி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அஞ்சவேண்டாம்என் சொல்லைக்கேளாய்-அம்பாளையாளாய்
அஞ்சவேண்டாம்என் சொல்லைக்கேளாய்

அதுபல்லவி.

காஞ்சனமாலிகிரமத்தால்   கன்னிகையவதரித்தாள்
தாசாடன் தர்மவசத்தால்   தந்தையாய்வந்துன்னை மதித்தாள் அவ

சரணங்கள்,

ஸ்ரீபிரஜையென்பதைவிடு
ராஜவத்தாய்மகுடங்குடு

சீக்கிரம்படிப்பில்போடு
ராஜியமெல்லாததையுங்கொடு அவ

மலையத்துவஜாஉந்தன்குமாரி
திக்குகெளங்கும்போய்சீறி

மாணிக்கரத்தத்திலேறி
திரும்புவன்ஸ்தனத்தைமாறி அவ

தேடக்கிடைக்காதேனடா
மீனாக்ஷிபிரியாஸ்தாயடா

சிருஷ்டிசம்ஹாரியடா
முன்னேநீயெடுத்துக்கோடா அவ

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அந்திரவாக்கையாணி வைரமுறியணிச

ரகமுக மகிழ்ந்துகேட்டார்

மந்திரதந்திரம் மறைநீதிபிசகாம

லெடுத்தலுவல் முடித்துவிட்டார்

இந்திராதேவர் எல்லவருமாய்கூடி

எங்குமலர் மாரிகொட்ட

சந்திரர்குசனார விர்த்தத்தில்சுருண்பூ

பாலர்ஸ்தோத் திரம்செய்திட்டார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிசர்வேசபிரபோ

நமஸ்காரம்.

சந்திரவம்சத்தைசதாசம்ரக்ஷிப்பது

தங்களபாரம் சாமி

அதுபல்லவி.

சாமிகரணங்களி

னூலிதைகேட்டேன்

என்சுருத்தை கமலமாய்காஸ

சம்ஹாரபாதத்தில்

போட்டேன் சாமி

சரணம்.

மீனாட்சிபிரியாள்வாழ்வது   வென் லு அந்நீந்தேன்
என்மேனிபுளகாங்கிதமாகி   கொரிந்தேன் சரம
ஆனந்தபாஷ்பம   கொரிந்தேன் சரம

விருத்தம்.

சந்ததியைக்கண்டு சந்தோஷித்து
மகாராசன் மனதுஒத்தார்
சுந்திரோசர் ஆலயத்திற்சென்று
சிறப்பாகசிவார்ச் சனை கள்செய்தார்
மந்தாமேருபோலுயர்மானி கையிலவந்து
மடிசால்வைகொய்தார்
அந்தப்புரஐசுவரியம் அடங்கலுடன்
அந்தணர்க்கு வாரியீந்தார்.
கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

விரைதானம் கொடுத்தார்-வேந்தர்வேதியர்க்கெல்லாம்
விரைதானம் கொடுத்தார்

அறுபல்லவி.

பேரிகையதிர   பெரியோர்கள்வர-பாத
தூளிகள்சிதர   பூமாரிஉதிர
பொன்னகரானம்   இந்திரருக்கு-நிகர
லோபகுணத்தைவிட்டு-உதாரதனம்மேலிட்டு
மறையோர்மந்திரம்கேட்டு-மனைவிகரநீர்விட்டு   விரை

சரணம்.

சிறுசம்பாநெல்லு   ஸ்ரீகட்டுசேலை
புருஷர்க்குமல்லு   நவரத்னகல்லு
நாடுமாடுபொன்பொருள்   ஆபுதவில்லு
இத்தனையும்கொடுத்து பத்திமொழிபடித்து
மெத்தபேரியடித்து மீனாஷிபிரியரைப்பிடித்து   விரை
கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒடிவாடியம்மா உன்னிதழுத்தே ஒருமுத்தந்
தந்தென்மடிமேலே இரடிசற்றே   ஒடி

அறுபல்லவி.

தேடிதிரிந்தேன்இந்த   தேகமெடுத்தநாள்முழுக்க
தேனே-மானே-வாவுன்   மதலைமொழிநான்கேழ்க்க   ஒடி

சரணம்.

மின்னலொளியைப்போலே

ஜொலிக்கிறகோமளாங்கம்

மீனாக்ஷிபிரியாளுக்காக

வந்துபிறந்தனந்தங்கம் ஓடி

கீர்த்தனம்-இராகம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

துரைமீனலோசனிக்கு

இரத்தனதொட்டிலிட்டான்

தூங்கடிராஜாத்தியென்று

துகில்விரித்துவிட்டான் துரை

அநுபல்லவி.

பறையறைந்துபட்டணம்

பணிக்காகஜோடித்தார்

பாரிலுள்ளபந்துயாவ

ரையும்வரவழைத்தார் து

தாளமேளங்களடித்து

தடாதகாநாமங்கொடுத்து

பட்டுசுருட்டேமடித்து

கட்டிதலையணையடைத்து து

பொன்மாலையூரித்துபெண்ணைபார்த்துசந்தோஷப்பட்டாள்

பொட்டுமைகெந்தபூஷணம் புதுசாய்செய்துவிட்டாள் து

ஸ்ரீசெனங்கையழைத்து

சேலைமாலையூலகொத்து

முன்னேகல்யாணமுரைத்து மீனாக்ஷிபிரியாளேரினைத்து து

தாலாட்டல்.

இ-ம்-நீலாம்புரி.

எங்கள்சொக்கராளாலே

சுதனியாய்வந்தமுத்தே

இந்தஸ்வர்ணமயதொட்டிலிலே

நானாட்டுகிறேறித்திரைசெய் சற்றே

விளையாடிவேர்க்கிறது

விஷம்இனிவேண்டாண்டி

நீகனையாறிகட்டிலிலே

கால்நிமிஷம்கண்மூடிருடி

தானம்வழங்குதற்குஉந்தந்தை

தண்ணீர்க்குக்கார்த்திருக்கார்

போஜனங்கள்செய்வதற்கு

பூசுராள்பொருந்திருக்கார்

எனக்குவேலையிருக்கிறது

விசம்பியமுகாதேசம்மா

நீவேடிக்கையாய்உஞ்சலிலே

ஆடிக்கொண்டிருடியம்மா

வெள்ளிசிலைகளுடன்

வேணபக்ஷியங்கள்தாரேன்

நீவீதியிலேஒடாதே

நம்வீட்டிலிருநானும்வாரேன்

மெத்தைப்படியேறி

உப்பரிமேலோடாதே

மீனாக்ஷிபிரியாளமகிழ

என்மடியில்பால்குடிமாதே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-படசேனி-ஆதித்யம்.

பல்லவி.

பாலேவினோ பாடிவளர்ந்தாரே-பாட்டிபர் மனையிலே

பாலேவினோ பாடிவளர்ந்தாரே

பாலே

அறுபல்லவி.

அல்லும்பகலு மனேகலிலைகள்செய்து

அவிழ்தம்கொணர்ந்ததாதிமாரெல்லாநை எதிர்த்துஉதைத்துவைத்து
கண்ணீறுசுந்திஇமை மைகரையகைத்து

காஞ்சனமாலைதரும் ஸ்தன்னியத்தைதின்னுதிருப்திபதாசுஷ்யத்து

சங்காலேஷ்டீரம்

சர்தோஷித்துக்குடித்து

சாரஸ்கெண்டத்

தைமென்றுகடித்து

அன்னம்குயில்அஞ்

சுகங்களைப்பிடித்து

அந்தப்புரத்தங்க

கூட்டுக்குளடைத்து-பாலே

சரணங்கள்.

கொஞ்சிக்குலாவிசுழந்தைமொழிபுரைத்து

கேட்டதைக்கொடுக்காட்டால் கிட்டிருந்ததெல்லாம்கொட்டிவாரி

கனிவாய்திறந்து கலீரெனவேசிரித்து

[ஹைத்து

கமலமுகத்தைநான்காட்டுவ தில்லையென்றுகரத்தால்மறைத்து

பொன்னனைபூர்தேர்

இழுத்தெங்கும்ஒடி

பூரித்துபெண்குஞ்

சுகளுடன்கூடி

சற்றுநேரம்சிறு

நர்த்தனம்ஆடி

செல்வமீகூழிபுரி

யாள்சிந்தையில்நாடிபாலே

பாலேலிலைகொம்மி.

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்

தென்மதுராபுரிதனிலே

தேவிபெண்ணாய்ப்பிறந்தாள்

தினமுமொருலிலைசெய்து

திருகுஜத்தோடிருந்தாள்

மாதாபிதாபிரமித்து

மகளழகைப்பார்த்தார்

போதைக்கொருமேனியாய்

பூரித்துமேபோஷித்தார்

மலையத்துவராசன்மகள்

மதலைமொழியைக்கேட்டார்

நாளுக்கொருநகைகள்செய்து

பாலேக்குமேல்போட்டார்

சனகாதிக்கள் துதிக்குமிரு

சரணங்களைப்பிடித்தார்

தண்டைசுதங்கைகொலுசு

ரத்தனம்தால்தரித்தார்

அறச்சதங்கை அறணுஞ்சு

அஸ்தகடகங்கள்வங்கி

பத்துஅங்குலிக்குமரத்ந

பளபளென்னபதக்கம்காரை

உச்சியிலேசுட்டிகட்டி

காணவந்தேபர்களுக்கு

அன்றலர்ந்தமலரைச்சுட்டி

பாரிகையில்பாலகியை

இஷ்டமுடன்வாங்கிஜக

இருஸ்தன்னியத்துபாலுபுங்கொடுத்த

பசித்துசோர்ந்தபோதைக்கெல்லாம் பாலமிர்தம்ஊட்டி

தூங்கத்தங்கதொட்டிலிலே

சரிகைபாவாடைஉடுத்தி

சந்திரபிரபைபள்ளவைத்து

வெள்ளித்தங்கத்தாலே

விளையாடவகைவகையாய்

தங்கைஒட்டியாணமிடையில்

தானேவிளையாடினாள்

பட்டணத்துவீதியில்

புட்டடித்துபெண்களுடன்

உத்தமரும்புத்திரியை

உத்தரியத்தாலேசுத்தர

கண்மணியைக்காஞ்சன

கதம்பவனராஜரும்

பெற்றவரைக்காணாமல்

சூயில்போல்கூவிக்கோக

ஆயிரம்தாதிமார்கொஞ்ச

அத்தனையும்கேளாமலே

ஐயாவேயென்றுஅம்மன்

அந்தப்புரமண்டப

சர்வாபரணஞ்சொலிக்க

சகிகளுடன்வந்தாள்ராசன்

அரசிலைகள்கோர்த்தார்

செங்கையிலேசேர்த்தார்

கணையாழிகளிட்டார்

கண்டிகளோப்போட்டார்

உடமைமிகப்பூட்டி

கன்னியைக்காட்டி

அருமையாய்சீராட்டி

பிடிநீயென்றாரீட்டி

திஸ்வரியைத்தாங்கி

திருந்தாள் துன்பம்நீங்கி

போட்டுமேதாலாட்டி

சால்வைஜோராய்போத்தி

சாயக்கொண்டைசாத்தி

சிலபிம்பங்களடித்தார்

வார்ப்பித்துக்கொடுத்தார்

தகத்தகென்றுமின்ன

தடாதகையாள்நன்னா

குட்டிகளுடன்போனாள்

புழுதிமேனியானாள்

முத்துமிட்டெடுத்தார்

மேனியைத்துடைத்தார்

மாலையைல்லுப்பித்தார்

கச்சேரிபோய்ப்பூரித்தார்

பத்மமுகம்வாடி

கண்ணீர்விட்டாள்தேடி

அன்னைவந்துகொஞ்ச

கத்தியேயலைஞ்சா

அலத்தியெங்குமோடி

வரைகளெங்குந்தேடி

சதங்கைகள்சப்திக்க

கொலுக்கூடத்தைப்பார்க்க

அரசருமகமகிழ்ந்தா
என்தனையே உந்தன்சபை

அந்தணர்பெரியோருக்கு
தந்தைமடிமேலேதடா

மஹத்துக்களெல்லாருமக
மறையோதும்வாயாலேவாழ்ந்தி

தேசதேசராசரெல்லாம்
தங்கத்திலவஸ்துக்களை

பொன்னாலேபொம்மையானை
வெள்ளிதங்கத்தாலேசெய்து

பேதகமில்லாமலெல்லா
வேடிக்கையாய்விசித்ரலீலை

அந்திரேரமானவுடன்
எந்தன்மனைக்கெல்லோரும்

ஆனைமேலம்பாரி
அதின்பேரிலேயேறி

பதினெட்டுவாத்தியமடிக்க
பட்டணப்பிரவேசமாய்வந்

வேந்தர்களெல்லோரும்
விருதுடனவீதிமீலே

கொட்டுமேளஒசையைக்
குடித்தனத்துவேலை

நாலுதெருவீதியும்
நாரணிவாராளென்று

புருஷர்களெல்லோருமெங்கும்
பெண்களெல்லோருந்தங்கபொ

இரத்தனஜீபம் ஏற்றிமுத்
கனியொடுகற்கண்டைகன்னிகை

சதுர்விதவர்ணஸ்ரமியும்
ஜாதிகுசுமங்களை

நகநகென்னநாகசுர
நாரதரும்பாடநாட

னந்தனியைக்கண்டார்
யோரைஸ்துதியென்றார்

வந்துமகிழ்செய்தார்
தையிருந்தெய்தார்

ராசன்பெண்ணைப்பார்த்தார்
ரென்றுசீவதித்தார்

தேவியெயெடுத்தார்
திருப்தியாய்க்கொடுத்தார்

ரதங்கனங்கற்பித்தார்
வேணதுகொடுத்தார்

ரண்டையும்வார்த்தையாடி
செய்தாளங்கேயோடி

சந்திசெய்யராஜன்
எழுந்திரென்றார்போஜன்

யழகாயலங்கரித்து
அம்பாளாமடியில்வைத்து

பட்டத்தானைநடக்க
தார்பாரோர்பூரிக்க

விமானங்களிலேகூட
வந்தாள்வெடிபோட

குடிக்கெல்லாம்கேட்டு
யாவற்றையும்விட்டுப்போட்டு

நன்றாயலங்கரித்தார்
பன்னிரெங்குந்தெளித்தார்

புஷ்பபத்தல்போட்டார்
டிக்கோலங்களிட்டார்

தாலாத்திகளெடுத்தார்
கையில்லகொடுத்தார்

சங்கரிபைப்பார்த்தார்
இரைத்தாசீர்வதித்தார்

வாத்தியங்களடிக்க
கப்பெண்கள்நடிக்க

கோல்பிடித்துக்கட்டியார்கள்
கொண்டாடியேயெல்லோரும்

கூட்டத்தைவிலக்க

குழந்தையைதுதிக்க

சேவகர்கள்கூடிசேர்ந்த

சேனையைவிலக்க

சிமிட்டியகண்முடாமல்

ஜனங்களைப்போஷிக்க

இராஜவீதிமார்க்கமாய்

ரத்னரத்தில்வந்தார்

அம்பிகையோடியாவரு

மரண்மனைபோய்ச்சேர்ந்தார்

காஞ்சனமாலைமகளைக்

கண்டுமேகளித்தார்

திவ்வியாலாத்தியெடுத்து

திருஷ்டிகள்கழித்தார்

வேந்தர்களுல்லாருமாய்

விருந்துஅன்னமுண்டார்

வெற்றிலைதரித்துவிஸ்வாச

மாய்பேசிக்கொண்டார்

சகஸ்திரகால்மண்டபத்தில்

சதிர்ஜோராய்வைத்தார்

சரிகைசேலைரவிக்கைசர்வா

பரணமுங்கொடுத்தார்

பாண்டியரெல்லாரையும்

ப்ராதாவாகப்பாவித்தார்

பாலைமீனாட்சிபிரியாள்

மகிழ்ந்திடசுகித்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

பிராதகாலத்தில்பாண்டியர் பகவத்பணியிலிருந்தார்

பாலைபஞ்சணைவிட்டெழுந்தாள்

அதுபல்லவி.

விருஷபதுவஜரை வாசலில்போய்வணங்கினின்றுள்

வலமாய்வனம்சென்றாள்

ஊருகுஞ்சுகளுல்லாம் ஓடிப்போய்க்கூடிக்கொண்டாள்

உதிர்ந்தபலத்தைஎடுத்த துரித்துஅலத்துவுண்டாள் பிரா

சரணம்.

பாஸ்கரன்பாதையால் பங்களாவில்துழைஞ்சாள்

பெண்களோடிறைஞ்சாள்

வனப்பாவைகளுடன் வார்த்தையாடிஇழைஞ்சாள்

வருந்தும்மீனாட்சிபிரியாள் மனக்கோயிலில்பதிஞ்சாள்

கீர்த்தனம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாடமயிலேயடிமங்கே-நம்ப

கூடகுயில்குழந்தை யெங்கே என்

மாட

அநுபல்லவி.

தேடதாதிமா	நுடன்போடி
தேஜுகதெரியும்	பாரடி
வாசலெல்லாம்	தூவடி
விளையாட்டிலேயே	யழைத்துவாடி-மாட

சரணம்.

தனையிலாத்	தாபத்தைகொல்லோம்
தர்மராஜபுரி	நரசுத்தைவெல்லோம்
மித்திரகுலத்தில்	வந்தெசல்வம்
மீனாட்சிபிரியாளர்வாழ்வைகொண்டவார்த்தைநாம்சொல்லோம்	

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னாநம்பமகள் மகிமையைச்சொல்ல	
மால்சயனாராஜமுகிறதல்ல-ஓ	மன்

அநுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறுபா	லாளுடன் கூடுறாள்
சித்ரவிசித்திரமாய்	நர்த்தன மாடுறாள் மன்

சரணம்.

முன்சென்றநாளெல்	லாம்வினாய்போச்சு
மீனாட்சிபிரியாளாலே	பின்பெரும்வாழ்வுண்டாச்சு மன்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேடிதேடி திகைத்தாளே-திவ்யதடாதகையை
கூவிக்கூவியழைத்தாளே

அநுபல்லவி.

மாடிமஞ்சங்கனிலும்	மலர்தடாகங்கனிலும்
கூடகோபுரங்களிலும்	கொலுச்சாவடிகளிலும் தே
வேணிகுசமம்வாட	வேர்வைபெருகியோட
சாமரம்சேவகான்போட	சுகிமார்களுடன்கூட தே
ஸ்தன்னியம்சூந்துவழிய	சந்தனம்ஜவ்வாதழிய
கண்கள்சிவந்தவிழியாய்	காலம்தப்பிநாழியாய் தே

தைலமிட்டுநீராட்ட

மெத்தைமேல்வேடிக்கைகாட்ட

தன்கைபோஜனமூட்ட

மீனாட்சிபிரியானைகூட்ட தே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒடிஉல்லாசமாய் வாடியம்மா அங்கே

வாடி வருந்தான தந்தைசும்மாயின்கே

ஒடி

அதுபல்லவி.

பேடாபூரிபேணி

பெரியதங்கத்தாலம்

செய்திருக்கேன்

வைத்திருக்கேன் ஒடி

சரணங்கள்.

லக்ஷ்மீபோசனஞ்செய்ய

லக்ஷியஞ்செய்யாமலெங்கும்

கோகிலமேடன்

குழந்தாய் உன்னதல்வாத்தியத்

மதுரைமீனாட்சிபிரி

மக்சியானகாலங்களாய்

கார்த்திருக்காரீ

வீற்றிருக்காய் ஒடி

சூலைக்காட்டு

தையானும்மீட்டு ஒடி

யாள்மகிழ்நண்ணை-நடு

விட்டுதேபெண்ணை ஒடி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கண்டாள் காஞ்சனமாலே-கதம்பவன

செண்பகச்சோலையிலே

கண்

அண்டர் துதிக்கதண்டை

கெண்டைபோல்நீண்ட

வண்டுபோல்கறுத்து

தொண்டிர்தயம்போல்

பூண்டபாதத்தழகேன்

கண்டநயனத்தழகேன்

வளர்குந்தளத்தழகேன்

நிர்மலதந்தத்தழகேன் கண்

சரணம்.

நீலோத்பலங்கள்

நீராழிமண்டப

கமகமென்னசுகந்தம்

களைநழுக்கிக்கனி

வீணகானங்களுடன்

வேடிக்கைக்காக

நிறைந்தநீரோடையேன்

பங்களாமேடையேன்

விசம்பூவாடையேன்

கடக்குகிறகடையேன் கண்

பாடுகிறஒசையேன்

செய்கிறசிவபூசையேன்

திருவவதாரக்கீர்த்தனை.

பட்டரகுத ௨௨

ஒன்றுக்கொன்றாலிங்கனஞ்செய்தனைக்குகிற ஆசையேன்	க
மதுரைமீனாக்ஷிபிரியாள்	தியானிக்குமுகத்தைதேயன்
மந்தஹாசமாப் பவசனிக்கும்	மாதூரியத்தேன்
சகியாளுடனே சண்டை	போடும்சா தூயத்தேன்
சமாதானம் செய்தா	வணைக்குகிறசமர்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சும இங்குகந்வாடி-த.   யன்
தங்கமே இங்குகந்வாடி

கொங்கையில்பாலையுண்ணு

மைந்தரில்லாயென்மண்ணு மகிழ்ந்துபரிபாலனம்பண்ணு தங்
சானம்.

பாலமுதுண்டுகிறேன்	பட்டுப்பாவாடைக்டுகிறேன்
தோடுஜிமிக்கிபூட்டுகிறேன்	தொட்டிலில்வைத்துஆட்டுகிறேன் தங்
முன்னோர்தவபாக்கியமே	தென்மதுரைசிலாக்கியமே
எந்தனிடவாக்கியமே	உந்தனுக்குயோக்கியமே தங்
நீருண்டபேகம்போலா	நேத்திராநந்தநீலா
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழங்காலால்	மெதுவாய்நடந்துஎன்பாலா தங்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவரானி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அம்மாஉந்தன் அந்தப்புரத்துக்கு	நான்வல்லபோடி
எந்தாயேஉந்தன் தங்கக்கிரஹத்துக்கு	நான்வல்லபோடி
அருமையாக	வழைக்குறையந்த
நெருமைகளெல்லாம்	நானறிவேனடி. அம்

அதுபல்லவி.

சும்மாஜகத்தில் ஜெனித்தபூஜாதிபோல்

என்னைநினைக்குறாய்

சீனியிலேசில

சீக்குனக்குபூஜி

அவிழ்தங்களைச்சேர்த்து

யென்றுகொடுக்கறாய் அம்

சரணம்.

மீனாக்ஷிபிரியாளுக்காகலீலைசெய்ய
வந்தபவானியாச்சே
முன்னேயசரீரிவாக்கா
சசன்சொன்னதுனக்கு

யாகசாலையில்
மறந்துபோச்சே அம்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஒடியோடிபிடித்தாளே-உன்னிதமாய்நல்லதிண்ணை
மேலம்பாளையேதேடிதேடியெடுத்தாளே

அதுபல்லவி.

நாடியேயநல்ல
நானாவிதவிம்
முத்தாஹாரத்தை
முத்துமிட்டாலிங்க

கனிகளை யூட்டி
பங்களைக்காட்டி
கழற்றியேயூட்டி
னங்கள்செய்துகட்டி ஓடி

சரணம்.

மைந்தரில்லாமனது
மடிமீதில்வைத்து
வாசலில்விளை
வஞ்சிமீனாக்ஷிபிரி

ஸ்தாபங்கள்பாழ்க்க
மதலைச்சொற்கேழ்க்க
யாடித்தேரிழுக்க
யாள்கொஞ்சிபிழைக்க ஓடி

ஆசிரியவிருத்தம்.

செல்வியைஸ்ரீமான்தேவி சிறுநகைசெய்துகொஞ்சி
ஸ்தனந்தனை கொடுத்தனைத்தாள்
கல்வியைக்கனமாய்க்கற்ற கணவனார்மடியின்மேலே
கலீரென கொணர்ந்துவைத்தாள்
நல்லினைவிரதத்தோடே நாடியேவந்தோர்க்கெல்லாம்
நல்லபோஜன மளித்தார்
மல்லிகைமெத்தைமேலே மன்னனைமகளைவைத்து
மகிழ்ந்துமே சுருள்கொடுத்தாள்

செல்வியுடன் சிங்காரமாய்வசனித்த கொம்மி.

இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

எந்தனைவிட்டிந்தநேரம்
எங்கடிநீபோயிருந்தாய்

என்னனைஎன் கண்மணியே
என்னனைஎன் கண்மணியே

பட்டணத்துவிதியிலே

என்னனைகபிதாஎன்னையா

புட்டடித்தேன்பெண்களுடன்

என்னனைகபிதாஎன்னையா

உன்பொன்னுனபுஜங்களினால்	என்னுனனிஎன்கண்மணியே
நீழ்முதியலையலாமோ	என்னுனனிஎன்கண்மணியே
ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில்	என்னுனகபிதாஎன்னையா
நான் அம்மானைபாடிருந்தேன்	என்னுனகபிதாஎன்னையா
உன்கமலநயனளோக	என்னுனனிஎன்கண்மணியே
நீகரபெயரிந்துவந்தலாமோ	என்னுனனிஎன்கண்மணியே
மீனாஷிபிரிபாள்மகிழ	என்னுனகபிதாஎன்னையா
மெத்தைதமேலேறித்திரைசெய்தேன்	என்னுனகபிதாஎன்னையா

பாலேவினையாடின கொம்மி.

மலையத்துவஜபாண்டியர்முன்னால்	மகாதபங்கள்செய்தத்தினால்
மதுரம்பாள்மனமகிழ்ந்து	மகனாகவேபிறந்து
பூநீஜனங்களோடிருந்தாள்	செல்விசிறப்பாம்பவளந்தாள்
வைகாசிமாதத்திலே	வசந்தமண்டபமேடைமேலே
நந்தவனசோலையிலே	நாகரீகஒடையிலே
புஷ்பவனச்சோலையிலே	பொத்தாமரைப்பொய்கையிலே
பெண்களுடன்கூடிக்கொண்டாள்	பூரித்துபந்தாடிநின்றாள்
அந்திரேரமானவுடனே	ஆயிரம்தோழிமாருடன்
சிக்கரவனமறந்தாள்	சீக்கிரமாய்வெளியில்வந்தாள்
தென்னலடிக்கிறது	திவ்யசெந்தம்விசிறது
நிலாவோலுறைக்கிறது	இராத்திரிபோதாகிறது
வாரும்சகிமாரேஎன்றாள்	வாசலிலேயோடிநின்றாள்
பட்டணத்துவீதியிலே	பார்க்கழகாய்வாசலிலே
பாலலிலேசெய்துகழ்ந்தாள்	பாடிவினையாடிவந்தாள்
விஸ்தாரவீதியிலே	விசித்திரமானவாசலிலே
வேடிக்கைகள்செய்துகழ்ந்தாள்	ஒடிவினையாடிவந்தாள்
மகராஜர்வாசலிலே	மாணிக்கமேடைமேலே
மத்துநன்றாய்சத்திவந்தாள்	மகிழ்ந்துவினையாடிவந்தாள்
கூடாரபந்தலிலே	கோமேதகமேடைமேலே
குஞ்சுகளோடிவந்தாள்	குந்துமைபிடித்திருந்தாள்
நடவானபந்தலிலே	நாகரீகதிண்ணைமேலே
சிரமமாயிருக்குதென்றாள்	செல்விசயனித்துக்கொண்டாள்

பெற்ற அன்னை உற்றுப் பார்த்தாள் புத்திரிக்குப் பசரித்தாள்
மலையத்துவஜர் ஓடிவந்தார் மகளை மாறோடேயணைந்தார்
கால்பிடிக்க கரம்பிடிக்க காரியஸ்தாள் கௌரி விரிக்க
பன்னீரை கொணர்ந்து தூர பாங்கிமார்கள் தான் விசிற
துரைமீனலோசனியே துங்காதகண்மணியே
பாலமுது உண்ணு என்றுள் பள்ளிகொள்ளுபின்னே என்றுள்
செங்கமலச்சேவடியில் சங்கிலிகொஞ்சநொடியில்
தங்கநிலைவாசற்படி தாங்கிவந்தாள் ஓர் ரடி
கரத்திலிட்டவளை குலுங்க கழுத்தில்முத்தாரயிலங்க
காஞ்சனமாலே இடைமேல் கனசொகுசாய்வந்தாளம்மே
ஸ்வயம்பாகசாலையிலே ஸ்வர்ணதீபச்சோதியிலே
தடாதகையையழைத்து தரமாய்தங்கத்தாலம்வைத்து
உண்ணிருடிகண்ணேயென்றுள் அன்னை பரிமாரினின்றுள்
புத்துருக்குரெய்யமுது பெண்களோடே புசித்துமாது
வைத்த வெந்நீராவைத்தாள் வலக்கரத்தை சுத்தி செய்தாள்
பாலாலேவாய்கொப்பளித்தாள் பன்னீராலேபாதம் துடைத்தாள்
நிறையத்தீனி தண்டி உண்டாள் நீலாள் மன்னன் நேரே நின்றாள்
சீமான் சிந்தைமகிழ்ந்தெடுத்தார் சீரட்டி ஓர் மொழியுரைத்தார்
அலையாதடி கண்ணேயென்றுர் ஆத்திர்பெண்ணேயென்றுர்
விளையாடாதே மானேயென்றுர் வேர்க்குதடிதேனேயென்றுர்
மலையத்துவஜர் மதிமுகத்தை மதுரம்பாள் நிமிர்த்திச் சற்றே
மீனாக்ஷி பிரியாட்காக நன்னாமெதுவாய் வெகுவார்த்தை சொன்னா

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

தந்தையைப் பூஷணங்கள்கேட்ட கொம்மி.

இ-ம்-சங்கரா-ரூபகதாளம்.

இடையில் நீரிட்ட ஓட்டி யாணம் எருகுது
எந்தன்மேனியில்-அதினால் வேர்வைபெருகுது
தோடி ஐமிக்கிகளை-தோளால் தொடமுடியவில்லை
தோடாவங்கிகடகப்பாட்டிலி பாணிக்கிபோறயில்லை

சதகிருதுக்கள் செய்து-வெகு செல்வாகிப்போச்சோ
சந்திரஹாரமெனும்-செய்யப்பெண் கூடஇல்லாமலாச்சோ
லோபத்தனங்களெல்லாம்-எந்தன் சிவீதமித்தியமாக
லோகாதிசயமான-உடைமை உடம்பிற் குப்பண்ணியிடு
புதைத்துவைக்காதேபொருடோ பூதம்கொண்டுபோய்விடும்
பொன்களெல்லாமுறுக்கி-நேக்கு பூஷணமாப்பண்ணியிடும்
பாரிப்பாடகத்தன்டை-பாதசரங் கொஞ்சுதீர்த்தால்
பாதத்தில்போட்டுக்கிறேன் இனிவேண்டாம்பழசுகளிந்தா
ஆணிப்பொன்னைகடைந்து-தங்க அரும்புஇசைத்தாண்டா
ஐம்பதுலட்சம்பொன்னுக்கப்பா எனக்கிப்போசெய்துகொண்டா
பச்சைப்பிரபைகள்வைச்சு நன்றாய்தைச்சமுத்துச்சுருக்கு
உச்சிதமாயெனக்கு-உச்சியில் வைச்சுபின்னிஇருக்கு
குண்டுகுண்டாய்பெரிதாய்-நன்றாய் கோத்தபவழமால்
கோடிவராகனுக்கு-வாங்கிக் கொடுப்புன்கையாலே
சிற்காரகண்டியெல்லாம்-ஒன்றாய் சேர்த்திசைக்கமுதப்பு
சீமையிலேயிருந்து-நேக்கு வரவழைச்சிகப்பு
கார்திகண்டோர்பிரமிக்க-உக்கா பதக்கம்போட்டுசரடு
கல்லுபரீகைபார்த்து-வாங்கிக் கொணர்ந்திடுநீருடு
கடற்கரையிற்சென்று-நன்றாய் கப்பலில்பார்த்துமுத்து
கம்பியுடனேவாங்கி-எந்தன் கெம்புசரத்திற்கற்று
வியாபாரியிடத்தில்-ரத்தன் வாஸிவைரமுருகு
வாங்கிகொணர்ந்துயிட்டு-மாணிக்க மாட்டலுடன் திருகு
நாகரீகமாக-நாலு நவரத்தினங்களைவைத்து
நாசிகைக்கியழகாய்-நன்றாய் கொணர்ந்துயிடுநீர்த்து
விசாலலலாடத்துக்கு-வெகு விசித்திரமானபொட்டு
வேலைப்பாடாகச்செய்து-விழந்திடா மல்வெசைவைச்சொட்டு
ஆயிரம்பாத்திகட்டி-நன்றாய்அற்புதபூந்தோட்டம்போட்டு
அன்றலர்ந்தமலரை-நேக்கு ஆரமாய்தொடுத்துருட்டு
நயிலாய்சித்தாடை-நாலு கெஜத்தில்நன்றாயெடுத்து
நாரியரைப்போலே-கொய்து மேலாடைபோத்தியுடுத்து
முன்னடைமடியில்திலங்கத் திருப்தியாய்வைத்துவஸ்து
மீனாட்சிபிரியாள்மகிழ்-அசைந் தாடஇசைநீருஸ்து

மலையத்துவஜர் மகளுக்கு
மாணிக்கபூஷணங்கொடுத்தகொம்மி.

இ-ம்-எ துகுலகாம்போதி-அடதாளசாட்டி.

செல்வதுரைச்சியைஸ்ரீமான்   சேர்த்துமேயணைத்தார்
செவியில்முகம்வைத்து   சிலசேதிவருரைத்தார்

மலையத்துவஜமன்னன்நகை   வர்ணனையேகேட்டார்
மந்திரிசமதியையந்த   கூணத்தில்கூப்பிட்டார்

கணக்கர்காரியஸ்தானை   கருணையாய்பார்த்தார்
கஜானுகதவைதிறவென்று   கோலைக்கொடுத்தார்

நீதியரைக்குள்ளேசத்திய   சந்தனர்கள்றுழைந்தார்
தேத்திரானந்தமானஉடை   மைகள்எண்ணிபதிற்தார்

தங்கதாம்பாளத்திலே   தருந்தாபரணங்ளவைத்தார்
தடாதகைராஜாத்திலுந்தா   வென்றெடுத்ததான்கொடுத்தார்

மகிழ்ந் துமகராஜிமாணிக்குடைமையெழுட்டிக்கொண்டாள்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள்   மனதைகூட்டிக்கொண்டாள்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

கோலாட்டம்போட்ட கும்மி.

இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

மதுரையிலேமீனாட்சி   மகளாகவேபிறந்து
மலையத்துவஜர்மனையில்   மகிழ்ந் துயிருந் துவளர்ந்து

கோலாட்டம்போட்ட   லீலையகும்மிஇசைக்க
குமரஜேஷ்டபிரதாரீ   கூடவாநான்பிழைக்க

ஐந் துவயதிலம்மன்   குஞ்சுகளுடனேகூடி
ஆயிரக்காலகன்ற   மண்டபத்திலேநாடி

பிருதிவியெடுத்துஅம்மன்   பசுவன்பிரதிஷ்டைசெய்தார்
பாலாளுடனையடை   பார்த்துபார்த்துமேலுய்தார்

தூந் துமிவாத்தியத்துடன்   நீர்பில்லெடுக்கவெண்ணி
தெப்பகுளத்திலேபோய்   தொனைந் துஸ்நானங்கள்பண்ணி

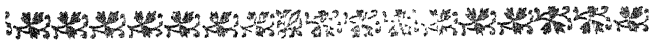
காடுசெடியிற்சென்று   கதம்பமலர்கள்கொய்து
காலேமாணீஇரண்டிகா   லங்குளம்பூசைசெய்து

தோதகமாடிதா	பூட்டிந்தமிழன்னமுண்டு
தோழிமார்களுடனே	நஞ்சுக்காரன்செய்துவிடுண்டு
பட்டுப்பாவாடை	ரவிக்கைமேலாடாட்டி
பகடணம்லகடணம்விதம்	தருகச்சொல்லிநான்சிட்டி
கல்லிழைச்சதங்கோ	வாட்டகழிசம்வோண்டு
கதம்பவனராஜன்	கனத்தசபைபாய்நின்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்	தரசர்க்கோயும்பார்த்து
அவாவர்க்குத்தகுந்த	உரமுறைவைத்ததைத்து
காசிராஜனிடத்தில்	வந்துமுன்னாலேபேசி
கனசாதுரியமாய்பரி	ஹாசம்பண்ணியேசி
கெங்கைபார்க்கும்சீமை	உனக்கென்றும்பதாழ்த்தி
கேட்டபணம்கொடுத்து	போகியெந்தனைவாழ்த்தி
அன்னபூரணிதாசன்	நத்தெல்லார்தான்வாங்கி
சோழன்சமுகத்துக்கு	முன்னாலேவந்துதங்கி
காவேரிதண்ணிபாய்ச்சல்	உனக்குள்ளன்னகுறைச்சல்
காதைக்கொடுத்துப்போய்பெண்	பேத்திகளைவாச்சொல்
கொச்சிமலையாளர்	கொடுத்தெல்லாம்கைகொண்டு
குலசேகரன்குமாரர்	கொலுகூடத்திலேநின்று
புன்சிரிப்பாகவிது	சமயமாவென்றுகேட்டு
பெண்களுடனேநன்றாய்	கூடிக்கோலாட்டம்போட்டு
ஜாதிகுசமம்	கசங்கிஉதிரஒடி
சாஸ்வதிக்குமேலே	சாரீரஸ்வரங்கள்பாடி
பாதசரம்சப்திக்க	பறந்துகுதித்துபாய்ந்து
பத்துமணிநேரம்நேர்ந்	துடனேநின்றுத்திலுயர்ந்து
எல்லோருடன்விமானம்	ஏறிமாளிகையில்வந்து
இன்பபோசனம்செய்த	பின்புளமுந்திருந்து
ஜோராய்ஜோவந்தரையை	நடத்துமநீரென்றுரைத்து
சொந்தபந்துமன்னரெல்	லாரையும்வரவழைத்து
பட்டணம்ஜோடிக்க	சொல்லிபறையடித்து
பகடயம்சுதிரான்னம்பல	விதமாய்மிகஜோடித்து
பெளர்நவமிபொழுது	போனவுடனேகிளம்பி
பெண்களெல்லாரையும்	சொல்லியெங்கும்விளம்பி

பத்துவிதமலரை	முத்துப்பல்லக்கில்சாத்தி
பகல்வத்திமத்தாப்புடன்	பசுதேவரையேத்தி
கூட்டமாகபோகிகள்	கொம்புசுமந்துவர
கொழுந்துவேர்தாண்டகாரம்பூண்டுபெண்ணெல்லாம்சேர	
விசித்திரசரிகைவெள்ளை	சித்தாடைகளுடுத்தி
விருதுவரத்தியபாண	வெடியோடெங்கும்நிறுத்தி
கொந்துசரம்கொண்டை	குடுமியிலெல்லோர்க்கும்சூடி
குட்டிகளுடனேகரம்	கொட்டிகுதித்துப்பாடி
பாண்டியர்ஆக்ஞையாலே	பாங்கிமார்கள்விசிற
பாலாளொன்றுக்கொன்று	விரோதிக்காமலுசிற
அத்தர்பன்னீரைஆற்று	நீர்போலள்ளியிறைக்க
அத்தனைபேருமர்தன்	ஆலாத்திகளெடுக்க
சந்திரன்இந்திர	திசையிலிருக்கையிலே
சித்திரவீதிசுத்தி	வந்தாள்பொத்தாமரையிலே
புலித்தோலனைபூசித்து	பசுவைபானியத்தில்விட்டாள்
பொன்மாலையேபாடஎல்	லோரும்பூரித்துசாப்பிட்டாள்
தங்கப்பல்லாக்குகளில்	பெண்களெல்லாரைவைத்து
தந்தைதாயாரெல்லோரும்	தாம்பூலங்கள் தரித்து
மாசிவிதிமார்க்கமாய்	மாளிகைவந்துசேர்ந்தார்
மலையத்துவஜர்மகளை	மாறோடெடுத்தணைத்தார்
குழந்தைமீனாட்சிபிரியாள்	கும்மியாயிதனைக்கட்ட
கோலாட்டம்விருத்தம்நன்றாய்	எடுத்துமுடித்துவிட்டாள்

ஆக கீர்த்தனம்-௨௩.

விருத்தம்-அ. கும்மி-௬.

செவமயம்.

புநீமத்தடாதகாதேயி
பட்டாபிஷேகக் கீர்த்தனை.

ச-விருத்தம்.

வயதைந்துஆனவுடன் வாசிப்பில்மகிழ்ந்து
யத்தனித்தார்
பயந்தபலராசருக்கும் பத்திரிக்கையெழுதியே
வரவழைத்தார்
மயனாலேமதுராபுரி நகரியைமங்களாகாரமா
யலங்கரித்தார்
ஜெயபேரிகள்முழங்க சிறியாத்நகரத்தபரத்திவாத்தியா
ரெழுதிவைத்தார்.

க. கீ-ம்-இ-ம்-காமவருத்ததி-அடதாளாபு.
பல்லவி.

சகலவித்தையும் கற்றாள்
சந்திரவம்சத்துப்பெண்-சா துவாகிசமர்த்தாய்
சகலகலையும் கற்றாள்.

அதுபல்லவி.

ஆகமவேதபு ராணபுஸ்தகங்கொண்டு
அதிகவிநயமஜே யர்க்குளடங்கினின்று (சகல)
சரணங்கள்.

மந்தரதந்திரஅஸ்திர சாஸ்திரமுறைதெரிந்து
மதுரைமீனாக்ஷிபிரி யானீதினம்நினைந்து (சகல)

உ-விருத்தம்.

சாதுரியமாய்ந்த கரிபரிநடத்துகிற
வகையறிந்தால்
எதுகிகில்லாவேங்கை சிம்மம்வாழ்வனம்போம்வேட்டை
யாடிவந்தாள்
மாதூரியமாய்ந்தா பக்ஷியம்பாலன்னமிட
புசித்தெழுந்தாள்
சாதுகிகாமணியைசந்திர குலத்தரசர்பார்த்து
மொழிபொழிந்தார்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

உ. கீ-ம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்மணிநான் சொல்வதைக்கேளு-சுடும்பவனத்தையாளுஎன்
கண்மணிநான் சொல்வதைக்கேளு.

அதுபல்லவி.

பெண்ணுருவாயுதித்தாய் பூமிதனிஜனித்தாய்
மைந்தர்விடாய்தணித்தாய் மாணேஎந்தனைக்காத் தாய்-கண்
சரணங்கள்.

நீயேபாராளுமவீரம் பார்க்கவேணும்என்சாரம்
இந்தாகிரீடரத்னாயம் தந்தேன்அரசன்பாரம்-கண்
உன்முத்தானவாய்திறந்து உத்தாரங்கள்நீதந்து
பெற்றவன்மேலேபரிந்து சித்தம்வைத்தாளறிந்து-கண்
எந்தன்சுவலேநீரு இந்தநகரைக்காரு
முன்னேமனதுதேரு மீனாக்ஷிபிரியானைப்பாரு-கண்

ங. கீ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாநீநல்லையாசனைசெய்தாய்
அஞ்சும்மெண்டும்அறியாபாலைக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய
ஐயாநீநல்லையாசனைசெய்தாய்

அதுபல்லவி.

ஓய்யாரமாயழைத்து உசந்துமடியில்வைத்து
ன்னையெடுத்திணைத்து ஏருதவார்த்தையுரைத்து-ஐயா
சரணங்கள்.

பாலவயதுஅண்ணா பாராளுவதுஎன்ன
வினையாட்டுப்போலென்னாய் வாயைமூடுஎன்னண்ணா-ஐயா
மெத்ததவமிருந்து புத்திரனையடைந்து
பொன்னாணிமுடியணிந்து பூரித்துப்பாருஇருந்து-ஐயா
நாரீநாடாளலாமா நம்பகுடிக்கீதாமா
முன்மதியில்லாமல்போ மீனாக்ஷிபிரியர்கள்நேமா-ஐயா

பட்டாபிஷேகக்கீர்த்தனை.

ச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அ-1-வேரி-திருப்படைநாளம்.

பல்லவி.

சலவகுமார் உருதுசுரணத்தளாலம்பா
இதுவென்ன ஜாலம்.

அதுபல்லவி.

கள்திரக்க	வருதாபிஷேகக்காரக்க
அந்தரலோகத்தில்சேர்க்க	அமுதாசனாநான்பார்க்க
அகிலம்செழித்திட	உதித்ததெய்யே
யாககுண்டத்திலவ	தரித்தபவானிடே-எந்தன்

சரணங்கள்.

பாலேநானென்றுரைத்தாய்	பாவிஎன்மொழிதித்தாய்
பிடிவாதங்கள்பிடித்தாய்	பெண்காணிபென்முசலித்தாய்
உன்கரபாணமொன்	பலகம்பிளக்குமே
ஒருநூறுயிரம்	சேனைபயதுங்குமே-எந்தன்
இந்திராதீதேவர்களும்	நசர்முதல்மூவர்களும்
எட்டுதிக்குபாலகர்களும்	மட்டில்லாதமன்னர்களும்
மண்டியேயுன்னை	எதிர்த்தபோதிலும்
கண்டதுண்ட	மாகாமல்பேரவாரோ-எந்தன்
கோடிபுத்திராள்பிறந்தாலும்	குதூசலமாயிருந்தாலும்
உந்தனைப்போலேயாவாளோ	எந்தன்ஜநந்திர்ப்பாளோ
முன்னேநானென்ன	தவங்கள்செய்தேனோ
மீனாட்சிபிரியாள்தாயுன்னை	பெண்ணுபடைத்திட-எந்தன்

நட-விருத்தம்.

ஜெனகருரைதாண்டாத ஸ்ரீமீனலோசனி

சரிசெய்யென்றாள்

கனகரத்தமுடியசைந்து கருத்திலுள்ள

கவலைவென்றார்

சனகாதிகள்சூழ சதாநந்தகுருசாயிமுன்

வருககண்டார்

வானகர்போல்மதுரை வரிசையாயலங்காரம்

செய்குகின்றார்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

எ. கீ-ம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாபுதாளம்.

ஆருக்குண்டிந்த பிரதாபம்
ஹாரைபத்திசெய்து-நீபெற்றவைபவம்

அதுபல்லவி.

பாருக்குள் பணமிருந்தென்ன-அது
பாசத்துக்கே-அஃமாமாறுநன்னா
நெடுநாளாய்வுகூபேர்கள்சொன்னாநாகள்
நெர்க்- - - -

சரணம்.

ன்மம்பூஜித்தாய்-நிஜ
சத்தைநீசந்ததியாகவேபெத்தாய்
முந்தியெனகளுக்கறிவித்தாய்மீனாக்ஷி
பிரியாட்காகஎன்களைவரவழத்தாய்
அ. கீ-ம்-இ-ம்-துஜாவந்தி-சாபுதாளம்

பல்லவி.

எல்லவரும்இங்கேவாருங்கோள்-மீனாக்ஷிமரு
டாபிஷேககாட்சிபாருங்கோள்

அதுபல்லவி.

சொல்லஅறியேன் உபசாரம்சொந்த
சுதனையென்னையாள்வ துங்களபாரம்
லென்னவிசாரம்-எல்லாம்

பாச்சது

டன்னிருக்கலாம

உங்களாசீர்வாதம்பெருக்கு
பண்ணவேண்டும்நீங்கள்சுருக்கு
பார்க்கஅழகாய்கருக்கு

சரணம்.

கிஞ்சிற்றுநான் செய்வதைக்கண்டு-தெவு
ரவமாய்கிரிபோ லெண்ணிக்கொண்டு
அன்னம்பானி யங்களையுண்டு-பாவதைபும்
தங்களதாக வெண்ணிக்கொண்டு

கெந்ததாம்பூலம் கிரகித்து
களைபரத்தை சிர்வகித்து
மித்திரனாய் என்னைபாவித்து
மீனாக்ஷிபிரியானை நினைத்து

ம.

போகிகள் விவேகிகள் யோகிகளெல்லோரும்வர உகந்தழைத்
தார், மகிமையுயர்மதுரசனாய் மனதிலெண்ணி அவரவர்க்குத்தகு
ந்த ஆசனமளித்தார், திருதிசென்றுதீவளர்த்தி திரவியங்களாலே
ஓமாகுதிக்கொடுத்தார், சுகியாய்வளர் மீனாள்வர சமயமிதுவென்று
சுமதியோடுறைந்தார்.

சு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

அழைத்துவா பெண்ணே-மந்திரி

லைசனை சொல்லும்-தந்திரி

அநுபல்லவி.

தடாதகாகண்மணியே

ய

சேக்கிரம்போய்ரீயே (அழை)

சரணங்கள்.

அம்பாரியின்மேலே-அவனை

வைத்துநீமுன்னாலே

என்செவிமனம்போலே-சுதனிகொல்லும்வழியாலே (அழை)

என்குலத்துக்கேர்க்க

எல்லவரும்பார்க்க

சுபகரகருக்காய்

சுமதிரீசருக்காய் (அழை)

தாயுடனேகூட

தாசிமார்சாமரம்போட

நமமுகுடம்குட மீனாட்சிபிரியாள்கொண்டாட (அழை)

எ-விருத்தம்.

சுமதிஜோறையெழுந்திருந்து ஸ்வர்ணகர்ணபரணம்மின்ன
நாமர்த்தபிரயத்தோடுமாரியர்கள் நடக்கையில்நர்த்தனங்கள்பண்ண
கமகமென்னகந்தம்வீசும்கன்னிகா மடந்தனிலேவள்ளநன்னு
தாமசம்செய்யாமல்தங்கரத்தனிலேஏறி தாயைவருகச்சொன்னார்.

க0. கீ-ம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

இராஜாத்திவா-ரமணியசத்திவா

இராஜகர்க்குமாரி-ரீவா-வா வா

(இரா)

அநுபல்லவி.

ஆசைமிகுந்துஎன்னை

அழைக்கச்சொன்னாரேஎன்னை

நாழிகளாடிமுன்னே

நடந்துவாடிஎன்அன்னை

நவரத்தநகிரீடந்தரிக்க-ரீவா வா வா

(இரா)

சரணங்கள்.

இந்திரரீலங்களாலே இழைத்தாசனத்தின்மேலே
உண்ணைவைத்திருந்தராளே அபிஷேகஞ்செய்வதாலே
உகந்துவருகச்சொன்னார்-நீவா வா வா (இரா)

முத்துபல்லாக்கில்லைத்து மெத்தனம்புரிந்து
தாளமேளமடித்து தங்கக்குடைபிடித்து
உன்தாய்மாரையுமழைத்து-நீவா வா வா (இரா)

முனிவர்கள்கார்த்திருக்கார் முகூர்த்தத்துக்காரம்பிக்க
மறையோர்கள்சூழ்ந்திருக்கார்மன்னர்வழிபார்த்திருக்கார்
யானைக்காக்க-நீவா வா வா (இரா)

கக, கீ-ம்-இ-ம-

ப

வந்தாளேமதுரம்பிகா-வைரம்வைத்த
வந்தாளேமதுரம்பிகா

சந்திரபிம்ப முகம்பளபளென்க
சர்வாபரண சர்மசலசலென்க
தாண்டகாரம மப கைஜிலுஜிலென்க
தகதகென்ன வந்

சரணங்கள்.

கட்டியன்கிட்ட டக்க
நாட்டியப்பெண்கள் நன்றாய்பாடிநடிக்க
சட்டப்படிவிருது குடைபிடிக்க
அஷ்டதிசைபேரி வாத்தியங்களடிக்க வந்
மாதர்சூழகன்னி காமம்கடந்து
வலரணமீதி லன்னம்போல்நடந்து
ள்ளம் சந்தோஷமடைந்து
யாள் தியானசபைதொடர்ந்து வந்

அ-

பெண்ணைபூர்ணமதிமுகம்மலர்ந்து மனம்உகந்துபார்த்தார்
கண்ணேவாடியம்மாவென்று கரங்களைப்பிடித்தார்
மண்ணையாளும்முகுடமுடிக்கிசைந்த மாணிக்கமாரீ
விண்ணைவெல்லுவீரியைவிசித்திர சிம்மாசனத்திலேற்றிவைத்தார்.

பட்டாபிஷேகக்கீர்த்தனை.

கஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிம்மாசனத்திலிருந்தாள்

ஸ்ரீமான்சிறதைமகிழ்ந்தார்

சிம்

அதுபல்லவி.

மும்மாரிபொழிய

துஷ்டர்களொழிய

முறைவேதவழியாய்

துர்முகிகளழிய சிம்

சரணங்கள்.

வில்பிடித்தவீரி

யுத்தரணஞ்ரி

பாஷைபலவசொல்லி

மரகதவல்லி

வேங்கைபொல்லைதரி

உத்தமர்க்குபகாரி சிம்

பதவசாய்நல்லி

மீனாக்ஷிபிரியாள் சொல்லி சிம்

கங் கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்நுவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பட்டாபிஷேகம்செய்தார

பாண்டியர் பாலகிக்கு

பட்டாபி

அதுபல்லவி.

எட்டாவிசாலமான

எண்ணெழுவெந்தரெல்லோரும்

ரத்நமயமான

மகாராசருமாரியை

நாழிகள்நகரத்திரங்கள்

நவரத்நங்களிழைத்த

நாலாவிதேபரிகை

நல்மதுரைஸ்ரீமான் தன்

மண்டபத்தில்

கூடிகளித்து

சிம்மாசனத்தில்

உட்காரவைத்து

போதைகள் வேளையைபார்த்து

கிரீடங்களைத்தரித்து

வரத்தியங்களையடித்து

நாயகிமாருடன் பூரித்து பட்

சரணங்கள்.

ரம்பையர்களின்

ராகத்துடனேநாரதர்

மந்திரிபிரதானிகள்

வந்தமன்னர்களைஎதிர்கொண்

நர்த்தனமாட

சங்கீதம்பாட

வந்துகூட

டழைக்கஒட

ஐம்பத்தாறுதேசத்து

அஷ்டாதிசைசேகழ்க்கஅதிர்

கோமளாகாரமீனாக்ஷி

குலசேகரர்குமாரர்

ராஜர்களும்ஒன்றாகக்கூட

வெடிகளெங்கிலும்போட

முகத்தைவந்தோர்கள்தேட

கூப்பிட்டழைத்துக்கொண்டாட பட்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

சதானந்தமுனி	மந்திரம்உரைக்க
ஜனக்கூட்டங்களும்அங்கே	வந்துமேமொய்க்க
பிராமணர்கள்பிரசங்கம்	செய்துவாதிக்க
பலராஜரெல்லோரும்	கப்பணங்கள்வைக்க
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்	புஷ்பங்கள்வாரியிரைக்க
மோகனாவதாரியைக்	கண்டுமுவர்களும்பூரிக்க
பெண்ணரசையாள்வதற்கு	பூச்சக்ரகொடைபிடிக்க
பூரியேவாரீர்மீனாட்சி	பிரியாள்மகிழக்கொடுக்க பட்

கசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஸ்ரீங்காரமுடிசூட்டினார் செல்வமீனாக்ஷிக்கி

ஸ்ரீஹாரத்திசுத்திகொட்டினார்

அதுபல்லவி.

தன்கையால்தாயார்

தடாதகைக்குதிர்ஷ்டி

சர்ச்சனாவன்

தூர்ச்சனாதூர

நீர்பூசினாள்

தீரமஞ்சள்நீரைவீசினாள்

சமுகம்வந்துபேசினார்

விலகிப்போய்கூசினார் ஸ்ரீங்

சரணங்கள்.

முப்பழம்பக்ஷ

மொஹராதெக்ஷணைதாம்பூலம் திருப்தியாகிக்கொண்டார்

சகலபந்துவும்ஏக

காலத்திலவரக்கண்டார்

சந்தோஷமான

சாகரத்திலேநின்றாள் ஸ்ரீங்

இராஜமகிஷியெல்லாம்

ஒற்று

ரிஷிபத்தினிகளைபிரார்த்தித்து

பலவரங்கள்பெற்று

விலையுயர்ந்தாப

ரணம்நல்லமுத்து

வேண்டியதுபாத

காணிக்கைவைத்து ஸ்ரீங்

உலகமுழுதும்

ஒன்றாய்க்கூடி

ஒத்துமையாய்நன்றாய்

பேசியெல்லோரும்உறவாடி

முன்னேமங்களமாய்

கல்லியாணங்கள்பாடி

மீனாக்ஷிபிரியாள்

தாயாரைக்கொண்டாடி ஸ்ரீங்

கரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

பாலேபவனிவாராள்
பார்க்கவெகுஜோராய்

அநுபல்லவி.

மாலேமேலேதடுக்க
விருதுகொடைபிடிக்க

மாதராலாத்தியெடுக்க
வெடிவேகமாய்வெடிக்க பாலை

சரணங்கள்.

பட்டத்துயானைமேலே
சுகந்தமலர்களாலே

பகல்புறப்பட்டாப்போலே
ஜோடித்தராஜவீதியிலே பாலை

தொண்டர்கள்தோஷவினாசி
தந்தம்தெரியமந்தஹாசி

தோகைமயில்பச்சைப்பிரகாசி
தீவுபாலைகளெல்லாம்பேசி பாலை

கிஞ்சினிநாட்டியமடாட
மின்னேதாளங்கள்போட

கின்னராள்கிருதிகள் பாட
மீனாட்சிபிரியாள் கொண்டாட பாலை

கூ-விருத்தம்.

மேல்வீதி வருகையில் வேதியர் சந்தோஷித்து
கரங்கள் கொட்ட

சோலைபோல் சுரசபலம் கனிந்து இருசாரியாய்
செந்தேன்கள் கொட்ட

கோலைகரி துதிக்கையில் கொடுத்து கூட்டங்களை
விலக்கி யோட்ட

வேலைவிசித் திரமாய்செய்த வேந்தர்திரு மானிகையில்
வந்துசந் தோஷப்பட்டாள்.

கசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலஹரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுபகரமனைவந்துகண்டாள்-சந்தரமாடகூட
கோபுரங்களிலேறிநின்றாள்

சுபகர

அநுபல்லவி.

சீபையில்வரிசையாய்போட்ட வெள்ளிருஞ்ச்சிகளேன்
ஜாதிரத்தனத்தாலிழைத்த சயனமிச்சுகளேன்

பாண்டியர்பாணிக்கிரஹணம் செய்தபலதுரைச்சிகளேன்
பக்கத்திலுலாவும்பாங்கிப் பெண்ணிறுஇடைச்சிகளேன் சுப

சரணங்கள்.

இராஜமகிஷியெல்லாம்
இரத்தனஜன்னலென்கண்ணாடி

கிரீடாகிரஹத்தழகறிந்து
கதவைவுங்கண்டுமகிழ்ந்து

பொன்மாலையீவெகுபுண்ய சாலியென்றுபுகழ்ந்து
 பூரித்துபெண்களெல்லாம் சேவித்துபுஜத்தாலணைந்து சுப
 மாணிக்கமணிகளாலே இழைத்தநிலைப்படியேன்
 மேகமண்டலமட்டும் உலாவுகிறபொன்மடியேன்
 தென்னலுக்குலாவவரு கும்பூவாடைமேடையேன்
 தேன்போலேமாதூரியமான தீர்த்தம்நிறைந்தஒடையேன் சுப
 எங்கும்ஏகமாய்படுத்த தங்கத்தளவரிசையேன்
 புத்துருக்குரெய்யுடன் போடும்போஜனஉரிசையேன்
 மனோஹரமாகச்செய்த மேல்விலைதாரிசையேன்
 மீனாக்ஷிபிரியாள்பக்தி பண்ணப்போறபேரிசையேன் சுப

க0-விருத்தம்.

அம்மான்மார் ஆசீர்வாத வரிசைகளை பரப்பியே
 பணங்கள் போட்டார்
 செம்மையாய் சன்மானம் பெற்றெல்லோரும் சென்றுபோய்
 சந்தோஷப் பட்டார்
 மும்மாரி முடைகளொன்றும் பண்ணாமல் பயிர்முகம்
 பார்த்து கொண்டார்
 நம்மாலே யானமட்டும் நடத்திடுவோம் அரசென்று
 நங்கை புறப்பட்டாள்.

சள. சீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முத்துபல்லக்கின் மேலேறிவாராள்
 மோஹனாங்கி மீனும்பாள்
 ரத்னசபைபோய் சிம்மாசனம்ஏற முத்து

அதுபல்லவி.

கொத்துமல்லிகைமலர் கூந்தலில்முடித்து
 குதூகலமாய்பாடகபாதத்தை
 பார்க்கவிநாதமாய் மடித்து
 வாசனைதாம்பூலாதிகளடக்கி
 வம்பர்கள்வழக்கெல்லாம்-தீர்க்ககச்சேரிக்கி முத்து

சரணம்.

பத்மமுகத்தில் புலாக்கிரைந்தசைய
 பாண்டியராஜன்குமாரி
 பத்துமணிஆச்சுதென்று வெகுவெசையாய்
 மாதாகாஞ்சன மாலையெடுகொண்டாட
 மதுரைமீனாட்சி பிரியாள் தினம்பாட முத்து

பட்டாபிஷேகக்கீர்த்தனை.

கஅ. கீர்த்தனம்-பந்துவரணி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சிம்மாசனத்தில்
செல்வகுமாரி
சுற்றுவரசைனி
எங்கிலுமேவந்து

சிற்தமகிழ்ந்து
கொலுவிருந்தாள்
யங்கள் சக்திசபை
நிறைந்தாள் சிம்

அநுபல்லவி.

கம்மல்ஜிமிக்கி
கண்டோர்மனதெல்லாம்
கப்பணங்கட்டிட
விழுந்தடிக்கடி

இருகரணங்களில்
கிரஹிக்க
வந்தராஜர்காலில்
ஸ்துதிக்க சிம்

சரணங்கள்.

கட்டியன்மந்திரி
வாய்ப்பொத்தி
காரியஸ்தர்க
வேண்டியது

பிரதானிகைகட்டி
எதிர்நின்றாகுச
ளடிக்கடிவந்தாக
கலைப்பேச சிம்

மந்தஹாசமாக
பெஞ்சிபீடத்திலே
மட்டியானபொல்லா
கோபித்துசிம்ம

மாணிக்கரத்ன
சாய்ந்து
துஷ்டர்மீதில்
குட்டிபோல்பாய்ந்து சிம்

கானமீனாட்சிபிரி
தியானம்செய்து
கன்னிகாபுரியி
கண்டுமகிம்ந்

யாள்மனதிலிதை
தினம்பாட
லுள்ளபெரியோர்கள்
கொண்டாட சிம்

ம ந க ள ம.

கக. இ-ம்-அரிகாம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மங்களம்ஜெய
மங்களம்
திங்கள் குலத்தில்
தினமும் தென்

மங்களம்சுப
மகராஜிக்கு
தியில்ஜெனித்து
மதுரைச்சுதிக்கு மங்களம்

அநுபல்லவி.

தங்கமானபெண்
செங்கோலாளும்
எங்கும்
பங்கஜமுக

ணங்கமெடுத்து
ராஜாத்திக்கி
மாய்நிறைந்த
பிரம்மவித்தைக்கி மங்களம்

சரணம்.

அன்பாய்மீனா

அர்ச்சனைசெய்யும்

அகிலனலில்

ஏத்தினெரிந்து

கூழிபிரியாள்

துரைசானிக்கு

ஆத்திதேவம்

வளர்ந்தவேணிக்கு மங்களம்

பட்டாபிஷேகக்கீர்த்தனை முற்றிற்று.

ஆக கீர்த்தனை-கக. விருத்தம்-அ.

உ

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

செங்கோல்செலுத்திய கீர்த்தனை.

க. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமா-சாபுதாளம்

பல்லவி.

பாண்டியர் பரவசம் கொண்டார்

பாலராஜ்யபரிபாலனம் கண்டார்

அதுபல்லவி.

ஏண்டியம்மா

ஏகசத்திர

சகலசம்பத்

சபையோரைஇன்னா

வென்றழைத்து

திறமையுரைத்து

தையும்கொடுத்து

ரின்னரென்றுகாண்பித்து பாண்

சரணம்.

காஞ்சனமாலை

கெங்கையமுனை

அழியாபத்வ

ஹார்மீனாகூழிபிரியாய்

யுடன்கூடி

நதிபோய்நீராடி

பரத்தைத்தேடி

அன்ணையக்கொண்டாடி பாண்

உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொர்க்கபதத்தை போயடைந்தார்-ஞராளஸ்துதிக்க

சொர்க்கபதத்தை போயடைந்தார்

அதுபல்லவி.

வர்க்கவழிக்குநல்ல
அர்க்கனுலாவுமட்டு

வபணமகளைவைத்து
அழியாப்பெரும்பேர்பெத்து-சொர்

சரணங்கள்.

சதகிருதுசயன்புத்ர
சத்தியசதாசிவத்தை

காமேட்டியனெகம்செய்து
ரிததியம்மனதில்லுத்து-சொர்

மலையத்துவஜமன்னன்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள்

மானிடஜெடலத்தைமாரி
மகிழ்விமானமேறி-சொர்

௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாஞ்சிகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வஞ்சனை நீ செய்தாயேஜயா
வருந்திஎன்மனம் ரையா

வஞ்

அஞ்சாதேயென்றுசொல்ல ஆருமுண்டோஉன்னையல்லால்
முந்தியேநீஎன்னை தள்ள மோசமசெய்தாயேமெள்ள

வஞ்

சரணம்.

ஃமத்ஸொல்லாமல பூர்த்துஇறகெகல்லாமல
சத்துருக்களையெல்லாம் சிறப்பாய்விவாஹம்செய்யாமல்
நான் பிறந்தகாரணமோ நகூத்திரபேதகமோ
மன்னாஉனக்கீதாமோ மீனாட்சியாள் கோபமோ

வஞ்

வஞ்

க-விருத்தம்.

தந்தைதா னிறந்தபின்பு தயங்கியே தடாதகா
மனம் தளர்த்தாள்

விந்தையானகூந் தல்விரிந்திட வெம்பும் தாய்மடியின்
மேலே யிருந்தாள்

மந்தைபோல் மனிதர்கள் மயங்கியே மகாதேவி
மனையில் வந்தார்

சிந்தை நொந்த செல்விக்கு சிலாசில
தெளிவுகளைப் பொழிந்தார்.

௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-சாப்புதாளம்.

தடாதகாந்தளர்த்திடலாமா
தகுந்ததினியெய்யவேண்டாமா

தடாத

வாடிநீ அழைத்தாலே-வருவாரோஇனிமேலே
சீக்கிரமாய்பொய்கையிலேஸ்நானமும்நீசெய்யவில்லை

தடாத

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

சுரணம்.

நாடுகரமிருக்க   நாங்கள்வெகுபேரிருக்க
பெற்றதாயுனக்கிருக்க   கத்தியேன்கலங்கிருக்காய் தடாத
எள்ளும்ஜலமும்எடுத்து   இசைந்ததொப்பைபிடித்து
பொத்தாம்பரையிலிறைத்து   புண்ணியரைக்கரையேத்துதடாத
வேந்தனைநினைத்திடாதே   வீண்போதுகழித்திடாதே
மலர்க்கண்ணால்நீரைவிடாதேமீனுட்சிபிரியானைக்கெடாதேதடா

௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-சாப்புதாளம்.

பாலமீனாட்சி பாரைபரிபாலித்த
பிரபல்யமஎன்னசொல்வேன் பக்திவிநய

கர்ணமிருத	கட்டிலைவிட்டு
அருளேதயத்தில்அர	காணங்கள்கேட்டு
அலர்ந்தேமோதபத்மநிரீர்	சாங்கத்தோடபுறப்பட்டு
	ஆடிஅரர்க்காய்மணிட்டு பாவ

சுருஷம்.

ஊழியமாதா	ஒருகோடிபேர்மடிய
உலர்த்தி	வேணிமுடிய
மேலைபனிவிலகி	வெப்பலாய்வெடிய
	பாடிசுண்ணீர்வடிய பால

சு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தோழிமார்க்குழ துரைசானிவாராள்
வாணிவலக்கரத்தை நாணிபிடித்துஜோடும்

ஆழியினெளியாலே
அரசர்குலத்துநீதி

யாதித்தியன்கார்திமழுங்க
முறைப்படிஒழுங்க தோ

சுரணங்கள்,

உத்தமிகாஞ்சனமாலே	யிடத்தினிலுத்தரவுபெற்று
சித்தமெல்லாட்சிவ	லிங்கத்தின்பேரிலேவைத்து நோ
பத்துகிசைவானவர்	ஒத்துபார்த்துமனதுஒய்ய
பாண்டியகுலசேனை	வேண்டியஆர்ச்சனைசெய்ய நோ

அந்தணர்களைக்கண்டு அடிக்கடிவசனித்துனின்று
அதிகவிநயத்துடன் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு-தோ
மதுரையிலுள்ளமஹாத் மாக்கள்மகிழ்ந்தமலர்ப்பாழிய
மங்களாகாரமான மாசிவிதிவழியாய்-தோ
பரிமளமிருந்தபூஜா திரவியவசனைவிச
பட்டமராளெல்லோரும் கிட்டேவந்துமேபேச-தோ
நளினபாதங்களாலே நடபாவாடைமீதில்கடந்து
நல்மதுரைமீனாக்ஷி பிரியாள்பெருமானைத்தொடர்ந்து-தோ

எ. கீ-ம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-என்னாம்,

பல்லவி.

தேவிசிவாலயத்தில் நுழைந்தாள்-பூஜா
திரவியங்களை வாரிசொரிந்தாள்

அநுபல்லவி.

சாவியினுல்சபையைத் திறந்தாள்
ஆவியிருக்கஉடல் மறந்தாள்
தாவித்தரைதனிலே பணிந்தாள்
மேவிவிமானேசனை நினைந்தாள்-தே

சரணங்கள்.

சிங்காரமாய் ஜெம்பகைதொடுத்தாள்
சுந்தரேசருக்கிதென்று கொடுத்தாள்
சந்திரகலாதரரை யடுத்தாள்
சரணமென்று சந்நிதியில்படுத்தாள்-தே
மலரிலிருந்த காமபுகளைக்கொய்தாள்
மதுராபுரேசரை பூஜைசெய்தாள்
மேனிபுளகாங்கித மாகிலுய்தாள்
மீனாக்ஷிபிரியாளுக்கு பக்திசுதாள்-தே

அ. கீ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தடாதகாதங்கம்தினம் தானங்களிந்தாள்
தாபதாரித்திரியர்கள்தாயே தேவியென்றுஇழந்தார் தடா

அதுபல்லவி.

ஆடைமெலிந்

தோரையன்பாய்

அம்பாள்பார்த்தாள்-அவளாயுசுபரியந்தம்

அணிந்தும்ஆகாமல்

அமோகமாய்கொடுத்தாள்

தினர்களைதயவாய்

தினம்விசாரித்தாள்

தீர்வைதள்ளித்தரமாய்

தரைகள்ரொபஸ்தாபித்தாள்-தடா

சரணங்கள்.

ஏழைஅனாதிகள்எல்லோ

ரையுங்கூப்பிட்டாள்

இந்திரபுரிகர்ப்பகத்தருபோல்

தாரேன்எவர்க்கேது

தேவையென்றுகேட்டாள்

மேருபோல்மின்போரிட்டவஸ்து

யாவதையும்தொட்டாள்

மெத்தாசைபடைத்தோர்க்கும்

பூர்த்தியென்கவாரிவிட்டாள்-தடா

அங்கபங்கர்மலைக்

கண்டுமனம்நைதாள்

அதற்கவிழ்தமான அமிர்த

கடாட்சத்தால்பார்த்தப்போதே

ரிவர்த்திசெய்தாள்

முன்னோர்நிதியாய்தேடிவைத்த

தனத்தைக்கண்டொய்தாள்

மீனாக்ஷிபிரியாள்மன

மகிழ்வுல்லோர்க்கும்வாரிசுதாள்-தடா

உ விருத்தம்.

நித்தியவிதியெலாம்சிறத்தையுடனே நீலர்ணிமுடித்தாள்

வாத்தியங்களோடேகிரகம்வந்து வைதிகர்களுக்கிடைபெித்தாள்

மத்தியானபூசைமகாதேவருக்கு மணியிலுள்ளேபடைத்தாள்

சுத்துகின்றசேவகாள்மேல்சிறியே செல்விசினமொழிகொடுத்தாள்.

கூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பூசராள்கருதும் அற்புதசாக

சமயலில்நீர்த ஏஸ்வயம்பாகா

இன்னம்என்னபொன் சருவத்திலவேத

ஏத்திருக்காய் நீசொல்என்முன்பாக

அதுபல்லவி.

கேஸ்ரிபார்த்துபேடா

பூரிச்செய்தாச்சா

கட்டளைப்படி

கிரீஜருக்குப்போச்சா

தகதகென்றிந்ததங்கத்

தாலத்தைதேச்சா

தடைசெய்தாளோதா

கொண்டுவாபோபொன்கூஜா-பூ

சரணங்கள் .

பன்னபலம்மாங்கனி

பந்தியிலேமுந்திரீவை

சீனியேன்நெய்யேன்

பூமீனாகுபிரியாள்மகி

நாணிகீரம்கீறு

யெல்லோருக்கும்சூறு

சனகநைவிலேசேரு

மெல்லோர்க்கும்பரிமாறு-பூசு

க0. கீ-ம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தாயேநீர்தயவுசெய்துஅழு

துண்ணஇரும்நீரம்மா

தாசர்கள் தாமசவேலைகண்டு

ஆயாசம்வேண்டாம்அங்கம்

வேர்க்கிற துசம்மா-தா

அதுபல்லவி.

பேயைக்கொல்லபெருமானைசேவிக்கபோனம்பொழுதாச்சு

பேணிலாடுபெரிதாகரொம்பச்செய்து

பத்தாண்டாபால்வைத்

தனுப்பினோம்காந்திச்சு-தா

சரணங்கள் .

மதுரைமீனாகுபிரியாளுக்

காகஇதைபொருநீ

மண்மீதிலுள்ளமன்னர்கள்போற்றும்

மாதரசேயெங்கள்

மேலேமன்னித்தொரு-தா

கக. கீ-ம்-ஆனந்தபாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போஜனம்செய்தாளே-மீனா

போஜனம்

அதுபல்லவி.

பூசுராளுடன்பூரித்து

யாசர்களை அரவணைத்து போ

சரணம்.

வாசனையாய்வள

மாய்தாய்பரிமாற

தாசரெல்லோர்க்கும்தங்க

பங்காபோட்டுவிசிற போ

மதுரைமீனாகுபிரி

யாள்மனம்மகிழ்பாலே

மாணிக்கம்இழைத்தஆரு

தரித்தசெங்கரத்தாலே போ

ந., விருத்தம்.

பாங்கிபரி மளநீர்விட பாதகர வதனங்களை

சுத்தி செய்தாள்

ஒங்கிடண்டோர் ஆசீர்வாதம்செய்ய உகழ்ந்துமே தாம்பூலம்

தரித்து ஒய்தாள்

புரீமத்தடாதகாதேவி

வாங்கியங்க னுதிகளை வாரிக்கொண்டு தாய்வர
அவயவங்களை ஈதாள்
பொங்கிபூ முடியைத்தானே கோதபோ தாச்சது
போடியென்று வைத்தாள்.

கஉ. கீ-ம்-இ-ம்-காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அம்மா நீ என்னடி.கம்மா சீவுசீராய்
எந்தனுக்குநேரமாச்சே என்

அநுபல்லவி.

ஆதித்தியன் அமரதிசைச்சுடந்து
உச்சிநேரமாய் ஒடிப்போச்சே

சரணங்கள்.

கம்மல்லிமிக்கிகெம்புசரம்வாரி
கனக்குதெனக்கினிவேண்டாம்
கண்டித்துநீகாணுவோர்க்கழகாரிட்டால்
கர்ணமகட்குப்பாதையுண்டாம்
வாழைமலர்போலேபாரியென்வேணியை
தாழமுடிந்தினிபோடு
வாடாமல்லிகையைபாடமாய்வைத்துநீ
இடையிலேவாறேன்கூடு
அட்டிகைசுட்டி ஒட்டியாணமெல்லாம்கெட்டி
யார்நீமுடிந்துக்கோடி
கட்டிலில்மெட்டி கழற்றிபோட்டிருக்கேன்
சட்டென்றெறித்துக்கொண்டாடி
ஞாயந்தப்பிபொல்லா வம்பர்களோட
நப்பரெல்லாம்றொம்பயிருக்கு
நம்பன்மீனாட்சிபிரியான்மனமகிழ ஆனால்
போட்சுருக்கா முத்துச்சுருக்கு

ச. விருத்தம்.

பின்னாலே ஒருநொடியில் கொழுந்துவேறே செய்தழகாய்
பின்னி வினிவிட்டாள்
முன்னாலே மதிமுகத்தில் மையுடன் மநோரமண்ய
திலக மிட்டாள்
பொன்னாலே தாளமேளம் திண்ணைதெரு வெங்கும்
திறமாகக் கொட்ட
என்னாலே யானமட்டும் எழுதிடுறேன் திர்ப்பென்று
என்தாய் புறப்பட்டாள்.

மோஷத்தை அளிக்கவல்லவனான் முகுந்தன் வெண்ணை-யைத் திருடி விட்டான். பிறகு ஆய்ச்சிகள் கண்டுபிடித்து விடுவார்களே என்று ஓடி ஒதுக்குப்புறமான ஓரிடத்தில் ஒளிந்து கொண்டு விட்டான். திருட்டு பயத்தினால் உடல் நடுங்கியது அசைவின்று ஓசையின்றி படுத்திருந்தான். தன்னுடைய ஆபரணங்களை “நீங்கள் ஓசைசெய்து நானிருக்குமிடத்தைக்காட்டிக் கொடுத்து விடாதீர்கள்” என்று கைகுவித்து வேண்டினான்).

ஸ்வாமி தேசிகன் ‘பால விபூஷணா நி’ என்கிறார் யசோதை கண்ணனுக்கு அணிவித்த ஆபரணங்களை பெரியாழ்வார் தெரிவிக்கிறார்.

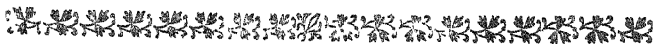
செங்கமலக் கழலில் சிற்றிதழ் போல் விரலில்
சேர் திகழாழிகளும் கிண்கினியும்-அரையில்
தங்கிய பொன்வடமும் நன் மாதுளையின்
பூவோடு பொன்மணியும் மோதிரமும் கிறியும்
மங்கல ஐம்படையும் தோள்வளையும் குழையும்
மகரமும் வாளிகளும் சுட்டியும் ஒத்திலக

ஆண்டாள் கண்ணனுக்கு வெண்ணையின் மீதுள்ள ஆசையை நன்றாக அறிந்து தான் இடைச்சிபாலனை ஏறிட்டுக் கொண்டு இடைச்சிகள் ஸமர்ப்பிக்கவிரும்பும் வெண்ணையை முதலில் கூறுகிறாள். நினைவில் நினைத்தால் மாத்திரம் போராது; வாயால் சொல்லியும் சமர்ப்பித்தேன் என்கிறாள் ஆண்டாள். இங்கு ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலிருந்து ஒரு மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது. இளையபெருமான் ஸ்ரீராமனிடம் “ஸ்ரீராகவா! எப்போது நான் உன் அடிமை நீராகவே “அழகிய தேசத்தில் பர்ணசாலை கட்டப்பட்டதும் என்று என்னை ஆணையிடுவீராக” என்றான்

“பரவாநஸ்மி காகுஸ்த்த த்வயி வர்ஷச்தம் ஸ்திதே|
ஸ்வயம் து ருசிரே தேசே க்ரியதாமிதி மாம் வத||

என்று இளையபெருமான் திருவுள்ளத்திலே நினைப்பதோடல்லாமல் இன்னதைச்செய் வாயாலே அருளிச்செய்ய வேண்டும். என்று அருளிச்செய்தது போலே இருளும் நெஞ்சால் நினைப்பது மாத்திரமல்லாமல் வாயாலும் சொல்லி சமர்ப்பிக்கிறாள்.

மேலும் ஆண்டாள் அழகருக்கு நூறு தடாக்களில் நிறைந்த அக்காரவடிசிலும் வாயாலே ஸமர்ப்பித்தேன் என்கிறாள். இங்கு ஒரு ஐதிஹ்யம் உண்டு.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

திக்குவிஜய கீர்த்தனை

விஜயமீனாட்சிதேவிக்கு தேவர்கள்

கப்பணங்கட்டிய கொம்மி,

க. இ-ம்-எ துருலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

கல்லுக்கள்முத்துக்களேன் நல்லநல்ல காவடிக்கென்கைகளேன்

காசிதேசத்தரசன்மீனாட்சிக்கி கப்பணமாய்க்கொடுத்தார்

பனாஸ்பட்டுக்களேன் நல்லநல்ல பாவாடைசுருட்டுக்களேன்

பிரயாகைஅரசன் மீனாட்சிக்கிப் பகுதியாகக்கொடுத்தார்

ஆணைகள்அஸ்வங்களேன் நல்லநல்ல ஆயுதபாணங்களேன்

அயோத்தியாபுரியரசன் மீனாட்சிக்கி அற்பணமாய்க்கொடுத்தார்

குருச்சிபெருஞ்சிகளேன் நல்லநல்ல கூடாரக்கோர்வைகளேன்

குருகுலத்தரசன்மீனாட்சிகொலு வில்கொணர்ந்துவைத்தார்

கத்திகள்வத்திகளேன் நல்லநல்ல கண்ணாடிகுளோப்புகளேன்

காவேரிபட்டணராசன் மீனாட்சிக்கி சேரிமுன்னாலேவைத்தார்

சொர்ணஜோடுகளேன் நல்லநல்ல வர்ணமாடுகளேன்

சோளதேசத்தரசன்மீனாட்சிக்கி சொந்தமாகக்கொடுத்தார்

கெண்டிஉருளிகளேன் நல்லநல்ல வண்டிவாகனங்களேன்

கேரளம்சிமைராஜன் மீனாட்சிக்கி தாராளமாய்க்கொடுத்தார்

சம்பாநெல்லுக்களேன் நல்லநல்ல சாப்பாட்டுசாமான்னளேன்

சந்திரகுலத்தரசன் மீனாட்சிக்கி சாஸனம்செய்துவைத்தார்

பூசம்புனுக்களேன் நல்லநல்ல வாசனைபில்லைகளேன்

புதுக்கோட்டையரசன்மீனாட்சிக்கி பூரித்துமேகொடுத்தார்

மேஜைபெட்டிகளேன் நல்லநல்ல மெத்தைதுப்பட்டிகளேன்

மிதுலாபுரியரசர் மீனாட்சிபிரி யாள்மகிழக்கொடுத்தார்

க-விருத்தம்.

கப்பண மெல்லாம் கெடுவில்லா வாசினி

கணக்காய் கிரகித்தாள்

அப்பட சென்னி அரசன்மணியில் அழைஅன்னைமுன்

கொண்டே நிறைத்தாள்

உற்பாதஸ்தானம் இன்னம் மலையிலேயே என்றுதாய்
கரம் விரித்தாள்
எப்படி இனிநானுன்னை வைத்திருப் பேடுனென்று
கிலேசித் துரைத்தாள்.

கி-ம்-இந் துஸ்தான்-காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அன்னமேநான் என்னசெய்குவேன்
கன்னிபருவம்காலநியிஷமாக்கடந் துபோச்சே அன்
அநுபல்லவி.

மன்னாதிமன்னரெல் லாம்வந்துஆச்சே
மத்திசூழமாத்திரம், மறையாமல்போச்சே-அன்
சரணங்கள்.

ஆருஇல்லாதநான் நாரியானேன்றி
ஆளன்தேடும்புவதி யானையோமானே-அன்
கல்லியாணம்செய்து காணப்போறேனே
கணவன்கிரகத்தில்வைத் துன்னைபாறேனே-அன்
மதுரைமீனாட்சிபிரி யான்மகிழ்செல்வம்
மேகவர்ணன்மகன்விடும் கணையெப்படிவெல்வம்-அன்

உ. கிர்த்தனம் இ-ம்-பைரவி-சு தூர்ஜாதிரூபகம்.

பல்லவி.

என்னஆலோசனைசெய்தாய் என்தாயேநீநானிப்போ
என்னஆலோசனை நீசெய்தாய்

அநுபல்லவி.

சின்னவேலைகளை நீயெண்ணி

ஸ்திரீதேவிசெழிக்கும் ஸ்ரீங்கராமுகக்கமலமகன்னி
இத்ததஹ்ருதயத்தில்வைத்து நித்திரைஆகாரம்அற்று
மத்திசூழத்தைப்பார்த்து கத்தாதேடிசுவலையாற்று-என்
சரணம்.

இந்திரலோகம் எங்கும்சொல்லுவேன்

எமன்நிருதிவாயு வருணையும்வெல்லுவேன்
கலைமலையையும்பேர்ப்பேன் காலாந்தனைஒருகைபார்ப்பேன்
உந்தன்காதலையுந்தீர்ப்பேன்எந்தன் மீனாட்சிபிரியானையும்கார்ப்பேன்

உ. திக்குவிஜயகொம்மி.

சாந்தகணபதியைப்பணிந்தேன் சண்முகர்சங்கரரைநினைந்தேன்
சாரதிக்கவிஜயம்பாடத்தூணிந்தேன் சதாசாதகம்செய்நீமீனாட்சி

கதம்பவனகாட்டுக்குள்ளே காஞ்சனபாலேகாட்டைக்குள்ளே
கல்லெழைச்சவீட்டுக்குள்ளே கண்ணிசையாய்வளர்ந்தாள்மீனாட்சி

சாரட்டுவண்டிமேலேறிகொண்டு கோரட்டுகூடத்துக்குள்ளேசென்று
ஏரிட்டெல்லாருமிருக்கக்கண்டு இந்தரன்போல்கொலுவிருந்தாள்மீனாட்சி

பட்டமும்செங்கோலும்தரித்து பாரையணிக்காய்பரிபாலித்து
பக்கத்துராசர்களைப்பகைத்து படைசேகரித்தாள்மீனாட்சி

நகரிவாழ்வோரதைக்கேட்டு நாடினதைநடுவிலேவிட்டு
நாலாவர்ணத்தாரும்கோர்ட்டு கச்சேசரிவரக்கண்டாள்மீனாட்சி

தேடிவந்தபேர்களையழைத்து திக்குவிஜயம்செய்யஆலோசித்து
தினங்களைஸ்திரமாயுரைத்து திவ்யதீர்ப்புகொடுத்தாள்மீனாட்சி

மனமகிழ்ந்துளமுந்திருந்து மலையத்துவஜர்மனையிலவந்து
மணக்கத்தைலங்களணிந்து திவ்யமஞ்சள்குளித்தாள்மீனாட்சி

பட்டையிடையிலேகட்டிக்கொண்டு பலபணிகளைபூட்டிக்கொண்டு
பிராமணுளெல்லாரையும்கூட்டிக்கொண்டு, யாகசாலையிலவந்தாள்மீனாட்சி

தாய்பரிந்திடஅன்னம்புசித்து தாதிதாம்பூலம்தரித்து
தனையாள்பொய்வாறேனென்றுரைத்து தங்கரத்திலேறினாள்மீனாட்சி

வீட்டுக்குவெகுவீராவைத்து கோட்டுக்குகோடிசுமான்வைத்து
நாட்டுக்குநாணயநாதன்வைத்து நல்லவேலைவிசாரித்தாள்மீனாட்சி

தேர்களிலேஅறுநூறு திவ்வியமானம்அறுநூறு
தரமாய்பல்லக்கஅறுநூறு கூடதயாரென்றாள்மீனாட்சி

ஆனைகளிலேஅநேகாயிரம் அலவங்களிலேஅநேகாயிரம்
அற்புதவிருதநேகாயிரம் கூடஆஜரென்றாள்மீனாட்சி

பால்பசுவிலேபத்துலட்சம் பாரிசாரர்கள்பத்துலட்சம்
பாங்கிபெண்ணிலொருபத்துலகூதம் கூடபுறப்பென்றாள்மீனாட்சி

கத்திவீராளிலொருகோடி கைதவீராளிலொருகோடி
காண்டிபவீராளிலொருகோடி கூடகணக்குகேட்டாள்மீனாட்சி

அதிரவெருவெடிகள்விட அந்தணர்பொன் னாகுதைதன்போட
ஆலோசித்ததன்றேறகைகூட அசர்சுருன மெண்டாள்மீனாட்சி

கூடாரசாமான்முன்போக குருஞ்ச்சிபெஞ்சிகள்போக
கூட்டம்இருபுறமும்போக கொடைமத்தியில்வாராள்மீனாட்சி

மலைகள்மதுகுகள் தாண்டி மரங்கள்மதாளங்கள் தாண்டி
மணல்நதிமடங்கள் தாண்டி மஜிலிவீசாரித்தாள்மீனாட்சி

பகல்போற்பஞ்சணிக்குத்தங்கி பரிவாரங்களுடன்இரங்கி
பர்னசாலேமுனிவாக்கிரங்கி பலம்பைத்துபிரர்த்தித்தாள்மீனாட்சி

அகலமாகடேறாஅடித்து ஆயிரம்ஜவான் பாறாகொடுத்து
அற்புதமான அரைதடித்து அதில்இரங்கிஇருந்தாள்மீனாட்சி

சம்பாபொங்கல்புளியோரை சர்க்கரைசேர்த்துநெய்ஒக்கரை
சாகம்பிகுந்தளரிசேரையெல்லாம் சமயல்லெய்யென்றாள்மீனாட்சி

யாசகர்களைஅவரணைத்து போசனத்துடன்பொருள்கொடுத்து
வாய்சாலகியாயெங்கும்வாசித்து வண்போசனம்செய்தாள்மீனாட்சி

வசந்தகாலதென்னலடிக்க வானசர்போல்கானம்ஜோடிகதவ
வந்துசூயில்கவிநடக்க வனவேடிக்கைபார்த்தாள்மீனாட்சி

சந்தனமரச்சோலையிலே சந்திரன்உலாவையிலே
சாவதானமாகதன்ஜாகையிலே சற்றேசயனம்செய்தாள்மீனாட்சி

அலர்ந்தமலர்கழன்றுதிர அஷ்டதிசைபேரிகளதிர
அன்னம்பறவையெல்லாம்கதற அன்றெழுந்திருந்தாள்மீனாட்சி

காலகிரமத்தையங்கேழுடித்து கறந்துசீரம்காச்சிக்கொடுத்து
காடுகடந்துகரைபிடித்து கணக்கிராமங்கண்டாள்மீனாட்சி

குளக்கரையில்கூடாரம்போட்டு கோவிற்குபடிகட்டளையிட்டு
கோடிபூசராளுக்கன்னமிட்டு குலதெய்வத்தையும்பிட்டாள்மீனாட்சி

சாமார்த்தியசூரானைக்கண்டு சண்டைக்குவந்திருக்கிறோமென்று
சாஸ்திரப்படிதூதானைக்கொண்டு எங்கும்சர்க்கழைத்தாள்மீனாட்சி

ஆயுதஅஸ்திரங்களாலேவீசி அன்னியரசரெல்லாரையும்ஏசி
அமர்மொழிஅகந்தைகள்பேசி யாரையும்அஞ்சாடித்தாள்மீனாட்சி

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

ராஜர்களிலே அனேக துஷ்டாள்   ராட்சசானிலே அனேக முட்டாள்
 ரணக்களத்திலனேக கெட்டாள் களை   றத்தவதையிட்டாள் மீனாட்சி
 காசிதேசம் மலையாளம்   கடற்குட்பட்ட பூமிவளம்
 கார்த்தகானை கட்டுநீர்வளம்   கொடுத்தாப்போலடித்தாள் மீனாட்சி
 சீமைகளையெல்லாம்பிடித்து   ஜெயபேரிபெரிதாயடித்து
 சேவகனாயாளென்று கொடுத்து   சீக்கிரமாய்ப்புறப்பட்டாள் மீனாட்சி
 தளங்களை திருப்தியழைத்து   திவ்வியமான திருஷ்டியாலேபார்த்து
 தேவலோகத்தில்வந்து குதித்து   தீரதண்டிராபோட்டாள் மீனாட்சி
 இந்திரபுரிகொள்ளையடித்து   இன்பவஸ்துக்களெல்லாம்பரித்து
 இருந்துவாழ அவனைவைத்து   எரிதிதிக்கில்வந்தாள் மீனாட்சி
 ஆட்டுக்கடாவை அத்தட்டி ஒட்டி   காட்டுலாப்பட்ட மான் போலவாட்டி
 தாட்டுவா தன் தலையை ஆட்டி   தென்திக்கிலேவந்தாள் மீனாட்சி
 நாகங்களை யெல்லாம் அழித்து   நமதுதேஹம் நைய அடித்து
 நம்முடையாளாயி ரென்றுரைத்து   நிருதிதிக்கில்வந்தாள் மீனாட்சி
    தி   மீனக்கொடியெங்கிலும் ஏத்தி
    ரென்று வாழ்த்தி   நேர்மேற்கேவந்தாள் மீனாட்சி
 வருணனுடனேவாதாடி   வந்துவணங்கமுடிசூடி
 வாழ்ந்திருநீயென்றேழுடி   வாயுமூலைக்கில்வந்தாள் மீனாட்சி
 காத்தையும் காத்தாய்ப்பறக்கடித்து   கப்பணத்தையும் கனமாய்கிரகித்து
    ரென்றுரைத்து   கனவேகமாய்
 குபேரனை வந்து ஒங்கி   கொடுத்த நகங்களை எல்லாம் வாங்கி
 கோபுரம் சூழ்ந்த கைமீதங்கி   கோடிசங்கமகோஷித்தாள் மீனாட்சி
 பிரமதகணங்களை எல்லாம் ஹந்து   பாணங்களாலேபதறடித்து
 உன்பஞ்சையாண்டி எங்கேயென்றுரைத்து   அங்கேபத்தியுலாடி
 நந்திபூதங்களெழுந்திருந்து   நாலுவாசல்களாலும் ஹழைந்து
 நயணங்களாலே நீர்பொழிந்து   நாதனண்டையழக்கண்டாள் மீனாட்சி
 செல்வனாமூர்த்தி தரித்துகொண்டு   வேதசத்ரங்கள் பிடித்துகொண்டு
 சிவகணங்களை சேர்த்துக்கொண்டு   சுந்திராவரசேவித்தாள் மீனாட்சி
 சரிகைதிண்டிலேசாய்ந்துக்கொண்டு   சக்திதனுசைபிடித்துக்கொண்டு
 சாரதியைரத்ததைவிடென்று   சாம்பழமர்த்தியண்டைவந்தாள் மீனாட்சி

பணிகள் பூண்டிருநோளேன் பாலியனுவந்தஆளேன்
பாணியில் உருவியாளேன் ஒத்தும்பார்த்துபிரமித்தாள் மீனாட்சி
திரிபுரங்களை த்தகிக்கவிவ தெகூண திக்காய்போ திக்கும் தவ
தீரனா தனுசோடென்முன்வாவென்று திண்டியழைத்தாள் மீனாட்சி
போர்க்கஞ்சிஒடிப்போகாதே புறங்கொடுத்திடலாகாதே
புருஷனாவிவகேவிட்டேகாதேயென்றுபுனசிரிப்புகொண்டாள் மீனா
கையையக்கப்பணமாநீவை கட்டோமென்றாலுமர்க்காரம்பம்செய்
காயத்தைபோலித்துக்கொள்ள உன்கைசற்றேகாட்டுபார்ப்போமெ
பாண்டியர்பிரபஞ்சத்துபாக்கியம் பதிக்கிபோக்கிரீயோக்கியம்
பர்வதத்துள்போவோம்வாசிலாக்கியமென்க பார்த்துகோபித்தாள்
அகந்தைகொண்டராசகுமாரர் அஸ்திரம்போடுநேன்றில்லுநேரா
அல்லென்றால்சலம்விடப்பால்சேறயென் றதட்டியடித்தாள் மீனாட்சி
மந்தஹாசமாய்மஹாசிரித்தார் மன்மதன்போலமாமைமறைத்தார்
மருவியெண்ணையணையென்றுரைத்தார் அதைக்கேட்டுகொச்சித்தாள்
வில்லையெடுக்ககிழேவிழுந்தாள் விகிர்தம்தீரந்தவசையறிந்தாள்
வீசினகத்தியைதூரெறிந்தாள் விமானம்விட்டிற்றங்கினாள் மீனாட்சி
முத்தனம்மெழுகுபோலுருகி மோகத்தீசர்மேலாசைபெருகி
மொகப்புடன்மேகலைசருகி முத்துச்செடிபோலேநின்றாள் மீனாட்சி
மேகமேனிக்கிமங்கில்யம்கட்ட மேருவைவில்லாய்கொண்டவர்கிட்ட
மேலேஅமுராள்பூமாரிகொட்ட வெள்ளிமலையில்வசித்தாள் மீனாட்சி
மாதமாச்சரியமெல்லாம்ஒடுங்கி மீனாட்சிபிரியாள்மனதுக்குளடங்கி
மாலையிடும்வேலைக்குத்தொடங்கி மேலேலீலைகள்செய்தாள் மீனாட்சி

உ. கிர்த்தனம் இ-ம்-உசேனி-சாபுதாளம்.

பல்லவி,

பேசுங்கோள் எல்லவரும் அடிசுகியே
பிரானேசருடனே இந்நேரம்

வீசுங்கோள்வெண்சாமாத்தால் அடியேசுகியே

வேடிக்கையாய் ஸொரத்தாய்

மாசற்றமரகத வல்லிக்குபூமலைகொண்டு

நசாசிங்குள்ளசிவ கணவகளோடுவாருமென்று

பேசு

மாதா இருக்கிறாளென்று அடியேசுகியே
மரியாதையோ டெதிரேபோய்நின்று
எதிருஜாமியம் தென்மதுரையைத்தாரேமென்று
மீனாட்சிபிரியாளுக்காக இருந்தாளவேண்டுமென்று

ச. கீ-ம்-இ-ம்-சஹானு-ரூபகதாளம்.

தேவாதிதேவாசரணம் தேவியைவிவாகம்செய்ய
இதுநல்லதருணம் இதுநல்லதருணம்.
யாவரையும்போய்ஜெயித்தாள்
அமரல்ல அசலத்தை அறியகுதித்தாள்
பாண்டியராஜன்குமாரி
ஆண்டவரேஇவள் உமக்கேற்றபாரி
சிச்சிபதாம்பூலம்வாங்கும்
இச்செல்விப உமது மடியின்மேல்தாங்கும்
முன்னேஎங்கள்மொழியைக்கேளும்
பின்னேமீனாட்சி பிரியாளீராளும்

உ-வருததம்.

மோடியாய் முதல்வன் நேரேவரட்டு மென்று
மௌனமாகவே யிருந்தார்
நாடிவந்த நல்மதுரை ராணியந்த ஜாடைச
ளெல்லாம் அறிந்தார்கள்
சாடிநின்ற இருபடையும் கூடியுறவாய்
புகழ்ந்தார்
கோடிமன்ம தாகிருதர் முன்சென்று குயில்போ
லொருமொழி பொழிந்தாள்.

க. சீசபத்தியம் ஆனந்தபைரவி.

ஆதியேசோதியே ஆனந்தரூபியே
அறியாதசெருவ்செய்த பிழைபொறுத்து
மலையத்துலசபாண்டியர் மருடகனாகவே
மதுராபுரியில்வந்து பிரவேசித்து
திரிமூர்த்திமுதல்தேவர் யாவரையும்வரவழைத்து
தேவர்கரத்தால்திரு மங்கிலியம்தரித்து
அம்ஸதூளிகாசயனமஞ்சத்திலெனையழைத்து
அசை

இத்திருவிளையாடல் நீர்செய்யாதபோனால்
மற்றவர்க்குபத்தி நான் ஆகுவேலே
எத்தனைநாளானாலும் கன்னிகையாயிருந்து காலங்கழிப்பேன்

உ. இதுவுமது.

இந்ராதிதேவர்முதல் யாவர்களையும்ஜெயித்த
ஏகசக்ராதிபதியே பெண்ணே
சந்திரவம்சமசெழிக்க சகலசம்ப்ரமத்துடன்
திங்கள் தினம்வாரேன் விவாகம்செய்யவுன்னை
சதுரங்கசேனையும் சாதுசிகாமணிரீடும்
சந்தோஷமாய்மதுரை சேர்நதுமுன்னே
ஐம்பத்தாறுதேசத் தரசர்களையுமழைத்து
அழசாகநகரியலங் கரியென்கண்ணே
சாமகிரியங்கேரீ சேகரித்தையாலல்

சியாமளியை பார்த்தசுண்ணால் மற்றபேரை நான் பார்ப்பேனே
எத்தனைபேர்தடுத்தாலும் இத்தினம்கல்யாணம் நிறுத்துகிறதில்லை.

௫. கீ-ம்-சுருட்டி-மீசுரதாளம்.

பல்லவி.

திக்குவிஜயம்செய்து திரும்பிவந்தாள்
திருகுஜம்மறைந்தபின்

திக்

அதுபல்லவி.

பக்கத்தில்மந்திரிபிர
சொக்கநாதருக்கவள்

தானிசேனையணிய

புஷ்பமாலையணிய திக்

சுரணங்கள்.

ரதகஜதுரகப

தாதிபுடன்கூடி

ரமணயநாயகருடன்

நயந்துவார்த்தைகளாடி திக்

சதுரங்கதாளமேளம்

ஜெயபேரியடித்து

சந்திரகுலசந்தரி

சொந்தஅன்னையிடத்தில் திக்

கர்ப்பகம்காமதேனு

புஷ்பவிமானங்கொண்டு

அற்புதமான அட்ட

திக்குகளிலும்சென்று திக்

வெள்ளிமலையெங்கும்

போய்மீனக்கொடிபோட்டு

விசயமீனாட்சிபிரியாள்

பக்குக்குள்ளகப்பட்டு திக்

ஸ்ரீமத்தடாத

நட, விருத்தம்.

தேவபுரி திருவெல்லாம தனமெடுத்து போய்போய்பொருதி
பிடுங்கி பரித்தாள்
நவநிதிகளை புங்கொணர்ந்து நரர்காண நகரியெங்கிலும்
நிறைத்தாள்
காவல்கசா னுவுக்கு குண்டும்கையுமாய் கோடிதிண்டர்களை
தூண்டி வைத்தாள்
ஆவலோடே யணைத்தன்னைக்கு தான்போய்வநத் திறமைக
ளெல்லாம் உரைத்தாள்.

சு. கீ-ம-6 -ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

என்னசொல்லுவேனம்மா
எங்கள்நசானியர் தங்கக்கோவில்கிறப்பை
நான் ஏதென்று சொல்வேனம்மா

அறுபல்லவி.

மின்னல்மின்னலைபோலே மெருகிட்டபொன்பாறையாலே
படுத்தமலைப்படியேன் எட்டையாடையேன்
அடித்தவிம்பத்துடியேன் பிடித்தவிடைக்கொடியேன்-என்
சரணங்கள்.

மாணிக்கக்கல்லைஉடைத்து மதில்வாடிஎங்கும்இணைச்சு
கோபுரங்கள்-தூக்கிருக்கு தோமேதங்களைதாக்கிருக்கு
அளகைக்கதிகமர்க்கிருக்கு நானறியாநேகம்பாக்கிருக்கு-என்
சப்தபிரகாரமவளைந்து சையையிரிடமும்பொடித்து
எட்டாமாளிகைக்குள்ளே இழைத்துஇலகுவாய்வெள்ளை
வைத்தவிமானக்கல்லை வருணிக்கஎன்னாலில்லை-என்
விஸ்தாரமானவீதி வார்ப்புதளவரிசைசோதி
எங்கும்தேசசாய்மின்னுறது எந்தஒளிகளையும்உண்ணுறது
என்மனம்அதையேபோய்எண்ணுறது நான்உன்சோரின்கேபண்ணு
ஏகபூஞ்சோகாடு இங்கில்லைநதகனிகளுக்கீடு
புலிகன்றுக்குபால்பொழிகிறது பேதமற்றெல்லாம்இழைகிறது
அங்கருவியார்வழிகிறது அன்பர்வம்பெல்லாம்ஒழிகிறது-என்
காணக்கண்ணியர்மேவேனும்கருத்துள்ளோர்க்குளளையதுதோணும்
மங்களாகாரவாசல் மறைசாஸ்திரபுராணம்பேசல்
பூசாப்பொருள்வாசனைவீசல் புண்ணியாள்பசுனைசெய்கிறகூசல்-என்
பஞ்சணையென்பதெல்லாம்பொய் பிரபுவார்நான்பார்த்தேன்மெய்
கற்பகநாடெங்கிலும்வாட்டம் கையிலேதான்காமதேனுக்கூட்டம்
அங்கேநாங்கள்மீனக்கொடியோட்டோம் அன்னேநோக்காகஇங்கே
வந்துவிட்டோம்-என்

தி ச் குவ் ஐ யக் கீர் த்தனை .

சிலர் சிமைதான் பூநீ ஜெனிப்பிடம் சில்லரை பெல்லாம் பிரதிவீம்பப்படம்
 கிரியெங்குமரம்பையர்களாடல் கேழ்க்கின்ன ராள் பாடல்
 சாஜனாஞ்சு சாருபட உடல் சரணயாட்டு சாயுத்யக்கடல்-என்
 ஹரி அயர் அமராள் சேர்ந்து ஆலயத் துக்குள்ளே பூந்து
 அர்ச்சனை செய்கிறாள் ஹரஹர வென்றேய்கிறாள்
 உடலாவி பொருளோடுகிறாள் உள்ளம் உருகுகிறாள்-என்
 பெரோ ரஜதபுரி பிரபலமான நகரி
 சனகாதியோகிகள் போற்றல் சதுர்வேத முனிவர்கள் வாழ்தல்
 சுங்கக்கரியகணங்கோடி சுத்தல்கண்டேன் நான்கெந்தமாரி தூத்தல்-எ
 அடிக்கடி அற்புதவாத்தியகோஷம் ஆறும் பூசல் பூணலறவேஷம்
 வாயால் வெகு தொண்டர் வாழ்த்துறாள் வலமாய்ச் சிலதிண்டர் சுத்துறா
 நெய்யால் தீ திண்டி ஏனத்துறாள் மெய்யோர்க்கு கைமாத் துறாள்-என்
 தாகம்பசியங்கேயில்லை தாள் மைதாழ்வுகளோ வல்லலை
 என்னே ரமும் ஆனந்தகூத்து எங்கும் பக்திநீர் ஞானப்பயிர்நாத்து
 திக்குபாலா ளெல்லா ம்கரம் சேர்த்து தினம் சேவித்துப் பாருழ்வரபெற்
 வாகணங்களில்நான் ஏறி வாதித்தேனந்தவைபவனை யுஞ்சிறி
 மந்தஹரசமாய்சரித்தார் மானே திதனெயன்றழைத்தார்
 விகிருதகுஜத்தை தீர்த்தார் விவாகம் செய்கிறேனென்றிசைத்தார்-எ
 மாயைக்குள்ளாகி எனமரீக்கார் மாதூநானல்லநுபானை நோக்கார்
 சிவராஜப்பையன் வெகுமோடி நீயெய்ததவத்தால்வாறேனென்றாடி
 வாகினி வாழ்வு உயர்ந்தகொடி வந்தெதிர்ப்போக்குவலுவானபாணம
 பாலகருமாரனடி என்பாணிபத்திடபாத்திராடி
 கிரீடகுண்டலதார் கெம்பிரமானஸ்வரர்
 மன்னர் முறையறிந்தவீரர் மீனாட்சிபிரியாளாய் யாரர்-என்

ந-விருத்தம்.

மீனணிகொடி யாலேவந்த மேன்மைகளெல் லாம்மெல்லி
 யென்னையோ நரைத்தாள்
 மானணின்னனே மருமகனாய் வாய்த்திட மங்கை
 காட்டுணை பூரித்தாள்
 தேனலுமலர் முடித்தாள் தோழி மாரெல்லாம் தெரிந்து
 உள்ளே சிலாகித்தார்
 பூணணிபிடிபாத புஜங்க பூஜணனென்று பொய்மொழு
 யாய்நிந் கிக்காள்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாபுதாளம்.

வேண்டாம்வேண்டாமடி என் தாயே-இந்த
பாண்டியன்பேரெகெடுத்து ஆண்டிக்கமலையிட
வேண்டாமடி தாயே

கொண்டகணவன்குடி சொந்தமுனக்குண்டா-உன்னைக்
கொண்டாடுமண்டலத்து மன்னர்கள்கண்டா
திண்டாடுராள்தடாதகை யிவளென்றா-உன்னை
யண்டினயன்புள்ளார் மனதெல்லாம்சண்ட

சரணங்கள்,

கோத்திரம்குலமுறையோகிடையாது-நீதி
சாஸ்திரமாராஜாங்கம்-தெரியாது
வாசப்பூசந்தனங்கள்பிடியாது-ஸ்மசானம்
வீட்டுஉன்னண்டையில் தரியாது

வே

உன்பித்தம்தெளியவேமருந்து கொடுக்க உன்னை
பெற்றபிதாவானாலுந்தான் இங்கேயிருக்க
இந்தபாருக்குள்ளேவீரான் வெகுபேர்கள்பறக்க அந்த
பஞ்சைமேலேயாசை உன்மனதைபுருக்க

வே

சம்மந்திபேர்களோ வருகமாட்டார்-ஸ்வயம்
ஜாதிஜெனங்களுன்னை சேர்க்கமாட்டார்
சாகரந்தனையாளிங்கே தங்கமாட்டார்பொல்லா
சாஹாசிமாயையிந்த வலைபோட்டார்

வே

பெற்றவள்தான்எத்தனைநாள் வைத்துபடைப்பாள்-பத்து
புத்திரனைபெற்றுடனே மெத்தசலிப்பள்
அத்தைவீடுபோயிருந்தால் சற்றேபிழைப்பாள்-மெத்தை
மாடிகட்டிவாழ்ந்திருந்தால் ஒத்துஉழைப்பாள்

வே

ஆனைகுதிரைசேனை தன்நகரில்லைஉன்

னருமைபெருமை யறிவார்களும்லை

மாமியார்மாமனார் உற்றார்பெற்றாரில்லை மாது

மீனாட்சிபிரியானுக்கு இதுவெகுசல்லை

வே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்காபி-வந்தானம்.

பல்லவி.

இராஜாத்திராஜாடிசகியே-ராஜாத்திராஜாடி
இராஜதாசலவாசமடி சகியே-ராஜாத்திராஜாடி

அதுபல்லவி.

கேசவர்க்குநேசாடி-சகியே

எனக்கேற்றாசாடி விஸ்வாசாடி

கேசவர்க்குநேசாடி

தாசர்பேல்விஸ்வாசாடி

எனக்கேற்றாசாடி

ஈரேமூலகவாசாடி(இரா)

சுரணங்கள்.

தங்கமேருவைப்படைத்தார் சகியே

எங்கும்தானாக வியாபித்தார்

தங்கமேருவைப்படைத்தார்

எங்கும்தானாக வியாபித்தார்

வெங்கமாகவேதவித்தார்

பங்காளபதிவைத்தார்(இரா)

மூன்றுகண்படைத்தநாதன்-சகியே

மூவர்கள்பூஜித்தபாதன்

மூன்றுகண்படைத்தநாதன்

மூவர்கள்பூஜித்தபாதன்

சகலசாஸ்திரவேதன்

சடையிலாடியவாதன்(இரா)

நாகாபரணம்பூண்டார்-சகியே

நாதனைப்போலே வேறுண்டா

நாகாபரணம்பூண்ட

நாதனைப்போலேவேறுண்டா

எல்லவர்களும்வேண்ட

ஈரேமூலகம்ஆண்ட(இரா)

மன்மதனிலும்ஒருவர்-சகியே

மதுராபுரிவருவர்

மன்மதனிலும்ஒருவர்

மதுராபுரிவருவர்

தருகாதெல்லாத்தருவர்

புரியாமலேசேருவர்(இரா)

சீலர்களுக்கும்நேசித்த-சகியே

நீலவேஷத்தை நேசித்தார்

சீலர்களுக்கும்சேவித்தார்

நீலவேஷத்தேநேசித்தார்

மறலியைமாரிலுதைத்தார்

மீனாஷிபிரியானைக்காதார்(இரா)

ச-விருத்தம்.

சர்வேசன் சரித்திரங்களை சவிஸ்தாரமாய் சியாமளியாமல்

சொல்லக் கேட்டான்

பார்ஜனகி நாங்கள் பரிசாசமாய் மொழிந்தோ

மிதென்று சும்பிட்டான்

௩௮

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

சீர்சித்திரை மாதம்தேதி திதிவாரம் எல்லாந்தேடி
வந்து கிட்ட
ஊர்களுக்கு உயர்த்தியாய் பத்திரிகை பலவிதமாய்
எழுதி விட்டான்.

திக்குவிஜயக்கீர்த்தனை-முற்றிற்று.

ஆகக்கீர்த்தனை-அ, ஆகவிருத்தம்-ச, கொம்மி-உ.

உ

சிவமயம்,

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

திருக்கல்யாணக் கீர்த்தனை.

க. கீ-ம்-இ-ம்-தர்பார்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

எங்கும் அனுப்பினான் பொன்னேலை

எழுதிகாஞ்சனமலை

(எங்கு)

அதுபல்லவி.

தங்கபாளங்களை உடைத்து

திராசுநிறையில்லாமல் சிப்பியண்டைவாரிகொடுத்து

தீர்த்ததைக் காராளைப்பிடித்து

திருக்கல்யாணபத்ரிகைக்கு வாசகவக்களை அச்சடித்து

தங்கன்குலச்செல்வி

தரித்தமீனமுதரையிட்டு

தாவிதங்கக்கிரியேன்

தாண்டும்வீராளை விட்டு(எங்)

ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்க்கும்

அசலம் ஆரண்யம் ஆலங்களில்வசிக்கும்பெரியோர்க்கும்

ஆனமீனாட்சி பிரியர்க்கும்

அதிவைபவமாய் நடத்துங்கல்யாணத்தி லெல்லோர்க்கும்

மஞ்சள்தானங்களுக்கு மாணிக்கங்களை இழைத்து

மறவாமலேசாமான்ய உறவாரையும்நினைக் க

உ. கீ-ம்-இ-ம்-காம்போதி-மிஸ்ராஜாதிரூபகம்.

பல்லவி.

பூர்த்தியாய்பெண்கள் சாமான்சேகரிச்சாள்
பொன்மலைபோஜன் பொருட்குபணிக்குறைச்சாள்(பூர்)

அதுபல்லவி.

வார்ப்பதிக ரசபட்சயமும்
வுத்தர்ச்சிவாசனை சேர்த்தசீனிசூரமும்
அன்றுருக்கிய கோஆஜியமும்
அச்சவெல்லம்சர்க்கரை செந்தேன்கனிதாசூயமும் (பூர்)

சரணங்கள்.

ரவையை திறமாபுடைச்சு
ராஜர்கள்சிலாகிக்க லாரிநன்றாய்ப்புடிச்சு
வெள்ளிச்சருவங்கள் வார்ப்பிச்சு
விதம்விதமாய்தத்தியோன்னத் துக்குடன் துணையடைச்சு (பூர்)
நாலாவித தயிலமாட்டி
நளபாகசாலேவெகு விசாலமாய்க்கட்டி
தும்மைநிறம் தண்டுலம்தீட்டி
அம்பாரியாய்ஹார் அசலம்போலெங்கும்கொட்டி (பூர்)
காரணத்துடன் கலந்தகண்ணி
கருதுமீனாசூழிபிரியாள் கடைத்தேறளண்ணி
பொரிதினுசு பொடிகள் பண்ணி
புதுசாஏரிதடாகம் எங்கும்கொணர்ந்துதண்ணி (பூர்)

ங. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நோட்டு-ஏகதாளம்.

பல்லவி

நகர் அலங்கரித்தார் நாகரீகமாய்மதுரை
நகர்

ஆகாசமட்டுமீட்டியே துணியைவரமண்டபம்கூட்டியே
சிங்காரஸ்தம்பம்நாட்டியே சித்திரவீதியெங்கும்பந்தலோட்டியே(ந)
சரணங்கள்.

ரத்னமணிகளாலேயே ரஜதாசுலபுரிபோலேயே
உருந்துமேசெய்தாள்வேலையே அதுஉன்னிதமாய்அந்நாளையே (நக)

மாவிலைசரம்தொடுத்துமே நல்லமகரதோரணம்இசைத்துமே
வரிசைவாழைபதித்துமேவாசலெங்கிலும்பன்னீர்தெளித்துமே (நக
தங்கசங்கிலிபூட்டினான் தகதகென் றுஉஞ்சலேமாட்டினான்
முன்னே பாலிகைகள் கூட்டினான் மீனாழிபிரியா கோலம்ஓட்டினான் (ந

ச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந் துஸ்தான்-காபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நாகஸ்வரங்கள் கோஷித்தார்

நல்மதுரைமீனாழிசந்தார் திருக்கல்யாணத்தில் (நா

அதுபல்லவி.

சகலமும் தெரிந்த சங்கரியடைக்கேட்டாள்

சபையிலெல்லோர்க்கும் சந்த்ர ஆரம்சால்வைபோட்டார் (நா

கின்னராள்கிப்புருஷாள் போலேகிருதிபாடி.

ரம்பையைப்போலேறும்ப மாதர்நர்த்தனம் ஆடி (நா

மத்தளமல்லாரிதாள மேளங்களைக்கொண்டு

மதுரையிலேமீனாழிபிரியாள் தாய்சமுகம்நின் று (நா

ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந் துஸ்தான்-காபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சரியாய்சரியாய் சதுர்வரணத்தாரும்வந்தார்

சியாமளிசாலேசோலைபோல் இருக்குதென்று சொல்லிகழந்தார்

அதுபல்லவி.

ஹாரியாய்யாவரும் தங்கள் பாரிபாலா ஞாடனே கூடி.

நாரிதிக்ஷியஞ்செய்வந் தபோதிட்டகட்டளைப்படி

சரணங்கள்.

தங்கள் பெண்கட்டுமங்களம் வரக்கண்டவர்போலேபொங்கி

தடாதகாதர்மசாலைசத் திரங்களில் அடிக்கடி தங்கி (சா)

பாருக்ருள்பிரபலமான பாண்டியர்தேசம்செழித்து

பானீபம்பலம்பலமா யிருப்பதைப்பார்த்துபூரித்து (சா)

தினமும்மீனாழிபிரியாருக் கிந்தவிதம் தியானம்தோண

தேவர்கள்வந்துநடத்தும் திருக்கல்யாணசேர்வைகாண (சா)

சு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ரூபகதாளம்.
பல்-வி.

மீனரத்நம் கொலுவிருந்தாள்

மேளம்முழங்க கல்யாணமண்டபத்தில்

மீன

அநுபல்லவி.

ஆனமந்திரிகளை
யாவரையும் தகுந்த
டழைத்துவாபோவென்
வந்தோர்களை
வாராதோர்காரணம்
பெஞ்சிடே
பநதுபலமாய்

கூப்பிட்டாள்
மரியாதையோ
ரூபுப்பிட்டாள்
யழைத்தாள்
விசாரித்தாள்
லுட்காரவைத்தாள்
வரபூரித்தாள் மீன

சரணங்கள்.

காரியஸ்தர்களைல்
கிரீடகிரமமுறைப்படிக்கு
கோத்தரும்புயெங்கும்
குலோப்புலாந்தர்
அத்தர் ஆறுபோ
அள்ளிக்கதம்பத்தூள்

லரையும்பார்த்தாள்
காருபாருசெய்துநெரித்தாள்
சாத்தென்றாள்
தீபம்எத்தென்றாள்
லுத்தென்றாள்
துத்தென்றாள் மீன

பாகம்பல
பரிசாரர்களை தானேர பார்த்துபுதுசுபுதுசாகசொன்னாள்
சனகமுதகமாதூரியம்
சாரகண்டப்பால்
கொட்டுகூசாதே
கொண்டாடுவாள்
தினுசுபண்ண
செய்யென்றாள்
பாகுவையென்றாள்
கோரெய்யென்றாள்
மினுட்சிபிரியாள்மெய்யென்றாள் மீன

விவாகச்சேர்வைக்கு விஸ்வத்திலுள்ளோர்கள்

வந்த கொம்மி.

சுபகரசாமான்கொண்டு
கஜனசுலபிசுகமொழி
தோளெடுக்கதாழிப்பெண்கள்
தொண்டர் துரைச்சிதுகில்துய்யவை
அத்தைபச்சைபூசஅதி
அன்பர் ஆநந்திஅந்தஅதி

சொந்தபந்துவந்தாள்
சொல்லிச்சொரிந்தாள்
சீரோடேவந்தாள்
தொட்டுமகிழ்ந்தாள்
அந்தஸ்தாய்வந்தாள்
கருமையறிந்தாள்

பாலிடபெரியபாட்டி
 பக்தர்பிறுந்திபத்மாட்சியாலே
 சித்தம்மைஜெனத்துடன்
 சீலர்சித்திக்கும்சிவ
 நாகரீகம்செய்யநன்றாய்
 நம்பினோர்நாயம்நடு
 எண்ணெயிட்டுநீராட்ட
 இன்பர்ஹ்ருதயம்இருப்பவள்
 வஸ்திரம்வகையாபுடுத்த
 வாணோர்வணங்கும்வைவரமுடி
 உன்னிதஉடைமையிட
 உத்தமர்உள்ளுலாவும்மை
 தலையின்னத்தரமான
 தாசர்தியானிக்கும்தடாதகா
 பூமுடிக்கபுத்தியோர்பொன்
 புண்ணியாள்பூஜிக்கும்புவனேஸ்
 மையிடகையிலஞ்சனை
 மலையத்துவஜர்மகள்மன
 திலதமிடதறமாய்திரவி
 தினுள்தேடும்தேவிதிரிநேத்திரர்
 விசித்திரகோலமிடவெகு
 வேதம்விளம்பிவிவாகச்சேர்வை
 ஆடகாள்பாடகாள்விக
 அகிலாண்டகோடிபிரமாண்டநா
 கொட்டுமேளக்காராள்கூட்டம்
 குலச்சேகரர்குலச்செல்வி
 போகிகள்விவேகிகள்
 வாகினியுபசரித்து
 கடைபோகப்பலவியா
 கல்யாணமீனாகுபிரியாள்

பாட்டினோடுவந்தாள்
 பார்த்துமகிழ்ந்தாள்
 சிறப்பாகவந்தாள்
 சிம்மாசனத்திலிருந்தாள்
 தெரிந்தோர்கள்வந்தார்
 சபையிலேயிருந்தாள்
 ஏவலாளர்வந்தார்
 ஈதெல்லாம்அறிந்தாள்
 வல்லாளர்வந்தார்
 வஞ்சிமகிழ்ந்தாள்
 அறிந்தோர்கள்வந்தார்
 உகந்தமகிழ்ந்தாள்
 தாதிகள்வந்தார்
 தங்கம்மகிழ்ந்தாள்
 கத்தியோடவந்தாள்
 வரிபூரித்திருந்தாள்
 பையுடன்வந்தாள்
 மகிழ்ந்துயிருந்தாள்
 யத்துடன்வந்தாள்
 திசைபார்த்துயிருந்தாள்
 பேர்கள்வந்தார்
 யிலேயிருந்தாள்
 டர்கள்வந்தார்
 யகிமகிழ்ந்தாள்
 கூட்டமாய்வந்தார்
 கொலுவிருந்தாள்
 யோகியெல்லாம்வந்தார்
 வசனித்துயிருந்தாள்
 பாரியெல்லாம்வந்தார்
 கவிபாடிமகிழ்ந்தாள்

நு-விருத்தம்.

மதிஷுதிபின்கடல் மகிழ்போல் மதுரையைக் கண்டோர்க
 ளெல்லாம் மனம்பூரித்தாள்
 பதியதிபல பேர்களும் பாண்டியர்பெண் னைமத்துவைத்த
 விடுதிகளிலே வசித்தாள்
 நதிசதியறிந்து கொண்டோன் நேரமாகிறதென் றங்கேநந்தி
 கணங்களை நெரித்தார்
 ஆதிகதியென் றடுத்தோர் திக்கோர்கட்கு திருமுகங்க
 ளுடன் தெரிவித்தார்.

எ. கி-ம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சம்மந்தினம் சிறப்பாய்சேர்த்தாள்
 சிவகணங்கள் சர்வலோகம் எங்கும்போய்பாக்குவைத்தழைத்தாள்

அதுபல்லவி.

அம்மா ஹரிஸக்திமிக்குரைத்தாள்
 அயன்வாணி இந்திரன்
 இந்திரானியெல் லோர்களையும் அழைத்தாள்
 சாகரம்நதிகளையும் மறித்தாள்
 சாஸ்த்ரவேத புராணத்தையும்
 சரீரத்தோடு வாவென்றிழுத்தாள்

மலையணுமேரு	எங்கும்போய்நன்ன
மதுரேசர்விவாகம்	விஸ்தாரமாய்சொன்ன
யாவர்களுமஹார்	புரிவரும்மின்ன
அதிவேகமாய்ஆதி	பரன்முன்போய்நன்ன சட

சரணம்.

நாழிநாள்வாரம் திதிகேட்டாள்
 நகூத்திரம் கிரஹம்
 மாதம்வருஷத்துடன் புறப்பட்டாள்
 வன்னிஎமன் நிருதியையுங்கப்பிட்டாள்
 வருணன்வாயு சூபேராள்
 வாகனத்துடனே கூட்டம்போட்டாள்

எல்லவரும்ஈசர்	கிரிவந்துதுழைந்தார்
எள்ளிடம்மீதியில்	லாமலேநெரிந்தார்
முனிவர்கள்மூவலம்	வந்துபணிந்தார்
மீனாட்சிபிரியாள்கவி	பாடவேதுணிந்தார் சட

அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சங்கரர்ஸ்ரீரங்காரம் செய்துகொண்டார்

சௌந்தரபாண்டிய ராஜராகிநின்றார்

சங்

அறுபல்லவி.

தங்கசரிசைகசால்வை

லீலாமனுஷராகி

குண்டலம்கண்டியாட

பதக்கம்பணிஜொலிக்க

குந்தளகுடிபின்னையை

மாதர்மனம்மயங்க

சுதம்பம்புனுகணிந் து

நிலைகண்ணாடிநேர் பார்த்து

ஆழிஅருணாஸல்பின்ன

சுகந்தமலர்கள்சூடி

தரமாய்தரித்துபேர்வை

நீலாள்மேல்மன துகி

குண்டோதரஜோகூட

பாண்டியவசரம்பலிக்க

கோர்வைஹாரம்இசை

மன்மதன்வெக்கிபுதுங்க

காஞ்சனைபெண்ணைநினைந்து

நெற்றியில்திலகம்வைத்து

அதிபால்யராகிநன்னு

மீனாக்ஷிபிரியானைத்தேடி

சு. கீ-ம்-இ-ம்-தோடி-மீசுராஜாதி-ரூபகம்.

பல்லவி.

சுந்தரேசர்வாரார்-ரிஷபாருடராய்-ராஜ

சுந்தரேசர்வாரார்

அறுபல்லவி.

இந்திராதிதேவர்கள் சூழாட்டுதிக்குபாலரும்

பத்தினியுடன் பாதம்தொழ

பிரமதாணம்பக்கத்தில்தாழ பாண்டியர்மனையில்போய்

பலநாளுந்விருந் துண்டுவாழ

வாத்தியகோஷம்அதிர

வானவர்கள்மலர்தூர

திவ்யஅலங்கிருதராய்

தேவியுடனேசேர (சுந்)

சரணங்கள்.

லக்ஷ்மீதேவஸ்திரீசுள்கூட-லக்ஷ்மீசரஸ்வதி

இந்திராணியும்கல்யாணம்பாட

அண்டம்அதிரவெடிபோட-அப்சரசுகள்வெகு

அற்புதமாய் நர்த்தனம்ஆட

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

மூர்த்தியுடன்கூடி
ந்நேவேகமாயோடி

தென்மதுரையைநாடி
மீனாக்ஷிபிரியானோத்தேடி சுந்

க0. கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மாப்பிள்ளைமதுரைபங்காளா
மாலயன் இந்திராதிசுருடன்

தோட்டத்திலேவந்தார்
மாப்பிள்ளை

அநுபல்லவி.

காய்ப்புள்ளகனிகளெல்லாம்
கண்டெடுத்துஎல்லவரும்
மாஞ்சோலையிற்
பூஞ்சோலையைப்
தன்சேனையு
தாய்மந்திரிஎதிர்

கலகலென்றுதிர
புகித்துமேசதுர
மகிழ்ந்துநின்றார்
புகழ்ந்துக்கொண்டார்
டனேநின்றார்
கொண்டுவந்தார் மாப்

சரணம்.

அற்புதமாய்கந்தபுஷ்பத்
ஆயிரம்தாதிமார்கூட
இரத்தரத்ததை
இராஜவீதிகளைக்
முன்னமேளங்களை
மீனாக்ஷிபிரியா

தாலேஅர்ச்சித்தார்
நின்றுபசரித்தார்
ஜோடித்தார்
கோடித்தார்
யடித்தார்
ளைப்பிடித்தார் மாப்

கக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அடாண-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திமிதிமென்ன தேரின்மேலேறிஜோராய்
தீவட்டிபாணம் மத்தாப்புடன் தேவர்கள்
சூழ்திரிநேத்திரர் வாரார்

அநுபல்லவி.

காமியாற்கற்புடை யோரும்கலங்கி
கண்வாங்காமலேமோகிக்க அழகைக்
கண்டகதம்பவனப் பெண்டுகொண்டு
கிழங்கின்கூட தகிக்க
இராஜகன்னிகைக
பிரம்சுலப்பெண்களும்

ளெல்லாம்ஆசிக்க
கொஞ்சமயோசிக்க

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

சரணங்கள்.

ஸ்வாஹாபதிசந்த ரேசர்க்குதிவ்விய

ரப்புகைகொடுக்க ஸ்வர்ண

க ஒடிதததந

உயர்ந்தவிசிறி பிடிக்க

உத்தரதிக் கோன்

ரத்நம்வருஷிக்க

இந்திரபுரிபெண்கள்

எங்கும்நடிக்க திம்

பூரணகுமபங்கள் ஏ ராள்

வந்துஎதிர் கா

போனமாரன் தேகம்பெற்றுதிரும்பி

வாராஜோ வென்றுதோண

வம்பர்களில்லா

ஏகபுத்ரமண

வாளன்வரமகிழ்ந்துள்

போய்மீனாள்நாண திம்

நீலாள்நல்ல அதிர்ஷ்டசாலியென்று

நாலாவர்ணத்தாரும்பேச-இரு

நேத்திரத்தாலுற்றுப் பார்த்தபேர்களுக்

கெல்லாம் புதுசுபுதுசாய்

மித்திரன்மழுங்கி

மேல்வரகூச

மீனாட்சிபிரியாள்தினம்

பக்திவலைவீச திம்

கஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு.

மும்மூர்த்திகளும்வந்துகூடினார் முந்திமதராபுரியை

நத்தினோரண்டையெல்லாம் போய்நாடினார்

சண்முகர்சகலபரி

வாரத்துடன்கூடினார்

சனகாதிமகாயோகிகள்

சதுர்வேதங்கள்ஒதினார்

சாஸ்திரக்ஞாள்கூடிப்ரசங்

கம்செய்துவாதாடினார் (மு)

சரணங்கள்.

கௌரியும்கிரீஜருங்கல்பாணக் கோலம்செய்துகொண்டார்

தாமரைசுதனிபதி

தாரைகள் தான்வளர்க்குகின்றார்

பிரமாசரஸ்வதி

புரோகிதர்வேலையைக்கொண்டார் (மு)

இந்திரன்இந்திராணியும் கந்தமெல்லோர்க்கும்பூசினர்
சந்திரர்சபையில்சாமிக்கு சாமரம்வீசினர்
சந்தரேசர்சிம்மாசனத்தி லிருந்துபேசினர் (மு)

தேவபாண்டியரென்றுதிவ்ய மாயொருநாமமிட்டார்
திரிகாலம்தெரிந்தசதா நந்தர்முந்திகூப்பிட்டார்
பையானித்துதினம் மீனாக்ஷிபிரியாள்கும்பிட்டாள் (மு)

சு-விருத்தம்.

மென்ன வேநாரிநடனம்வைத்து சுரான்ரரள்
சூழ்ந்து தெரிசித்தார்
சாமிசௌந்தர துரைக்குசந் தனத்தபில மிட்டுபரிமள
பாணியம் வருஷித்தார்
மரமிமகுடம் ஆழிஅருணா லலங்கரித்து மங்கள
மேளங்களை கோஷித்தார்
பூமிபுகழ் பெண்களெல்லாம் பூர்ணமுகி பொன்மேனிக்கும்
பூஷணம்பூட்டி போஷித்தார்.

கூட, ரீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ருபகதாளம்.

பல்லவி.

மதுரைமீனாட்சிக்கு மங்களரீராட்டி
பெண்களலங்கரித்தார் தென்

மதுரை

காதில்கல்லழைத்தமுரு குஜோடுஜிமிக்கியிட்டு
காரைகண்டிமாணிக்க பதக்கம்மாரிலேபோட்டு
பத்துகெஜத்தில்பள பளென்னபணைபட்டு
பாதபரியந்தம் பணிக்காககொய்துவிட்டு ம

சரணங்கள்.

தரமாய்பாடகம்தண்டை பாதசரம்கொலுசுவமடடி
தாசர்தியானிக்குந்திரு வடிசுமலத்தில்பூட்டி
வாசனைதயிலத்தால் செம்மையாய்சட்டி ம
ஐடையூநீங்காரம்

கைரணககை நன்றயெடு
அங்கமறையகொங்கை மத்தியிலேமுடித்து
பரிமளமலரை ப
பந்த புஷ்பச்செண்டுகொடுத்து

பூரணச்சந்தர லெதிலகம்பொன்னாய்
பூர்த்தியாய்சுகலக்ஷி காரமுஞ்செய்துநன்னு

ககனகூட்டத்துக்கு ளகப்பட்டாப்போல்காந்தியின்ன
கல்யாணமீனாட்சிபிரியாள் கருத்துருகிபக்திபண்ண

கச, கீர்த் -இ-ம-புனகைவராள்-ரூபகதாளம்
பல்லவி,

ப சார்
பாலகந ர-சாமிஜோர்சபைநேராய் L

சரஸ்வதிசுக ஸவரம்படிக்க
சகலவாத்தியங்களும்)ன் பமாயடிக்க
அன்பர் ஆந்திதது நீர்வடிக்க
ஹரியும அயனுமிரண் டண்டைபுமகைலாகுதொடுக்க
மும்மூலதீரந்தாள்
முனிவரெல்லாம் ஸதுதிக்க
காஞ்சனமலை
கன்னிகாதானம் L

சரணம்.

பணம்பெற்ற பணிகளையிட்டு
பிராகிருதானைப்போலே பிரபஞ்சவாழ்வுக்காசைபட்டு
ஜோசியரை லக்னம்கேட்டு
சுபகரமாய்நல்ல முகூர்த்தத்திலேபுறப்பட்டு
மாமியார் வரத்தினாலே
மீனாட்சிபிரியாள் தவத்தினாலே
ஸ்தனமமறைத்த உறத்தினாலே
சொல்லிஉத் தரவினமேலே பர

எ-விருத்தம்.

கைபைபதிகனங்களுடன் கல்யாணமண்டபம்வந்தேறிநின்றார்
அதிலேஸ்வரியையழைக்கஹரிபாரியைஅதிலேவகமாய்போநீயென்றார்
துகிலைவிரிசொகுசுணைமேல்துந் துமிவிருதுகளுடனேசென்றார்
மயிலேமாலையிடசமயமங்களமாய்மகாசபைக்குவாருமென்றார்.

கரு. இ-ம்-இந் துஸ்தானகாபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வாடிவாடிசராஜகுமாரி-பாண்டியராஜகுமாரி
ஓடிமாலேகுடி. ஊஞ்சலாடவாடி

அதுபல்

மோடிமோஹன மூவரும்நன்ன
முகூர்த்தகாலம்என்று அழைத்துவரச்சொன்ன (வா)
சரணங்கள்.

சூரனார் சுதனிசேயே
ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் ஜொலிக்கும்ஸ்வர்ணசாயே (வா)
பூர்ணமெய்பூர்ண சந்திரகாந்தி
போடபுஜத்திலேஜெம்ம காசரப்நந்தி (வா)
ஒத்துநாயனம் பத்தியாய்ஊத
முத்துமீனாக்ஷிபிரியாள் மகிழும்மாதா (வா)

கசு. இ-ம்-நா தநாமக்கிரியை-சதுர்ஜாதி-ரூபகம்.

பல்லவி.

பளிர்பளீரென்றுவந்தாள் பூனும்பாள்
பரமேசர்க்குமாலையிட ஆசையுடன்ரொம்ப

அதுபல்லவி.

கலீர்கலீரென்று சிலம்புசப்திக்க
காட்சிகண்டோர்நின்றோர் தெரியாமலேநெத்திக்க
மதுகண்டபிரமரம்போல மனிதர்சித்திக்க
மஹாதேவர்கரத்திரு மங்கிலயம்பத்திக்க

சரணங்கள்.

லட்சுமிசரஸ்வதி கரங்களைப்பத்தி
லாயகாய்மின்னடையால் மேரீரையொத்தி
மாலையிடஹாரம்ஒன்றை பாணியில்சத்தி
மண்டலம்பதினாலு ஒன்றுய்கூடியசபைநத்தி
குஞ்சுகள்ஒருகோடி தன்கூடவருக
கொண்டாடும்மீனாக்ஷி பிரிபாட்குசேர்வைதருக
முக்கண்ணர்முன்நிற்க வெட்கிவேர்வைபெருக
முத்துமேகலைசிறுத்த இடையில்சற்றேசருக

கள. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இங்கிலீஷ்நோட்டு-சாபுதாளப்

பல்லவி.

மாலைமகிழ்ந்து சூடினாள்
மகதேவருடன் கூடினாள்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

ஒலைஜிமிக்கி	உடமைஅசைய
மாலேபதக்கம்	மாரிலசைய
சேலைகள்கிறு	இடையிலசைய
பாலேபாணி	யாலேவிசையாய்

மாலே

சரணங்கள்,

பாண்டியராஜர்	குமாரத்தி
பராபரமான	ஆதிநாயகி
மதுரைபோர்க்	கறுகூலகி
மீனாக்ஷிபிரியாள்	பரிபாலகி

மாலே

ஊசல்,

ரத்நமணிமண்டபத்தில்	நல்லமுத்தாலலங்கரித்து
சங்கரரைவான்வரித்து	மீனாக்ஷிசெங்கரத்தால்மாலேதரித்து
மலையத்துவஜர்மாளிகையில	மதுரம்பாளாடிவூஞ்சல்
தேவிதிருஊஞ்சலிலாட	திவ்யரம்பையர்கள்பாட
ஈரேழுலகும்ஒன்றாய்கூட	இன்பவெண்சாமரங்களிருபுறமும்போட
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ	தேவியாடிவூஞ்சல்

லாலி,

கந்தரசபிமப்பட்டு	சூகூதுடையில்சொலிக்க
ஜோராய்சொர்னுஞ்சலில்	ஜோதியிருந்தாள்சொக்கர்மோகிக்க
சந்திரனைவென்றமுகத்தில்	சுழிசோபித்துமின்ன
ஜாதிரத்நஆடபீடத்தில்	சாய்ந்திருந்தாள்சக்திநன்ன
மதுரைமீனாக்ஷிபிரியாள்	மகிழ்ந்துதினம்பாட
மகதேவர்வாமபாகத்தில்	மாதிருந்தாள்கூட

லா

இ-ம்-தேசிகதோடி-அடதாளம்,

பல்லவி,

லாலிபாடினாள் நீலவேணிக்கு
லக்த்சமிலாலிபாடினாள்

அதுபல்லவி,

தாலிகூரைகளை	தாங்கிக்கரங்களிலே (லாலி)
-------------	--------------------------

சரணங்கள்,

சந்திரசகோதரி	சாரங்கர்மனோகரி (லாலி)
ஊஞ்சலையாட்டி	உல்லாசமாய்நீட்டி (லாலி)
மீனாக்ஷிபிரியாள்	மேலானபக்திசெய்ய (லாலி)

திருக்கல்பாணக்கீர்த்தனை.

க.அ. இ-ம்-ஆனந்தபரவி-மீசுரதாளம்.
பல்லவி.

கண்ணாஞ்சலாடியிருந்தாள்
காஞ்சனமாலேமகிழ்ந்தாள்

அதுபல்லவி.

பொன்னாஞ்சலிப்பூரித்து
நஸ்வரனாடிடத்தி

பூஷணங்கள் தரித்து
லாசைகளரொம்பவைத்து

சுரணங்கள்.

உத்தமிழ்பெற்றகுமாரி

நித்தியம்சர்வாலங்காரி

பக்தர்கள் பாபசம்ஹாரி

பத்மமுகஷ்யபாரி

அசைந் துசங்கிலிபாட

உயர்ந்துள்ளவசுபாட

இசைந் துதாளங்கள்போட

மீனாசுழிபிரியாள் கொண்டாட

கக, கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-சாபுதாளம்.

பஸ்ஸி.

தேவினுஞ்சலாடினாள் திவ்ய
ரம்பையர்கள் பாடினார்

அநுபல்லவி.

மூவர்கள் முனிவர்கள் கூடினார்-கூடி

மோகூதஸ்வரூபியைத்தேடினார்

முத்திமயபாதம் சக்திசரித்து

முத்துப்பந்தலின்கீழே சித்தம்பூரித்து

மீனாஷிபிரியாள் தினம் தமிழிசைக்க

மின்னலொளியைக்கண் டெல்லோரும்பூரிக்க

சுஜனர்கள் சந்தேகா வித்தகரங்கொட்ட

சுந்தரபாண்டிய ராஜப்பிரபுகிட்ட

உ0. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந் துஸ்தான்-பால்-ஏகதாளம்.

பஸ்ஸி.

இரத்தஊஞ்சலிலாடினால்

பத்மசுதனிபாடி ஞாள்-நவ

அநுபல்லவி.

முத்துசரங்கர்குலங்கிட

ரத்னஹா ரமாரிலேயலங்கிட

சுத்திலும்சகி துலங்கிட

நடுமத்தியில்மன்னனுடன்கூட

பதிமுகம்மந்தஹாசமாய் மன்னனிடத்திலேமனநேசமாய்
 பாஸ்கரன்போல்பிரகாசமாய் பரதேவதைவெருவுல்லாசமாய்
 தேவர்கள்மலர்போடவே திரிமூர்த்திகள்வந்துகூடவே
 மித்திரன்பத்தினிபாடவே மீனாட்சிபிரியாள் தினம்தேடவே

உக கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந் துஸ்தான்-பிலாவல்-ரூபகம்,
 பல்லவி.

ஆடினாள் ஊஞ்சல் சர்வேசர்
 பாடினார் நாரதர் வீணைவிலாசர்

கோடிபாஸ்கர ப்ரகாசர்
 கொண்டாடுவார் உள்ளே நின்றும் நேசர்

தடாதகைதன்னை தழுவஉல்லாசர்
 சரணங்கள்,

பூவதத்தல காஞ்சனமா
 பூர்ணதபசுகள் செய்ததினாலே
 ராஜகுமாரனைப் போலே
 ரத்னமிழைத்தபொன் பீடத்தின்மேலே
 கல்யாணகோலங்கள் கொண்டு
 கடைக்கண்ணுலடிக்கடி தேவியைக்கண்டு
 அற்புதாபரணங்கள் பூண்டு

பீதாம்பரணங்கள் தரித்து
 பின்னேவேணியில் சுகந்தம்முடித்து
 மந்தஹாசமாய் சரித்து
 மதுரைமீனாட்சிபிரியானைநினைத்து
 உஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ரூட
 பல்லவி.

சங்கரி ஊஞ்சலாடினாள்
 சரஸ்வதிசபையில் பாடினாள்
 சகலஜீவானும்கூடினார்
 சாஸ்வததம்பதியைத் தேடினாள்

3 க்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

அங்குள்ளோர் யாதென்மறந்தார்-தங்க
மேனியைத்தியானித் துகழ்ந்தார்
பங்கஜடியில் விழுந்தார்-அங்கம்
பொங்கிபுளகாங்கித் தெழுந்தார்

சுரபுரிநாரியர் சூழ-சகி
வந்துசுரணத்தில் தொழ
குலசேகரன் குலம்வாழ குடி
பிரஜைகளெல்லாம் வந்துதாழ

சுவாஹாவாசப் புகைபோட்டாள் சம்
ஹாரன்சகிசெய் பணிகேட்டாள்
நிருதிநேசிபோய் பாஸிட்டாள்நீர்
நிரைவான்நேத்திரி பன்னீர்விட்டாள்

ஹரித்திரான்னம் பிசரினாள்-அஞ்சலை
யமர்நது விசிறினாள்
மணிஅளகையான் சிதறினாள் மீனாக்ஷி
பிரியாள்யாதென் உதறினாள்.

உங், கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலஹரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி,

மாப்பிள்ளை துரையை ஊஞ்சலில்பார்த்தாள்
மாமியார்மகிழ்ந்துமலரக்ஷதையாலே அர்ச்சித்தாள்

அதுபல்லவி.

காப்புடன் சங்கிலிரதந்	கணையாழிகண்டிகொடுத்தாள்
தோப்புள்ளகதம்பாரண்யத்	தையாளும்நீரென்றுரைத்தாள்
ரதியும்கண்டுமோகிக்க	பதிபாலைக்குவரித்தாள்
ராஜனை கல்யாணமண்ட	பத்தில்வாருமென்றழைத்தாள் மா

சரணங்கள்.

மஞ்சள்காணியாய்மதுரை	ராஜ்யத்தைபட்டங்கட்டி
மறையோர்சதாநந்தரால்	மாணிக்கமகுடம்சூட்டி
முன்னாலேபோய்ஊஞ்சலை	தன்னாலேதாக்கம்நீராழிட்டு
மீனாட்சிபிரியாள்பக்தி	பண்ணப்பால்பழங்களையூட்டி மா

அருளிச் செயலும் ஆழ்வானும்

ஆழ்வானுக்கு அருளிச் செயலில் அளவு கடந்த ஈடுபாடு! ஆகவே “பஞ்சரத்தினங்கள்” என்று போற்றப்படும் பஞ்ச ஸ்தவங்களில் அருளிச் செயல்களை அப்படியே வடமொழியில் மொழிபெயர்த்திருப்பதைக் காணலாம். சில இடங்கள் காண்க.

1. திருவாய்மொழியும் பஞ்சஸ்தவங்களும் -

a. ‘திருமாவிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேஎன் தலையே’ என்றும் “எனது உச்சியுள்ளானே” என்றும் ஆழ்வார் அருளிச் செய்த திருவாய்மொழிப்பாசுரங்களையடியொற்றி.

‘ஊர்த்வபும்ஸாம் மூர்த்நிசகாஸ்தி’ என்று ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவத்தில் ஏழாவது பாசுரத்தில் அருளிச் செய்துள்ளார். நம்மாழ்வாரை ‘ஊர்த்வபுருஷர்’ என்கிறார் ஆழ்வான் மேலும் வரதராஜ ஸ்தவத்தில் யச்சமூர்தா சடாரே: என்ற ஆழ்வான் அநுபவம் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

d. ‘கேட்டு ஆரார் வானவர்கள் செவிக்னிகிய செஞ்சொல்லே’ என்றும் தொண்டர்களுக்கு அமுதுண்ணச்சொன்மலைகள் சொன்னேன்’ என்றும் “குழலின்மலியச் சொன்னவோராயிரம்” என்றும் தாங்களே சொல்லும்படியான மர்துர்யம் மலிந்த அருளிச் செயல்களாலே முன்னோர்கள் உன்னைத் துதித்தார்கள். அப்படித்துதித்தவர்கள் “உள்ளெலாமுருகிருரல்தழுத் தொழிந்தேனுடம் பெலாம் கண்ணநீர்சோர்” என்றும் “வேவாரா வேட்கைநோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த” என்றும் “ஆராவமுதே அடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே நீராயலைந்து கரையவுருகுக்கின்ற” என்றும் உண்மையான பேரன்பினால் நெஞ்சுகனிந்து குரல் தழுதழுத்து பேசுகின்றனர் ஆழ்வார்கள், இக்கருத்தினை ஆழ்வான் ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்தில் ‘ப்ரேமார்த்ர விஹ்வலகிர: புருஷா: புராணா: த்வாம்துஷ்டுவு: மதுரிபோ| மதுரைர்வ்சோபி:|’ என்று ஆழ்வார்களை ப்ரேமார்த்ர விஹ்வலகிர: புருஷா: புராணா: என்று போற்றியுள்ளார்

c. ‘திருவாய்மொழியில்’ மதிதவழ்குடும் மாவிருஞ்சோலை’ என்றதை ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்தில் ‘சசதரரிங்கணாட்ய சிகரம்’ என்று ஆழ்வான் அருளிச் செய்துள்ளார்.

திமிதிமென்னவாத்திய	கோஷ்டங்களை யடித்தார்
ஆகாசத்தில் அமரன்	திருமங்கிலியம் தரித்தார்
ஏகாசனத்திலே	புஷ்பம் வருஷித்தார்
சுபகரமாகவெகு	இருவரும் ஜொலித்தார்
சோபாணையொடுகளரி	சுமங்கிலிகள் கூட
அம்மான்மார்சேணைகள்	கல்யாணம்பாட
செய்யவேண்டியசீரை	யாவரும் பூரித்தார்
கனகரத்தகாலாழி	சபையெங் ஸூம்நிரைத்தார்
செங்கமலஅங்குயிலில்	பீலியைகொடுத்தார்
சதுர்முகஸ்வஹாபதியை	பெண்களும்தரித்தார்
சங்கரர் ஓமாகுதி	ஜ்வாலையாய்வளர்த்தார்
மண்ணாந்தமாதவரும்	சுலமுமுடித்தார்
மதராம்பாள் வாங்கினக்கிய	மகிழ்ந்துபொறியிட்டார்
அம்பிகாபாதமெடுத்த	மூர்த்தியின்மேல்போட்டார்
அக்கினியைமூன்றுவலம்	தம்மியின்மேல்வைத்தார்
கண்டுமேயெல்லோரும்	சுத்தியேஸ் துதித்தார்
காஞ்சனமாலைகவலை	கலீரேனசிரித்தார்
நாம்	நீங்கியேபூரித்தாள்
புங்காரமாயதிலே	பாளத்தைஎடுத்தாள்
முத்துகளேவாரிஅதின	மஞ்சள்நீர்கரைத்தாள்
அத்தையரும்பத்மினியும்	மத்தியிலேவைத்தாள்
பூரியைவாரியே	ஆலத்திஎடுத்தாள்
பூரித்துஎல்லவர்க்கும்	வேணாதுகொடுத்தார்
மாதாகாஞ்சனமாலை	போஜனமளித்தார்
மதுரைமீனாட்சியாள்	கண்டுமேகளித்தாள்
	கப்டலாயிசைத்தாள்

ஏலலோ ஈஸ்வரனார்-மதுரேஸ்வரியை
கல்யாணம் செய்துகொண்ட

அ-விருத்தம்.

வேண்டிய விசாலாட்சியை விதிமுறைப்படி விவாகம்
செய்து கொண்டார்
பாண்டிய னாய்ப்பாராள மகுடஆபரணங்களைப்
பூண்டு கொண்டார்
துண்டி சிற்பசாஸ் திரியைசிக் கிரம்வாலய
மொன்று செய்யென்றார்
வண்டி வண்டியாய் பூஜாதிரவி யங்களுடனே
வலமாகி சென்றார்.

உரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அடதாளசாப்பு.

ஸங்கடபூஷ்டை செய்தார்

லீலாவிநோதரும்-கோலாகலமாயெய்தார்

அதுபடி

அங்கம் பரவசமாக்

ஆகமசாஸ்திரப்படி

செய்துஆலய

நன்மைதருவாரென்

ஹதிருநாமமிட்டு

நால்வேதசாரமறிந்தசதா

நந்தரைமந்திரம்கேட்டு

சரணம்.

மீனாட்சிபிரியாள் தமிழிசைக்க

மேகமேனிகுடும்ப சகிதமாய்தினமபோய்பிரார்த்திக்க
மூலஸ்தானத்திலுமுக்கண்ணன் சாந்தித்தியமாய்ஜோலிக்க
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் புஷ்பங்கள்வாரிஇறைக்க
ம்.

இகாபீஷ்டரை பூஜைசெய்து எழுந்த

தானே ஸ்துதித்தார்

சாகபட்சிய அன்னம் விருந்தருந்த சுகல

பேர்களையு மழைத்தார்

மகாமுனி இருபேர் சிதம்பர தெரிசன

நேமிஎன் றுரைத்தார்

பகவான் வெகுநுபை யுடனேபாரிதோ எங்கும்நான்

தானேஎன்று நடத்தார்.

உசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ரூபகதாளம்.

ப

நடனமாடினார்-நல்மதுரையேரர்கள்கூடினார்

நாதர் நடனமாடினார்

அதுபல

கடலலங்கிட

கடரோடுங்கிட

சடையோர்போற்றிட

கொடையோர்வ

சரணங்கள்.

கைலைநாதன்

கல்யாணவிநோத

சங்கராதிபோதன்

சதுர்மறைவேதன்

சபையொன்றுண்டாக்கி

சிலம்பணிதூக்கி

பட்டப்பணிநீக்கி

பதஞ்சலியைநோக்கி

கன்னியிட்டமாலே	கழன்றுதிரமேலே	
தில்லைவனம்போலே	தென்மதுரையிலே	ந
வர்க்க	சக்திபன்னீர்வாரங்க	
தாளையத்துக்கேர்க்க	தாசரெல்லம்பார்க்க	ந
அம்பலத்திலேறி	ஆனந்தமேல்பீறி	
இச்சகத்தைதூறி	இருமுறிவரைபுகுறி	ந
சுராளிராள்நெறிய	சுகந்தம்சொரிய	
பிரமதகணம்பரிய	பரமர்பெரிய	ந
உண்டிடழைத்திட்டு	உதவாதென்கவிட்டு	
மிருதங்கமபோட்டு	மீனாட்சிபிரியானைத்தொட்டு	ந

க0-

பதஞ்சலிவியாக்கியபாதர்பகவானைப்பணிந்துபலவரங்கள்பெற்றார்
சதானந்தயோகிமுதல்சகலபெரியோரும்விருந்துபுகித்தார்
நாதன்சபாமண்டபத்தில்தாழிக்குகொருவிதம்மய்யேழுக்கைவைத்தார்
சதாமீதுசரிசெய்திடகூடணத்திலேகுண்டோதரன்வந்துகுதித்தார்.

குண்டோதரனுண்ட கொம்மி.

குண்டோதரனுண்டலீலையை கொம்மிபாடுகிறேனென்னாவாலேயே
வாணிவிநாயகரே வாக்குகவினீர்செய்குவீரே
மீனாட்சிதிருக்கல்யாண முகூர்த்தங்களானபின்புநன்னா
ஜெனங்கொல்லாரும் கூடிக்கொண்டு
புஜித்துக்கொண்டு

தாம்பூலங்களும் சொல்லிக்கொண்டு
தடாதகாயிடத்தில் யாவரும்போயிருந்தார்பூரித்
ஆயிரக்கால்மணிமண்டபத்தில் யாவரும்போயிருந்தார்பூரித்
காரியஸ்தரெல்லாம்கூடிவந்து கல்யாணதேவிகாஷிபு
எந்தாயேஉன் திருக்கல்யாண
உண்டஜனமொருகோடியுண்டு ரக்கண்டதன்று
இன்னும்லகூம்ஜனம்வந்தாலும் நன்னபுகூழமுடனுண்டானாலும்
மாளாதுசாதம்மலைமலையாய் சேதமாகிறதென்றார்நிறைய
ஊழியரோதள்ளம்தளர்த்தாள் ஒருநொடியிலெழுந்திருந்தாள்
ஆயிரசகியைக் கூட்டிக்கொண்டாள்
வன்னசாலையிலே போய்நின்றாள்

வெள்ளிமலேபோல அன்னங்களைன்
வேந்தன்குமாரிகணக்களர்தான்
தோழிமார்களை
துரைஜோர்சதவிலே
கல்யாணமண்டபத்தில்
மந்தஹாசம்பண்ணியேசிரித்து
அந்தவேளையிலம்மன்பயந்து
கலகலென்றுநடந்துவந்தாள்
புன்சிரிப்பாகபூரித்துகொண்டார்வஞ்சியேநோக்காசீர்வாதமென்றார்
பூரித்துதேவி
பூமியைப்பார்த்துக்
வடிவானேநேர்நிமிர்ந்துகண்டார்
பக்தியுடனேபயந்துகொண்டு
வணக்குயில்சப்தித்தாப்
வாயைதிறந்தொரு
ஏகசக்கிரங்கனையாரும்
வேலைக்காரரெல்லாமுடிவந்து
அம்மானாத்துபந்துகளுக்கு
பிறந்தாத்துஜனங்களுக்கு
புக்காத்துசம்மந்திகட்கு
வாய்த்தமாப்பிள்ளை
வருவோர்சொல்லென்
தெரிந்தமட்டோர்
திட்டம்செய்யுமென்று
அந்தபடிக்குஅவள்கருகா
பால்குழம்பிலேஎத்தனையோ
தேன்குழம்பிலேஎத்தனையோ
கூபங்கள்கூபங்க
கொப்பரையிலே
புட்டுவடையிலேஎத்தனையோ
அற்புதபகூதங்களை
அசலம்போலிருக்
எந்தன்பெருஞ்சேனைகள்கருக்காயெத்தனைபேர்களோவந்திருக்குறார்
அத்தனைபேரும்அதைபுகித்து
தங்களிடதளங்கட்காக

1 சா.க.ஷ.ட

மெனந்தளர்தான்
யழைத்துக்கொண்டான்

போய்நின்றான்

கனகரத்னசிம்மாசனத்தில்

மன்னராஜரிருந்தார்பூரித்து

அடிகள்மேலேமுடிசூனிந்து

கமலபாதத்திலேபணிந்தான்

எழுந்திருந்தான்

கொண்டேயிருந்தான்

வந்தகாரியங்கள்ஏதுஎன்றார்

பாராட்ட

போலேனென்னு

வார்த்தைசொன்னு

எந்தன்பிரானேசரேநீர்கேளும்

வேண்டிவணங்கினனையோபணிந்து

ஆயிரம்பக்குவம்பண்ணியிருக்கு

பொங்கல்புளியோரைசெய்திருக்கு

புதுசாய்செய்யவேணும்எங்களுக்கு

புடன் கூட

முர்உலைபோட

கணக்குப்போட்டே

சட்டமிட்டேன்

யநேகபக்குவங்கள்செய்திருக்கார்

பாயசங்களிலெத்தனையோ

காய்பாலிலேஎத்தனையோ

நகண்டா

யிருக்குதென்றுள்

பொரிவடங்களிலெத்தனையோ

வர்ணித்தார்

தயார்செய்திவயபாக

சாகவஞ்சனாதிகன்வீனாய் தேசம்போம்போலிருக்குதென்னுள்
 வாசனைவிலகிவேசம் வந்தினிமேலேநெந்துபோகும்
 உம்மாலேவெந்த பொருட்குமுன்னு
 ஒருவழிகளைச் சொல்லுமென்னுல்
 வலுவாய்வருத்தம்வந்தசம்புக்கு வகையாய்வய்திறந்தார்வம்புக்கு
 கீர்த்திகொண்டதடாதகையாட்டு கெருவங்களும்கெரும்பயிருக்கு
 சாந்தமாய்நாமிருந்தாலீதியாய் சட்டைகள்செய்துஇவள்மதியாள்
 கருவபங்கம்பண்ணவேனுமென்று கங்காதரம்கினைந்துகொண்டு
 அம்பாளகம்பாவத்தையழிக்க ஆலோசனை பண்ணிப்பார்த்தார்
 சொபக்ஷையும்குண்டோதரையுமினைந்துக்கொண்டார்
 பத்தன்வயிற்றுக்குள்ளேபுகுந்து படவக்கினியாய்நாமிருந்து
 பெருமதுராபுரியைவீனாய் வெரும்கரையடித்தோமானுல்
 அகம்பாலங்குளெல்லாம்ஒடுங்கி அப்போவசப்படுவாளடங்கி
 இந்தப்படிசெய்யவேனுமென்று இருந்தாலோசனைசெய்துசொண்டு
 தேவிதிருமுகம்பார்த்துநன்னுதிரி நேத்திராசிலவார்த்தைசொன்னார்
 பாண்டியராஜன்குமாரகியே பாருக்குள்ளேபணக்காரருநீயே
 ஏகசக்கிராதிபதிதாண்டி எட்டுதிக்குகளைபுந்தூண்டி
 அமராபுரிசூரையுங்குண்டித் தரசையாண்டவள்ளீதாண்டி
 ஏனனமாகநீபேசாதே இந்திரன்போலென்னைவீசாதே
 இராணிலாயக்கைகாட்டாதே ராங்கிமோடியோடியிறட்டாதே
 குடைபிடித்துக்கொண்டுகருக்காய் கூடகனைமொன்றுவந்திருக்க
 வாவென்றுநீஅழைத்தாயா வரிசைகளைக்கொடுத்தாயா
 கூவிலீவந்துஅழைத்தாயா கொணர்ந்தித்தனைகொடுத்தாயா
 சம்மந்தியென்றுமதித்தாயா சேரெல்லாம்வைத்துக்கொடுத்தாயா
 சமர்த்துகள்இருந்தாலெனக்கு சட்டையாய்தோனுமடிஉனக்கு
 சமத்துவங்கொருந்தாலெனக்கு சிறப்புதோனுமடிஉனக்கு
 பிரபுநீயென்றுதெரியாதா பதியுடனேகூடவாதா
 ஏழையானஎனக்கிசைந்தேச்சா இசைந்தபின்புமெறுபேசரா
 சேனைசேசரென்றவிறட்டிரையே சீக்கிரமென்றுஅதட்டுரையே
 எந்ததேசத்திலேபோவேண்டி யாரைவாவென்றுஅழைப்பேண்டி
 அண்ணன் தம்பிகள்கிடையாது அன்னை தந்தைகள்எனக்கேது
 கூடப்பிறனிகிடையாது குருதெய்வங்களெனக்கேது
 அம்மானும்கிடையாது அநேகபந்துக்கள்எனக்கேது
 பட்டாம்பூதேவி உண்பட்டணத்தை

பட்டங்கட்டிக்கொண்ட வன்னான்பித்தே
 சீமையாண்டவிவகாரி உன்செங்கோலை ஆள் பவன்னாநாரி
 பட்டமும்செங்கோலுமுன்னதுதான் பிரமகபாலங்களென்னதுதான்
 நாடுநகரெல்லாம்உன்னதுதான் காடுமலையெல்லாம்கன்னதுதான்
 அரைக்கூணத்துக்குள் ஒடுகிறேன்
 அகஸ்தியரையாலு மழைத்துவாரேன்
 பாலன் ஆகையால்குண்டோதரன் பசியிலைதோவாடுகிறான்
 சிலனாகையால்குண்டோதரன் சிவனெயென்றவன்தேடுகிறான்
 அன்புடன்நீயவனையழைத்து அமுதுசாலையில்கொண்டேவைத்து
 புத்துருக்குறெய்ச்சம்பாவும் பொரிதினுசுகளில்கும்பவும்
 சக்கரைபொங்கலுடனேவைத்து சம்பிரமபோஜனம்படைத்து
 இன்னோர்வேளைக்கு கையிற்கொடுத்து
 இங்கேஅனுப்புமென் றூர்நொடித்து
 அதிர்ந்தசொல்கேட்டறியாதசொல்லி அவர்முன்ந்
 கூர்நயனங்கொஞ்சம்சிவந்து குண்டோதரனுடனேநடந்து
 அகண்டாகாரமட சன்று மைகளைக்கண்டு
 துறைமார்மாப்பிள்ளைக்குமெலுக்காய் தோழனையிப்பூதம்வந்திருக்க
 இத்தனைபேரி லொருத்திபிரஸந்தா
 இங்கேவாவென்று அழைத்திருந்தாள்
 அற்புததினிலேஉயர்ந்த அவ்வாயிலித்தனைகொடுத்திருந்தாள்
 இத்தனைபேச்சுக் கிடமேதுஎன்னாள்
 இன்றந்துமேசில வார்த்தைசொன்னாள்
 அதிகாரங்கள்செய்துஅதட்டி அண்டினபேர்களுல்லாரையுந்திட்டி
 அரண்மனையெனிட்டோடி போங்களென்றாள்
 அடிக்கப்பொன்கோல் காண்டாள
 காரியஸ்தர்கள் கண்டுநடுங்கி
 கைகட்டிவாய்பொத்திக் கொண்டொடுங்கி
 தாயேநீகோபங்கொள் ளாதேயென்றா
 தாசர்மேல்தப்புத் தான்தள்ளுமென்றார்
 குண்டோதரரை உள்ளேயழைத்தார்
 கோடித்தவஸ்து வெல்லாம்காண்பித்தார்
 பிரமதகணமேநீர்வாருமென்றார் பகையவர்க்கங்களைப்பாருமென்றார்
 சகஸ்திரசுத்துமுருக்குதென்றார் சகடம்போலடுக்கியிருக்குதென்றார்
 தித்திக்கப்பாருசெலுத்திவைத்த தேன்குழல்களெயென்றுரைத்தார்
 ரவைகடலைபயரால்பிடித்த லட்டுண்டைகள்அதென்றுரைத்தார்

ஆச்சியத்திலேதட்டியெடுத்த அநிரசமனுவென்றுரைத்தார்
 சீனிவலம்பலந்துதிச்ச சுநீரவத்தல்களதென்றுரைத்தார்
 பர்வதம்போலுயர்த்திப்பிடித்தபருப்பு தேங்காய்களதென்றுரைத்
 சீப்பிட்டிசைத்ததரத்தலத்தக்கண்டார் செருமலைபழங்ளதென்றார்
 மட்டைநாளிசீரம்போல்பெருத்த மாம்பழங்களதென்றுரைத்தார்
 பசுவின்ஆற்சிறத்தில்களைத்தபனசச்சொலை அநென்றுரைத்தார்
 கற்கண்டுசன்னம்கலந்துவைத்த கனுமுததுச்சென்றுரைத்தார்
 தரமாய்தென்தனிலேகளைத்த திராகுபழம்தென்றுரைத்தார்
 கணுக்கழற்றிவெட்டிலுவித்த கருப்புதுண்டமென்றுரைத்தார்
 ஜலம்வீசைக்குமேலேமிகுந்த செவ்விளநீரதென்முமொழிந்தார்
 திவந்துநின்றலுமஆகாதுதிரிலோகரும் திவிக்குபோதாது
 உண்டிமும்பேர்களைதேடுகிறோம் ஒருவரைபுங்காணாமல்வாடுகிறோம்
 வாரினோக்கிட்டுகுறைந்துபோமா வலியன்குடித்துடல்நீராமா
 ஈசாலிரிப்படிஏசலாவா எஜமானியைஎதிர்த்துபேசலாமா
 மதுரையாள்மகாராஜாத்தி மதியாமல்சொன்னாரேஎன்னபுத்தி
 காளையொன்றோடிகேவந்தவற்கு சணிச்சம்காரஸ்யம்என்னி
 செல்லியாள்சற்றேசருகவிட்டால் சிரமொருவரும்வணங்கமாட்டார்
 தெரியாதானத்தி னுலேஇந்நாள்
 திரிநேத்திரர்சில வார்த்தைசொன்னார்
 அறியாதனத்தினுலேமுந்நாள் அதிகமாய்சிலவார்த்தைசொன்னார்
 மெத்ததயாபரர்சொன்னதினால் குற்றமில்லைநீருட்காருமென்று
 போஜனலை பொருக்கியெடுத்தார்
 புறேகூறித்துபொன் டுபடுத்தார்
 தங்ககெண்டியில் முன்னேபடைத்தார்
 திறட்டிப்பாலை
 வெள்ளிச்சொம்பில்வெல்
 விசாலஅப்பம் வாரிப்படைத்தார்
 போளிலாடுபேடா சேவைபடைத்தார்
 பூரிபேணிசுகியம் ஜிலேப்பிவைத்தார்
 தொன்னைநிறைய தோய்ந்தநெய்விட்டார்
 தோசையிட்டலி சட்னிபோட்டார்
 ஷ்டர்சவிருந்தன்னம்படைத்தார் சம்மந்திசாப்பிடுமென்றுரைத்தார்
 எரிபசியால்இவந்துடித்தார் இன்னம்போடுபோடென்றுபுகித்தார்
 பரிசாரகாள்அவையறிந்தார் பத்துக்கோடிபேர்கொண்டாடிவந்து
 கறண்டியாலேசிலர்கேட்டார் கல்சட்டியோடேசிலர்போட்டார்

அகப்பையாலேசிலர்கேட்டார் அன்னவெட்டியோடுசிலர்போட்டார்
 தாம்பாளத்தாலேசிலர்கேட்டார் தவனாயோடேசிலர்போட்டார்
 பொன்கின்னத்தாலே சிலர்கேட்டார்
 போகணியோடே சிலர்போட்டார்
 உப்பேரிநூறுபேரெடுத்தார் குப்பலாய்கோபுரம்போல்படைத்தார்
 அனியலாயிரம்பேரெடுத்தார் அசலம்போலேயள்ளிபடைத்தார்
 சாம்பார்சருவத்தோடெடுத்தார் சாப்பிடசந்தோஷித்துபடைத்தார்
 ததிக்காடிதானோடெடுத்தார் தாலந்தாலந்தாலமாய்படைத்தார்
 நதிகொள்ளும்கடல் போலேகொண்டார்
 நிறையகொண்டு வாருங்கொன்றார்
 ஸ்வயம்பாசிகள் போட்டுசலித்தார் சோர்ந்துஸ்ரமத்துடன்படுத்தார்
 அங்கசிங்காரியதையறிந்தாள் பொங்கல்மடப்பள்ளியில் நுழைந்தாள்
 வயறுதாரியைவந்துகண்டாள்வாரி நீர்சாப்பிடுகாணுமென்றாள்
 உமையாளுத் தரவையறிந்தார்
 உள்ளேபோய்உண் டொழிக்கமுனைந்தார்
 அன்னப்போர்முன்னே போய்வாயைவைத்தார்
 அதில்மீதியில் லாமலழித்தார்
 கூட்டல்வாட்டல்துவட்டலென்றார் குழம்புகறிசத்தையுண்டார்
 ஆடினஎண்ணெய்விட்டுநிறக்க அனேகசித்தான்னங்கள்செய்திருக்க
 விரும்பியவைஎல்லாம்புசித்தார் வற்றலாடங்களைபுமொழித்தார்
 பருப்புபச்சடிகளை தின்றார் பஞ்சாமிர்சம்பாற்பாகுமுண்டார்
 ரொட்டியைதீயிலேவாட்டிதின்றார் தட்டின அடைவடையுமுண்டார்
 இஞ்சிகொளஞ்சிமாங்காய்மணக்க எண்ணெய்க்கு
 ஊறுகாய்தொக்கோ டதையுமுண்டார்
 நூறுவகைதொகை யலையுந்தின்றார்
 குடைந்துதாழி யெல்லாம்சோதித்தார்
 கடைந்தபோர்வெண் ணையும்புசித்தார்
 சோமன்றிறம் வெளுக்கப்பொறித்தார்
 சோமாகியப் பளத்தையும்பொசித்தார்
 களிக்குப்பலை உடைத்துவிட்டார்
 புளிகொத்தோடே துடைத்துவிட்டார்
 சாரசனகறையேசிலாகித்தார் காரமாவார்ப்போடதையுமபுசித்தார்
 கேசரிபாத்தெல்லாம் வாரித்தின்றார்
 கிளரினஒக்காரை களையும்உண்டார்[தின்றார்
 சீனிமுந்திரிமுதகத்தையுமுட்டார் சீமைமிட்டாபிளல்லாவற்றையுந்

வடித்தகஞ்சிகளையுங்குடித்தார் புனித்தபுருன்னத்தையும்புசித்தார்
காதடைக்குதேபசினேக்கென்றார் கார்தலேனும்கிடையாதாவென்றார்

நல்லாம

ஒழித்தார்

பச்சைகரியில்போய்

பாணியைவத்தார்

முழுபறங்கி

காய்களையுமுண்டார்

மோதகம்போலதை

மென்றுதின்றார்

பூசினிக்காய்களைப்

போட்டுக்கொண்டார்

புடலங்காயெல்லாம்

எங்கேயென்றார்

கத்தரிக்காய்காம்பை

ஆய்ந்துநன்றாய்

கொத்தவரைக்காயோடே

கொட்டிக்கொண்டார்

வெண்டைக்காய்வெள்ளிக்

காயுந்தின்றார்

சுண்டக்காய்சுரக்காய்

கொட்டும்உண்டார்

பச்சைபாவற்காய்

பலாக்காயுந்தின்றார்

மொட்டையார்

முருங்கக்காயுமுண்டார்

கதலக்காயைதாண்டுதென்றார்

கந்தமூலாதிக்களையுமுண்டார்

நிலக்கடலையை

தோலோடேயுண்டார்

பலகுப்பலை

கண்ணிலேகண்டார்

கட்டிமாம்பழத்தின்

கிட்டேசென்றார்

கொட்டையோடேவாரிக்

கொட்டிக்கொண்டார்

தோடோடேதின்றார்

நுகாயை

முடியோடேஉண்டார்

பச்சகாடன் பழத்தையும்புசித்தார் உச்சிதக்கனியெல்லாம்ஒழித்தார்

சாதபலன்களையும்குடித்தார் தாகம்தாகமென்றுதுடித்தார்

குடம்குடமாய்தயிருகளேன் ஆடம்ஆடமாய்ப்பாலுள்ளேன்

கடகடென்றவர்தான் குடித்தார் கலீரென்றுகைகொட்டிசுரித்தார்

தைலாசியதோணியைக்கண்டார் தாவியதிலேபோய்நீந்தியுண்டார்

நீர்மோர்பானகத் தையுங்குடித்தார்

ஊர்அகிழ்தூர வெல்லாந்துடைத்தார்

பொற்றும்பரையை வற்றடித்தார்

தெப்பகுளத் தண்ணியுந்துடைத்தார்

ஏரிதடாகநீரையும்உண்டார் நகரிஎல்லைசுற்றிச்சென்றார்

உற்றார்ஊராரிதையறிந்தார் ஒகோஅதிசயமிதென்றழைத்தார்

பலதினுசாக பேசிக்கொண்டார்

பார்த்தோரெல்லாரும் பிரமித்துதின்றார்

கூட்டமத்தியில் நின்றகுதித்தார்

கொண்டா ஏதேனும்	திண்ணை மூர்த்தார்
சிங்காரதோட்டத்திலும்	துழைந்தார்
நொங்குந்தேனடை	யெல்லாம்பிழிந்தார்
குந்தினித் துரணைத்தடைத்தார்	கொழுந்துபிஞ்சையும்புசித்தார்
செடிகொடிகாய்களையும்பறித்தார்	சரகுதழைகளோடுபுசித்தார்
பத்திரிபாக்கேலத்	தையும்பறித்தார்
வெற்றிலைவாழிலை	யோடுபுசித்தார்
நெய்விட்டவன்னிபோ	லாகுதென்று
மெர்பசியாலிதோ	போகுதென்றார்
வீடுகள்தோறும்	புகுந்துண்டார்
வெள்ளிமலைபோல்வளர்	தண்டிலத்தைக்கண்டார்
சர்க்கஞ்சம்பா அரிசியீதென்று	இருந்திடம்தெரியாமலுண்டார்
முத்துச்சம்பா	அரிசியீதென்றார்
மூட்டைமூட்டைபாக	போட்டுக்கொண்டார்
சத்துமாஅவலையும்புசித்தார்	சர்க்கரைவெல்லங்களைபுமொழித்தார்
திறட்டுப்பால்பொரை	போய்க்கண்டார்
உருட்டியுருட்டி	போட்டுக்கொண்டார்
பருப்புவகைகளையுந்தின்னார்	எரிப்பபொடிகளையும்உண்டார்
உப்புபுளிமுள	காயும்உண்டார்
கைப்புத்துவர்	பெல்லாத்தையும்தின்றார்
சீராமுளகுபெருந்தாயம்	சதுர்த்தாளுக்கியவெங்காயம்
தொம்பைபலி	வாரிக்கொட்டிகொட்டிருக்க
அம்பாரியாயெங்கும்	போட்டிருக்க
பலசர்க்கோசையும்புசித்தார்	பானைசட்டிக்குதுரைபுமுடைத்தார்
நாலாபண்டத்தையுந்	தின்றுவிட்டார்
நவதானியச்சேசரைபோய்	புண்ணிவிட்டார்
உளுந்துஅவரைகளையுமுண்டார்	உமிநொய்தவிடுகளையுந்தின்னார்
புண்ணுக்கைபாரை	பாரையாயுண்டார்
புளியங்கொட்டையை	வாரித்தின்னார்
கடுகுவெந்தயங்களைபுமுண்டார்	காறுமணிகோதும்பையுந்தின்னார்
கொள்ளுக்கம்பு	கேழ்வரகுமுண்டார்
எள்ளுவரகுசோளத்	தையும்தின்றார்
நெல்லிலும்கூழ்மகலம்புசித்தார்	நிற்கலையேகூழ்த்தென்றுரைத்தார்
இன்னம்பசிக்குதே	யென்றிறைந்தார்
இருட்டிடுக்கெங்	கிலும்துழைந்தார்

கனையினுலேகிழேவிழுந்தார்கள்வழி
சிபாமளிசமுகத்தில்பறந்தார்

கூடத்தென்றசொல்லை

சோரியவெட்கி

மாப்பிள்ளைசகா

நயம்புமொழிகள்

பெருமான்முன்னேநீ

பெருமைமொழியேன்

இப்படிசோதனைஆகுதென்றார்

கடேழனும்குத்து

நீரேனும்தீதனை

வதேனும்ஓர்வழிபாருமென்றார்எப்படியேனும்என்பசிதிருமென்றார்

பிறந்தாத்துசெப்பியும்

பூந்தாத்துபூதத்தின்வாயி

ஸ்திரீர்தன்சிறதாமணிபயந்தார்சிவபத்தொன்றுமெய்யபயந்தார்

ஏசுபேச்சுகளையுங்

நசர்முன்போய்பொம்மை

எங்குமிறைந்தோரிதையறிந்தார்வதுமறியாதபோல்மொழிந்தார்

உண்டவன்ஏன்இன்னம்

உன்பண்டம்பாதுசார்க்கி

ஆண்டியென்றெனைவெறுத்

ஆஸ்திகாரியென்றனை

இருக்கட்டும்அவன்மகா

எந்நாளுநீதானேவைத்து

கேலிமொழியை

கெங்காதராகாரென்று

சச்சிதானந்தாசரணமென்றார்

தினதயாளேசரணமென்றார்

உன்மகிமையறியாமலிதறு

அடியாள்செய்தஅபசாரம்பொறுத்

குற்றம்வைத்தெந்தனைதள்ளாமல்

கூண்டோதரன்பசி

கொல்லுமென்றதனைச்

சேர்க்கவேணும்சிவசங்கரரேஎன்றார்

அந்தவேளையில்கணமும்வந்தார்

போனவுடனெழுந்திருந்தார்
சாதம்சாதமென்அஇரைந்தார்

சுபைஅறிந்தார்

தலைகுனிந்தார்

அதையறிந்தார்

சொல்லத்துணிந்தார்

ரேன்வந்திரென்றார்

விண்மரென்றார்

எந்தனுடல்நொந்துபோகுதென்றார்

கொண்டாருமென்றார்

தாருமென்றார்

புருஷங்கேட்டார்

லகப்பட்டார்

கேட்டுக்கொண்டார்

போலேநின்றார்

வல்லையென்றார்

ருளேனுவென்றார்

தாளேனுவென்றார்

யடுந்தாளேனுவென்றார்

தோஷியென்றார்

போஷியென்றார்

கொளிகேட்டார்

கும்பிட்டார்

சர்வலோகேசாசரணமென்றார்

தேவாதிதேவாசரணமென்றார்

உதாசினம்செய்ததுமெய்யுண்டது

துச்சாரமாகவேகிறஹித்து

துச்சாரமாகவேகிறஹித்து

துச்சாரமாகவேகிறஹித்து

துச்சாரமாகவேகிறஹித்து

துச்சாரமாகவேகிறஹித்து

துச்சாரமாகவேகிறஹித்து

துச்சாரமாகவேகிறஹித்து

துச்சாரமாகவேகிறஹித்து

துச்சாரமாகவேகிறஹித்து

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

அன்பர் துன்பத்தைஹார்பார்த்தார் ஆனந்தவனவாசியைநினைத்தார்
 அன்னபூரணி அனையறிந்தாள்
 அஸ்யவர்னமத்திவிட் டெழுந்திருந்தாள்
 தும்பைபிறமாய் வெளுத்துக்கொண்டாள்
 ததிபால்வெண்ணெய் பிசறிகொண்டாள்
 சாப்பாட்டாசாமிக்கு முன்னேசென்றாள்
 அன்னசாகரமபோல் குழயாகின்றாள்
 பசிப்பேய்கொண்டோ ரிதையறிந்தார்
 பறந்தின்மேலே போய்விழுந்தார்
 திருப்தியாய்தொந்திசரியுண்டார் தீர்த்தம்தீர்த்தம்தீர்த்தமென்றார்
 ஆரணிபாகனதைக்கேட்டார் நீராணமங்கையரைக்கப்பிட்டார்
 தேணியில்வாழ்மா தரையறிந்தாள் வேகவதியாகிழுவந்தாள்
 குண்டோதரன்நின்றமரித்தார் குகைபோல்வாய்திறந்துகுடித்தார்
 வைகைநதிமணலிற்படுத்தார் விடாயாறிவந்துகுடைபிடித்தார்
 அற்புதலீலையைஅமுராள்பார்த்தார் கற்பகமலர்களைவருவித்தார்
 எண்ணேமுதேசத்து மன்னருந்நண்டார்
 இறைபொருள்வைத்து எதிரேநின்றார்
 பட்டணத்தோர்கள் பார்த்துபயந்தார்
 பாணிகட்டிவாய் பொத்தியிருந்தார்
 துரையம்மாள்வீரவரப்படங்கி தோகைமயில்போலினின்றொளொடுங்கி
 முத்தொழில்வல்லோன் பார்த்துசிரித்தார்
 எத்தனையோநான்கற்றவ னெனறுரைத்தார்
 அஷ்டலட்சுமிகளையும்முத்தார் அசையாதிங்கொன்றாகப்பித்தார்
 இரத்தன்மயமானமண்டபத்தில முத்தாசனத்திலமெத்தைவிரித்து
 இந்திரன்போலேமனமகிழ்ந்தார் இந்திரவம்சராஜாத்தியுடனிருந்தார்
 மதுராமபாளுடன்சுடிக்கொண்டு மந்திராலோசனகேட்டுக்கொண்டு
 சிறப்பாய்செங்கோல் செலுத்திவாழ்ந்தாள்
 செல்வமீனாக்ஷிபிரியாள் தினமுந்தாழ்ந்தாள்

கக-விருத்தம்.

பூதம்புகுந்து போனபின்பு பூர்வம்போல் பொருளே
 யெல்லாம் சேகரித்தார்
 கதம்ப குசம்பஞ்சுடி கலகலென்ன கல்யாணிக்
 கலங்க ரித்தார்
 பதமான கம்பளம் பத்தியாய்ப் பந்தலிலே
 பார்க்கஜோ ராய்விரித்தார்
 நாதநாட் டியங்களுடன் நாரியர்கள் நலங்கிட
 வந்து அழைத்தார்,

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

உ. எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்.

மருமக துரையே நீர்வாரும்
மனையாளுடன் நலங்குட்காரும்

(மருமக)

புடை

செந்தாமரை நயனியை

எடுத்துமடி மேல்வைத்தழகுபாரும்
செல்வக்குமாரி ஒரு சொல்லும்பொறுக்கமாட்டாள்
கூணங்கூட்டமக்கொரு சிகிசைகூதள்செய்யமாட்டாள்

(ம

சரணங்கள்.

வாய்திறவாமயிலது எங்கள்பெண்சாதி

மகராஜரே நீரவனே

என்னசொன்னாலும் எதிர்த்துபேசத்தெரியாது
எத்தனை தபசுகள் செய்திருந்தீரோமுன்னே
பத்தினிவாய்தானிப்போ பத்துதரம்நான்சொன்னேன் (ம)

குடித்தினமுறை தெரிந்தகுணசாலி

குலசேகரபாண்டியர்

குலம்விளங்க வந்தராஜியபரிபாபாலி

முந்திபாரியஆலோ

சனைகளெல்லாந்தெரியும்

மீனாக்ஷிபிரியாளுக்காக

லீலைசெய்துநெரியும் (ம

உ. அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்பிலாவல்-ருபகம்.

பல்

நலமகிடவாரும் என்னாதா

நவரத்நபந்தலில் என்னுட

பாலப்பருவம் கொண்டசாமி

துர்சாகரத்துக்கு உட்பட்டபூமி

தந்தகா ஏசனமாலை நேமி-பார்க்க

யுசைப்படுகிறாள் பிரபுவேதங்கள்மாமி

சரணங்கள்.

|கங்கள்மனம்போல் நடப்பேன்

தாய்தந்தைகுருதெய்வம் பதியாய்ப்பாணிப்பேன்

மத்தடாதகாதேவி

நித்தியம்பக்தியாய் சேவிப்பேன்

உற்றசேதியும்க்கு மெத்தையில்வந்துரைப்பேன் நல

சந்தனமபுனுகு பூசு

சாமரம்விசிரி தாசுபொல்விசுகிறேன்

பெருமையில்லாமலே பேசுகிறேன்

பெரியோர்கள்வந்தால் ன் நல

சயனகிரஹத்தில் வருவேன்

சந்தோஷமாய்சாமி போலேசேருவேன்

புசிக்கப்பொருள் செய்துதருவேன்

பலிக்கும்மீனாகிபிரியாள் பலங்களைமறவேன் நல

)-ம-சங்கராபரணம்.

சொர்ணமயபாத்திரத்தில் சுபகரசாஸனங்கள்வைத்து

மாப்பிள்ளையைமகிழ்ந்தழைத்து மனைமேலேவைத்தாள் பூரித்து

காஞ்சநயனிகரத்தால் மஞ்சளைமகிழ்ந்தெடுத்தாள்

சாதுரியமாய்நலங்கிசைத்தாள் சகலபேர்களும்கிலாகித்தாள்

அங்கவஸ்திரத்தைதொட்டாள் அவரண்டையிலேஎடுத்துப்போட்

திவ்யகந்தம்பூசிட்டாள் வெகுதீர்த்தமாய்திலகமிட்டாள்[டாள்

சுகந்தஜாதிஅரும்பெடுத்தாள் சுகமாகசரம்தொடுத்தாள்

மகாதேவர்வேணியையடுத்தாள் மீனாட்சிபிரியாள் மகிழ்முடித்தாள்

உக. கிர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-ருபகதாளம்.

பல்லவி.

நலங்குகிறாள் மீனலோசனி நாதருடன்வந்துகூட

காரதரும்நல்ல கானங்களைப்பாட

நானாவித்தாளம்போட

நீலவர்ணிதிவ்ய

மஞ்சளைஎடுத்து

நித்யானந்தரைக்

குறித்து

பூரித்துபூபதி

பாதத்திலிட்டாள்

புஷ்பஹாரம்மாரில்

போட்டாள்

ஸ்வாணபன்னீருசொம்பை	ஜோதியெடுத்தாள்	
சுந்தரேசர்மேலே	தெளித்தாள்	
வாசனைகெந்த	பரிமளப் பூசினாள்	
வணங்கிசாமரம்		நல
விஸ்தாரமாய்நீண்ட	க்தொட்டாள்	
கஸ்தூரிதிலகங்க	ளிட்டாள்	
மல்லிகையைசெல்லி	கையாலேயெடுத்தாள்	
மஹாதேவர்வேணி	யிலேழுடித்தாள்	நல
தங்குத்தாம்பாளம்	கதகென்றெடுத்தாள்	
தாம்பூலங்களுடன்	கொடுத்தாள்	
முன்னாலேநன்கை	பத்தியம்படித்தாள்	
யியாள்மன	தைசதாபிடித்தாள்	நல

க. யம்.

என்பிராணராஜரே ஈரேழுலகவாசரே

மாழ்பை மக

பதியேதெய்வமென்றெண்ணி பத்திபாய்பூசைபண்ணி
 நித்தியமும்நானும்மைச் சேவிக்கவேணும்
 கோடிமன்மதருப கூடிஎன்னாலானமட்டும்
 நாடியேபணிவிடை நான்நடத்துகிறேன்
 அதிலேசிலஅபசாரம் ஆயிரம்நான்செய்தாலும்
 உபசாரமாகவே தாம்ரக்ஷித்து

பாதும

லலைக்காமல் கூடித்ததுக்காரும்
 பிராணசகாபேபால் என்னை அனைந்துஆளும்

உ.

மலையத்துவஜன்சுதனி மங்களமிருதுவசனி
 செங்கமலநயனியே செல்விகேளாய்
 எந்நேரமும்எந்தன் வார்த்தைதவறாமலே
 சொன்னபடிசுகமாய் நீநடந்தாயானால்
 சந்திரனைக்கண்ட சாகரம்போலபொங்கிநான்
 மாதுவெருசாதுவென்று மனையில்வாழ்வேன்
 தேவரம்பையானாலும் தேடிஇங்கேவந்தாலும்
 - நிரும்பிப்பாரேன்

புரிமத்தடாதகாதேவி

சந்த்ரகாந்தமண்டப மஞ்சத்தில்நாடி
சந்தேதாஷமாய் சரசம்செய்துகூடி
பஞ்சவர்னக்கிளியே உண்ணைக்கொஞ்சிவசனிப்பேன்

நலங்கு வர்ணமெட்டு.

சங்கரிஇங்கே	சந்தேதாஷமாய்வாடி
சமமாயிருந்தாசனத்தில்	எந்தன்முன்னிரடி
பரிகாசம்செய்துபாங்கி	மார்களத்தைக்கண்டார்
பாலயுவதியையங்கே	விடமாட்டோமென்றார்
தோழிப்பெண்களே	எனக்கொருஉதவிசெய்
உங்கள் துரைசானியை	இங்கேகொணர்ந்துவை
இஷ்டமுண்டாணவீங்கே	வந்துமலர்கூடும்
இவள்சமுகம்பார்த்திசைந்	தால்கரம்மேல்போடும்
சரிகைபீதாம்பர	தலப்பைபிடித்திழுத்தார்
சமீபத்தில்வைத்துசுகிமாரைப்	பாரென்றுநகைத்தார்
மஞ்சள்குங்குமகெந்த	தாம்பூலங்களை எடுத்தார்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள்	மகிழ்ந்திடபூரித்தாள்

நூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கர்ணமிர்தபாக்ஷி-நீநிர்த்தேதாஷி
நலங்கிடுகிறேன் நானேக்கு
தருணத்தில் மோடிசெய்யாமல்
தாடிக்கர சரணம்நேக்கு.

அதுபல்லவி.

திருக்கழுத்தில் திவ்யகந்தம்
பன்னீர்பரிமளங்கள் பூசுகிறேன்
தேனேஉண்ணத் தேடிதினம்
கூடி குலாவிப் போகிறேன்

சரணங்கள்,

விசாலலாடத்தைநேர்
நிமிர்ந்துகாட்டடிநீயெனக்கு
விசித்திரமான திலகம்
வைக்குறேன் நானுனக்கு

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

மீனாக்ஷிபிரியாட்காக்கான்
முன்னாலேவந்து உட்காரு
மெதுவாப்பிழைக்களை நீக்கி
கடைக்கண்ணாலே என்னைப்பாரு

நடக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாபுதாளம்.

புல்லு.

சந்திரசாயிசொகுசாய்நலங்கிட்டார்
சந்திரிபயந்தவள்போல்அபி
நயம்செய்தவயவங்காட்ட

அது பல்லவி.

இந்திரா திகளைப்படைத்
எண்ணியஞ்சாடுமிந்த

சரணங்கள்.

சன்னமஞ்சளாலேசாணத்தை	லயனயலங்கரித்தார்
சந்திரகாந்தமுகத்தில்	குங்குமமகோணமல்லைத்தார்
நீண்டிலவேணியில்	செண்பகமலர்நெும்பசூட்டினார்
நேத்திராகந்திக்கு	நேராகதண்ணுடிகாட்டினார்

மெதுவாய்இளந் துளிர்மணந் துணையோடே-மடியிலீ தார்
மீசைப்பிரியாள்மலம்போல் வாழெனஞ்சீர்வாதம்செய்தார்

நட. சீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

பஸ்ஸுவி.

செண்பக செண்டெடுத்தார்
மீனாசுவிகந்தரேசாள் றெம்போர்போலடித்தார்

அ. நுபல்லவி.

அன்பர்கள்	தெரிசிக்க
ஆகாசத்திலே	அமரரால் பூவருவிக்க
கைலையைவிட்டு	கதம்பங்காட்டுக்குள்ளே
கனதபசிகாஞ்சன	மாலைவீட்டுக்குள்ளே

சுரணங்கள்.

நாகஸ்வரம்	கோவிக்க
நாரணர்நால்முகர்	நன்னீர் தூரிபோவிக்க
பதக்கம்பணிகள்	பளபளென் றசைந்தாட
பரமர்முனிபவானி	பின்வாங்காமலேஜாட

படையென்று
பக்கத்திலுலாவும்
ஆசைஜாடையாலறிந்
அந்தணர்பொன்னகூ

சர்வலோகமும்
சாதுரியமாயெறிந்
மதுரைமீனாக்ஷிபிரி
மதிவம்சமண்ணிம்

பலர்பதுங்க
பாங்கிபெண்களும்மொதுங்க
தல்லென்றுபின்வந்துசுத்த
சைகள் அள்ளி தூத்த
சிலாகிக்க
தேந்துவதையுக்கிக்
யாட்டுக்கவிசேர
மகாவிநோதஜோர

நட. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

பந்தாடினார் பரமசந்தரர்
பாண்டியராஜன் பெண்ணோடே
பட்டணத்தார்கரம் கொட்டிச்சுரிக்க
பதினெட்டுவாத்தியமடிக்கபூ

அதுபல்லவி.

சந்திரசேகரர்
செந்தாமரை
ஒங்கிடமையவள்
தாங்கிடடா

சின்னையுரித்து
மலரைஎடுத்து
நேராகஅடித்தார்
தகைப்பிடித்தார்

சரணம்.

பக்கத்தில்தோழர்
பவானிபூபநதலை
நெற்றிகள்வோர்த்து
முத்தாஹாரம்

பரிசாசம்செய்ய
விட்டெறிய
நிலத்திலேசொரிய
மாரில்பதிய

பத்தங்குலியிலும
சுற்றியெங்கும்
பத்தினியோடவர்
பக்தர்மகிழ்நது

முத்திரைமோதிரம்
காந்திஜோலிக்க
ரத்தினபந்தலில்
பூரிக்க

வெட்கத்துடன்வேத
சற்றேகடைக்கண்ணால்
வாச்சுதுமீனாட்சி
பூச்செண்

வல்லியைசொக்கரும்
கண்டு
பிரியாள்தாய்மக்கென்று
டிருகையில்கொண்டு

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

௩௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிறப்புடன் மீனும்பிகைமலர் செண்டாலேயடித்தாள்
கரப்புண்டகைலாசநாதர்மேல்-வெகு

அதுபல்லவி.

சரஸ்வதிசபையிலின்று	பாடியேகளித்தாள்
சனகாதிமகாயோகிகள்	கூடியேகுதித்தாள்
வஜ்ரமணிவளைகுலாங்க	கச்சிஆரம்அலங்க
பச்சைவர்ணபந்தலிலே	உச்சிதமாகயிருந்து

சரணங்கள்.

அடிக்கடிபூபந்தெடுத்து	அனைவரும்கொடுத்தார்
ஆதிசிவன்வாங்கிஜோதி	நேராகஅடித்தார்
ரஸ்வரிமனம்பூரித்து	இருகையாலேந்திப்பிடித்து
கறுத்தமேனிசிறுத்தஇடையில்தரித்தபீதாம்பரம்துவள	

முப்பத்துமுககோடியுதேவர்	புஷ்பங்கள்பொழிந்தார்
அற்புதமாய்பந்தைசிவப்ர	காசர்மேலெறிந்தாள்
மண்டலமெல்லாமபுகழ்	கண்டபேர்மனமமகிழ்
அண்டர்நாயகியும்	அதிசந்தரபாண்டியதுரைமேல்

நாகரீகபந்துநடு	மத்தியிலிருக்க
நாதரும்தேவியும்வகை	நாடியேஎடுக்க
செங்கமலத்தைகிரகித்தாள்	தன்கணவரையும்செயித்தாள்
மங்கையர்கூடிசிரித்தாள்	மீனாக்ஷிபிரியாள்பூரித்தாள்

௩௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆடினாற்புதமாய்
அன்பர்மகிழ் மீனும்பான்மலர்செண்டாடினார்

அதுபல்லவி.

கோடிஞரிய உதயம்போல்காந்தி
கோபங்களற்ற குணநல்லசாந்தி
நசுரெறியும்பந்தை கையிலேந்தி
தாசரிடத்திலுதிபிரியபிராந்தி

சரணங்கள்.

புத்தியோர்யுக்தியை பத்திக்கொண்டாட
மத்தியில்மாதர் வெண்சாமரம்போட

புரீமத்தடாதகாதேவி

சுத்திவரசுகிமார் நின்றபாட
சக்தியுஞ்சபாபதி யுடனேகூட
பட்டம்நெற்றியில் பிரகாசமாய்மின்ன
கட்டிதரித்த சுகுமாரப்பெண்ணாய்
இஷ்டமீனாட்சிபிரியாதிருகண்ணாய்
அஷ்டதிகைகையும் ஜெயித்த அன்னை நன்னா

கஉ-விருத்தம்.

செண்டாடி சிகைசீரிட்டு தென்மதுரை தம்பதி
ஸ்தானம் முடித்தார்
கொண்டாடி வளர்வன்னியை கிரகம்விட் டேகாதேயென்
ரோர்மொழி கொடுத்தார்
வண்டாடி விரிந்திடா அரும்பெடுத்து வாகனம்
வலுவாய் ஜோடித்தார்
குண்டாடி குலுங்குகின்ற சிவிகை மேலேறி
கொட்டு மேளமடித்தார்.

ந.சு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

பல்லவி.

செல்வமீனும்பிகா மெல்லபதியுடன்
பல்லாக்கூர் கோலம்வாராள்
நல்லமதுரை நகரியதிர

அறுபல்லவி.

உல்லாசமாக	ஒருகோடிசுரான்நரான்
சூழ்ந்துமே ஜோராய்நடக்க	
குல்லாக்கண்டிகழிக்	கன் அருளுடன்
வில்லாள் விருதெழிக்க	
சில்லரைஜவான்	ஜெனங்களை முழிக்க
நல்லரம்பையர்	நடனக்கும்பியடிக்க

சரணம்.

பச்சைநீலம்சிவப்	புச்சிதமான
உயர்ந்தபாணங்கள்விட	
இச்சேர்வைக்கும்	கண்டதில்லையென்று
எல்லோரும்சந்தோஷப்பட	
கச்சையாட	கற்புடையோரெல்லாங்கூட
கொச்சையில்லாமல்	குதூறுமாய்ப்பாட
பந்திபந்தியாம்	பதினெட்டுவாத்தியம்
முந்தியெங்கும்அதிர	

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை .

பச்சைமஞ்சள் பானீ	யங்கள் பன்னீர்களை
பந்துபிரியாள் சிதற	
குன்றுமுனிவ	ரெல்லாம்மறைத்தற
கோநெய்தீவட்டி	கூட்டங்களுக்கெதிர
ஆரம்தாண்டா	ஆபரணதிகளை
அபாரமாய்வாரிப்பூண்டு	
அந்தணர்மந்திரத்	தோடய்யன் தந்த
தாம்பூலந் தரித்துக்கொண்டு	
செங்கமலக்கடை	யாலே அடிக்கடி
சுந்திரரைக்கண்ணெசற்றேசருகசெவைபடுத்தித்திண்டு	
பத்துநூறுயிரம்	வைத்தகுழையால்
அதிரவிட பிரங்கி	
பாணத்தைக்கண்டு	மிறண்டவன்போல்மோகித்
துப்பதின் ஒதுங்கி	
தங்கசரிகைரவிக்மைமேல்	தகதகென்றுமின்னவங்கி
தமக்குசாமான்தரும்	சிரகத்துக்குசிரகம்தங்கி
கெந்தர்வாள் கல்லிழைத்த	கனகதண்டி
கைகொம்புசுமக்க	
அந்தரத்திலே	கெந்தமாரிகளாலே
ஆடைகொஞ்சம் நழுக்க	
வீதியிலேதோழிமார்களுல்லாம்	வந்துசிரம்நிமிர்க்க
வெளியிடமீனாக்ஷிபிரி	யானைவைத்துதழுக்க

கட-விருத்தம்.

உச்சிதப்ர வேசமாய் உடனே உகந்தாசீர்
வாதங்கள் செய்தாள்
மெச்ச வித்வாம்சாள் மகிழ்ந்திட வெகுமானம்
வேண்டியது வாரியீந்தாள்
சச்சிதாநந்த ருடன்கிரம மாக்கியஹநர்மம் சகலமும்
நடத்தி ஓய்ந்தாள்
அச்சுதர் அணையானே அர்ச்சிக்க அன்றேயத்தனம்
செய்தரும்பு கொய்தாள்.

வரலட்சுமி மங்களம்.

மீனாட்சியம்மனும்	வரலக்ஷ்மியம்மனை
அர்ச்சிக்கவேணுமென்று	ஆசைகொண்டு

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

புதுசாகமண்டபம்
நன்னுகளங்கிலும்

பொன்னுலேகால்கிறுத்தி
ஸ்ரீங்காரம்செய்தாள்

(ஜெய:ங்களம் சபமங்களம்)

பார்க்கஅழகாகவே
விசித்திரமாகநல்ல
முத்துசரங்கள்தொடுத்து
சுற்றிலும்ஸ்ரீங்கார

தீர்க்கமாய்மதிலெங்கிலும்
சித்ரமெழுதி
ரத்தனங்களாலேஜோடித்து
பிம்பம்பதித்தாள்

மாவெலைதோரணம்
இருசாரியாய்விதி
குலையுடனேமாங்காயும்
பங்காகபந்தலெங்கும்

வரிசைவாழைகமுரு
பெங்கும்நிறைத்து
தேங்காய்பலாக்காயும்
பழங்களிசைத்தாள்

மல்லிகைமலரெடுத்து
மங்களமாய்தொன்களங்கும்
நேமமாய்விரதஅறுஷ்
சியாமளவர்ணிஸ்நானம்

முல்லையுடனேதொடுத்து
சரங்களிசைத்து
டானங்களைமுடித்து
செய்துவந்தாள்

இரத்தனதீபம்ஏற்றிவைத்து
பணிக்காகபஞ்சவர்ண
சொர்ணசிம்மாசனத்தில்
அன்புடனேஹரிவல்லமைக்

பத்மகோலங்களிட்டு
பொடிகள்போட்டு
ஜோதியாய்பிரதமைவைத்து
கலங்கரித்தாள்

ஆயிரம்மாதர்கள்
அளவற்றவரத்திய
பதிவிரதைநோம்புகள்
பிராமனாளெல்லவரும்

மங்களமென்றுபாட
மதிர்வெடிகள்போட
நூர்க்கிறுளென்றுபல
வந்துகூட

அச்சுதனாவக்ஷஸ்தலத்திலே
லக்ஷ்மியைதியானித்து
கெந்தபுஷ்பாக்ஷதை
சரணத்தில்சஹஸ்திரார்ச்

விளங்குகின்ற
பிரார்த்தித்துஅம்மன்
குங்குமங்களைக்கொடுத்து
சனைகள்செய்தாள்

விதவிதமாய்ப்சூழியங்கள்
அணியணியாய்கனிகளா
தூபதிபங்கொடுத்து
அற்புதமாய்கற்பூர

விசித்திரமாய்கொணர்ந்துவைத்து
யிரம்படைத்து
பொற்பாததிருவடிக்கு
ஹாரத்திடுத்தாள்

மௌனமாயிருந்துமகா
மாதாவும்களுமாய்

லக்ஷ்மியைபூசைசெய்து
ஓய்ந்துமனது

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

பெருமையில்லாமலே
வாயன தானம்

பெரியோரையுபசரித்து
வாரிவழங்கினான்

லக்ஷம்பூசுரர்கட்கு
தெக்ஷணைகள் திருப்தி
சுக்ரவாரம்தவறாம
மீனாக்ஷிபிரியாள் மகிழ

போஜனங்கள் செய்து வைத்து
யாகவேகொடுத்து
வித்தியாபடிபுதைத்து
வாழ்த்துதிருந்தான்

நட எ கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ருபக தாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் ஜெயமங்களம் ஸ்ரீமதுரைமீனாட்சிக்கு
மங்களம் சுபமங்களம்

அதுபல்லவி

பங்கஜலோசனிக்கு
சா துரியவசனிக்கு

பாபவிமோசனிக்கு
சர்க்கரான்னபோஜனிக்கு

சரணங்கள்.

ஆனிவிருத்திரஹிதைக்கு
அன்பர்பந்தபாதைக்கு

அதிபதிவிதைக்கு
அவிழ்தமானபோதைக்கு

அரசர்போல்வாமும்ஹாரிக்கு
மான்வேட்டையாடும்வீரிக்கு

அழியாஅஸ்திரதாரிக்கு
மதகஜவாரிக்கு

காஞ்சனமாலைகண்ணாட்டு
மதுராபுரிமண்ணாட்டு

கருநீலவர்ணபண்ணாட்டு
மீனாட்சிபிரியாள் எண்ணாட்டு

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

ஆக கீர்த்தனை-நட எ. ஆக-விருத்தம்-கந-கொம்மி-உ.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி பள்ளியரை கீர்த்தனை.

க-விருத்தம்.

தினந்திரு நாள்நடத்தி பண்டிகை கண்டுகொண்
டாடிக்கொண் டிருந்தாள்
வனவாசிக ளும்வாசல் விட்டுவில காமலே
மலைம றைந்தாள்
மீனாளுக்கு சோபனமாய் மன்னன்மரு வும்பருவத்
தோட வளர்ந்தாள்
ஆன அன்னை அதையறிந்து அன்றேறிரகூழி செய்து
சீரெடுத்த தலர்ந்தாள்.

உடமைச் சீர்கொடுத்த சூம்மி.

சாயகுருச்சிகளாம் மீனாட்சிக்கு
சயனக்கமிச்சுகளாம்
சந்திரகுலத்தரசி மீனாட்சிக்கு
சாந்திக்குச் சீரெடுத்தாள்
பராஸ்பட்டுகளாம்-மீனாட்சிக்கு
பச்சைசுருட்சுகளாம்
பாண்டியரிட பாரி-மீனாட்சிக்கு
வேண்டியசீர்கொடுத்தாள்
பொன்னுலச்சரிகைகளாம்-மீனாட்சிக்கு
புதுரவிக்கைகளாம்
புண்ணியவதிமகிழ்ந்து-மீனாட்சிக்கு
பூரித்துமேகொடுத்தாள்
பூங்காரபீலிகளாம்-மீனாட்சிக்கு
தங்கநாற்காலிகளாம்
சீமையெல்லாம்ஜெயித்த-மீனாட்சிக்கு
சீதனமாய்க்கொடுத்தாள்
வெள்ளிபெட்டிகளாம்-மீனாட்சிக்கு
விசித்திரபெட்டிகளாம்
விவேககுணசம்பன்னி-மீனாட்சிக்கு
வெகுவிதமாய்க்கொடுத்தாள்

பள்ளியரை கீர்த்தனை .

முத்துக்கொண்டைகளாம்-மீனாட்சிக்கு
ரத்நதண்டைகளாம்

மோஹனாவதார-மீனாட்சிக்கு
முச்சீர்வைத்துக்கொடுத்தாள்

தங்கத்தோடாவாம்-மீனாட்சிக்கு
திங்கப்போடாவாம்

தாயார்மனமகிழ்ந்து-மீனாட்சிக்கு
தானேறும்பக்கொடுத்தாள்

காப்புக்கொலுசுகளாம்-மீனாட்சிக்கு
செகப்புதினுசுகளாம்

பூநீங்காரமாக-மீனாட்சிக்கு
செய்துறும்பக்கொடுத்தாள்

அற்புதவங்கிகளாம்
ஆயிரம்பாங்கிகளாம்

அன்னை மனமகிழ்ந்து-மீனாட்சிக்கு
உன்னிதமாய்க்கொடுத்தாள்

காரைகண்டிகளாம்-மீனாட்சிக்கு
ஏறப்பொன்வண்டிகளாம்

காஞ்சனமாலையப்போ-மீனாட்சிக்கு
கணிச்சமாகக்கொடுத்தாள்

நட்சத்திரமாலைகளாம்-மீனாட்சிக்கு
நவரத்னஒலைகளாம்

நாகரீகமாக-மீனாட்சிக்கு
நாலாவிதம்கொடுத்தாள்

வைரமுருகுகளாம்-மீனாட்சிக்கு
வாளித்திருகுகளாம்

வியாபாரியிடத்தில்-மீனாட்சிக்கு
வாங்கிரொம்பக்கொடுத்தாள்

சூரத்துமுத்துகளாம்
சுழித்தநத்துகளாம்

சூரசேனன்சுதனி-மீனாட்சிக்கு
சொந்தமாகக்கொடுத்தாள்

அத்தர்பூசெண்டுகளாம்
மெத்தைதகளிண்குகளாம்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

சுற்றிகெந்தம்வீச-மீனாட்சிக்கு

ரித்தநித்யம் கொடுத்தாள்

மாணிக்கபில்லாக்காம்-மீனாட்சிக்கு

ஆணிப்பொன்பல்லாக்காம்

மீனாஷிபிரியாள்மகிழ-மீனாட்சிக்கு

மேலின்னமும் கொடுத்தாள்.

கதவுதிறக்கிற பாட்டு.

திங்கள் குலம் செழிக்க

சாந்திகல்யாணத்தை

சாகரத்துக்குட்பட்டபேரெல்லாம்

இரத்னமணிகளாலே

சுத்ரமணிமஞ்சத்தைச்

நல்லமுத்துசரத்தை

உச்சிதமான உள்ளுச்

நாலுபுறமும்நிலைக்

பார்க்கஉன்னிதமாகப்

சுந்தரபாண்டிய துரையேன்

சுக்கிரமாகமஞ்சத்தில்

புரோகிதரும்பூரித்து

தங்கமயசங்கிலியை

உன்கணவனன் டையி

திவ்வியமங்களமாய்

அந்தவைபவகாட்சியை

அற்புதபள்ளியரையை

அழகானபொன்சாவினாலே

திமிதிமெனதேவகோஷ

தேவியும்மஞ்சத்தைவிட்டு

தென்மதுரைபூமான்

பச்சைவாணியும்வெகு

உச்சிதஸ்தம்பத்தின்கீழ்

ஆதிஅச்சதர்சகாகுணத்தை

பாலரானசுந்திரரும்

நீலவேணியன் டையிலே

திவ்வியகோலங்கொண்ட

வந்தமீனும்பிகைக்கு

சிறப்பாகசெய்தார்

வந்துமேலுயந்தார்

பள்ளியரைஜோடித்து

சிறப்பாயிசைத்தார்

யெடுத்துயரத்தொடுத்தார்

சூர்ந்தகுளோப்பைஏற்றி

கண்ணாடித்தார்

பஞ்சணைமெத்தைவிரித்தார்

செல்வத்தடாதகையேன்

ஏற்றியேவைத்தார்

மந்திரமுரைத்தார்

பெண்டுகள்பிடித்தசக்கி

லிரென்றோடியேவந்தார்

சங்கீதங்கள் பாடியிருந்தார்

காஞ்சனமாலையெண்டு

சுற்றியேவிட்டார்

பூட்டுகள் போட்டார்

வாத்தியங்களையடித்தார்

கீழேகுதித்தார்

நிலைவென்றுசெண்டாலடித்தார்

லெஜ்ஜைபுடன்பயந்து

ஒளிந்துமிருந்தார்

அறியவிருந்தார்

லீலைசெய்யஆசைகொண்டு

நேறநடந்தார்

தேவியந்தஜாடையறிந்தார்

பாலையானபுவதியை

வாரிஎடுத்தணைத்து

மஞ்சத்தின்மேலே

மடியில்வைத்துமகிழ்ந்தார்

பின்புகொஞ்சியேகூடிக்குலாவி

வஞ்சியிருந்தாள்

மல்லிகைமலரெடுத்து

செல்கூந்தலில்முடித்து

வாசனை பரிமளங்கள்

பூசியிருந்தாள்

விஸ்வாசமாகவேகலந்து

பேசியிருந்தாள்

சொர்னபன்னீர்சொம்பை

ஜோதிஜோராயெடுத்து

ஆதிராதரங்கமெங்கும்

அள்ளித்தெளித்தாள்

பதிபாதகமலத்தைப்

பிடித்துபூரித்தாள்

திறப்பட்சயத்தைப்புஜித்து

திவ்யதாம்பூலந்தரித்து

தேவியும்நாதரைவந்து

சேவித்திருந்தாள்

திவ்யமெத்தைமேலே

ஒத்துமையாய்ந்ததிடகந்தாள்

புண்ணியகுமாரகிபும

பூதிபுமரக்கூடி

பொன் லாஞ்சலாடியே

பூரித்தாயிருந்தாள்

காசிகைதிண்டின்மீது

சாய்ந்துசயனித்துமகிழ்ந்தாள்

மீனாட்சிபிரியாள்ஸ்துதிக்க

மேளவாத்தியைக்கோஷிக்க

நித்திரைநீங்கியே

பர்த்தாபாதம்சேவித்தாள்

அம்பாள்நித்தியமுமிந்தப்

படியாகவசித்தாள்

ஸ்ரீ த ந க் கு ம் மி.

ஸ்ரீங்காரமானமீனும்பிகைக்கு

மங்களைத்தீரட்சிசெய்தன்றைக்கு

பெண்களெல்லாரு

மாய்கூடிமறுநாள்

பள்ளியறையிலே

கொண்டுவிட்டாள்

மாப்பிள்ளைமஹாராஜர்கோபித்து மணக்கேர்லங்கௌல்லாம்களைத்து

தேவிமுகத்தைபும்

பாராமலவர்

திரும்பிகோபித்துச்

கொண்டிருந்தார்

குடுமிகுசமத்தாலவிழ்த்தெரிந்தார் உத்தரியத்தைஉள்ளேயெயிரிந்தார்

கட்டிலின்கீழே

கனககோபத்துடனவர்

முக்காடுபோட்டு

முடங்கியிருந்தார்

பாண்டியன்பாலைஅன்றுபயந்து

பாதவடிதனிலேபணிந்து

இத்தினம்நித்திரை

செய்யலாமோ-ஜெக

தீசாளமுந்திரு

மென்றழைத்தாள்

ஆத்திரத்தோடேழுந்திருந்துசிவன் பாத்திரமில்லையென்றிரைந்து

மாத்திரைபொழுது

நில்லாதடி

மதுரம்பாவெளியே

போவென்றுரைத்தார்

புரிமத்தடாதகாதேவி

என்னுரையேயிப்போதங்களுக்
பத்தினியறிய
மனம்போலநடக்கிறே

கேதிந்தகோபங்கள்வந்திருக்கு
சொன்னீரானால்
னென்றுரைத்தாள்

முச்சீர்உனக்கெடுத்தாளா
இச்சையில்கை
இங்கேகில்லாதே

வைச்சவரிசைகொடுத்தாளா
எனக்குந்தன்மேலே
தாயண்டைபோடியென்றார்

அண்டாயில்லைசருவமில்லை
குண்டானில்லை
வெள்ளிகுத்துவிளக்

ஆனைக்கால்போகணிததாறுமில்லை
குடங்கனில்லை
குனக்கேண்டியிலலை

கட்டிலில்லைபுதுமெத்தையில்லை
மண்டலந்தனிலே
மாமியாரைப்போல

திண்டுதலையனைபோர்வையில்லை
கண்டதில்லையிந்த
என்றிரைந்தார்

பூசம்புநுகுசுவவாதுவைத்த
பாரடியிந்த
பாத்திரமேதேனும்

பொன்னுலேபன்னீர்குப்பியிருக்க
படுக்கையுள்ளுக்கொரு
செய்திருக்கா

கிரம்பேலங்களிப்பாக்கெடுத்து வெற்றிலைக்காயோடே வைத்து
தடாதகையிந்தாடி
கங்கத்தாம்பாளம்

யென்றுகொடுக்கொரு
தழுக்கமில்லை

தங்கக்கறண்டகம்பாக்குவெட்டி
வெள்ளிச்சொம்பு
நல்லவெற்றிலைபெட்டிக

தம்பலவெட்டிகாலங்களில்லை
போலேகிண்ணியில்லை
ளேண்டியில்லை

உடுப்புபெட்டி உடமைபெட்டி
தந்தப்பெட்டி
தங்கப்பெட்டிஎனக்

உச்சிதமாய்நல்லமேனைபெட்டி
தகரப்பெட்டிகய
கேண்டியில்லை

பீரோவலமாரிசோபாயில்லை
சாகரத்துக்குட்பட்ட
சாதனம்செய்து

பீதாம்பரம்உருமாலையில்லை
பூமிஎன்போலே
கொடுக்கவில்லை

குருச்சிபெஞ்சிகளச்சியில்லை
பிடியிடையாளே
புத்திமதிக்கொஞ்சங்

குடியிருக்கொருவிடுமில்லை
புந்தனுக்குகேழ்க்க
கூடியில்லை

வெள்ளியால்வார்ப்புசங்கிலிகளேன்
வேதிபரைக்கொண்டு
வேண்டிஎன்கையிற்

விசித்தமானபொன்சாவிசுளேன்
ஓதிசபையிலே
கொடுக்கவில்லை

மானமில்லாமல்சபையில்கின்று
அஞ்சாமலேயவள்
புன்சிரிப்போ

மஞ்சக்காணியாகஓதுமென்று
யாவருமறிய
டுரைத்தாளேயென்றார்

அத்தைவாருமென்றழைப்பேனோ முகம்பார்த்தொருவார்த்தையுரை
சித்தமகிழ்ந்து சிரிப்பேனோ-அவள்[ப்பேனோ
வைத்தபதார்த்தம் புகிப்பேனோ

மாமியாரென்றுமதிப்பேனோ மரியாதையோடினிமேலிருப்பேனோ
காசுபெருமைகொண்ட காஞ்சனையெநான்
ஏசப்போறேன்பார் நாளைக்கென்றார்

ஆத்திரத்தோடேஇறைந்துவாட அவர்க்காயாசமாய்மேனிலேவர்த்து
பார்க்கசகிக்காத பட்டமகிஷியும்[விட
பரபரென்றங்கே ஓடிவந்தாள்

உத்தமியாள் தன்னை பெற்றவளை எத்தனை சொன்னாலும்பொறுத்தவளை
சற்றுமனஸ்தாபம் வைக்காமனின்று
சித்தமகிழ்ந்து சினைகூசெய்தாள்

பட்டைபன்னிரில்களைத்தெடுத்தாள் தொட்டுபதிமுகத்தைத்துடைத்
பன்னிரைவாரி எங்குந்தெளித்தாள்-பில்லை[தாள்
கந்தங்களை ஜோராய் பூசிவிட்டாள்

சண்பகமுல்லைசெண்டையெடுத்தாள் பூநீமான்வேணியிலேசுற்றிவிட்
சாதுரியமாய்வெண் சாமரமெடுத்து[டாள்
தாசியைப்போலவள் விசினின்றுள்

சாமளவார்ணிசாதுயென்றுசிலாகித்து நசர்சந்தோஷங்கொண்டு
மோகத்தினுல்வெகு வேகத்துடன்வந்து
தேகத்தொடுவாரி அணைத்துக்கொண்டார்

புத்திசாலிரீநல்லபெண்ணென்றார் மெத்தமகிழ்ந்துசந்தோஷங்கொண்
கபாலத்திலேழுத்த மிட்டுக்கொண்டார்[டார்
அம்மன்கைகளிரண்டையுங்கண்ணி லொற்றிக்கொண்டார்

மஞ்சத்தினில்உட்கார்ந்துகொண்டார் கொஞ்சிமடிமேல்வைத்துநொ
பசுமாய்வார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டார்[ண்டார்
வெகுஇஷ்டமாய்தாம்பூலம் போட்டுக்கொண்டார்

செல்லியும்நாசுருடன்குடி சல்லபமாகவிளையாடி
வெட்கத்துக்கஞ்சி வெளியில்வந்து
ஒருபக்கத்தில்போய் பதுங்கியிருந்தாள்

அந்தரங்கத்தோழிமார்கள்வந்து அம்மன்தளர்த்திகளையறிந்து
சுந்தரிஉன்முகம் சோர்ந்துயிருப்பானேன்
எங்களுக்குஅதை சொல்லுமென்றார்

ஒத்தசகிமார்களை பார்த்து
அங்குமணிஎடிக்க
அலகினாடி

சற்றேநயனத்தால்நீருதிர்த்து
வில்லையென்றவர்
என்னையென்றார்

இம்மொழிகேட்டுதோழிமகிழ்ந்து
காஞ்சனையேயென்ன
ஒன்றும்நன்றியிருக்க

எஜமானியண்டையோடிவந்து
காரியஞ்செய்தாய்
வில்லையென்றார்

பொன்மாலகேட்டுழிப்புக்கொண்டு புத்திகேட்டோம்நாமென்றே
தங்கபாளங்களை மேருபோல்குவித்துண்ணிக்கொண்டு
பாத்திரம்பண்ணும் சிப்பியேஎன்றார்

வெள்ளிபாத்திரம்நாறுஜோடிப்பு வெண்கலத்திலேநாறுஜோடிப்பு
தங்கபாத்திரம் நாறுஜோடிப்பு
தாம்பரத்திலே நாறுஜோடிப்பு

பித்தளையிலேநாறுஜோடிப்பு பிங்கான்வகையில்தாறுஜோடிப்பு
சயபாத்திரம் நாறுஜோடிப்பு
சீமைஇரும்பாலேயும் நாறுஜோடிப்பு

பெட்டிவகையிலாயிரமாம் புடவைவகையிலாயிரமாம்
வேஷ்டிவகையி லாயிரமாம்
வெகுவிதம்விதமாகவே கொடுத்தாள்

கல்லிழைத்தஉடமைகளாம் கணக்கில்லாதவர்க்கைகளாம்
விலையுயர்ந்த விசிறிகளாம்வீச
விசிறமானவெண் சாமரமாம்

அற்புதமாபஞ்சப்பெட்டிகளாம் அழகானமைக்கடுகிழ்ச்சளாம்
முந்நாறுபொன்பெறும் சீப்புகளாம்
முகம்பார்க்கநிலைக் கண்ணாடிகளாம்

பொன்னுலுளியம்விதையாம் நல்லபவுனாச்செய்தபள்ளாங்குழியாம்
அற்புதமான அம்மாணைகழற்கொடி
சோழிசொக்கட்டாங் காயாயிரமாம்

பார்க்கமுடானமன்குட்டிகளாம் பஞ்சவர்ணக்கிளிகுகளாம்
கொலுவிம்பங்களை யுங்கூடவைத்து
விளையாடவரிசை யெல்லாங்கொடுத்தாள்

சயனஸ்தலஜோடிப்புகளாம் பபுகளாம்
கோடிமொஹரா முடிப்புகளாம்
குளோப்புலாந்தர்

பங்குமனைகளிலாயிரமாம் பால்பசுக்களிலாயிரமாம்
வேலைக்குத்தாடிக ளாயிரமாம்
வெகுசீதனங்களை யுங்கொடுத்தாள் -

பெட்டிவண்டிகளாயிரமாம்
ஆனை அஸ்வங்களி
அழகான ரதம்பல்லாக்

சாரட்டுவண்டிகளாயிரமாம்
லாயிரமாம்
காயிரமாம்

இராஜவிருதிலே ஆயிரமாம்
பூச்சக்ரகுடை
சூரபுருஷசேவகா

நவரத்தினவாத்தியங்களாயிரமாம்
யாயிரமாம்
ளாயிரமாம்

ஆடுந்தாசிகளாயிரமாம்-கீதம்
தம்புருவீணை
திவ்யதாளமேளங்

பாடுந்தாசிகளாயிரமாம்
சுரபேபாத்துடன்
சீன புங்கொடுத்தாள்

ஜோடுரிஜரங்கி ஆயிரமாம்
அச்சுதர்நயன
அர்ப்பணமா

சொர்க்கிம்மாசனமாயிரமாம்
அர்ச்சிதருக்கவள்
யலர்நதுகொடுத்தாள்

பூசைக்குப்பொன்னுலேபாத்திரம்
தாசிக்குவேண்டிய
தங்கவெள்ளிகளையும்

வாசிக்கவேதாந்தபுத்தகமாம்
காசபணமாம்
வாரிட்டுகொடுத்தாள்

பலவிதபிரதமைப்படமாம்
பாராளவந்த
தாராளமாயத்

பஸ்மக்குடுக்கைபொன்சம்பளமாம்
பரமதயாளுக்கு
தபசிகொடுத்தாள்

அம்மிஆட்டுக்கல்லிலாயிரமாம்
உறல்உலக்கைக
உடைக்கத்திருவைக

ஆழிபேரல்கல்சட்டியாயிரமாம்
ளாயிரமாம்
ளாயிரமாம்

அறிவாய்மணிகளாயிரமாம்
வெள்ளிச்சல்லடை
சாமான்வாரிவைக்க

அறிவாள் திருவலகைகளாயிரமாம்
கூடைமுறமாம்
வெண்கலக்குதூரம்

வீடும்ஒன்றுவேறேவேணுமென்று
மறையோர்களை
நல்லமனை முகூர்த்தங்கள்

வேந்தன்மனைவியோசித்துக்கொ
வரவழைத்துண்டு
செய்தாளாம்

நான்குபுறம்ராஜவீதிகளாம் அதின்நடுவிலேபெருங்கோட்டைகளாம்
மேகமண்டல
மகாமேருக்குமேலே

மட்டுமதிலாய்
யெடுத்தாளாம்

அகலமான அரண்மனையாம் அதில்
அற்புதமான
அம்சதூளிகா

ஆயிரக்கால்மணிமண்டபமாம்
பள்ளியரையாம்எங்கும்
மஞ்சங்களாம்

சுவரெல்லாம்வெகுசித்தரங்களாம் கம்பம்உத்தரமெல்லாம்நவரத்தினங்க
-குறடெல்லாம்கோ மேதகங்களாம்[ளாம்

புரீமத்தடாதகாதேவி

பெருமுத்தமெல்லாம்	சுத்தபச்சைகளாம்
எங்கும் தங்கத்தளவரிசை வாசற்படுநிலை வைரங்களைப்	இடையில்வைத்தநீலவரிசை மேடைகள் திண்ணைக்கு புதைத்தாளாம்
உச்சிதமான உப்பரிசையாம் அடிக்கடி ஜன்ன அம்மன்பார்க்கப்	அதில் உயர்ந்தமாடி மேலே மாடியாய் லாங்குதவாம் பலகணிவாசல்களாம்
ஆயிரம்பிராமணப்பிள்ளைகளாம் கட்டடந்தோறும் கிரீடிக்கஞளம்	அமுதளிக்க அன்னசாலைகளாம் கிணறுகளாம் அவள் படித்துரையாம்
அக்கினிகோத்திரசாலைகளாம் கோக்கள்கட்ட ராஜன்கொலுவிருக்க	அநுஷ்டானசெய்யப்பண்ணமடங் கூடாடங்களாம் கச்சேசிகளாம்
அன்றந்தமனை போகநினைத்து ஜோசியரோடு நல்லசபமுகூர்த்தங்கள்	அந்தணர்களை வரவழைத்து கலந்து ஆலோசித்து வைத்தாளாம்
கௌரிக்குக்கிரகப்பிரவேசமென்று ஐம்பத்தைந்துதேச யானைமேல்பேரிகை	காரியஸ்தர்களுக்குச் சந்தோஷங் சீமைகளெங்கும் போய்கொண்டு யடித்தாராம்
புண்ணியாள்புக்காம்போகிறாளென்று புத்திரர்மித்திரர் சித்தமகிழ்ந்தோடி	பூமியோர்கேட்டுச் சந்தோஷங் பத்தினியோடவார்கொண்டு வந்தாராம்
வீதிகளெல்லாமலங்கரித்து உற்றார்எல்லாருமாய்க் ஊர்வலமிடவேணு	விசித்திரக்கோலங்களிசைத்து கூடிக்கொண்டு மென்றாராம்
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணுங்கூடிக்கொண்டு ரதநரத்தின்மே மகாராஜவீதியிலே	மகிழ்ந்து அலங்காரஞ்செய் லேறிக்கொண்டு துக்கொண்டு வந்தாராம்
வரிசைகளை யுமெடுத்துக்கொண்டு பாணவெடிகளை திவ்யவாத்தியங்களை	வாசலுக்குவாசலின்னுகொண்டு விட்டுக்கொண்டு அடித்தாராம்
ஊரிலுள்ள ஜனங்கள்நின்று அற்புதமான முத்தாரத்திக	சீரைக்கண்டுச் சந்தோஷங்கொண்டு கனிகொடுத்து எழுத்தாராம்
பெண்களெல்லாருமாய்கூடிகொண்டு	தங்ககூடைகளெடுத்துக்கொண்டு

விதம்விதமான விட்டுக்குவிடு	பட்சமங்களைவாரி கொடுத்தாராம்
பூமியீதுள்ளோரும்புகழ் சப்தபிரகாரமும் சக்தியரண்மனை	தேவலோகத்தார்களுமகிழ் சுற்றி ஆதிபரா வந்தாராம்
மாலேசூடி ஊஞ்சலாடி கங்காதரங்கிரகந் கிரகப்பிரவேசங்கள்	மங்களலாலிவாழிபாடி தனிலேவந்து செய்தாராம்
அத்தனைபேரும்அன்னம்புகித்து அந்தணர்எல்லாரும் அம்பாளுக்காசீர்	வெற்றிலைசுவலு...ன்தரித்து கூடிசெகொண்டு வாதங்கள்செய்தாராம்
சரிகைச்சேலேரவிக்கைகளும் சாஸ்திரிமாரெல்லாம் ஒதிவாழ்த்தி	சாலைவசகலாத்துபட்டுகளாம் கூடிசபைபிலே கொடுத்தாராம்
வாங்கிஅவர்கடரித்துக்கொண்டு சேர்ந் லுகரம் சிறப்பாகமனைமே	வாசனைப்பூவைமுடித்துக்கொண்டு பிடித்துக்கொண்டு விருந்தாராம்
மாப்பின்னாமகளையுங்கண்டு இன்னுமென்ன அவள்இருந்து	மாமியார்மகாசந்தோஷன்கொண்டு சீர்பாக்கியென்று ஆலோசனைசெய்தாராம்
மலையத்துவசசெங்கோலைக்கொண்டு மீனலோசனைப் மிராசுபதிந்து	மருமகனேநீர்ஆளுமென்ன பிரானேசன்பேராலே கொடுத்தாராம்
நாகரீகமதுரைக்குஇன்று மீனாட்சிபிரியாள் குலாவிக்கொண்டு	நாமேயதிபதிபானோமென்று மகிழ்மாமியுடன் யிருந்தாராம்

தலைவிசைவந்த கொம்மி.

தங்கத்தடாதகா திறமைதனை தாசர்தியானிக்கும் நேசமுடன் மாலேப்பொழுதில் மாதாபின்னி	தலைவிசைவந்த நான்கும்மிபாட கணேசஅண்ணாவெகு நேக்குவாரீகூட மதுரைமீனாட்சிக்கு யலங்கரித்தாள்
---	--

மல்லிகை அரும்பை
மகள் மன திற்
இராமின்னல்வெள்ளை
பூசிரவிக் கை
இராஜன்கண்டாலின் று
தோழிமர்க்கேலிசெய்து
பாலையுவிதிமாரன்
பாண்டியசுந்திரரை
பகலிலும்பதியண்டை
விலையென்றுபாங்கி
சதாசரசமோகித
சாடையாலின்ற
சகலவாத்தியகோஷ
புக்காத்தில்கொண்டு
மாப்பிள்ளை துரை
மாடிசுளெங்கும்
மகளைகொண்டேயிவள்
கொண்டவரண்டை
மாதர்மயங்கும்
அதையையப்பார்த்து
மாறலிலைக்குதவி
யாருமாகார்கள்
எந்நேரமுமேமகாந
கடிகாயிதாக்கா
இந்துகுலாளிரு
ரோஷம்வரும்படி
நாரிநியாயங்கடந்து
நமக்குச்சரிப்படா
நாலுமறிந்தநன்
ஆடையையப்பற்றி
புண்ணியவதிபொன்
புதுமைகளைக்கண்
புஷ்பகூடா
போகஇளமயிலே
நீலாள்குதுஹல

பன் ஸ்ரீநிலநனைத்து
கிசையதைத்தாள்
புதித்திமணவிலை
நன்றயமுடித்தாள்
உன்னைவிடானென்று
நொடித்தார்
பாதையாலே
நினைந்துகொண்டாள்
யிருக்கபாக்கியம்பண்ண
யோடுகுறைந்துக்கொண்டாள்
சுமீனளை
அன்னை அறிந்தாள்
வரிசையோடுபெண்ணை
விடஎழுந்திருந்தாள்
மங்களமனைபுகுந்து
ஜோராய்ஜோடித்தாள்
உம்மவசமென்று
ஒப்பித்துக்கொடுத்தாள்
மகாசுந்திரப்பயன்
சற்றேசிரித்தார்
மாமியோலேமண்ணில்
என்றுபூரித்தார்
தஸ்தலத்திலவந்து
ளோடேபேசினார்
தயம்அறியரசர்
எல்லாமேயசினார்
நகராண்டாள்நீ
தென்மெழுந்தார்
மதுரை துரையம்பாள்
அஞ்சிரயந்தாள்
மாலேசுங்காரஞ்செய்த
னாலேகண்டார்
மஞ்சத்திலிருந்து
வாடியென்றார்
மாகமகிழ்ந்து

பள்ளியரை கீர்த்தனை.

நிகரில்லா தாம்பூலங்
 நிலைக்கண்ணாடிக்கு
 ஆடைநனைத்து
 தங்கபீரோவைத்
 ரத்தநச்சிமிழை
 திலகம்திருத்தி
 மனம்போலமிழ
 ஓய்யாரமாமது
 கையாலேஅதைநன்
 துய்யாப்போர்வையைப்
 லாடுவோம்வாடி
 தாய்தனமதத்
 தன்பதிமேல்அதி
 தவமொழிய
 மரேநான்வாரேன்போங்
 சிங்காரப்பிராந்தி
 சீமான்வெகுசுமா
 சீரிஅவனெதிர்க்
 செய்ததுபிசகென்
 ஆர்க்குமடங்காத
 அலகூயம்செய்தன்னையாம்
 ஆலாஸ்யரசர்
 அன்னமேரில்லென்று
 பதியைமறைக்குமான்
 கலத்தேதெனென்று
 மாதம்மொழியை
 வழியாலேசெல்ல
 இக்கலகத்திற்கா
 ஏங்கிமயங்கி
 இகாபிஷ்டா
 தண்டுபோலேதிட
 மாணிக்கமஞ்சப்
 தூறியீனூதா
 மன்னாஇதோவந்தேன்
 நீக்கிஅணைத்தொரு

கள்தரித்தாள்
 நேரிருந்தத்தரில்
 நெற்றிதுடைத்தான்
 திறந்துதடாதகா
 எடுத்துக்கொண்டாள்
 திறமாகத்தன்
 வைத்துக்கொண்டாள்
 மையனுகந்து
 ருய்க்கலைத்தார்
 பிடித்துதுங்குமஞ்சத்தி
 யென்றழைத்தார்
 தைரியத்தடாதகா
 கோபங்கொண்டாள்
 சிறப்பறியாதரு
 காணுமென்றாள்
 கொண்டசுகசெல்விக்கு
 தானஞ்சொன்னார்
 கச்சிந்தைகலங்கி
 நேங்கினின்றார்
 கர்விஅதையும்
 செல்லநடந்தார்
 வஞ்சனைசெய்யவாலோசித்து
 பின்னேனதொடர்ந்தார்
 போல்சதியென்றதை
 பாதையைமறித்தார்
 மதியாமல்மற்றொரு
 பூட்டைமுறித்தார்
 ளானோமென்றீசர்
 மனந்துடித்தார்
 யிதைத்தீருமென்று
 ரென்றுபடுத்தார்
 பெட்டிகண்ணாடிகளை
 ரெறிந்துவிட்டாள்
 பாருமென்றுஉமை
 முத்தமிட்டாள்

முத்தொழில்வல்லோன்	மூச்சையடக்கிவெகு
மோகமூர்ச்சர்கள்போ	லேயிருந்தார்
எத்தனையோஉப	சாரஞ்செய்து அம்மன்
தட்டியழைக்க	எழுந்திருந்தார்
பேணிவாட்போடா	சீனிகூர்மகற்கண்டு
வாரிவாயிலேவைத்து	ஊட்டினான்
பெஞ்சிமேல்கொஞ்சிக்	கூடியிருந் துவீணை
வாணியைவென்று	பாடிக்காட்டினான்
சரஸ்வதிக்குமேல்	சாரீரிந்யென்று
சௌந்திரபிபு	சொல்லிசிலாகித்தார்
சாந்துபன்னீரால்	குழைத்துசுயாமனி
மகிழ்முகாரவீந்	தத்திலவைத்தார்
மருவிஅணைந்து	மங்களஉல்லாசமாய்
மைகையாலேற்றி	மலர்கள்வைத்தார்
மதுரைமீனாட்சிபிரி	யாள்மகிழ்மெத்தை
மேலேறித்தியம்	கூடிசுகித்தார்

உ-விருத்தம்.

மாடமயி லோடுசதாகூடி உறவாகிமன் னன்மலரும்
 மணமும் போலானார்
 ஆடல்பாடல் விருதோட ரதம்ஏறி அகிலர்அம்
 ரரியரசு செய்யப்போனார்
 ஜோடனா சபைஜோர்குர புரியேன்ஜோ ராய்செய்து
 கொணர்ந்தாளோ முன்னென்றுதோண
 கடலும் கெடிக்கடங்க காயிதாவோட் கணிசகணிசமாய்
 கொலுவிருந் தார்தானே.

க. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கச்சேரிதினம் செய்தாரே

கதம்பவனத்தில் கயிலாசபதிகாமிபோல்

அதுபல்லவி.

பச்சைகிரீடம்மின்ன

மாமிதவததிலகப்பட்டு

வாதிகளைக்கூப்பிட்டு

பாரைபரிபாலித்தானன்

மனைவிமொழிகளைக்கேட்டு

விசாரித்துதீர்ப்புபோட்டு

க

சரணம்.

பிரபலமானசபையிலே

தைத்தசட்டையையணிந் து

பத்துமணிக்ருவந்து

பிரகிருதபூமாணம்போலே

துஷ்டரைத்தெண்டிக்க துணிக் து

பகல்முழுதுயிருந்து க

மீனாக்கிபிரியாள் பாட சமதிமந்திரியுடன் கூட
வேதவிதியனுஷ்டித்து வேட்டகத்துவிருந்தைகொகித்து
அந்தியரும்புமுடித்து ஆடல்பாடலைப்பார்த்து

நட-விநாத்தம்.

அந்திவ மணினேரம் ஆடியும்ஐயன் சதிர்சபையி
 லேயே யிருந்தார்
 கார்திர்தன் மண்டபத்தில் கருநீலாள்பாம் கிகளோடுபல
 விதமாய்ப் பந்தெரிந்தார்
 ஏந்திவளர்த் தெடுத்தஅன்னை இந்நேரம் இளந்தைகண்
 விழியாளே யென்றுபறந்தார்
 சுந்தரபாண் டியதுரையை சுருக்காயழை யென்றுசகியோ
 டோர்மொழி பொழிந்தார்.

உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-நுபகதாளம்.

பல்லவி.

மருமகனை அழைத்துவாபோடி
மகாவேகமா யோடி

அநுபல்லவி.

[illegible]

மதுரைக்கீபதியை   **மகத்தானமதியை**
என்னெனனைசதியை   **சேரகிருப்பாரிதியை**

இராஜாத்திராஜரடி   ரமணயமுதல் லாசரடி
நீதிதப்பாமன்னரடி   லீலாவினோதரடி

அற்புதாபரணம்சாத்தி அம்பாரியாணைமேலேத்தி
முன்னாலேறினுபோத்தி மீனாக்ஷிபிரியாணைவாழ்த்தி

ந. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அடாண-அடதாளம்.

பஸ்ஸலி.

வாரும்வாரும்ஓய்சிவசுவாமி எங்கள் பின்
வாரும்வாரும்ஓய்சிவசுவாமி
வழிபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள்
அங்கே தங்கள் மாமி

அதுபல்லவி.

போதும்போதும் இந்தசதச புருஷார்ப்புதமேஉன்
சரீரமெல்லாம் வெகுசொகுசு

தேவபாண்டியராஜா திருஷ்டிவிழுமே

உந்தன் தேஜசு

தேசவித்வாமிசாள் கொண்டாடுறாள்

உன்றன் எஜசு

சரணங்கள்.

ஏனின்னம்செய்கிறீர் நீர்தாமசம்

இதைப்படைத்து போஷித்தவுடன்

துடைக்கும் துரை தங்களுக்கிதுகளெல்லாம்

சமரசம்

மதுரமானபதார்த்த பக்ஷியங்களோடுபாயசம்

மாமிதருவள் புஜித்துமனைவியோடுசெய்சரசம்

வேகவதியை பூலோபகாரமாய்

வரவழைத்த விசித்ரா

வெகுவிபரபாக்கிரமமாய் எங்கும்ஆக்ஞாசக்கரம்

செலுத்துகிற ஏகசக்ரா

தினர்களைதயவாய்தினம் கார்க்கும்கருணாசமுத்ரா

தினமும்கேழக்கத்திகட்டா திவ்யமானசரித்ரா

நர்த்தனமாதர்களை நிறுத்தும்அவாள்

நேரேநின்றுமேயிதை

போதுமென்றுபோய் கையழுத்து

முந்நூறுபொன்னைக்கொடுத்து

பெண்கள்மனதை நிமிர்த்தும்

மீனாக்ஷிபிரியாளுக்காக லீலைசெய்தமத்தும்

இங்கிலீஷ் நோட்.

பல்லவி.

பள்ளியரைபோகப் பிரபுவாரார்

பாண்டியவம்சம் பயிர்வளர்ந்தேற

அதுபல்லவி.

துள்ளியமாதர்கள்

தூபதீபமெங்கிலும்

கட்டியன்முன்கவி

கர்ணன்வந்துகணக்கிட

நடத்திட

கொடுத்திட

படித்திட

குறைத்திட

அதிர்வெடி அண்டம்	அதிரவே
ஆகாசமலர்கள்	உதிரவே
தூளியெழும்பிச்	சுதறவே
தொண்டர்வேதங்களோதிக்	சுதறவே-பள்ளி
ஆனைகுதிரை	சேனைகள்சூழ
	வந்துதொழ
வணங்கிகாரியஸ்	தாஸ்தாழ
வடிவழகியுடன்	கூடிவாழ-பள்ளி
	ஜொலிக்க
பார்த்தபேரெல்லாம்	பூரிக்க
மீனாட்சிபிரியாள்	ஸ்துதிக்க
மேகவர்ணியுடனே	ரமிக்க-பள்ளி

ரு, கீர்த்தனம்-இ-ம்-சோசவரானி-சாபுதாளம்.

மாமிமனையிலவந்தார்-சுவாமி-மாமிமனையிலவந்தார்
பூமியுள்ளோர்புகழ்-சிவகாமி-மாமிமனையிலவந்தார்

அதுபல்லவி

காமிபோலசிரித்து-சாமி-கனகாம்பரம்விரித்து
காமிபோலசிரித்து கனகாம்பரம்
சொர்ணஜோதிரித்து சஜனசலப்பூரித்து-மாமி

சரணங்கள்.

அத்தைவாருமென்றழைக்க சாமி-சற்றேவார்த்தைகளுரைக்க
அத்தைவாருமென்றழைக்க சற்றேவார்த்தைகளுரைக்க
காஞ்சனைநெஞ்சைசகரைக்க கைப்பொருளெல்லாம்பரிக்க-மா
மாமன்தேவிக்குப்படிந்து சாமிமண்டையோடுமண்ணுயுடைந்து
மாமன்தேவிக்குப்படிந்து மண்டையோடுமண்ணுயுடைந்து
தடாதகையையடைந்து தாரீத்திரங்கள்வெடிந்து-மா
ஏகமாகப்புறப்பட்டு சாமி ஏன்கூப்பிட்டிரென்றுகேட்டு
ஏகமாகப்புறப்பட்டு ஏன்கூப்பிட்டிரென்றுகேட்டு
மிதியுடையதூரப்போட்டு மீனாட்சிபிரியானைத்தொட்டு-மா

புரீமத்தடாதகாதேவி

கூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இன்னேரம் ஏன்இனிச்சேராய்

எந்தன் மனமகிழ் சுகுமாரர

இந்த

அதுபல்லவி.

மந்தஹாச

மாமனில்லா

மதுரைவாழ்மன்ன

மனையிது அன்னை-இந்த

சரணங்கள்.

மலையத்துவஜர்

மகிமையோவெகு

சீக்கிரம்கிரீ

செல்விதேகசிர

பொய்பிரபஞ்ச

மீனாட்சிபிரியாநக்காகநீ

மருமகராஜா-உன்

வாசாமகோசா-இந்த

டாகிராம்சேரு

மத்தையும்பாரு-இந்த

வேடிக்கைநோக்குண்ட

இக்கோலங்கொண்டாய்-இந்த

எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பள்ளியரைக்குள்ளேவாரார்

வள்ளிபதிஜெனகர்ஜோராய்

பள்ளி

அதுபல்லவி.

வெள்ளிபொன்மயமான

வேகமாய்மன்மதன்விடும்

விசித்திரபல்லக்கிலேறி

கணையால்கனைத்துமேசோரி-பள்

சரணங்கள்.

வாசனைபுஷ்பகெந்த

வடிவழகிமீனாளை

ஒங்கிகட்டியருள்ளே

பொங்கிமீனாட்சிபிரியாள்

பரிமளங்களணிந்து

வாரியணையநினைந்து-பள்

உமையாட்டுரைக்கேவோட

எங்கும்சரஸகிருதிபாட-பள்

அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரபாண்டியமகாராஜாதோவாரார்

ஸ்வயம்பரிமளமீனாட்சி உன்னுடனேசேர

சுந்தர

அதுபல்லவி.

மந்தாரைமல்லிகைமலர்

மாமியார்அந்தப்புரம்போய்

வேர்கொழுந்துகள்கொண்டு

விருந்தமுதிருந்துண்டு சுந்

சரணம்.

மீனாட்சிபிரியாள் மனம் மகிழ்ந் துமேஸ்துதிக்க
மேகமேனியே உன்னுடன் மெத்தைமேளமிக்க சுந்

சு. இங்கிலீஷ்பான்ட்-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சாமிசமயம் து வரலாம் வரலாம்வரலாம்
சாமிமருமகளை மருவிச்சேரலாம் சேரலாம்சேரலாமென் துரை

அநுபல்லவி.

சிமிஷம்கூடஇனி என்னுல்தடையிலே
என்னுல்தடையிலே
நேத்திரத்தால்நிமிர்ந்து பார்த்துநீர்கேளுமென் சொல்லே சாமி

சரணம்.

தங்கபல்லாக்கைவிட்டு இங்குஇரங்கும்
நீர்இங்குஇறங்கும்
எங்கள் மீனாட்சிபிரியாள் மகிழ்மஞ்சத்திலிறங்கும்

சு-விருத்தம்.

மயங்கிய மதுரை ரை மலா
கரத்தைப்
சயனஸ்தலம் வந்துசொளந்தர துரையைஜாதி ரதநபெஞ்சுமே
லுட்கார வைத்தாள்
தாயாரனுப்பிய தழுக்குசாமானை கூஜாகொழம்பு பாலையுங்
கொடுக் கொடுத்தாள்
அயல்மாதர் கட்கஞ்சி நிற்கஐயனைதை அறியாமல்
கொஞ்சியோர் மொழியுரைத்தார்.

இ-ம்-ஆனந்தக்கனிப்பு.

மோடிசெய்யாமலேவாடி
மோகனாங்கிமுல்லை மலர்மாலேசூடி மோடி

தேடிமலை யிட்டகண்ணே
நாடிவந்தேன்நான் நயந்திங்கேஉன்னை
பாண்டியமக ராஜன்பெண்ணே
சொளபாக்கியவதியே நீயென் நன்முன்னே-போ

கஞ்சஇதழ் போல்நயனி
காஞ்சனமலை வளர்த்தசுதனி
பவழத்தைப் பழிக்கும்வதனி
பக்தர்கள்பாபம் ஒழிக்கும்பவானி-மோ

புரீமத்தடாதகாதேவி

பககத்தல்

வந்துஉட்காரு

நிமிர்ந்தெண்ணிப்பாரு

சாக்கரைபால்

பலம்சேரு

பக்குவம்செய்தென்

பாணியில்பரிமாரு-மோ

ம

செய்துதருவேன்

ன

மற்றொருத்

தியைமருவேன்

மீனாட்சிபிரியாள்வாழ்வுண்ணை கூணமேணும்மறவேன்-மோ

ரு-விருத்தம்.

நட்சத்திரம்மத்திமதிபோல்நாராயணர்நாரியர்நடுவேநின்னா
மட்சநாதன்ஏன் தாமசம்பாலையுவிதியேபந்த' லடிப்பேபென்னார்
அட்சணம்அதிவிநயாள் ஆர்க்கவோம்என்றாலோசனைசெய்தாள்நன்னா
இட்சணம்என்சகிமாரேஇவ்விடம்விட்டுவிடகயிரென் றுசொன்னாள்.

புரீமத்தடாதகாதேவிக்கும் சகிஷணங்களுக்கும்
சம்வாதக் கொம்மி.

பிரபுஇன்றிங்கேவந்துட்டார்-பாங்கிரீபோடி

சகிபகலில் நீவாடி

பதினாயிரம்பெண்களிருக்கிறோம் பாடநீவாடி

மீனாட்சிபடுக்க பின்போடி

ஈசரின் றுவந்துவிட்டார்-பேசாமல்போடி

சகிபெருமத்தி யானத்தில்வாடி

எல்லவரும்சேர்ந்திருக்கிறோம்-இங்கேநீவாடி

மீனாட்சிஅங்கேபின்போடி

சொக்கரின் றுவந்துவிட்டார்-சுருக்காய்நீபோடி

சகிகுரியோ தயத்தில்வாடி

சொக்கட்டாங்காய்பறித்திருக்கிறோம்-ஆடநீவாடி

மீனாட்சிகூடபின்போடி

இராஜரின் றுவந்துவிட்டார்-ரதிகேளிபோடி

சகிநீஇராப்போன பின்வாடி

ம்-தரிக்கநீவாடி

பள்ளியரை கீர்த்தனை.

நாதனின் றுவந்துவிட்டார்-நான் வல்லேபோடி.

சக்நானைவாருங்கே1டி

காலையில்வெகுவேலையிருக்குது-சோலைக்கேனும்வாடி

மீனாட்சிசீலைக்குபின்போடி

மின்னடைகளைப்பிடித்திழுப்பார்-வேல்பேசாமல்போடி

சகிமன்னனில்லாதபோதுவாடி

மீனாட்சிபிரியாளுக்காக நாங்கள்போகிறோமடி

மீனாட்சிநீங்கள்சேருங்கோடி

ஈ-ஹிருத்தம்.

தோழிமார் போனவுடனே தூங்குரையைசாற்றி தங்கத்தாப்பாள்

சங்கிலிகள் போட்டாள்

நாழியாகுமுன் நாதன்இன்று நம்மிடம்வந் தாரென்று

சந்தோஷப் பட்டாள்

ஆழியணிந்தங் குலியாலாய்ந்த இளந்துளி ரெடுத்து

திரிதிய மிட்டாள்

மொழிமுத்து கோத்தாப்போல் செவ்வாய்தி றந்துபூநீமா

னெதிரிடுத்து சிரிததுகேட்டாள.

பல்லவி.

ஏனிர்தமோகங்கொண்டிர்சுவாமி-எனக்

டசகிகளுமகிட்டயிருக்கையில்நீர்

நான்சொல்லுகிறசில நியாயவசனத்தைநீர்கேளும

நானேமுதல்நடுசாமத்தில் வநதெனநீராரும்

சரணங்கள்.

தோழிமார்களிருக்கையில்

துரையேநீரென் கரத்தைதொட்டு

தூக்குமஞ்சத்திலாட வாடியென்றுவாய்விட்டு

காமன்கணையினாலே

களைத்துவந்த சுகுமாரா

காசாசைகொண்டதாசுபோலெண்ணெயினைநீரா

இராசபத்தினியிடத்தில்

ரகசியமாய் வருகவேணும்

ரம்பைபோல்ருபமாதர்க்கு ரொம்பவேகணும்தோணும்

மண்மீதில்மன்னரைப்போலே
மங்களாகாரமாய் வாழும்பிரபுவே
மாலயன்தேடவகப்படாத என்றன்சற்குருவே

மாமிஇவர்காமியென்று
மனைவியைவிட்டின்றேஒழிப்பாள்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள் கவிபாடிசிரிப்பாள்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவிக்கும் செளந்தரபாண்டிய துரைக்கும்
சரசவாதக் கொம்மி,

அம்மாநானென்னசோரனே	அர்த்தராத்திரியில்வருவேனே
மயிலேஉன்னை விடுவேனே	மறுமாதரைநாந்தொடுவேனே
இராசனேஉள்ளேவாரும்	ரோசாப்புசெண்டைஇங்கேதாரும்
இரத்னஊஞ்சலிலுட்காரும்	இரதிபதிபாடையைத்தீரும்
வெள்ளிவிளக்ககஏற்று	இந்தப்பள்ளியரையைப்பார்த்து
பஞ்சணமெத்தைவிரித்து	என்பக்கத்திலுட்காருபூரித்து
கெண்டைவேஷ்டியைகட்டிக்கும்	சமுத்தில்முத்தாஹாரத்தைபூட்டி
த்வணியில்மலர்கூட்டிக்கும்	துளிர்வெற்றிலைகளைப்போட்டுக்கும்
சந்தணஞ்ஜோராய்பூசடி	திவ்யசாமரங்களால்விசடி
சரசமொழிகள்பேசடி	சியாமளிமுன்கொன்ன துமோசடி
நம்பரெல்லாம்ஒழிந்ததா	பலவம்பாவழக்குதீர்த்ததா
கப்பணமரையிலவந்ததா	கச்சேரிகணக்குப்புரிந்ததா
உந்தன்மனப்பிரகாரம்	அதுஒழிந்ததிந்தவாரம்
எந்தனுக்குபசாரம்	நீசெய்ததுபோதுமின்னேரம்
மித்தியானந்தமூர்த்தி	இத்திசைவங்கும்உங்கள்கீர்த்தி
மறுமன்னர்களுக்காந்தி	மீனாட்சிபிரியானைநீர்காத்தீர்

கக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அடதாளசாப்பு
பல்லவி.

சொக்கட்டானாடுகிறாள்

சொக்கருடனேமீனாள் ஜோடிப்பாள்மேல்ஜோராய் சொ

பள்ளியரை கீர்த்தனை.

வெட்கத்தைபக்கத்தில்யிட்டு
வேடிக்கையாய்துடைதோளின்மீதுகரத்தைபோட்டு
வெளியில்பாங்காவிசிற வேந்தர்மேலேஉசிர
நடுநிசியில்நயனம்அசர நம்பாமலேஉபாசா-சொக்

சரணங்கள்.

சதுரங்கமனைமுன்னேபோட்டு
சாரஸ்யமாய்காயை கிரமமாய்கட்டத்திலெறிவிட்டு
ஆளைப்பந்தயம்வைத்து அந்நாளில்ஹரரையும்செயித்து
மெத்தைமேலேபூரித்து மீனாட்சிபிரபானைநினைத்து சொ

க பாடல.

சந்த்ரகார்தமண்டப சயனஸ்தலமஞ்சத்தில்
சரசஉல்லாசம் செய்யவாடிமோஹ
னும்பாள்முகத்தில் முத்தம்தாடி
அடியென்றதட்டிவெகு அதிகாரத்தோடழைக்க
ஆபரணங்களை இட்டிரோ-கோடி
பொன்னைக்கொடுத்தென்னைக்கொண்டிரோ
ஸ்வயபரிமளசுருமாரி உன்விகிருத
குஜம்மறைத்து மாலையிட்டேண்டி-யுத்த
முனையில்செயித்துன்கை தொட்டேண்டி
பிராணதாரமானபிரபுவே உம்மைநானிப்போ
பரிகாசமாகச்சொன்னேன் சுவாமி-இதைக்
கேட்டால்கண்டிப்பாள் தங்கள்மாமி
பட்டத்தரசிகளையெண்ணிஷ்டப்படிநடந்தால
மாதூரியவசனம் மறக்கேண்டி-உன்
மாதாஅறிய வுரைக்கேண்டி
மனைவிநானெடுத்துநடும் சுருளைகிரகித்து
மருவிசுகியும் இந்நேரம்-மீனாட்சி
பிரியாள்தேவரே நமஸ்காரம்

உக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சரசஉல்லாசலீலசெய்தாள் சீதளசந்திரிக்கையிலே
சியாமளி அதிபிரமையினாலே

அநுபல்லவி.

மாரன்கணையாலடிகள்பட்டு	மானமென்பதையும்விட்டு
அச்சமில்லாமலேகூடி	லெச்சையில்லாவார்த்தைகளாடி
இருவரும்ஏகமனசா	யிருந்துமேவெருசல்லியமாய்
போகநூல்நீதிபிரகாரம்	பூரித்திருந்துஅந்நேரம்
அதிருப்பபால்யரைப்பார்த்து	அசையாமல்நின்றபிரமித்து
வதியபூமாணேபோய்தொட்டு	வந்தழகாய்முத்தமிட்டு
மீனாட்சிபிரியாளுக்காக	மெத்தைமேலிருந்துமோக
தாசுகள்தணியகெஞ்சி	தழுவியணைந்துபோய்கொஞ்சி

கக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

நித்திரைசெய்துவைத்தாள்
ஈசன்பத்தினிபூரித்தாள்

அநுபல்லவி.

முத்துநீர்வைத்து	சுருள்கள்மடித்து
முத்திரைமோதிரம்	கரத்தால்கொடுத்து
பதவடியை	பற்றியேஎடுத்து
பக்திவிநயத்	துடனேபிடித்து

சரணங்கள்.

சுற்றிவாசனை	செண்பகபூச்சோலை
மத்தியிலேமகா	மேருவைப்போல
மாணிக்கமயமான	மாடிமேலே
மதுரைமீனாட்சிஅதி	பிரியத்தாலே
தோளின்மேல்தங்க	வீணையமாட்டி
தூங்குமஞ்சத்தை	சற்றுகேரமாட்டி
சாஸ்திரபிரகாரம்	சுருதிகளைக்கூட்டி
சங்கீதகானங்களைப்	பாடிக்காட்டி

மீனாக்ஷிபிரியாள்	மனதுமகிழ்
மேனகைகரம்பை	ஊர்வசிபுகழ்
வானவர்பூமாரி	பெய்துபுகழ்
விடைபுமான் கள்வள்ளாட்	டிகளை விட்டிகழ்

தாலாட்டு.

பாண்டியபிரபு	ஈன்றெடுத்தபரலே
மகாபதிவிரதை	சிரோமணியேயினீமேலே
கண்விழிக்கமுடி	யாதடி உன்னாலே
சயனி காஞ்சனமாலே	கோபிப்பாளென்னேநானே
வேந்தர்வேஷத்	தீர்க்கைசந்தவீரா
வேடிக்கைவார்த்தைவேண்டாம்	என் தாயுமக்கொருநிகரா
மோசஞ்செய்தென்னைத்	தூங்கவைத்தாயா
மோகினியைத்தேடிப்	போகப்போகிறீரோ
ஸ்திரீஹார	நடுநாயகக்கண்ணே
சஹஸ்ரராகிசௌந்திர	சரீரப்பெண்ணே
மேனகைவந்தாலும்	போகேன்பிரிந்துண்ணே
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ்	இதிலேநம்படிஎண்ணே

கசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சயனஞ்செய்துகொண்டாள்
சாதிரத்தினமஞ்சத்தின் மேலேநன்றுய்

அநுபல்லவி.

பயத்துடன்படுத்து
பலவிதவத்தி வாசனைபிடித்து
சேலை அலங்கிடாமல் மாலேகுலங்கிடாமல்
சித்திரமெத்தைமேலே வைத்தபிரதிமைபோலே
சரணங்கள்.

தண்டில்திருவடி. உதைந்து
திவ்யசரிகைதலையணை மீதில்சாய்ந்து
தென்னல்வந்து அடிக்க முல்லைமுகம்வெடிக்க
அதிகநித்திரையற்று அர்த்தராத்திரிசற்று
தூரைமேல்கரம் போட்டுக்கொண்டு
தூங்காளினயனத்தை மூடிக்கொண்டு

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

புதறறிப்புரண்டிடாமல் பெருங்குறட்டைவிடாமல்
கடைச்சற்கட்டிலின்மேலே கருநீலமயில்போலே

மீனாக்ஷிபிரியாள் ஸ்துதிக்க

மூடிக்குளோபுதீப முள்ளெங்கும்சொலிக்க

சூஸ்திரம்வைத்துவிசிற சுகமேசற்றேஅயர

மலர்த்தேன்எங்குமொட்ட மகராசபிரபுகிட்ட

தாலாட்டல்.

அகிழ்மதிலைச்சுற்றி அடிக்கனேகர்காவல்வைத்தாள்

நீண்டகண்டவுயர் மாடியின்மேல்

ஆலாஸ்யரசருடனே படுத்தாள்

சத்தியசமதியைநம்பி சோரபயங்கள்மறந்தாள்

சப்பிரகூட மஞ்சத்தின்மேலே

சந்திரரையணைந்து சயனித்திருந்தாள்

காஞ்சனமாலேபலத்தால் கசானாகாவலீங்கினாள்

கணவன்கரத்தின்மேல் சிரத்தைவைத்து

முகத்துடன்முகம் சேர்ந்துதூங்கினாள்

உருகும்மீனாக்ஷிபிரியாளுக்குப் பக்தியீந்தாள்

இவ்வுலகாளும் ராசாத்திதன்

உடல்மறந்து நித்திரைசெய்தாள்

திருவனந்தல்.

கரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூபாளம்-சாபுதாளம்.

மதுரைமீனாக்ஷிசுந்தரேஸ்வராள்

ஏகாந்தமாயிருந்தொய்தார்

மலையத்துவசமணியில்மாணிக்க

மஞ்சத்தின்மேல்நித்திரைசெட்

அந்தராவினிலேஅஞ்சமணிக்கு

அருணரதம்எழுந்தது

அதுகண்டுமடிஒதிப்போயதன்மேல்

மருவில்மறைந்தது

கரதிகையிலேசப்பிரகாசமாய்

யமாச்சது

சுருக்காய்நட்சத்திரமெல்லாம்

சோதிமழுங்கிமறைந்துபோச்சது

முத்துக்கூடாரசந்திரகாந்தக்கல்

சீதளநீர்உலர்ந்தது

முல்லைமல்லினகமலரெல்லாம்முகம்

விரிந்துமணமாம்மலர்ந்தது

கங்கப்படல்திடல்காய்கறி

தறமாய்காய்த்துடெருத்தது

தோட்டம்மரத்தில்தொங்கும்சுரஸ்
பனிவிலகிபிரகாசமாய்பளி
பாகசாலைக்குபட்டகஷ்டங்கள்
துஷ்டனைசெட்டமிருகமெல்லாம்
தீயால்ஸ்வரூபமநசிக்கும்சூடம்போல்
குன்றருவிவரிதடாகக்
குமிழியிட்டுவேகமாலையுடன்
ஜாமச்சாவல்சதுர்த்தாளவீதியில்
கிராமதேவதைகளெல்லாமஎல்ல
பிராதகாலகுண்டுதொனி
பாரிஜாதபூஷ்பங்கள்பல
ஜீவராசிகளெல்லாம்சிந்தை
பூநீபுமான்சங்கம்நீங்கிசந்தர
குயில்கோகிலபட்சிகளெல்லாம்
குரங்கெல்லாங்குட்டியைக்
தோப்பெங்கும்
சர்ப்பகூட்டங்களுக்குக்கொருடன்
சத்ருபாவணையற்றுசகல
கோர்க்கள்குடம்பாலையடியில்
காளைக்கரிபரியெல்லாம்
சாயாதேவிசகிதமாய்குரிய
சாஸ்வததம்பதிக்குமாத்திரம
ஆதிலட்சமிபதிமுதல்யாரும்
அகமோகங்களற்றவா ளவாள்குல
அரண்மனை காரியஸ்தர்களெல்லாம்
அற்புதபள்ளியரையின்னம்திறவா

வர்க்கமெல்லாம்பழுத்து
ரென்றுபோதுவிடிந்தது
விட்டுவேடுமுழுநிற்த்தது
தூரச்சென்றுஒளிந்தது
இருட்டித்தேகபழிந்தது
குளமெங்குமகளைசொரிந்தது
வைகையாறுஇறைந்தது
சாரீரத்துடன்கூட
சுற்றிஆலயம்தாவிற்று
பாரெங்கும்பரவியதீர்த்தது
பெண்ணுபூமியிலுதிர்ந்தது
மகிழ்ந்துகண்ணைவிழித்தது
லிங்கதைதேபதியானித்து
கூடுவிட்டுபுறப்பட்டது
கட்டிக்கொண்டு
கூட்டம்போட்டது
சதாசாதகம்செய்தது
உயிரும்உறவாய்ஒத்தது
சட்டிகறக்ககூப்பிட்டது
காட்டுக்குமேயப்புறப்பட்டது
உதயமும்ஆகலாச்சது
கண்ணிழிகொடுக்காமல்போச்சது
ஹரன்ஆக்கைக்குள்ளடங்கினான்
தர்மம்செய்யத்தொடங்கினான்
அலுவலாகியுயர்நுதின்றார்
புன்சிரிப்புகொண்டார்

11டையதுரைநடகமும் த

முத்துபல்லக்கைஜோடனைசெய்து
தம்பூர்வணசுரபததுவாதத்ய
தாளமேளையத்தோடுதாசிகள்
விதியொடுதந்ததாவனம்செய்ய
வைகைநீராடவெள்ளிவண்டியை
அக்கினிஹோ
ஆகுதிபொரு ளாஜராயவைதது
மந்திரிவேகுதந்திரங்களால்

வைத்துக்கொண்டுவழிபார்த்தார்
தந்திச்செடுக்கைகோதினார்
பாடிசங்கங்களுநினைர்
தங்கத்தாழியில்வெந்நீராற்றினார்
பூட்டிவாசலைச்சுற்றினார்
நதனரெல்லாம்அனல்தூண்டினார்
அய்யன்வராதமுகம்சுண்டினார்
சந்தரருக்கறிவித்தார்

மாடிஜோப்பளாகுஸ்திரங்களைபும்
இந்தபாதைகளற்றுஇருவரும்
ஏகமெத்தைமே
சுமுத்தியிலே
இன்னும்சுமதிஏககாலத்தில்
இதற்கும்வாரா
மாலையைப்போயீதென்
சிவாராதனையிலிருப்பவள்
ஸ்ரீமானின்னம்செல்விஸ்தலம்விட்டு
சீதளப்பன்னீர்நனைத்தத்தரிதளம்
சுங்காரகமிச்சு மேலேபோய்சர்வா
நாரணன்நயனார்க்கிதமாமி
நாழிபார்த்துஓகோயென்று
மேகமேரீயெனும்கொச்சிததெழுப்ப
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ்முடிபல்

ஆட்டிநன்றாய்தெரினித்தார்
ஐக்கிரதையலஸ்தைநீங்கினார்
லணைந்துசொஸ்தமாய்
போய்த்தூங்கினார்
சஹஸ்ரவெடிகளேவிட்டார்
திருக்கபொன்
னென்றுகேட்டார்
சீகுஷாட்களேகொஜித்தார்
வல்லையாவென்றுகர்ச்சித்தார்
சீக்கிரமாயெழுந்தது
வயவத்திலும்விழுந்தது
பூஜைப்பொருளால்முழித்தார்
தேவிக்குதிண்டுவைத்துகரமெடுத்தார்
லாகாதாவென்றுதூறினார்
லாக்கின்மேலேவந்தேறினார்

கசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலஹரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பள்ளிரீங்கிவந்தாரேபிரபு

மெள்ளப்போய்முடிபல்லாக்கில்

கள்ளனைப்போலேறிக்கொண்டு

பள்ளி

அதுபல்லவி.

அள்ளியணிந்தவிபூதி

யாவதும்போயழிந்து

அம்பாள்குஜகுங்குமம்

முகமதுயெங்கும்உரைந்து

வேஷ்டிகளெல்லாமஞ்சன

மாயிருப்பதையறிந்து

வெட்கத்தினாலேஓரு

பக்கத்திருட்டில்துழைந்து ப

சரணங்கள்.

பூசினபுனுகுசார்து

தூசிபோலெங்குமுதிர

பூமலர்கசங்கிராம்பு

இற்றுகழன்றுசிதர

அஷ்டதிசைவாத்தியங்கள்.

அரண்மனைஎங்குமதிர

அருமைமருமகனந்த

ரங்கமாயியார்க்கெதிர ப

உத்தமருமத்தினம்

உதயமானதையறிந்து

உத்தமயத்தைசித்திர

மெத்தைமேல்வைத்துமறந்து

பாஸ்கரன்சுட்ப்ரகாச

மானுரென்றுபயந்து

பரிகாசம்பண்ணும்பாலிய

தோழமார்க்கெல்லாம்நயந்து ப

பள்ளியரை கீர்த்தனை.

வேட்டாத்துபிரியாள்   வேடிக்கைபார்க்கநின்றுகூட
வித்வாமிசாள்வந்துவேந்தரைச்   காணவீடெங்கும்தேட
மேளத்துடனேதேவடி   யாள்நிருவனந்தல்தேட
ட்சிபிரியாள்இந்தசிதம்   தியானமெய்துகொண்டாட

கள. கீர்த்தனம்-இ-ம-பரவி-ருபகதாளம்.

பல்லவி

சித்திரைநீங்கி எழுந்திருந்தாள்
நீலநயன மலர்ந்தாள்

அதுடல்லவி.

சித்திரைமாதப்பருவத்திலே செங்கழுநீரோடை
நீராழிமண்டபமேடையிலே

இராஜருடனேகூடி   இராமுழுதும்சொக்கட்டாளுடி
வேணியில்மலர்கள்வாடி   வெடியகாலவெகுமோடி

சுரணங்கள்.

கரிமேகமேனிகளெல்லாம் சூன்னி-கனமெதுவான
கமஸ்சுழங்குகளும் கன்னி

ஒட்டியாணங்கள்விட்டு   கிள்ளட்டிகையில்கந்தம்பட்டு
கட்டுவடங்களெட்டு   பொட்டுஉதிர்ந்துபொய்கெட்டு

விசாலநயனங்கள்சிவந்து விசித்திரமான
திருகம்தெரித்து உதிர்ந்து

பீதாம்பரம்கிழிந்து   பின்னலெல்லாம்பிரிந்து
மஞ்சள்மணம்கிழிந்து   மார்பில்முத்துமாலைபதிந்து

குலுங்கிவளைகரத்திலிருமுக கோடையினால்குரு
வேர்வைகொருசம்கண்டுஒழுக

இரத்தராக்கடி அசங்கி   ரவிக்மைமேல்வங்கிருசங்கி
முன்வைத்ததாண்டாகசங்கி   மீனாஷிபிரியாட்காகமதிமயங்கி

கஅ. இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

பல்லவி.

குடித்தனமுறைகாண்பித்தாளே
குலமாதர்களைப்போலேமீனாள்

வெடியமுன்னழுந்திருந்தோடி வேகவதியில்போய்
விதிவத்தாய் தீர்த்தங்களாடி

புரீமத்தடாதகாதேவி

தங்ககெண்டி தனிலே   கங்காபானி பங்கொணர்ந்து
அக்கினிகோத்ரரதுஷ்   டானங்கட்கு கூடபிருந்து
நிதயத்தான தர்மங்கள் பண்ணி   நன்மை தருவாரை தன்
குலத்திற்கு தெய்வமென்றெண்ணி
பெண்களுடன்பூநீங்கார   வனம்போய்ப்பூமலர்கொய்து
பூஜைவைசுதேவாதிக்கட்கு   வந்துசிகுஷைசெய்து
பட்சயம்பார்த்தனித்துலட்சம்பூசுரர்கட்கு
பட்சமுடனேபடைத்து
கணவன்சதசில்வந்து   கணஜாடைகளாலழைத்து
கவசகிரீடம்தரித்து   கச்சேரிக்குபோமென்றுரைத்து
உறன்முறையாருடன்பூரித்து ஒத்துமையாகநன்று
யோககேசுதமங்கள் விசாரித்து
மாலைப்பொழுதின்மன்னன்   வரஎதிரின்முழைத்து
மதுரைமீனாட்சிபிரியானை   தினமரினைத்து

புஷ்பங்கொண்டு வந்துகொடுத்த கொம்மி.

தேவபாண்டியருந் தினம்போய்சதசிலே
செங்கோல்செலுத்திக் கொலுவிருந்தார்
திவ்யமீனாட்சி முகாரவிநதத்தைத்
தரிசிக்கமோகித் துள்ளேரிரைந்தார்
கட்டியணையென்று கிட்டேயழைத்தய்யன்
கையிலேபணப் பையைக்கொடுத்தார்
கடைத்தெருவிலேபோய் காசிபேடாவும்
குசுமமும்வாங்கி வாவென்றுரைத்தார்
சீமாண்சொல்லை சிரசில்கொண்டுசிலன்
சித்திரவீதி மளிகைசென்றுன்
சீனித்தீனியும் சிவந்தபழங்களும்
வாங்கிக்கொணர்ந்து கொடுத்துநின்றான்
மனமொத்தமகத்தான மந்திரிசுமதியை
மறைவுபாஷைகளாலழைத்தார்
மாமிமாளிகைபோய்வாரேன்சபையை
செம்மையாய்விசாரித் திருவென்றுரைத்தார்

பள்ளியரை கீர்த்தனை.

சிக்கிரமாகஎழுந் திருந்துசிவ
 சுந்தரர்பாதசாரியாய்ச்சென்றார்
 செல்வியரண்மனை வாசல்வந்துநல்ல
 செண்பகப் பூசெண்டை மூடிக்கொண்டார்
 காஞ்சனையாளில்லாம லிருக்கவேணு
 மென்றுகருத்துக் குள்ளேநினைந்தார்
 கள்ளனைப்போல மெல்லநடந்துகரு
 நீலவர்ணிக்குப்பின் வந்திருந்தார்
 அந்தவேளையில் யுவதிமீனாட்சியும்
 அரசரோடேபேச ஆசைகொண்டாள்
 அஞ்சுகங்களோடே கொஞ்சுகந்தாரிப்போ
 வருவாரோஜோசியம் சொல்லுஎன்றாள்
 நவரத்னமணி கூட்டுக்குள்ளேகிளி
 நடனம்செய்து குதித்துக்கொண்டு
 நன்றாகப்பாரடி பின்னாலேயென்று
 நகைத்துமேசொல்லி சிரித்தன்று
 சீரிலுயர்ந்தாள் சிந்தைமகிழ்ந்துஜடை
 சிங்காரதிசையை நோக்கிப்பார்த்தாள்
 சீமையாளும் துரை சோர்ந்திருக்க
 சிசுருஷைநாம்செய்வோ மென்றுநினைத்தாள்
 இன்றிந்தவேளையில் வந்ததிசயமென்
 றெல்லாசன்னலையும் சாற்றிக்கொண்டாள்
 ஏதாராவிருத னென்றிரங்கி
 ஏவலாள்போலே எதிரேநின்றாள்
 வெள்ளை மல்லைபந் நீரில்நனைத்துவேர்த்த
 மேனியைமுன்னே நன்றாய்த்துடைத்தாள்
 பில்லைகெந்தங்களைப் பூசிடலற
 விசிற்றிவந்தசிரமத்தைத்தணித்தாள்
 சாதுசிகாமணி மாதுதடாதகா
 பதிவிரதாதர்மங்களைக்கண்டார்
 சந்திரவிம்பமுகத்தாளேசம
 மாயிரென்றருகில் வைத்துக்கொண்டார்

மத்தடாதகாதேவி

பாருளாயந்நீன ததுநா

இந்நேரம்வந்ததே துராஜமன்ன
ஏதுந்தெரியாமல் நான் பலயோசனை
செய்கிறேன் சீக்கிரமாய் சொல்லுமன்ன
மதுரைப்பட்டணமாதரசேஎன்
மனதைப்பரிக்கிறபெண்மயிலே
ஏதுன்னைப்பிரிந்திருக்கத்தெரியாமல்
வந்தேனென்றுநொடித்தார்தையலை
சங்கரியும்புன்சிரிப்புக்கொண்டுஅவர்
அங்கவஸ்திரமுடிப்பையவிழ்த்தாள்
தின்னத்திவ்யவஸ்துகளிருக்கதேவ
ருக்குக்கொடுத்துத் தானும்புசித்தாள்
ஜாதியரும்புயிருக்குதடிஜக

சீக்கிரமாகமுடிந்துக்கோடிஜடை
தனிலேயென்றுகையிற்கொடுத்தார்
வாங்கிஅம்மன்வலக்கரத்தால்வீசும்
வாசனைகளைகிரகித்துக்கொண்டாள்
நீங்கிரீர்மன்னாபோனவுடனேபுஷ்பம்
ஏதென்றுகேழ்ப்பாளேதோழியென்றாள்
நசர்கொணர்ந்துகொடுத்தாரென்றால்
எல்லாருமாய்சேர்ந்து என்னைநொடிப்பார்
இந்தகேலிக்குநான் ஏற்படமாட்டேன்
என்றுஉரைத்தாள் உமைகண்டிப்பாய்
புத்திசாலிபொழிந்தமொழியைப்பொன்
மாலேபுண்ணியசுதன்சேட்டுநன்றாய்
மெத்தசமர்த்திவிநயங்களை
சிலாகித்தோர்யுக்திபண்ணிக்கொண்டார்
படுக்கையுள்ளேபனுகேபார்வையிலே
பத்திரமாயிதைவைத்துவைநன்னா
பாதிரிசியிலேவந்துநானேநாக்கு
பணிக்காககுடுறென்என்றுசொன்னார்

பள்ளியரை கீர்த்தனை.

நான்

போய்வாறேனென்று கச்சேரிசென்றார்
 காஞ்சனமாலே கண்ணாடிகதவண்டை
 யிருந்துயிதுகலே யெல்லாங்கண்டாள்
 லஜைக்கஞ்சி ரகசியமாய்ப்பூகை
 ஒளிக்கிறபெண்ணை வந்துபார்த்தாள்
 லட்சணங்களமைந்ததா என்றுசும்மாநான்
 ஞாட்குகேறன்வாடி யென்றழைத்தாள்
 நீண்டவேணி நிலத்திலேபிறளாமல்
 இரத்தினபீடத்தி லிருக்கவைத்தாள்
 நிகசிரபரியந்தம் நகைகலோப்
 பூட்டிவைத்து பின்னிபூரித்தாள்
 பச்சைமேனி பாலஞ்சியன்போலே
 பிரகாசித்து ஒய்யாரமாயிருந்தாள்
 கச்சையசைய கதம்பவனராசர்
 பய்யனும்வந்து பார்த்துஉகந்தார்
 அஷ்டதிக்காண்டவள் பட்டமகிஷியாய்
 வீட்டிலடங்கிவேந்த ரோடுவாழ்ந்தாள்
 இஷ்டப்படிக்கி எல்லாம்மீனாசுபிரியாள்
 பாடியெல்லோர்க்கும் போதித்திருந்தாள்.

ம ன் க ள ம்

சரசருக்கு	ஜெயமங்களம்
நாலாஸ்வராசருக்கு	சுபமங்களம் சீல
ங்கு	நீலாநிலம்நின்றவர்க்கு
பாலனாய்பாராள்வருக்குகோலனய்கோல்கொண்டவர்க்கு	சீல
வாழமீனாட்சிசதிக்கு	வந்துமேவாய்த்தபதிக்கு
பாமராள்பிரதிவாதிக்கு	பக்தஜனகிருபாநிதிக்கு
குண்டோதரன்ஆண்டவர்க்குகோர்வைபணிபூண்டவர்க்கு	சீல
மாமிவிருந்துண்டவர்க்கு	மீனாட்சிபிரியாள்கண்டவர்க்கு

பள்ளியரைகீர்த்தனை

முற்றிற்று.

ஆக கீர்த்தனை-சஅ-ஆகவிருத்தம்-சு-கொம்மி-சு

உ

சிவமயம்,

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி தாயாருக்கு
எழுகடலழைத்த கீர்த்தனை.

க-விருத்தம்.

சாதுகாஞ்சனமாலேமகள்வாழ்வைக்கண்டுதினம்மனம்பூரித்தாள்
தீதில்லாதெய்வமுனிவரத்தெரிந்துபாடல்தான்படிக்கவைத்தாள்
காதில்ரத்னபணிகள்மின்னகெளரியைகிரீஜன்கீரிடைக்கழைத்தார்
ஏதுயின்றுஇசையேனென்கயீசர்மோகித்துஒருமொழியுரைத்தார்.

க கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

என்னடிநீவெகுஜாலம்செய்குறாய் அடியே மீனலோசனி
என்னைமாராளுபுத்தண்டைகாண்பிவித்து என

பின்னடிவைத்தன்னம்போலேநடக்கிறாய் ஏ மீனலோசனி
பிரியமில்லாதவள் போலேயிருக்கிறாய்

சரணங்கள்.

கபடிமோடியிதுநானற்குவேனடி-ஏ மீனலோசனி
கண்டிப்பாயின்றுபூசு செண்டாலடிப்பேனடி
மீனாட்சிபிரியாளுக்காக என்முன்னேநில்லு-ஏ மீனலோசனி
மெததைமேல்வாரேனென்று ஒருவார்த்தைசொல்லு

உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அடாண-அடதாளம்.

பல்லவி.

எனடிக்கடிவந்துவுலாத்துறீர் என்தாய்அந்தப்புறத்தில்
எள்ளளவேனும்இங்கிதந்தெரியாமல் போமோயிந்தவிதத்தில்

அறுபல்லவி.

மானம்மரியாதைகள் மறந்துமனம்
மயங்கிவந்தமன்னு
மாமியார்காஞ்சனமாலே பூஜைகள்செய்
கிறசாலை இதன்னை-நீர்

என

எழுகடலழைத்த கீர்த்தனை.

சரணங்கள்.

ஆரும்அறியாமல் அர்த்தராத்நிரி
தனிலிங்கேநீர்வாரும்
அப்போதேதேனும் தடைசொன்னுல்தப்பாமல்
தெண்டித்தெண்ணைச்சேரும்-நீர்
என்னசொன்னாலும் எல்லாரும்அறியநான்
இங்கேவருகமாட்டேன்
எங்கள்மீனாட்சிபிரியாள் மகிழ மணிதாப்
பாளிதோநான்போட்டேன்-நீர்

ந., கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்நுஸ்தான் காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

போகாதே பெண்மயிலே
ஆகாதுவாபாயிலே-நீ

அநுபல்லவி.

வேகுதுஎன்
வீசுதுகெந்தம்

திருமேனி
உந்தன்வேணி

சரணம்.

சோலைச்சாவி
நீசொன்னபடிநான்

யைத்தாரேன்
செய்கிறேன்-நீ

ஸ்ரீமான்பெற்ற
இந்தசீனிபணி

செல்வப்பெண்ணே
யாரம்பாலுண்ணே-நீ

ஆருமற்றஏழை
உன்னை அண்டி

நானாண்டி
பிழைக்கவந்தேண்டி-நீ

மனோகரி
மீனாட்சிபிரியாட்

மாதூரியபாஷி
காகளென்போஷி-நீ

ஸ்ரீமத் தடாதகாதேவிக்கும் சுந்திரபாண்டியருக்கும்
சம்வாதக்கொம்மி.

இன்னும்சின்ன வார்த்தைவாயிலே
வந்தமட்டும் நீர்சொல்லும்
இந்தகிரகத்தை விட்டுஅந்தப்
புரத்தில்தூரப் போய்நில்லும்

என்னபெருமையடிமீனாட்சி
 என்னஒய்யாரமடி
 உன்னைவிடுவேனோடி ஏகாந்த
 ஸ்தலத்திற்கெழுந்திரடி
 வேந்தர்மனையில் வந்துவெளியேவா
 வென்று அடங்குகிறீர்
 வேண்டாமிந்த ராவேண்டல்வேணிகளை
 தீண்டியே திட்டுகிறீர்
 கோட்டையி லேபிறந்தோர் உன்னைப்போலே
 கோடிகுமாரியுண்டு
 நான்கேட்டதில்லை கணவனுடனேசென்
 றுலவமானமென்று
 வம்புவளத்தாதீர் கதைகேழ்க்க
 வந்தோரெல்லாம் சிரிக்க
 வசந்தமண்டபத்தில் போய்வாறேன்
 மீனாஷிபிரியாள் பூரிக்க

ச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காஞ்சனமாலையதனைக்கண்டு	மனமகிழ்ந்தாள்
கந்தகளினிபோதுமிது	வென்றெழுந்திருந்தாள்
ஊஞ்சலிலுயர்ந்தபட்டுப்	பாய்களைப்போட்டாள்
உன்னிதபன்னீரைமதி	லெங்கும்வாரிவிட்டாள்
மஞ்சத்தில்மெத்	தைவிரித்தாள்
மருமகனைவந்	தழைத்தாள்
பெண்ணுக்குப்	புத்திஉரைத்தார்
போடினீயென்று	சிரித்தாள்
பாதசரம்கொலுசுமாட்டி	பீலிகள் குலுங்க
பவுன்மாலேசந்திரகாரம்	ஜடைபூநீங்காரம்இலங்க
செல்விஉள்ளே	வந்துநின்றாள்
சுந்திரரும்	சேர்த்துக்கொண்டார்
பட்சிசம்பால்	பழங்களுண்டார்
பார்த்தம்மன்சந்	தோஷங்கொண்டாள்

இரத்தீபங்களைப்பிரகா	சமாய்தீண்டினார்
இராஜாத்திகரத்தைப்பிடித்	தழைத்துவேண்டினார்
நகைத்துத்	தாம்பூலங்கொடுத்தார்
நயந்துவாடி	யென்றழைத்தார்
மாமியாரை	ஸ்துதித்தார்
மனைவியுடனே	ரமித்தார்
பத்தியுடனேபிரபு	ரித்திரைபோனார்
பாஸ்கரன்பிரகாசித்து	உதயமாயானார்
வெடிந்தபின்	வந்துகூப்பிட்டாள்
வேந்தர்போவென்	றனுப்பிவிட்டார்
ரகசியவார்த்தை	களைக்கேட்டாள்
ரசவத்தாய்போய்	ஜனங்களைக்கேட்டாள்
சீலர்களுடன்பூங்கார	தோட்டத்திலநடந்தாள்
சண்பகமுல்லைமருவேர்	கொழுந்துகள் கொணர்ந்தாள்
தெலாதிகளை	யெடுத்தாள்
தடர்தகைகூந்த	லில்துடைத்தாள்
வேணியைவாரி	யெடுத்தாள்
விதம்விதமாய்	மலர்முடித்தாள்
பில்லையுடனேவங்காள	மஞ்சளையரைத்தாள்
பன்னீரைவென்னீராய்வெள்ளிச்	சருவங்குளில்வைத்தாள்
அற்புதாப	ரணங்கள்பூட்டி
அருமையாகவே	னீராட்டி
மீனாக்ஷிபிரி	யானைக்காட்டி
அனுப்பிவிட்டாளே	என்பாட்டி

நி. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாபுதாளம்.
பல்லவி.

மன்னன்முன்னேபோய் நன்னிலிலு
மாமிமனையாரோடுக்கு என்னபயம்வார்த்தைசொல்லு
அநுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறுபால்யவயதுனக்குசீவலில்மணம்
சேர்த்துசுருள்கொடுமயக்கி
கோபகுணங்களெல்லாம்போக்கி கலவியால்
கணவனைகைவகமாக்கி

பரிகாசம்செய்துகிரித்து பஞ்சணைமேலேசுகித்து
யாத்திரைபோகக்குறித்து ராத்திரிபேசபூரித்து

மன்

சரணம்.

பிராணேசாவாருமென்றழை பதிக்குப்பிரியம்
வரும்படிக்கு பணிவிடைசெய்துழை
புத்தியாகபோதித்தேன்பிழை புஷ்பத்தைப்புருஷன்
மார்பிலெரிந்து மனைதக்குழை
லச்சையெல்லாம் தூறவிட்டு உச்சிதமேனியைதொட்டு
அவரிச்சைபோல்திலகமிட்டு பச்சைமீனாட்சிபிரியானைக்கூட்டு

சு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அரிகாம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பதியேஇதை யினிகேளும்
பணிவிடைஏவு பாரியைநீராளும்

பதியே

அதுபல்லவி.

சதியானமாயி
அரசனாய்பூமி

சாகரம்செல்லநேமி
ஆளுகிறஎன்சாமி பதி

சரணங்கள்.

கோல்தரித்தகையா புஜம்மறைத்தமெய்யா
மீனாட்சிபிரியாள்ஒய்யா மேலானபக்திசெய்யா பதி

எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்காபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சின்காரதோட்டத்து பங்களாவுக்கு
பெண்கள்நாயகமேநாம் போவேமர்நீவாடி

சிங்

அதுபல்லவி.

தங்கமேஉண்ணப்பெற்ற தாயார்பூரிக்க-செந்
தாமரைவோடையில்சாக

ரங்களை அழைக்க சிங்

சரணங்கள்.

மெலிந்தஎன்மாயி
மீனாட்சிபிரியாள்

மகிழ்ந் துனீராட

தினம்நினைந்திதைப்பாட சிங்

அ. இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

பல்லவி.

ஆருமறியாமல் அருணவுதயத்தில்புஷ்
பாரண்யமீதில்சென்றார்

அற்புதமானஉப்பரிகையின்மேலேறி
இப்பிரியமான மீனாட்சியுடனேநின்றார்

ஆரு

எழுகடலழைத்த சீர்த்தனை.

அதுடல்லவி.

தேருகரிவிமானம் ஏதுமில்லாமல்பாத
சாரியாகவே பிரபுவந்தார்
தேன்பெருருமலரை திருக்கரத்தாலெடுத்து
தேவிதிவ்யமாரின் மீதில்கிழந்தெறிந்தார்
காமக்கோடிபீடத்து கனகாம்பரதாரியை
கண்டுமகிழ்ந்து பூரித்தார்
கனதபசிகாஞ்சன மாலைகண்டுகளிக்க
கதம்பவனத்தில் கடலேழும்வரவழைத்தார்
மாண்டமாமனாரை தூண்டிமண்ணுலக
மீதில்கொணர்ந்து காட்டினார்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள் மனமகிழ்ந்திட
மாமியுடனேனீராட்டி கைகைகூட்டினார்

தேவபாண்டியன் தாசுவீடுபோய்வந்த கொம்மி.

மாப்பிள்ளை துரைமதுரையிலே
மாசிவீதியிலே போகையிலே
தாசியொருத்தியைக் கண்டுகந்தார்
ஈசர்மயங்கி மனையில்வந்தார்
தாயில்லாச்சேயை தனியேவைத்தார்
தத்தாரிதனத்துக் காரம்பித்தார்
போஜனங்களையும் செய்துகொண்டார்
பூஷணங்களுந் தரித்துக்கொண்டார்
கல்லிழைத்தருணன் போட்டுக்கொண்டார்
காதிலேகடுக்கனிட்டுக் கொண்டார்
சரிகைபனாஸ் உடுத்திக்கொண்டார்
சால்வையைத்தோளிலே போட்டுக்கொண்டார்
கெண்டைவேஷ்டி எடுத்துக்கொண்டார்
கிராயபேலம்பாக்கிலே போட்டுக்கொண்டார்
பில்லைச் சேஷமாய் பூசிக்கொண்டார்
முல்லையரும்பை முடித்துக்கொண்டார்
முத்திரைமோதிர மிட்டுக்கொண்டார்
முட்டைமொஹராவை கட்டிக்கொண்டார்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

சற்றேசந்தடிகட்குப்பயந்தார்
 சனங்களில்லாதபோதெழுந்தார்
 சந்துவழிகளாலேநுழைந்தார்
 சாவதானமாகப் பதுங்கிவந்தார்
 கோட்டையில்ராச புத்திரியைவைத்தார்
 குடிசையில்புகுந்து கதவிடித்தார்
 தங்கதடாதகாதையனறு
 தன்கணவன்மேலே ஆசைகொண்டு
 பள்ளியரையில் வந்துமகிழ்ந்தார்
 வெள்ளிக்கமிச்சின்மேல் வீற்றிருந்தார்
 பத்துநாழிகளானவுடனே
 ப
 என்மாயமென் றெழுந்திருந்தார்
 இன்பசகியண்டை ஓடிவந்தார்
 எங் ந்தாலும நசரைநன்றாய்
 இங்கேயழைத்துவா போடிஎன்றாள்
 பாயைவிட்டவ னெழுந்துமுன்னாலே
 தாயேநல்லதென்று தேடப்போனாள்
 நகரிஎங்கிலும் பாராததலுத்தாள
 நா தனைக்காணாமலே
 போகப்பெண்வீதி களிலும்சென்றாள்
 பூபாலரைக்கண் டொளிந்துநின்றாள்
 திரும்பியுந்தேவர் கதவிடித்தார்
 திறவடிவாய் திறந்துஅழைத்தாள்
 கையிலேகாசைக்கொண்டாருமென்றாள்
 பையிலேபவு னிருக்குதென்றாள்
 பத்துபுமானுக்கு மத்தியிலே
 சத்தும்பயமச்சமன்னியிலே
 காம்பராவுள்ளேபோய் கட்டிவிட்டாள்
 சாம்பமூர்த்திக்கு ஆசனம்போட்டாள்
 குத்துவிளக்கை கொளுத்திவைத்தாள்
 ரத்தினகம்பளத்தை விரித்தாள்
 தென்னல்வாடைக்கவ ளாசைப்பட்டாள்
 ஜன்னலேநன்றாய் திறந்துவிட்டாள்
 முன்னிருந்தோரை எழுப்பிவிட்டாள்
 திண்ணையில்போமென்று தள்ளிவிட்டாள்

எழுகடலழைத்த ஓர் த்தனை.

அதிலொருவ னெழுந்திருந்து
அவனை சாஷ்டாங்கமாய்ப்பணிந்து
பெண்சாதியை யடித்தேனே
பூஷணத்தைபிடுங்கிக் கொடுத்தேனே
திண்டாடவிடாதே என்றழுதான்

சாண

வ

தேவடியானை ரொம்பநயந்து
பங்குமனைகளை விற்பேறேனே
பணத்தையுன்கையில் கொடுத்தேனே
திங்கச்சோறு மற்றேறேனெயன்றான்
தயவுநீசெய்ய வேணுமென்றான்
பின்னுமொருபையன் பிரலாபித்து
பிராணசுதியே பாரென்றழைத்து
சாதிமுறைமையை விட்டேனே
சதமென்றுந்தனைத் தொட்டேனே
காமனால்வாடுகிறே னேயென்றான்
கண்ணேநீகருணை செய்வாயென்றான்
விடனொருவ னேடிவந்து
விசரூஎன்னடி என்றிரைந்து
ஆயிரம்வேலியைத் தந்தேனே
அன்னைதந்தையை யிழந்தேனே
மாதேவுன்னை விடுவேனாவென்றான்
மானமில்லாமலே வாடியென்றான்
அத்தனைபேரையு மவள்தட்டி
அநியாயம்செய்து அடித்துதிட்டி
துஷ்டாளேபாங்கடா என்றுரைத்தாள்
வெட்டுவேனென்று வாளுமெடுத்தாள்
கடுக்கனையும் கழட்டிக்கொண்டாள்
உத்தரியத்தையு முரிந்துக்கொண்டாள்
தலைமுண்டாசும் பிடுங்கிக்கொண்டாள்
தள்ளிதாப்பாளையும் போட்டுக்கொண்டாள்
அத்தனைபேரும் அழுதுகண்டு
ஆம்படையானை நினைந்துகொண்டு

வேசியுறவை நன்னுயறிந்தார்
 வேட்டாங்களிலே போயிருந்தார்
 கண்ணுடியால்முகம் பார்த்துக்கொண்டார்
 நன்னுகுகிங்காரஞ் செய்குகொண்டார்
 அத்தர்பரிமளம் பூசிக்கொண்டார்
 மெத்தைமேல்வந்து உட்கார்ந்துகொண்டார்
 பிரபுவேரீரீங்கே வாருமென்றார்
 பவுன்மலைபண்ணித் தாருமென்றார்
 சீமானெயென்னைச் சேருமென்றார்
 ஜடைநாகமசெய்து தாருமென்றார்
 கணையாழியேன் கண்டியேனென்றார்
 கழற்றிஎன்முன் நெறியுமென்றார்
 பணம்நாழிக்குநூறு வாங்குவேனென்றார்
 பாதிஎண்ணிமுன்னே வையுமென்றார்
 மஞ்சத்திலேறி படுத்துக்கொண்டார்
 ஊஞ்சலைசற்றே நீர்ஆட்டுமென்றார்
 கிரீடாதிபதிகேட்டு சிரித்து
 கெட்டுதுவேலை யென்றுநினைத்து
 பத்தினியோடே யிருந்தாள்ஒய்வள்
 எத்தனையோ உபசாரஞ்செய்வள்
 பசித்தபோது அமுதிடுவள்
 புசித்தபின்பு வந்துகூடுவள்
 வேர்த்தபோது எல்லாம்விசர்வள்
 கார்த்திருந்து கெந்தம்புகவள்
 அவளைவிட்டிவ ளண்டைதுண்டாய்
 வந்ததுபிசகென் றெண்ணிக்கொண்டார்
 எந்தவிதத்திலே யானாலும்
 இவ்விடம்விட்டு கிளம்பவேணும்
 தந்திரம்செய்துபோக வேணுமென்று
 தானையாலோசனை பண்ணிக்கொண்டு
 நல்லதுவென்று எழுந்துநின்றார்
 கொல்லையிலேபோய் நான்வாறேனென்று
 கனவிசையாய் வெளியில்வந்தார்
 கரிபோலன்று காலால்நடந்தார்
 திரும்பித்திரும்பி பார்த்துக்கொண்டார்
 தேவிதெருபோ யிளைப்பாரிநின்றார்

எழுகடலழைத்த கீர்த்தனை.

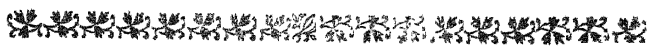
பார்த்திருந்தபாங்கி ஓடிமுன்னால்
 பட்டத்தரசிக்கு இடெல்லாம்மொன்னாள்
 சாதுசிகாமணி கேட்டுமகிழ்ந்தாள்
 சந்தோஷமாய் சமனித்திருந்தாள்
 காமனாசர்காமி போலெழுந்து
 கூத்தியிடம்போய் கூடாதிருந்து
 காவலாட்கஞ்சி வெட்கிப்பயந்தார்
 ஆவலோடம்ம னிடத்தில்வந்தார்
 வாருமென்றவ ளழைக்காமல்
 வந்துவணங்கி சேவிக்காமல்
 நித்திரைசேரவள் போல்பிரசந்தா
 சற்றேயரைக்கண்ணை முடிபுருந்தாள்
 நெட்டறியாமல் நாதன்நடந்தார்
 தட்டினழுப்பக் கிட்டேதொடர்ந்தார்
 சட்டென்றவள் கட்டில்விட்டிறங்கி
 தொட்டிடாமல் நில்லென்றொளாதுங்கி
 நல்லவர்போல நயந்துகொண்டார்
 நாயகியேஎன்ன சொல்லுமென்றார்

உள்ளங்கிடந்து பதைக்கிறது
 வீட்டிலேஒண்டியாய் வைத்துவிட்டு
 வேசியோடெல்லாம்போய் பேசிவிட்டு
 அர்த்தராத்திரி எண்ணெரினந்தீர்
 கர்த்தனைஇங்கே குலாவவந்தீர்
 முந்திமுதல்ஜாமம் பூரிதது
 மோகித்தவளுடனே சுகிதது
 மூன்றாம்ஜாமம்போ மென்கவிட்டு
 முடங்கவந்தீர்நீ ரென்னையிட்டு
 ஆசையுமன்பும் அவனிடத்தில்
 தள்ளங்கபடமும் என்னிடத்தில்
 சணிசமாய்வாழ்ந்த குலத்தை
 கனங்குரைத்தடிக்கிறீர் கூத்தே

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

போதும்போதும் உம்முறவு
 தாரும்உன்செங்கோலை இந்திரவு
 ஸ்யமபடி யா
 வெற்றிலைப்பாக்கு வே
 கூத்திக்குகாசம்நான் தாரேரன்றாய்
 கொண்டங்கேதானேபோங் காணுமென்றாள்
 அண்டத்திலுள்ள சீவர்களுக்கு
 உண்டிடாகாரம் கற்பித்தவாககு
 பண்டந்தாரேனென் றிடகோபித்து
 கண்டத்தைப்போல் முகம்கறுத்து
 துடித்தகுண்டோ தரர்க்குநிரைய
 வடித்தமுது கொடுத்தாயா
 பிடித்தெந்தன்முன்னே விட்டுநன்றாய்
 படித்ததுமறந் தாயோவென்றார்
 இம்மொழிகேட்டு அம்மன்பயந்து
 இருந்தகெருவங்க ளும்மறந்து
 பிராணநாதரைப் பார்த்துபிரமித்தாள்
 குரோதம்விட்டுக்கொண் டாடியழைத்தாள்
 நித்தியம்போல யுபசரித்தாள்
 பத்தியாய்ப்பாத பூசைமுடித்தாள்
 தாசியண்டை நடந்ததைநன்றாய்
 நேசமன்னானேக்கு சொல்லுமென்றாள்
 தேவடியாள் மோடிகளையன்று
 தேவிகேழ்க்கப்பதில் சொல்லிக்கொண்டு
 மீனாக்ஷிபிரியாள் பொழுதுபோக
 வாணவென்றாளோடு வாழ்ந்தழகாய்
 எழுகடலழைத்த கீர்த்தனை
 முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவீ

ம ச ந ஐ ப் ப ர ட ல்

உக்கிரபாண்டியர்ஜனன லீலைபரநாணுரைக்க-திவ்ய
 விக்ரகவிநாயககண்ணு நீமுன்வாசுருக்கா
 மலையத்துவஜர்மாளிகையில் மதுரைமீனாட்சி-மகா
 தேவரோடரசாண்டிருந்தாள் ஸ்ரீதன்ஆசுபி
 சந்ததியைஎண்ணிசாதம் சபணக்களற் றுசவுந்தர
 சரீரமெல்லாம் கிருசமாயினேத்து
 பக்திவிநயத்துடன் பதிமுன்போய்நின்றான்-பாண்டி
 யர்க்குபேரனுண்டாகும் வழிபாடுமென்றுகொன்னான்
 சுந்தரஸ்ரீமான்சிறதை மகிழ்ந்ததைக்கேட்டார்-சீக்
 கிரமாகசமதிமந்திரியைக் கூப்பிட்டார்
 சத்திரம்சாவடிசாலைக ளெங்கும்கட்டென்றார்-ஷட்
 ரசபதார்ந்தத்தோ டன்னதானங்கன்கொட்டென்றார்
 அஷ்டமிசஷ்டியநேக பட்டினியெடுத்தார்-ஆகமப்
 படிசார்தன் கௌரிபூஜைமுடித்தார்
 சதகிருதுசயனம்புத்ர காமேஷ்டிகன்செய்தார்-சகல
 சம்பத்துஞ்சதுர்வேதமறையோர்க்கு வாயிந்தார் சகல
 கிராமதேவதைகட்குகாப்பு கட்டிப்பூசைபோட்டார்-காளி
 கோவில்தோறும்போ யுடுச்சுடித்துகுறிகேட்டார்
 பிரதிஷ்டைசெய்தஇகாபிஷ்டரை பிரபலபடுத்தினார்-பிராத
 காலந்தோறும்போய்தினம் பூஜைநடத்தினார்
 கெங்கைசேதுவறிமோத் பத்மநிரீராடினார்-கேட்டார்
 வரங்கொடுக்குமீனாட்சி சந்நிதியிலோடினார்
 ஆடிவீதிஅடிப்பிரதக்ஷணம் பண்ணிவந்தார்-அபி
 ஷேகார்ச்சனைதிரவ்ய மமோகமாய்வாரியீந்தார்
 நெய்விளக்குநிலைவிளக்கு மாவிளக்கேற்றினார்-நிக
 சிரபரியந்தம்பலபணி செய்துகாற்றினார்
 முன்னேமுனைத்தமூலலிங்கத் தண்டைபோய்நின்றார்-முத்து
 பேர்வொருபுத்திரனைத் தாருமென்றுவேண்டிக் கொண்டார்

சோமாஸ்கந்தருக்குதேர் திருவிழாநடத்தினார்-ஜோசி
 யானைவரவழைத்து கரரேகையைக்காட்டினார்
 திரிகாலந்தெரிந்தோர்ஜாதக யோகத்தைப்பார்த்தார்-திவ்ய
 மானதனயன்வருநா ளிதென் றுஉரைத்தார்
 பூரித்துபிறகுதாம்போய்பூசுரான் போஜனம்செய்தாள்-புஷ்ப
 மெத்தைமேல்மகாதேவருடன் மருவியேலுய்தாள்
 பாலசுப்பிரமணிபரதை பார்த்துபூரித்தார்-பள்ளி
 யரையில்பாதிநிசியில்போய் கொப்பத்தில்பிரவேசித்தார்
 மதுரைமீனாமயங்கிமகா மசக்கைகள் கொண்டாள்-மலை
 யத்துவஜனுற்றார் ஊராருபசரித்துநின்றாள்
 கேசரிபாத்துபேடா பூரிபேணிசெய்தார்-கிளி
 மொழிகமலகரத்தில் கணிசமாய்கொணர்ந்தீர்தார்
 ஆவலுடன் அம்மனதை வாங்கிபுசித்தாள்-அசலக்
 கணிதேனுக்காசிக் கரசரோடேயுரைத்தாள்
 மனைவிகேட்டுவாய்முடுமுன்னதை எட்டில், குறித்தார்-மண்
 மீதிலுலாவும்மன்னர் களுக்கெல்லாமறிவித்தார்
 தேசராசரெல்லாந்திருமுகத்தை வாசித்தார்-தேவ
 பாண்டியர்பத்தினிசொர்ப்ப மென்றெழுதியிருக்கபூரித்தார்
 அங்குள்ள அபுருபலஸ்துக்களை யனுப்பித்தாள்-அகி
 லுயர்ந்ததேன்பாருசெங்கும்பு செல்விபுசித்தாள்
 தேவிதீனதேகத்துக்குத் தென்னல்வாயுவினார்-திசுபா
 லாஸ்தினம்வந்துதேவை ஏதென்றுபேசினார்
 கப்பம்காமதேனுவை இந்திரனனுப்பினார்-குபே
 ரன்புஷ்பகவிமானத்தை போவென்றெழுப்பினார்
 பிரமதகணம்பதினாலோகமெங்கும் போனார்-பல
 காய்கனிகழங்கு கொணர்ந்துகொடுத்தேதிர்நின்றார்
 புத்துருக்குநெய்யில்பெண்கள் பொரிதினுசுபொரித்தார்-புளி
 யோரைபொங்குலசம்பாதத்தியோன்னம் புசியென்றுரைத்தா
 லட்சம்தோழிமார்களையும் பட்சமாய்கூட்டிக்கொண்டாள்-நிலா
 போஜனம்வனபோஜனம் நீர்போஜனமுண்டாள்
 இட்டலிபுட்டுவடைதிறட்டி பாலத்தின்னாள்-சாட்டாம
 மாடிமேலேகுட்டிகளோடுலாவியேநின்றாள்
 கூடற்குட்பட்டபந்துபிரியாள் பார்க்கவந்துகூடினார்-ஸ்கந்த
 லைகொர்ப்பத்தில்வசித் தழைக்கண்டுக்கொண்டாடினார்
 மசக்கைசீராட்டிமகமல் ஆடையுடுத்தினார்
 தினந்தோறும்விருந்திட்டு திருநாள்நடத்தினார்

மசக்கைப்பாடல்,

நாழிங்கொருதினுசநகைகளலங்கரித்தார்-நடபாவாடை

மேல்கடத்திரவரத்தின் தூணுஞ்சூலில்வைத்தார்

முத்துநீதியம்வைத்தினர்துளிர் அத்தைகொடுத்தாள்-சித்

தம்மைமார்மிதியடிமடிமேல் வைத்துபிடித்தாள்

வேர்த்தபோதுவெண்சாமரங்க ளாலேவீசினார்-அதை

பார்த்தபாங்கிபரிந்து பரிமளத்தைப்பூசினார்

இராஜபரமேஸ்வரியா யெல்லோரும்பாவித்தார்-இராக்

காலங்கனி லும்பிரிபமனம் வராமல்சேவித்தார்

காலாகாலம்பாராமல்கேட்பதை செய்துகொடுத்தார்-கால்

நிமிஷம்கூடகண்மூடாமல் கெர்ப்பணியைபோஷித்தார்

ஷண்முகர்உள்ளிருந்துயர்ந்த உணவைத்துண்டினார்

சர்வகாலமும்சம்பந்திவ்ய தீனியைத்தண்டினார்

அடிக்கடியில்லாததைகொண்டாவென் றெல்லோரையும்வைத்தாள்

அதிசயகர்ப்பந்தரித் தபிரயஜாலம்செய்தாள்

கப்பலேறிகாரியஸ்தாள் சீமைகளில்சென்றார்-கரு

மாயம்நயம்பாராமல் வாங்கிவந்துவைத்துநின்றார்

உண்டுபண்ணிரட்சிததழிப்பவள் உற்றதைப்பார்த்தால்-ஒன்றும்

அறியாதவன்போலது நாமங்களைவிசாரித்தாள்

சாரகண்டமீனிரவரசபலமுத் தோட்சேர்த்துண்டாள்-சமயல்

ஆசாமியைசனகமுத்த மாதூரியம்செய்யென்றாள்

வேலைவித்வான்விசிரத்தரவேசல் வகைகளைக்கேட்டார்-வெள்ளி

அடுப்பில்பொன்னுருளி வைத்தகில்தியிட்டார்

கூட்டல்வாட்டல்தவட்டல் திறமாய்ப்பாட்டுவித்தார்-கேட்ட

கெடுவில்தாட்டெடுத்து கூட்டமாய்கொண்டுகொடுத்தார்

வாசனைவார்ப்பதிரசத்தை வாகினிவாரினாள்-வயிற்றில்

வேலன்விளையாடும் வேதையால்விஷமாய்துறினாள்

திவிலிருந்துவந்ததையும்வேண்டு மென்றிரைத்தாள்-தோழி

மாரைநான்பொறுக்கேண்டி பிள்ளைநோயென்றுரைத்தாள்

ஜன்னல்மாடிஞ்சுகைபகட்டு கீழேஇறங்கினாள்-ஸ்ரீமான்

சுந்தரராசுவரத தென்றுறங்கினாள்

அன்னம்பானியம்தெம்பாய் கால்சரம்ஒய்ந்துபடுத்தாள்-அதி

ருபலாவண்யசரீரம் இளைத்துவெளுத்தாள்

கணவனைக்கண்டுகசந்து தூரலுதுங்கினாள்-கபாட

பந்துனம்செய்து காணாமல்பதுங்கினாள்

ஏகதாநவிருதன்என்செய்வோ மென்றுதிசைத்தார்-ஏகாந்
 தஸ்தலத்தில்போய் புழுதிபூமியில்படுத்தார்
 சர்வாலயசுந்தரிசுகத்தை சிந்தித்துகார்தினர்-ராயா
 தேவிசகாயம்சரால் மந்தமலர்போல்மார்தினர்
 இந்தவிபரீதத்தைமந்திரி மார்கள் பார்த்தார்-இதற்
 கென்னசெய்யலாமென் றெல்லோருமாயாலோசித்தார்
 பொன்னுமெண்ணாட்டிலுள்ள போகமாதர்க்காள்விட்டார்-புருஷ
 திராள்பயந்துபோய்பாயந்தா மாயந்துபார்த்துகூப்பிட்டாள்
 திறவடிவாள்ஒருகோடிபேர் உகந்தோடிவந்தார்-தேவ
 பாண்டியர்படுக்கையில்போய் ஆடிப்பாடியிருந்தார்
 மேருவும்மெழுகாயிலாகும் சரமொழிசொன்னார்-மெத்தவத
 மேலேஅத்தர்பன்னீரைவிசி சற்றுமேரமின்றார்
 மண்ணாங்களைமருவ வாவென்றுகூவினார்-மஞ்சம்
 ஏறிஆலிங்கனஞ்செய்து அணைக்கத்தாவினார்
 கட்டிலின்மேல்கனதிரன் கலீரென்றுசிரித்தார்-காஞ்சனை
 பெண்ணொழிபயாடையுங் கருதேனென்றுரைத்தார்
 கல்லுகூடசில்லாகும்உங்கள் ரூபத்தைக்கண்டால்-கன்னி
 மார்களைநான் காமதகனரடியென்றார்
 பாலயுவவதிகளவரை பார்க்கப்பயந்தார்-பரப்
 பிரம்மேகாப்பாற்றுமென்று பாதத்தில்விழுந்தார்
 தங்கமேனிப்பெண்களையிங்கே வாவென்றழைத்தார்-தாசிகள்
 தர்மங்களை யெல்லாம் தயவாவுரைத்தார்
 நானென்றுக்கேகபுமாதேனோடே கூடியேநின்றால்நாலு
 பதவிகளும்உங்களண்டை நாடிவருமென்றார்
 தேவிதிக்கிஜயம்செய்துசேர்த்த தனத்தையெடுத்தார்-தேங்
 காய்பழம்பாக்கிலைபணிகள் வைத்துகொடுத்தார்
 ரம்பைபோல்ரூபமாதரெல்லாம் றொம்பசிலாகித்தார்-ரதம்
 ஏறிப்போயன்பர்கட் கிடங்கொடுத்துபதம்பெற்றார்
 இராஜீதரராணி பாங்குகளையெண்ணினார்-ரதி
 பதிபாதையோடுபார் பரிபாலனம்பண்ணினார்
 மாறனால்மெலிந்தமாப் பிள்ளையைமாமிமார்பார்த்தார்-மக
 ளண்டைபோய்முத்தேகாவென்று சித்தம்மைமாரழைத்தார்
 கணவன்களையானார் போய்வாவென்றவாள்சொன்னாள்-கம
 லக்கண்கணியாய்கோபித்து காதில்வாங்காமலின்றுள்
 னண்ணவா மலமுண்டை ல்லாதே போவென் னாள்-ஆகா
 தென்றபாட்டிமார் களையடிக்கமிஞ்சினாள்

தாபத்தினுல்தான் மலக்கடையேபோனான்-தரித்த
கருதெரிக்குமோவென் றுரோசித்தான் தான்
பிள்ளையாசையாலேமெள்ள உள்ளேநடந்தான்-வெள்ளை
யெடுத்தேவ்வெனதுடைக்க பன்றிரில்களைந்துகொணர்ந்தான்
தள்ளாமையாவருதே என்மையேவெனன் னு-ஏங்கினான்
யெடுக்காமலென்னேரமும் தங்கைமகசிப்துங்கினான்
கன்னிகாபுரிமாதர்கூடி கண்ணைநீக்கினான்-களை
யாற்றிவைப்போமென்று கனடிரியமாதார்கினான்
வற்றலாடியுடன் துணையோடமுதுவாபி னுட்டினான்-வள
வஞ்சனத்தையும்வஞ்சி வேண்டாமென்று குமுட்டினான்
பட்சணம்லட்சம்விதம் எடுத்துஎண்ணினான்-பாணி
யிலொன்றைக்கொடுத்த துண்ணென்றுபசாரம்பண்ணினான்
குஞ்சாலாடுஅல்வாஜிலேயிபை கொஞ்சமெடுத்தான்-குமரன்
ஜேஷ்டையாலெதிர்க்க குஞ்சுகளன்வடக்கொடுத்தான்
பஞ்சாமிர்தம்பாயசம்பால் தேன்ததிசேகரித்தான்-பானகம்
நீர்மோர்இளநீரானும் குடியென்றுகொடுத்தார்
போஷிப்போவரபிடத்துத்தள்ளி போவென்றதட்டினான்-போஜ
னப்பொருளைப்பிடுங்கி பூமியில்வீசிக்குொட்டினான்
ஆடையாபரணங்களை யெடுத்துஎறிந்தான்-ஆரும்
இல்லாதஅந்தப்புரத்தில்போய் அலைந்துதிந்தான்
மாதமொன்றுஇரண்டுமூன்று நாளாகிபொருத்தான்
கைதெளிந்தமலர் நயனங்களைமுழித்தான்
அந்திக்குளிரோடயலங்காரம் செய்துகொண்டான்-அன்
னம்போலசந்துநடந்து அன்னகசாலேபோய்நின்றான்
பசிக்குதம்மாபுசித்துபோதாச்ச போடுங்கோவென்றான்-பாக
சாகங்களைதண்டிதிருப்தியாய் வாங்கியுண்டான்
பால்குழம்பைஆற்றிப்பதப் படுத்திக்குடித்தான்-பாக்
கேலாசாதிபத்திரிசுருள் மென்றுகடித்தான்
நாகரீகமாய்கொத்தரும்பு கூந்தலில்முடித்தான்
நயனஸ்தலம்போய்வலிய கதவையிடித்தான்
துகிலணையில்தூங்குகின் றராசன் யாரென்றுவிசாரித்து-துறை
சாணிதானென்றுகொஞ்சம் நகைசெய்தறிவித்தான்
மாப்பிள்ளைமுறைப்படிமோடியாய் போடியென்றான்-மகா
சதியந்தசுரணம்சுவாமி திறவும்நீயென்றான்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

கோமளாகாரப்பெண்குற லோசையைக்கேட்டார்-கோபம்
குழுகிகுதாசலமாய்வெள்ளி விசைவிடைக்கிவிட்டார்

சரசலிலைக்குசுகமாய்வந்த சமுசத்தைப்பார்த்தார்-சொல்ல
ஒன்றாய்நாவெழாமல் கோப்பாவில்மோகித்தார்

மினரதநம்மெத்தைமேலே வருகலாமின்றார்-மேக
மேனிஇதுசமயமென்று விண்ணம்செய்துக்கொண்டான்

முன்னடந்தமோடிகளை எடுத்துநொடித்தார்-முல்லை
பந்தைபன்னீரில்நனைத்து மோகனமேலேயடித்தார்

கச்சேரிகாரியங்கணக் கெல்லாம்மறந்தார்-கல்
யாணியொடுவசனித்து எந்நேரமும்காயாடிக்கொண்டிருந்தார்

ஐந்தாமாதம்பிறந்துடன் அத்தைமாமர்கள்பூரித்தார்-அதி
வைபவமாய்வளைப்பு அடுக்கபத்தனித்தார்

நூறுசோடிவரசன் செலவுக்குதிட்டம்போட்டார்-உருக்
கியடித்தபொன்னேலை எழுதிஊரெங்கும்விடுத்தார்

காலநிறுத்திகாஞ்சனை மண்டபம்ஜோடித்தார்-கதம்
பவளத்தைகைலாச கிரிபோலேயடித்தார்

வளையால்வெகுபேர்களுக் கச்சாரம்கொடுத்தார்-வேலை
புயர்ந்ததாய்வெருவண்டியில் கொண்டாலிமென்றுரைத்தார்

செல்லமருமாட்குசீவி செண்பகைவைத்தார்-சிர
சரணபரியந்தம்சிறப்பாய் சிங்காரித்தார்

மூவர்தேவர்முனிவர்மானிடரெல்லாம்வந்தார்-முகூர்த்தம்
பார்த்துமுத்துபந்தலில் மணமேல்வைத்துமகிழ்ந்தார்

வேதகீதவாத்திய ஓசைவிஸ்வமதிர-வளைச்
செட்டவெகுபேர்வந்தார் விசாலாட்சிக்குத்திரே

கருநீலம்வைத்தருகுபேரல் வளையடுக்கினார்-அல்லி
ழைத்தபொனகாப்பை பூட்டிவிடாமல்மடக்கினார்

முன்கையில்மின்னல்போல்பிரகாச வைரத்தோடாபோட்டார்-மோ
ரமநெளிவச்சிதமாய் பச்சைவைத்திழைத்திட்டார் [க]

இரத்தநீபம்ஏற்றி முத்தாலாத்தியெடுத்தார்-ராசா
பத்ரிரிஷிபத்ரிமார் கூடியாசீர்வதித்தார்

வந்தபுவதிகட்குவளை வங்கிபட்டாளிபோட்டார்-வார்த்
தீபவஞ்சிமார்கட்குகாப்பு கொலுசுகனிட்டார்

சம்பங்கதியிலம்தாதுக ளெல்லோர்க்கும்தேய்த்தார்-ஸ்தானம்
செய்துசிறப்பாய்ஊர் கோலம்வந்துபுசித்தார்

தென்மதுரைபெண்கு ளெல்லோரும்கூடினார்-தினந்
நினம் இல்லை வைத்துப்பாடினார்

உதிக்கன்போல்உமைஉயர் தாசனத்திலொலித்தார்-உன்னி
 பாங்காவைலுருகோடிபேர் ஓயாமலசைத்தார்
 சந்திரகார்தவனையோட்சத்தில் விளங்கும்மாட்சியை-நை
 காதமத்தியிலிருந்துசாமி பார்த்தார்மீனாட்சியை
 ஆரணயவாசுகட்கற்க்கை மிட்டாத்திலைழந்தார்-ஆறு
 மாதம்பிறந்துடன்பூநீமங்கம் செய்முனர்த்தமவைத்தார்
 மாசிவீதியெங்கும்சுத ஸ்தம்பம்மாட்டிவூர்-மேரு
 கிட்டஸ்வானத்தகடு எடுத்துடெலொட்டினார்
 மாளிகையிலமேனாணய திட்டானிகன்போட்டார்-மதில்
 திண்ணைதெருவெங்கும் சிறமாய்க்கோலமிட்டார்
 முல்லைமல்லிமருமாவிலே தோரணம்தொடுத்தார்-மேள
 தாளமோதத்தரமாயென் னேரமுடிஅடித்தார்
 சுந்தரன்தேவியோடுமங்கள நீராடிமகிழ்ந்தார்-இரதி
 ரதம்பதிபோலே காசனத்திலிருந்தார்
 அந்தணர்சார்த்திரமந்திர செபம்செய்துதெரிசித்தார்
 அமிர்தகொடந்தைஎடுத்தையன் அம்பாட்டுவருவூழித்தார்
 சரிகைச்சேலைசால்லைய சபையிடுவோதிச்சொடுத்தார்
 சதாரந்தரனுக்கிரகத்தார் லதைவாங்கியுத்தார்
 தங்கதடாதகைதக தகென்றுமின்னினினான்-தலை
 யாற்றிதயிலம்ஏற்றிதாதி தரமாயின்னினான்
 மாலைமாற்றிபாணிபற்றி மன்னன்மறைகெட்டுவின்றார்-மந்த
 காசமாய்மினான் கடைக்கணானால் கண்டுசந்தோஷங்கொண்டாள்
 பொன்னமியல்கன்னிகா யரும்புரறுக்கினார்-புற
 வஸ்திரத்திலைதயெடுத்து வைத்துமுருங்கினார்
 சப்தரிஷிகள் கூடி சாமகானம்வாழ்ந்தார்-சந்திர
 வம்சராசாத்திக்குசுவாமி மூக்குப்பிழிந்தார்
 வானிவீணைவாசித்துப்பாடி ஆலாத்திபெடுத்தார்
 வரபிரஸ்தாள்சோபனாட்டைகளை வாரியிறைத்தாள்
 சாஸ்திரசம்பிரதாயப்படி ஸ்ரீமந்தம்செய்தார்-சதூர்
 வர்ணத்தாரும்சிலாகித்து சந்தோஷித்துஷய்தார்
 சாக்குசாக்காய்தூக்குமட்டும் தெட்டிணைகொடுத்தார்-சம்
 மமாய்விருந்திட்டு ஆசீர்வாதம்முடித்தார்
 பூச்சுட்டபுடவைபுதுதினு சாய்நெய்யசெனார்-புறந்
 திரனசிப்பியைசபை சோடியென்றுநினார்
 சாயரட்சைவேளையில் சாதிசுகந்தம்எடுத்தார்-சபா
 மண்டபத்தில்சதகுசும கூடாரம்சோடித்தார்

லட்சதீபங்குகாடிசூளாபுகளேத்தினா-லய
யாசனம்பறப்பி வாசனாரீர்ஊத்தினா

மங்களதிரவியத்தங்கதாம் பாளங்ளில்வைத்தார்-மன
வத்திகளைச்சித்திமச் செடிகளில்லேகார்த்தார்

ராஜீவலோசனிக்கு ரதிநேசாமைத்தாள்-ரூக்
கடிசடைநாகம்சட்டி பட்டம்பிரபைவைத்தாள்

லக்ஷ்மிசரஸ்வதியக்கத்தில் கைலாகுகொடுத்தார்-லாய
காய்விருதோடுவந்து மாணிக்கமணமேலேவைத்தார்

சகலவாத்தியங்களைபூம்க காலத்திடித்தார்
சலங்கைசப்திக்கரம்பையர் அபிரயத்தோடுநடித்தார்

சுரபுரிநாரியர்சுபசோபனம்பாடினார்-சோரைப்
பார்க்கவெகுபேர்க ளங்கேவந்துகூடினார்

பாலபிம்பப்பட்டுபார்ப்போர் பிரமிக்கக்கட்டினான்-பதம்
சுதனிரத்தநாண்டாவைத்து பணிக்காய்பூச்சூட்டினான்

நமன்குளால ச டாள
சாயாதேவிநோகணியோடு சுழற்றிசாமரமபோட்டாள்

சங்குச்சுண்ணாம்பிட்டு சுருள்ஸ்வாகாகொடுத்தாள்
ஸமகாரன்சுகிதம்பலம் தாலத்திலெந்திப்பிடித்தாள்

நிருதிநேசினேரால் கண்ணாடிகள்காட்டினான்-நீர்
நிரைவான்நேத்ரிவாசனை பன்னீர்வீசிக்கொட்டினான்

வாயுவாழ்மயில்மாயமாய் ஓயாமல்விசிறினான்-வாச
னாடிபொடிஉழை சிவலில்பிசிறினான்

அம்மான்மார்எல்லோர்க்கும் செம்மையாய்சம்மானம்கொடுத்தார்
பும்அயனும்பிரதப பலதானம்எடுத்தார் [அ]

அனாகையரசன் அடியாள் ரத்னாத்திசுற்றினான்-அதற்
கடுத்ததிக்கோன்பத்திநிஎழுந்தெல்லோரையும்வாழ்த்தினான்

பத்தினியைபாண்டியதுரை பரிகாசமாய்கூப்பிட்டார்
சகியேஉனக்கென்னடிவேணும் சொல்லென்றுகேட்டார்

தந்தைதாயற்றசேயென்றுநன்றாய் வைத்துதாங்கினார்
ஆரம்பூண்டா லுநோமென்று நொடித்துவாங்கினார்

வண்டவூது ஓடிஅடித்தார்-உட
மையில்படிந்தகெந்தகத்தை யுதிர்த்துதுடைத்தார்

உத்தரியத்தால்நெற்றிவேர்வை ஒத்திவிசினார்-ஒரு
திருஷ்டிகளும்தங்காமல் திருநீர்திலகம்பூசினார்

மசக்கைப்பாடல.

இன்றுமுதல் உன்னிஷ்டம்போலிருவென்று உரைத்தார்-எல்லா
சகிகளையும்ழைத்து அவள் வசமாய் ஒப்பித்தார்

சகலசாமகிரியையும் ஆஜராய் வைத்துக்கொண்டார்-சர்வ
காலமும் நாள்கூத்திரங்களைப் பார்த்துநின்றார்

ஏழெட்டொன்பதாய்ப்பத்தாமாதம் பொன்னரைபிரவேசித்தாள்-இந்
திரனிலும் சூரனாயொரு சுருமாரனைப்பெற்றாள்

சுகபிரஸவசுதனைசுருக்காய் வாரியெடுத்தாள்-சுரந்த
ஸ்தன்னியத்தையானம் பண்ணென்று பாலருக்குக்கொடுத்தாள்

மைந்தன் முகாரவிர்த்தத்தை பார்த்துமகிழ்ந்தாள்-மடி
விட்டிழக்காமல் என் னேரமும் வைத்திருந்தாள்

சகலலோகரும் சகுனகுறி சண்டுசந்தேஷித்தார்-சரச்
சண்பகம் அமராள் ஆகாசத்திலவருஷித்தார்

சந்தனக்குழம்பால் வாசல் ததும்பமெழுகிட்டார்-சன்னதி
குங்குமத்தைக்கொணர்ந்து சதுரமாய்கோலம்போட்டார்

அஷ்டதசவாத்தியத்தோ டதிரவெடிகள் நெரித்தார்-ஆலா
ஸ்யநகரியெங்கும் சல்டாணம் சொல்லியழைத்தார்

சாரிசாரியாய்வந்தெல்லோரும் சிசுவைப்போய்கண்டார்-சர்வ
லட்சணசம்பன்னென்றெருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்

வேந்தர்வேதியர்குழவைசையில் போய்முழுக்கிட்டார்-விரை [டார்
வானம்சர்க்கரைமுக்கனி முடிப்பொடுவாரிவிட்டார்

பத்துநாளும் பவானிக்குபல பக்ஷயான்னம்போட்டார்-பட்
டணத்தையலங்கரித்துபேர துரைக்குகாப்பிட்டார்

திங்கள் குலதிலகன் தீகைகள் தீர்த்துக்கொண்டார்-தேரே
ரித்தெருவலம்வந்துதென் வைவன் விடுபோய்நின்றார்

புண்ணியாசனம் செய்து போஜனபூரி கொடுத்தார்-புதர
உற்சவதிருநாளே பூர்த்தியாகமுடித்தார்

சக்திசந்ததிக்குசர்வாபரணம் இட்டு எடுத்தாள்-சர்வே
சனண்டையிலேசமயம் பார்த்துக்கொடுத்தாள்

பொன்மாலேலோகிதரனை வாங்கிசீராட்டினார்-புஜத்
தாலேயெடுத்துதிந்திப்புந தீனியையூட்டினார்

உத்தமன் அவயங்களை ஒத்தவர்பார்த்தார்-உக்கிர
பாண்டியராசனென்று திருநாமந்தரித்தார்

தைலவிட்டுசீராட்டி தாலாட்டென்றுகொடுத்தார்
தங்முத்தளவரிசை எங்கும்படித்தார்

ஒடிநடைபழகஉயர்ந்தமேடை ஜோடித்தார்-விளை
யாடவெள்ளிதங்கவிம்பம் விசித்ரமாய்வார்ப்பித்தார்
சுயஜாதிபலஜாதிகளுக்கும் சொல்லியழைத்தார்-சோதி
மயமாகளங்கும்சொர்ண தீபம்வத்திவைத்தார்
கூடத்தில்கோமேதகமணி கொட்டில்பூட்டினான்-கோடி
கொய்துவிரித்துகுழந்தையை போட்டுதொலாட்டினான்
மின்மதிபோல்முருகன் விளையாடிவந்தார்-மீனா
கூழிபிரியாள்ஜென்ன மூலமுனையைப்பிளந்தார்
மசக்கைப்பாடல்-முற்றிற்று.

வ

சிவமயம்.

புரீமத்தடாத

புத்திரோற்சவ கீர்த்தனை.

தாலாட்டு.

கண்ணாடிபோல்மின்னும் கபோலர் கண்டதெல்லாம்
அறித்யமென்றதியாக்கிக்நுகலா
என்மஞ்சள்காணிஆளவந்தபாலா-பொன்மஞ்சமீதி
சயனஞ்செய்துகேள் பழனிவேலா

தேவபாண்டியர் ஜேஷ்டபுத்ரா-தென்மதுரை
மன்னன்மலையத்துவசன்-லோகித்ரா
கன்னியர்கட்கேற்ற சற்பாத்ரா-கால்லிமிஷம்
கண்மூட்டா செங்கமலநேத்ரா

தந்தையைப்போல்பேரெடுப்பாயா-தந்தம்மதிரிய
சதாசிரித்தவாயா
நாலெட்டுலட்சண மமைந்தகாயா-நாளைவிளை
யாடலாமரித்திரை போடாளன்சேயா

சந்த்ரவம்சம்செழிக்க வந்தமைந்தா-சகஸ்ரனே
பத்மத்திலுயர்ந்த முகாரவிந்தா
சுசனர்களுக்குவெகு சொந்தா-சொர்ணமய
தொட்டிலிலேதூங்கடா-ஏஸ்கந்தா

உக்கிரபாண்டியராசனே உல்லாசா-ஒருகோடி
தவமிருந்துபெற்றேன் நான்தமாஷா
சுக்லபட்சமதிபோவ்வளர் பிரகாசா-சூரசபர
மண்யனேசுழந்திபோ சர்வேசா

காஞ்சனமாலை கனபோரா-கற்பக
நாட்டாசனிலேயு மதிதீரா
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ் முத்துகுமரா-மெத்தைமேலே
நித்ரைபோடா நித்தியாலங்காரா

உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ துருலகாம்போதி-அடதாளம்.
பல்லவி.

வேண்டாமடாபாலா அழவேண்டாமடாபாலா

அதுபல்லவி.

கண்டகுஞ்சகளைப்போய் சண்டைபிடிக்காதே
தொண்டாஸ்துதிக்கொண்ட நீலகண்டர்பேரைக்கெடுக்காதே வே
சரணம்,

பாட்டிப்பதியிரோர்பால் ஊட்டவாராள்பாரு
வீட்டுதோழமாருடன் விஷம்மெய்யாமலேசேரு வே

அன்னப்பிராசனம்ஆயுள் ஓமம்சௌளமாச்ச
அருமைமைந்தாஉனக்கின் றைந்தாமாண்டுபிறந்துபோச்ச வே
மீனாக்ஷிபிரியாள்மனம் மகிழ்ந்துதினம்பாட
மேல்மெத்தைமேல்ஏறிப்போய் நான்வேடிக்கைகாட்டுறேன்வாடா

ங. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

ஒஉக்கிரகுமாரா
ஒடிவாடாநீஎன்றேரா ஒஉக்கிரகுமாரா

அதுபல்லவி.

சர்க்கரைகாரா கண்டம்தருகிறேன்
சூஸ்திரவிம்ப விசையைத்தருகிறேன்
சுட்டையேற்றி சக்கரம்சொருகிறேன்
சுாமார்த்தியமாயுன்னை எடுக்கவருகிறேன் ஒஉக்

சரணங்கள்.

பாண்டியவம்சம் வளரவந்
பட்டத்துயானைமேலே ஏற்றுவேன்வரமுத்தே
எந்தன்மடியின்மேலே இரடாசு
உந்தன்மீனாகிபிரியாட் குன்னே

தடாதகாதேவி தருணை லாலனஞ்செய்த கொம்மி,
நல்மதுரையில் நாகரீகம்நன்றாய்
டாள

அற்புதமாய்வளை ஆத்திரத்தில்வரவழைத்
தடுக்கிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

காந்தவ்சககல
ஒட்டிக்கொண்டாள்

தயிலம்தரமாய் வடித
தடவிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

ரல் விழுந்தசிணுக்கை
விடுத்திக்கொண்டாள் மீனாட்சி

நேராகப்போய்
நின்றுக்கொண்டாள் மீனாட்சி

பொன்வரிதோன்றிட பிரித்துமகுடு
பிளந்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

வகுத்துவகையாய்
வாரிகொண்டாள் மீனாட்சி

சுந்தரம்மோகிக்க சொருக்குசோராம்
போட்டுக்கொண்டாள் மீனாட்சி

வைரபில்லையை வலப்பாரிசத்தில்
டாள

ல அரும்பழகாய்
தைத்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

வாசனைப்பொடியை ரரிக்குழைத்து
தேய்த்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

பங்காளமஞ்சனைப் பூசிவெந்நீர்
வீசிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

காசிபனாஸ் சநாக்ரபிடையில்
 கட்டிக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 பூஷணம்புதிதாய் பொன்வெட்டிநீந்து
 பூட்டிக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 இமையிரண்டிலும் இசைவாய் அஞ்சனம்
 எழுதிக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 மதிமுகத்திலே மங்களகுங்குமம்
 இட்டுக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 புனுகுசந்தனம் அத்தர்பன் வீரகிட்டு
 பூசிக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 உன்னிதபோசனம் அன்னை மனையிலே
 மன்னுக்கிட்டுக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 சாயகுருச்சிமேல் சரிகைசூண்டிலே
 சாய்ந்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 துளிர்பத்திரி தூள் கருடனே
 போட்டுக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 வேர்த்தமேனியை வெள்ளிபங்காவாலே
 விசிறிக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 வீட்டுவேலைகளை கூப்பிட்டெல்லோரையும்
 கேட்டுவிசாரித்தாள் மீனாட்சி
 வேண்டியதுகளை வாரிப்போங்களென்று
 வைப்புகள்சொன்னாள் மீனாட்சி
 பக்கத்திலுலாவும் பிராணசகிகளை
 பாலனைப்பாரென்றாள் மீனாட்சி
 சதுர்சபைவிட்டு சேயோடுசீமான்வர
 சிரித்துசேவித்தாள் மீனாட்சி
 ஏகாசனத்திலே லோகநாதருடன்
 நாணமற்றிருந்தாள் மீனாட்சி
 இருவர்மத்தியி லிருக்கும்ஸ்கந்தரை
 எடுத்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 உக்கிரபாண்டியர்க்கு உச்சிபின்னிஸ்தன்ய
 முண்ணக்கொடுத்தாள் மீனாட்சி
 வற்றகாய்ச்சிசீனி சேர்த்துக்கூதீரம்வர
 வாங்கிஊட்டினாள் மீனாட்சி

முத்துக்குமாரனை முத்தமிட்டணைத்து
மெத்தசீராட்டினாள் மீனாட்சி

மன்னன்மடிமேலே மைந்தனைவைத்து
மதலைச்சொல்கேட்டாள் மீனாட்சி

கண்ணைக்காட்டி நன்றாய் கணவனுடிகளேவி
கேளுங்களென்றாள் மீனாட்சி

சோலைச்சாவிக்களை சோரஞ்செய்யென்று
சுதனுக்குசொன்னாள் மீனாட்சி

கப்பணங்களெண்ணி கணக்குபார்க்கையில்
ஸ்கந்தனுல்கிரகித்தாள் மீனாட்சி

தோட்டத்திறவுகோலை தூக்கித்தோழியண்டை
கொடுத்துத்தறத்தினாள் மீனாட்சி

ஏழைச்சிவனரை ஏய்த்துளடுத்து
மயக்கிவாதித்தாள் மீனாட்சி

தங்கத்தொட்டிலில் தனயனைப்போடென்று
தாதினையத்தூண்டினாள் மீனாட்சி

தழுக்குசாமான்கள் திட்டப்படிவர
தான்போய்தாப்பாளிட்டாள் மீனாட்சி

சற்றேராகியுடன் அத்தரைமெத்தைமேல்
அள்ளித்தெளித்தாள் மீனாட்சி

நாதன்நல்லமுகம் கோணிடக்கண்டு
குளிர்ந்துபயந்தாள் மீனாட்சி

வெள்ளிச்சாவிக்களை விட்டெறியாமலே
கொட்டிசெய்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

வசிகரம்பண்ண வாய்திறவாமலே
ஆலோசித்துப்பார்த்தாள் மீனாட்சி

தாயற்றதநயாள் தாங்கள் தள்ளுமென்று
தாழ்ந்துதண்டனிட்டாள் மீனாட்சி

மாமியிரியத்தினால் மறந்துமன்னன்
மருவவரக்கண்டாள் மீனாட்சி

குருகுசங்கிலி முத்துகுலங்கிட
வெற்றிலையெடுத்தாள் மீனாட்சி

சங்குத்ரிதியங்கள் சாற்றிசந்தனம்
பூசிக்கொடுத்தாள் மீனாட்சி

சந்திரிகையிலே சங்கரருடன்

புத்திரோற்சவ கீர்த்தனை .

சதுரங்கமாடினாள் மீனாட்சி
படுக்கையுள்ளேபோய் பஞ்சணைமீதில்
பதியுடன் கூடினாள் மீனாட்சி
கொத்தாஞ்சலின்மேலே ஒற்றுமையாகி
ரத்தியமரீதிபோதித்தாள் மீனாட்சி
பொழுதுவிடிந்தவுடன் பிள்ளையுடனே
புஷ்பாரண்யம்சென்றாள் மீனாட்சி
சகிஜனத்துடன் சிங்காரத்தோட்டம்
சுற்றிபார்வையிட்டாள் மீனாட்சி
அண்டவஸ்துக்களில் ஒன்றும்ரீங்கிடாமல்
நின்றிடக்கண்டாள் மீனாட்சி
காணிக்கொருமைந்தன் மாணிக்கம்போல்வர
மண்மேலாசைகொண்டாள் மீனாட்சி
தோடகயிங்கரியங்களை கூப்பிட்டி வ்விடம்
தோப்பாகவேணுமென்றாள் மீனாட்சி
குன்றருவியிலேகுனித்து குலதெய்வங்களைக்
குமரிட்டாள் மீனாட்சி
காலைப்போதிலேயே காடுகிரிகளைகளைந்நு
முளையிட்டாள் மீனாட்சி
தழைந்தோப்பிலே தாமரைத்தடாக
மேடைமேல்தங்க்னள் மீனாட்சி
மேகமண்டலம்போய் காய்த்தகிளைகனிக்கு
லக்குவைத்தாள் மீனாட்சி
பாணக்குறிவிட்டு எய்துபழங்களை
கொய்துவிட்டாள் மீனாட்சி
சொர்ணச்சூரிக்கையால் சேதிததுச்செல்வ
மகனுக்குக்கொடுத்தாள் மீனாட்சி
நாவிற்கினியதை தின்னுநாளிரே
உதகங்குடித்தாள் மீனாட்சி
மலைமதுஉண்டு மலர்ந்தமலர்
எடுத்துமுடித்தாள் மீனாட்சி
பதிபாகசாலை வருமுன்போக
பல்லாக்கின்மேலேறினாள் மீனாட்சி
தேவபாண்டியனரை தேரேறிவா
தேரிந்துஇறங்கினாள் மீனாட்சி

பங்களாவிலேபோய் பெண்களோடன்றங்கே
 டேராவடித்தாள் மீனாட்சி
 வைதீகர்களைவருந்தி வனபோசன
 மனித்தாள் மீனாட்சி
 உப்பரிமேலேபோய் உக்கிரனுக்கு
 உடமைகள்பூட்டினாள் மீனாட்சி
 திருவடிகளில்திவ்விய தண்டைசிலம்
 புகளையிட்டாள் மீனாட்சி
 சாதிரத்னமணி சதங்கையருணாள்
 குலங்ககட்டினாள் மீனாட்சி
 மின்னலொளிபோலே மேனியாய்காப்புக்
 கொலுசுகையி லிட்டாள் மீனாட்சி
 ஆணிவயிரங்கள் இழைத்தஆழிஅங்
 குலியிலிட்டாள் மீனாட்சி
 பத்துவிடத்திலே முத்தாரமாணிக்கப்
 பதக்கம்பூட்டினாள் மீனாட்சி
 ஆதித்தியன்போலே சாந்தியாய்கர்ண
 பரணங்களிட்டாள் மீனாட்சி
 ஜோதிமயமாகசுட்டி பட்டம்பிரபைகள்
 வைத்துப்பின்னிணாள் மீனாட்சி
 இராஜப்பையனுக்கு ரோஜாப்புகுட்டி
 வாசனைகள்பூசினாள் மீனாட்சி
 கொஞ்சிகொஞ்சிபோர்த்து கூர்முழிக்குமை
 சாந்துகளிட்டாள் மீனாட்சி
 சின்னசால்வைகட்டி முன்னாலேவிட்டு
 பின்னாலேநடந்தாள் மீனாட்சி
 தென்னலடிக்கையில் மன்னனோடுமாஞ்சோலை
 யிலேஉலாவினாள் மீனாட்சி
 போகிளல்லோறையும் புஷ்பவிமானஞ்
 ஜோடனைசெய்யென்றாள் மீனாட்சி
 செங்கமலோடையில் சந்திஜபம்செய்து
 வந்ததிலேறினாள் மீனாட்சி
 பார்ப்பவர்கள்மனம் பசைபோலொட்டிட
 பட்டணம்சென்றாள் மீனாட்சி
 கன்னிகாபுரியில் கர்ணமிர்தகோகஷி
 கண்காட்சியோடுவந்தாள் மீனாட்சி

அதுபதினாயிர சம்வதஸரம்அந்தப்
 புரத்தில்வாழந்தாள் மீனாட்சி
 நாளைக்கொருதடம் போய்பார்வையிட்டு
 குடித்தனங்கைக்கொண்டாள் மீனாட்சி
 யாகிகள்யோகிகள் போகியெல்லோருக்கும்
 போகவிட்டாள்ஓலை மீனாட்சி
 பட்டணம்சோடித்து பாலனைப்பிரபலமாய்
 படிக்கவைத்தாள் மீனாட்சி
 போசனம்பூரிகள் பூரித்துமேறும்ப
 வாரிவாரிவிட்டாள் மீனாட்சி
 இரத்தபெஞ்சுமேலே புதரனைவைத்து
 புஸ்தகங்கொடுத்தாள் மீனாட்சி
 தங்கநாற்கால்மேல் தானெழுந்திருந்து
 தப்புகள்கேட்டாள் மீனாட்சி
 பாட்டன்பரையாள போட்டுகணக்கு
 கேட்டுக்கொச்சித்தாள் மீனாட்சி
 வாணிவல்லபனை வேதங்கேட்டவேலன்
 வாசிப்பைசிலாகித்தாள் மீனாட்சி
 சுப்பிரமணியனுக்கு சொர்ணஜோடுசட்டை
 ரிசார்போட்டாள் மீனாட்சி
 அம்புவில்லுகளை கொடுத்துஅமர்வித்தை
 யுபதேசித்தாள் மீனாட்சி
 சண்முகர்சங்கரர் சகிதமாய்ரந்தர்
 குலத்தில்கித்தாள் மீனாட்சி
 மஞ்சக்காணிசிறை மீனாட்சிபிரியாள்
 மகிழரசாண்டாள் மீனாட்சி

ச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-சாப்புதாளம்.
 பல்லவி.

பாண்டியர்பேரன்பாலாளுடனே படித்தார்
 பந்தைக்கையிலெடுத்தார் பர்வதம்வனம்
 ஆறெங்கும்போயடித்தார்

அதுபல்லவி.

தண்டிபுஸ்தகங்களை
 தெரிந்தவர்போல

தேடித்தேடியெடுத்தார்
 படித்தார்

வீராளுடன்வேட்டை யாடவில்லைப்பிடித்தார்
வேங்கைசிம்பங்களை தேங்காய்போலேயுடைத்தார் பா
சரணங்கள்.

உக்கிரகுமாரர்யௌவன திசையையடைந்தார்
உள்ளம்மார னுடைந்தார்
மாதாகண்டுமன்னன் செவியைதினங்குடைந்தான்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள் கவிவலையாய்முடிந்தான் பா

ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.
பல்லவி,

சோமசேகரர்சொர்ப்பனம் போய்சொன்னார்-சந்த
ரேசர்மைந்தருக்குன் சுதனியைக்கொடுவென்றுநின்றார்
அநுபல்லவி,

தாமசம்செய்யாமலென் தாசஎழுந்திருந்தார்
தங்கரத்ததிலேறி அங்கேநீபோயென்றுரைத்தார் சோ
மதுரைமீனாட்சிபிரி யாள்மகிழ்ந்துகவிட்ட
மஞ்சத்தின்மேல்தூங்குகின்ற மன்னனைஎழுப்பிவிட்டார் சோ

உக்கிரபாண்டியர் விவாககொம்மி.

விக்கிரர்விவாகத்தைதநான்பாட-உமையாள்
மூத்தமைந்தரீவாகூட

காலையில்கண்ணைவிழித்தார்காந்தி
மதியைஸ்ரீங்காரித்தெடுத்தார்

தேரின்மேலேஏற்றிக்கொண்டார்-திவ்ய
வாத்தியங்களைகோஷியென்றார்

மனைவியெல்லோரையும்கூப்பிட்டார்-மறை
யோர்கள்சூழப்பிறப்பட்டார்

காடுநாடுதாண்டிச்சென்றார்-கன்னி
காபுரிநகரீபோய்நின்றார்

சந்திரர்எதிர்சென்றழைத்தார்-சம்பந்தி
ராசருக்குபசரித்தார்

காஞ்சனமாலையெண்பூரித்தாள்-காந்தி
மதிலகூணங்களை சோதித்தாள்

புத்திரோற்சவ கிர்த்தனை.

மதுரையென ஸ்ரீயலங்கரித்தாள் - மகட்
 மனையாளுடன மனைமேல் வைத்தாள்
 கதிர்குலவேந்தன்கண்டொப்தார் - காந்தி
 மதியைக்கன்னிகாதானமசெய்தார்
 பூநீதனம் றெம்ப எடுத்தார் - செல்வ
 மகட்குவரிசைகொடுத்தார்
 மாப்பிள்ளைபையன்பூரித்தார் - மறை
 வத்தாய்மங்கில்யம்தரித்தார்
 மாதாபிதாவைசேவித்தார் - மாமன்
 மாமிவிருந்தைபுசித்தார்
 ஊஞ்சலாடிநலங்கிட்டார் - உயர்த்
 தியாய்ஊர்வலம்விட்டார்
 பள்ளியமைக்குள்ளே போனார் - பாடும்
 நீரும்போலே உறவானார்
 யௌராச்சியமுடிபூண்டார் - ஏக
 சக்கிரந்திறமையாயாண்டார்
 சங்கரன்நீதியுரைத்தார் - சர்வ
 ஆயுதங்களை யுகொடுத்தார்
 தந்தைதாய்போலபேரெடுத்தார் - தான
 தர்மத்தைதினம்விசாரித்தார்
 காந்திமதிமாமியண்டையிருந்தாள் - கண்ணும்
 இமையும்போலே ஒத்துவாழ்ந்தாள்
 மாட்டுப்பெண்ணைமகிழ்ந்துதொட்டாள் - மாணிக்க
 உடைமைகளைப்பண்ணியிட்டாள்
 பூவைத்துப்பின்னிபூரித்தாள் - பெண்ணைப்
 போல்நன்றாய்வைத்துபோலித்தாள்
 கணவனோடுகுலாவமகிழ்ந்தாள் - கசானா
 சாவியைக்கொடுத்துஉகந்தாள்
 மீனாட்சிபிரியானைநினைத்தாள் - மூல
 லிங்கத்திலேபாய்மன்னனோடுமறைந்தாள்

சு. கிர்த்தனம் - இ - ம - சங்கராபரணம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

மங்களம்யாவர்கட்கும்

மண்ணிண்ணில்வாழும் சராசரங்களுக்கும்

அதுபல்லவி.

சங்கரர்குடும்பிகடும் சரஸ்வதிசு தூர்முகர்க்கும்
ரதிபதிதாய்தந்நைச்சும் ராசகரத் துள்ளோர்க்கும் மங்

சரணங்கள்.

மாமிகாஞ்சனமாலேக்கும் மலையத்துவசபூபதிக்கும்
காந்தசுமதிமந்திரிக்கும் சதானந்தகுருமுனிக்கும்
எழுகடல்பொற்றாமரைக்கும் இன்பவேகவதிநதிக்கும்
மேருஅணுவுக்குட்பட்டோர்க்கும் மீனாட்சிபிரியாட்கும் மங்

லாலி.

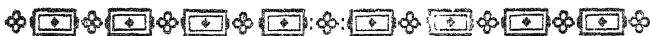
ஆனை முகர்க்கு அமரர்கள்	நேசர்க்குலாலிலாலி
வல்லபையோடுசல்லாப	கணேசர்க்குலாலிலாலி
வள்ளியுடன்கூடி பள்ளி	சொள்வாருக்குலாலிலாலி
தெய்வயானையைதினமீனையும்	வேலர்க்குலாலிலாலி
காலனை வென்றகைலாச	கிரீசர்க்குலாலிலாலி
சீலனைக்காத்தசிவசுந்த	ரேசர்க்குலாலிலாலி
எங்கும்நிறைந்தஇன்ப	மீனாட்சிசதிக்குலாலிலாலி
இமாசலவம்சபாவன	பார்வதிக்குலாலிலாலி
சேஷர்மீதில்சயனித்த	சங்கேசர்க்குலாலிலாலி
ஸ்ரீதுளசிதரித்தஸ்ரீநி	வாசர்க்குலாலிலாலி
கூர்ந்தில்வந்துசெனித்த	ஸ்ரீலட்சுமிக்குலாலிலாலி
சீதளமானசந்தர	சகோதரிக்குலாலிலாலி
சனகாதிபோற்றும்	சுதூர்முகவர்க்குலாலிலாலி
சத்தியலோகத்துசுதூர்வேதப்	பிரசங்கர்க்குலாலிலாலி
சமஸ்தகிரந்தங்கலிலும்	சதாநித்யமானவாணிக்குலாலிலாலி
சாரீரஸ்வரம்பாடும்	வினாவாணிக்குலாலிலாலி
மேருஅணுவுக்குட்பட்ட	சராசரங்கட்குலாலிலாலி
மீனாட்சிபிரியாள்	பக்தியாலேபாடினலாலிலாலி

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

திருவவதாரம்முதல் புத்திரோற்சவ கீர்த்தனை பரியந்தம்

முற்றிற்று.

ஆக கீர்த்தனை-சு-கொம்மி-க.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ மீனாட்சுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

ப ல லி த கீ ர் த் த னே.

விநாயகர் துதி.

க. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஏ-தாளம்.

முந்தினத் தநதைமைந்தாவந்தருள்நீசெயஎந்த
வேளையிலெதைப்பாடினாமிதிகள் தந்தருள்நீசெய்

சந்த்ரசேகரபுத்ரா சகலவேதாந்தசாஸ்திரா
வெகுவிநோதசரித்ரா வேண்டுமன்பர்கள்மித்திரா மு
சரணங்கள்.

அருமையறிந்தஅண்ணா ஆதரவாகப்பார்கண்ணா
சகோதரிசேர்த்திருக்கஉண்ண சாஸ்திரமுணக்கார்சொன்னார் மு
பக்திபலத்தையூட்டு பகினியைவந்துசீராட்டு
அன்னை தந்தையைக்காட்டு உன்னிதபதத்தில்கூட்டு மு
வானவர்க்கதிபதியே வாரும்கணபதியே
கிரிமீனாட்சிபிரியையே காரும்கிருபாநிதியே மு

சுப்பிரமணியர் துதி.

உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்கந்தாரீவந்துதுணைசெய்கூட
உன் தாய்கிருதியைப்பாட ஸ்கந்தா
அதுபல்லவி.

மந்தமதியால்நானு ரைக்குந்தமிழ்க்குநல்ல
எந்தபெரியோரும் இசைவிதென்றேற்றுக்கொள்ள
சரணங்கள்.

முத்துமீனாட்சிபிரியாள் சித்தசஞ்சலம்போக்கி
ஒத்துகடைக்கண்ணாலே பார்த்துப்பத்தியுண்டாக்கி ஸ்க

கௌரிஸ்துதி.

ந. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அரிகாம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கௌரிகிருபைசெய்கிருதிபாடஓ

கௌரிகிருபைசெய்கிருதிபாட

கிலேசங்கள் போக்கி

கிரீசர்க்காளாக்கி

கௌரி

அதுபல்லவி.

தவரற்றுப்பாட

தாசர்கள் கொண்டாட

என்மதிமேலோட

இங்கிருநீகூட-கௌரி

சரணங்கள்.

கபடங்களில்லா

கருணையாகிரல்லாய்

மீனாட்சிபிரியாங்கல்லா

கலியிசைவாய்ச்சொல்வாய்-கௌரி

மீனாட்சிஸ்துதிகள்.

ச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலகரி-மிகுராதி-ரூபகம்.

பல்லவி.

சேவிக்கிறேன் கண்ணுல்பாரீர்

அதுபல்லவி.

மன்னன்மலையத்துவஜன் பெண்ணேராசகுமாரி

தாவிவுன்பாதம்பிடித்து

செந்தாமரைமலரை மனதாலர்ச்சித்து

அர்க்கியபாத்தியம்சமர்ப்பித்து

ஆதிபராசத்திதாயேவுன்னைக்குறித்து

சரணங்கள்.

அம்பாநான் னாலையந்தேடி.

உன்னடியார்திருவடித்துனை என்சிரசில்குடி

கெங்காதரவையுங்கொண்டாடி

கௌரிதேவியே உன்கீர்த்திகளைநான் பாடி

தேவபாண்டியர் பிரானேசி

தென்மதுராபுரிதன்னி லெந்நாளும்வாசி

கோடிபாஸ்கரப்பிரகாசி

கோமளாங்கத்தில் சுகந்தங்களைநான் பூசி

சூலசக்காபுதபாணி

ஸ்வரணச்சீலையோடொத்த அதிருபலாவணி

பந்தங்கள் தீர்க்கும்பவானீ-உந்தன்
சரணத்தினால்மீனாட்சி பிரியானை சேர்த்தணி

சே

௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

மீனலோசனியே உன்னை நம்பினேன்-மீன் னலொளி

போல்சோபித்துமன்னன் மதுரையில்வாழும்

மீன

அதுபல்லவி.

சனர்கட்கெட்டாதபாக்கியம் எல்லோர்க்குமேலான சிலாக்கியம்

உந்திவ்யசரித்திரவாக்கியம்

உத்தமர்கட்குமேனாக்கியம்

எந்தனுக்கதுவேசாரம்

உந்தனில்வந்தஉபகாரம்

ஆதிசிவனோடேதாரம்

சோதியேஎல்லாமுன் பாரம்-மீன

சரணங்கள்.

மங்களமிருதுவசனி

மாரமீனலோசனி

நாசர்கள்பாபநாசனி

சுடலசீவபோஷணி

ஸ்ரீகண்டநேத்ரசந்திரிகா

சீலர்கள் தொழும்ஜண்டிகா

மலையத்வஜன்கன்னிகா

மதுராபுரியம்பிகா-மீன

சுந்தரபாண்டியதுரைக்கு

சிறைதமகிழமயக்கி

எந்தன்மேல்பிரியமுண்டாக்கி

அந்தரங்கவன் மம்போக்கி

இந்திரவிமானத்திலவந்து

இருவரும்சேவைகள் தந்து

என்னோடுமனதையாராய்ந்து

உன்பாதத்தில்கட்டுவரிந்து-மீன

பாண்டியராசன்குமாரி

வேண்டிவந்தோர்க்குபகாரி

தீண்டினேனுந்நாமங்கூறி

ஏண்டியென்றெந்தனைவாரி

உன்னிருகையாலணைத்து

என்னிருவினையைத்தீர்த்து

மேலானபதத்திற்சேர்த்து

மீனாட்சிபிரியானைக்காப்பாற்று-மீன

சு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

தேடித்தேடித்திரிந்தேன் தேவிமீனாட்சிஉன்னை

நான்சதா தேடித்திரிந்தேன்

அதுபல்லவி.

நாடிஉந்தன்பதத்தை

நாகரீகவைபவத்தை

ரித்தியானந்தசுகத்தை

சத்திரானுன்சாலோகத்தை-தே

சரணங்கள்.

ஸ்தலங்கண்டத்திலோடி

திவ்யதீர்த்தங்களாடி.

பெரியோருடனேகூடி

பிரியமாய்நானுன்னைபாடி-தே

சந்திரவம்சத்துப்பெண்ணே	வேதமணியென்கண்ணே
ஷட்குணங்களையும்விட்டு	சர்வகாலமும்உன்னை
பார்க்கவெகுஆசைப்பட்டு	சாஸ்திரபுராணங்கேட்டு
காளமேகவர்ணமே	பக்திவலையைப்போட்டு-தே
ஆதிபராபரமே	காரணமனோசரமே
எங்குமன்றைந்ததாயே	அகண்டபரிபூரணமே-தே
தங்கமீனாட்சிபிரியையே	எங்கண்முன்வருவாயே
	இங்கேவந்துகார்நீயே-தே

எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ருபகதாளம்.

இந்திரவிமானத்தின்மேல் இருக்கும்என் தாயேயுனை
எப்போநான்வந்துகாண்பேனோ-உன்பொற்பாதநிழலில்
அதுபல்லவி.

சந்தர்வம்சராஜாத்தி சரணமென்றேரூரைந்ததி
பரமபதமுத்தி கொடுக்கபக்தர்களைப்பற்றி
சரணங்கள்.

மூதர்களுங்கொண்டாட	முனிவர்சங்கீதம்பாட
சங்கராநுடன் கூட	சகிகள்வெண்சாமரம்போட
வையகத்தோர்கள்உய்ய	வானவர்கள்பூசைசெய்ய
உயர்ந்தாசனத்தின்மெய்யக	யோகியர்மனதெல்லாம்நைய
விஸ்வகாமாவினாலே	செய்தவிமானத்தின்மேலே
சகஸ்திராதியைப்போலே	மகரஸ்தலமதுரையிலே
சனகாதிசுரபுகழ	சதுர்வேதமும்புகழ
மகத்துச்ச்களுடமீ	மாயைதன்னைதானேயிகழ
தேவபாண்டியர்பாரி	தென்மதுரைக்கலங்காரி
மலையத்துவஜன்குமாரி	மீனாட்சிபிரியாளொய்யாரி

அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அரிகாம்போதி-அடதாளசாப்பு.
பல்லவி.

சரணம்சரணம் சரணம்மீனாட்சி
ந்ரணும்தரணும்தரணுமுன்காக்கி

அநுபல்லவி.

கரணங்கேழ்க்காதா கண்ணிமைநீக்காதா
நெஞ்சுபிரங்காதா இந்தபஞ்சமீதில்வாதா சர
சரணங்கள்.

பூநீங்காரஜோர்வேணி பூநீமத்கல்யாணி
செங்கோல்முத்ராபாணி சீமையாண்டராணி சர
இராஜதரராங்கி இராயசங்கள்நீங்கி
மீனாட்சிபிரியாளைத்தாங்கி வைத்தாள்எச்சோங்கி சர

கூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சோகவரானி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மீனாஉன்னை நம்பினேன்
நானாய்மனம்நம்பினேன்

அநுபல்லவி.

தினாஸ்தொழும்சற்கிரியே தேவபாண்டியப்பிரியே மீ
சரணங்கள்.

காமநாசக்காரணி காலபாசநிவாரணி மீ
மாவர்சூழ்கயிலை மலைமேல்வாழும்மயிலை மீ
மலையத்துவஜன் துரைச்சி மீனாட்சிபிரியாளை இச்சி யீ

கூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிரயாகு-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பவபந்தமோசனி-என்னைப்
பார்மினலோசனி

அநுபல்லவி.

தவவடிவர்க்கு மனத்தாபங்களைநீக்கு
எந்தனிடவாக்குக் கிரங்கிலையோநோக்கு பவ

சரணங்கள்.

சந்த்ரகுலசுந்தரி சர்வாத்தசுதந்தரி
நித்தியம்நிரந்தரி நீவந்தென்னை ஆதரி பவ

பிறந்திறந்தலைந்தேன் உன்பொன்னடிமற்றந்தேன்
ஷட்குணங்கொலேநொந்தேன் உன்சந்நிதியில்வந்தேன் பவ

நம்பினோர்பிரதாபம் ஞானரத்னதீபம்
மீனாட்சிபிரியாள்மேல்கோபம் கொண்டாலுனக்கென்னலாபம்

கக, கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாராமலிருப்பது பாண்டியமகாராஜன்
பணத்தின்பெருமையடி உனக்கம்மா
தனத்தின்பெருமையடி

அதுபல்லவி.

வாராமலேநீவெகு	ராங்கியோடிருக்கிறாய்
வருந்துமடியானே அந்	யாயமாய்ச்செருக்கிறாய்
சுதனியென்றுஎண்ணுமல்	சோதனையோபார்க்கிறாய்
சுஜனசுலபியென்றபேரை	வினாஎன்கெடுக்கிறாய்

சுரணங்கள்.

பெற்றதாய்கைபொருளெல்லாம்	புத்திரிகள்வசந்தாண்டி
பரியாலோசனைபண்ண	மலிருக்கிறுயேண்டி
அல்லும்பகலும்மீனாட்சி	பிரியாளுந்தனை அண்டி
அழைக்கவாராம	லிருக்கிறுயேசண்டி

கஉ, கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபிரூபகம்.

பல்லவி.

கார்த்துக்கிடக்கிறேன் காஞ்சனமாலை
தன்னிகையேயுன் காலின்கீழே நீ
வீற்றிருக்கிறாய் வேந்தன்பண்ணுகையாலே
விசித்ரவிமானத்தின்மேலேநான்

அதுபல்லவி.

நாத்திளமையானபயிர்போல்ரியாயம்
பிடிக்காநீசிறு இளமதலை
நெல்லென்றுநின்றிரந்தாலதுதருமோ-அது
போல்நீநயனமநளினஇதளே

சுரணங்கள்.

என்றாஜாங்கமிருந்தாலும்-உந்தனுக்
கிந்தொய்யாரம் உதவாது
ஏதுமறியாஏழைமீனாட்சிபிரியாள்வதை
வருந்தாமல்விலகிப்போகாது

கரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-எனுகுலகாம்போதி-ரூபகம்.

பல

சரணம்சரணமம்மாசரணம் பூரீமீனாட்சி

தரணும்உந்தன் காட்சி

அதுபல்லவி.

ஒருநாளும்பிரியாத

உலகேசருடன்கூடி

உகந்து

என்னைநாடி

ஏழையடியா

ளிருக்கிறயிடந்தேடி

இந்த்ரவிமானத்திலேறி

எந்தனெதிரேவாடி

சர

சரணங்கள்.

ஆலாஸ்யநகரியில்

அசலம்போலமர்ந்தஆதி

அறியேநான்

உன்னோஜாதி

எந்நேரமும்எனக்குன்

மன்னனைப்பொருளாய்போதி

இன்பவெள்ளம்மீனாட்சி

பிரியாளுக்குநீசாதி

சர

கஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-அடதாளம்.

பல்லவி.

மின்னவொளியே என்னைக்காரு

மினநயனத்தால் கிருபையுடன்பாரு

அதுபல்லவி.

அன்னைதந்தையநேக

பந்துப்பிரியர்கள்நீயே

சொன்னேன்கதனியே

சுருக்காய்போஷின்தாயே

மி

சரணங்கள்.

கடலில்கப்பலைப்போலே

தோன்றியழிந்தலுத்தேதன்

கருணாவதியேநீ

கதியென்றுணையடுத்தேதன்

மி

மதுரைமீனாட்சிபிரி

யாட்குபத்திபாலாட்டு

மலரடிதொட்டிலில்

மனதைவிட்டுதாலாட்டு

மி

கரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

என்மெய்பைகொள்ளை பரித்ததேவி-மீனாட்சிபிரியாள்

பொய்யைசற்றேறையணைநீதாவி

என்

அதுபல்லவி.

வையகம்ஈன்றஜகன்மாதா வருந்தும் ஏழையடியாள்

மீதில்உனக்குஎன்ன வாதா

21 முரீமீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

நான் சொல்லுவதெல்லாம் சுத்தஞ்ஞாநா-சுந்தரேச

பிரியைஸ்துக்கம்திரீதா

தனைரோதனம்

தாசர்மீனக்

எண்ணியாகப்

இடாமல்வந்து

தாய்க்குப்பாபம்

குண்டோகோபம்

பிழைக்குசாபம்

தீரெனதாபம்-என்

சரணங்கள்.

சுரசபலமிசூந்தசோலை சுனியையுண்ண

சுகம்வெளிப்புறப்பட்டாப்போல

உப்பத்திலயமற்றபாலே-உன்னிதமாக

இழைத்தரத்தனரத்தின்மேலே

ஏறியென்

இருதயம்

பக்திரத்தந்

பாதுகாரமுசோ

னெதிரேவந்து

தனில்புகுந்து

தைந்ந்து

ரார்க்கிருந்து-என்

கன, கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ருபகதாளம்.

பல்லவி.

மதுரைமீனாட்சி மகிழ்ந்தெனைரட்சிமரளாத்

தீவினைவிறகைதீயாய்வந்துபட்சி

மதுரை

அதுபல்லவி.

ஏதினனம்பிறக்க

கொப்பத்திலுனின்

எந்தனாலில்லை-இனிரேல்

பதுவெருசள்ளை மது

சரணங்கள்.

விஷயமலம்விலகவேதாந்

மலையிலுமீனாட்சி

தெண்ணெய்வாரு-வெள்ளி

பிரியானைச்சேரு

கன, கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனாசரி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கந்நிகாகுமரி-கடைக்

கண்ணுலென்னைப்பாரீர்

அதுபல்லவி.

வன்னிநிறமேனி

மதுரகித்தவனி

வாசனாபாயுசபானி

மதியாதிருக்கிறுயேநீ கந்நி

சரணங்கள்.

ஏதிப்படிசெய்தாய்

மீனாட்சிபிரியாள்மாதா

ஏழையாளுக்கிரங்காதா

மேலானபதத்தைநீதா கந்நி

பலவிதகீர்த்தனை.

கஅ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீமீனலோசனியே-ஜெகம்புகழ்
ஸ்ரீமீனலோசனியே-சிலர்
சிந்தித்தசெல்வந்தருவாயே
செல்வந்தருவாயே

அநுபல்லவி.

கிரியைஎன்	னிடத்திலில்லை-சற்
கிரியைஎன்	னிடத்திலில்லை-கௌரி
உனக்கதால்கிருபைவல்லே	அதால்கிருபைவல்லே

சரணம்.

முன்னுனக்கென்ன	செய்தேதேனா-நான்
முன்னுனக்கென்ன	செய்தேதேனா
மீனாட்சிபிரியரைவைதேதேனா	பிரியரைவைதேதேனா

கக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேகண்ணுல்பாரேன் துரைச்சி-ரீ	
சற்றேகண்ணுல்பாரேன் துரைச்சி	
செத்தகெண்டைவிற்றவலைச்சி	கூவிற்றவலைச்சி

அநுபல்லவி.

எத்தனையோகத்துகிறேனே-நான்	
எத்தனையோகத்துகிறேனே	
வேர்த்தாலயம்சற்றுக்கிறேனே	நான்சற்றுக்கிறேனே

சரணங்கள்.

பாஸ்கரன்பட்டபனிபோலே-உதி	
பாஸ்கரன்பட்டபனிபோலே	
பறக்கும்என்பவம்நீபார்த்தாலே	பவம்நீபார்த்தாலே
மெதுவாய்இமையைநீக்கி அதி	
மெதுவாய்இமையைநீக்கி	
மீனாட்சிபிரியானேநாக்கி	பிரியானேநாக்கி

புரீமீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

உ0. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரபாண்டியன் மகாராஜபத்னி-சுருக்காக
சுதனியைபோஷிக்கநீயத்தனி

சு

அதுபல்லவி

அந்தர்முகமாயல்லும் பகலுந்தேடுகிறேனுன்னை
அம்பாவுன் பாதவடிஞெம்ப நம்பிநான் சொன்னேன்
சரணம்.

செல்வமீனாஷிபிரியாளையும் நீபொருளாயெண்ணு
சித்தமிரங்கிசெவியில் வந்துபடுதசம்பண்ணு

உக கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்நூஸ்தான்-காடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அம்பாமீனலோசனிநா னுன்னை நம்பினேன்
எனக்கண்ணை தந்தையநெகபந் துநீயென்று எண்ணினேன் என்

அதுபல்லவி.

என்பிறவிதீர்த்திடநீ என்முன்னேவாடி
தேவேந்திரனார் சசிக்குமிரு பாதத்தைத்தாடி.

சரணங்கள்.

சித்தமிரங்கிசெங்கும லக்கண்ணுல்பாரு
செல்வமீனாட்சிபிரியாளே சிவலோகத்திலேசுரு

உஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சேகவராவளி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சேர்வைதாபூநீமீனா ஜெகமோகனா
பாதசேர்வைதாபூநீமீனா

அதுபல்லவி.

திருவேதெரியாமுடம் தேவிநான்சுத்தஜடம்.

சரணம்.

தடாதகாராசாத்தி தழுவிவாயெனைநத்தி
முன்னேமுனைத்தபரம் பூநீமீனாட்சிபிரியாள்மனோகரம்

பலவிதகீர்த்தனை.

உரு. கீர்த்தனம்-இந்துஸ்தான்காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

என்னிடத்திலுனக்கேதாகிலுமுண்டோகோபம்
என்றீபேசாமலேற்றுக்கொள்கிறாயிந்தபாபம்

அதுபல்லவி.

அன்னைதந்தையாதொன்றும்
அல்லும்பகலுமுண்ணை

நானற்றபரதேசி
நம்பியிருக்கிறேன்தாசி என்

சரணங்கள்.

தேஜோமயமாக
தென்மதுராபுரியில்
அறித்தியதேகத்தைவீணாய்
அரியாயமாய்ஆசை

ஜோலிக்குமேஉன்காட்சி
விளங்குகிறமீனாட்சி
நம்பிமோசம்போகிறேன்
வலையாலேசாகிறேன் என்

ஞானரத்தனத்தாதேடத்
கானமீனாட்சிபிரியாள்

தெரியாதநான்ஏழை
மனதைநீவந்துகுழை என்

உச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அபுரூபம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஏனினிஏனினி செய்குறய்நீசதி
என்தாய்நீஎன்னை இஃழந்தெரிந்தாய்
எனக்குஇனிஎன்னகதி

ஏனினி

அதுபல்லவி.

மானிடந்தனைநம்ப
எட்டாக்கனியைஎழிம்பி

மனதுமிகநான்வெம்பி
தொட்டிழுக்கிறேன்காண்பி ஏனி

சரணம்

பாரில்நானோர்பரதேசி
மின்னலொளிபிரகாசி

உன்பணிவிடைசெய்கிறதாசி
மீனாட்சிபிரியாஜோநேசி ஏனி

உரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அம்மாநானென்னசெய்குவேன்-மீ
னும்பாநானென்னசெய்குவேன்

ஆந்தகனைஎண்ணிஎண்ணி

என்சுந்தைநோகுதே-அம்

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

அதுபல்லவி.

நம்பஉன்னைப் பேராலே   தெய்வம்இந்நகர்தனிலேயில்லை
நரகாடிகளை   நினைத்துநடுங்கி
அபயமென்றடைந்தேன்   கேளென்சொல்லே அம்

சரணங்கள்.

பாரடிகிருபையாலே   என்னைபத்மஇதழ்நயனி
பாண்டியர்பரி   மடிமேலே
பாலருந்திருவினை   யாடியசயனி-அம்
மதுரையிலே உன்மகிமைமகளெல்லாம் செலவாகிப்போச்சோ-அ

உசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ரூபசதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்குவேனடிதாயே-நீ
இன்னம்வரக்காணென்-நான்   என்

அதுபல்லவி.

மன்னன்மலையத்துவஜ   பாண்டியன்குமாரி
மலையன்மகிழ்ந்துபோற்றும்   மகாதேவர்பாரி
மங்களமாய்ரத்ந   ரதத்தின்மேலேறி
மகிழ்ரஞ்சுரனைவந்தம்   செய்தலுங்காரி   6

சரணங்கள்.

குற்றம்குறைகளை   உனக்குச்செய்ததில்லை
குரோதத்தனந்தால்மெய்   தாசானைவைத்தில்லை
கல்யாணதேவிஉனக்   கெந்தன்மேல்கிருபையில்லை
காட்சிகொடுத்தழைக்க   இன்னம்கருணைவல்லே   ௭

அன்னையேஉன்பொன்னடிக்   காயிரம்அபசாரம்-நான்
பண்ணியிருந்தாலும்   நீயெண்ணலாமோகாரம்
பாலேநான்செய்தபிழை   பொறுப்பதந்தன்பாரம்
பரிநதுஎன்னையழைக்க   உனக்குஇந்நேரம்   ௮

இந்திரவிமானத்தில்செழித்   திருக்குந்தாயே-அந்த
மந்திரகேசருடன்   கூடிவருவாயே
சந்திரகுலம்விளங்க   வந்துபிறந்தாயே
அந்தரங்கப்பொருள்   மீனாட்சிபிரியாட்குநீயே   ௯

பலவிதகீர்த்தனை.

உ.எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நெஞ்சமிரங்காதோ நீலா-நெஞ்சமிரங்காதோ-இந்த
பஞ்சைக்குப்பிரசாதம் பண்ணப்படாதோ-உன்

அநுபல்லவி.

வஞ்சனையாய்நான் வருநதிசொல்லவில்லை
கஞ்சயிதழ்நேத்திரி கருணைஉனக்குயில்லை

சரணங்கள்.

எப்படி ஏசசக்கி ராதிபதியானாய்
ஏழைக்கேனென்கரத்தால்
நரான்யத்திலே இளைத்துப்போனாய்
சத்தியமாய்சொல்லுகிறேன் னுன்சரணமகாட்சி
சர்ஜனானந்தமீனாட்சி
பிரியாட்குதாகாட்சி

உ.அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

பக

வருவாய்வருவாயென்று வழிபார்த்திருக்கிறேன்
வடிவழகிமீனாட்சியம்பா

திருவாய்தென்மதுரையில் உருவாய்விளங்குந்தாயே
தேஜோமயமாய் தெரிசனந்தருவாயே
சற்றுமறியாதவள்மேல் சித்தமிரங்குநீயே
சரணம்சரணம்சமஸ்தஹ்ருதயாம்போஜனிலையே

சரணம்.

அந்தகபாசம் அழுந்துமென்றுநானஞ்சி
அன்னைமீனாட்சிபிரியானுன்னுடனேகொஞ்சி
இருபாதகமலத்தைத் தருவாயென்றுநான்கொஞ்சி
இரந்துகேழ்க்கிறேன் ஏகாசனத்தில்வாழானவஞ்சி

உ.கூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலாவல்-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

புரீமதுரையிலே ஸ்வாமாய்வாபுரீ

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

அநுபல்லவி.

திரிலோசனபிரியே
தயைசெய்தாயே

திரிலோசனபிரியே
ஸ்ரீமதுரை

சரணங்கள்.

அன்பையென்மேலேவை
அருள்செய்
பாண்டியராசன்பெண்ணே
பாரடிஎன்னை
சுந்தரமாதரசே
எந்தனரசே
மீனாட்சிபிரியானைபோஷி
மிருதுபாஷி

அன்பையென்மேலேவை
ஸ்ரீமதுரை
பாண்டியராசன்பெண்ணே
ஸ்ரீமதுரை
சுந்தரமாதரசே
ஸ்ரீமதுரை
மீனாட்சிபிரியானைபோஷி
ஸ்ரீமதுரை

௩௦. கீர்த்தனம்-இ-ம-இந்நுஸ்தான்காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி

ஏனின்னந்தாமசமோ வா ஏனின்னந்தாமசமோ
ஏழையடியாள்மீதில்மர்மமோ-இது தர்மமோ

உன

நாமமேகதியென்றித்தேன்

சரணங்கள்.

மதலைநானென்னசெய்வேன்-மீனா
மதலைநானென்னசெய்வேன் மீனாட்சி
பிரியாளினிமேலவைவேன்

௩௧. தங்கம்பாட்டு வர்னமெட்டு.

பல்லவி.

ஸ்ரீமதுரைமீனமுத்தே
சுந்தரேனாடிவாடிசற்றே-ராச
சுந்தரேனாடிவாடிசற்றே

அநுபல்லவி.

அரி அரிச்சிதசரணி
அற்புதநீலவர்ணி-மகா
அற்புதநீலவர்ணி

அரி அரிச்சிதசரணி

சுரணங்கள் .

சீமையாண்டசெல்வத்தங்கம் சீமையாண்டசெல்வத்தங்கம்

சிறப்பிலுயர்ந்தராசாங்கம்-அதி

சிறப்பிலுயர்ந்தராசாங்கம்

புநீமது

இந்துகுலஇளமயிலே

இந்துகுலஇளமயிலே

எங்கும்நிறைந்ததையலே-ஜெகம்

எங்கும்நிறைந்ததையலே

புநீமது

நன்மைதருவாரடியாள்

நன்மைதருவாரடியாள்

நான்காண்பதென்றோமெய்நீர்வடிய-உன்னை

நான்காண்பதென்றோமெய்நீர்வடிய

புநீமது

மாயைமகிழநான்விட்டேன்

மாயைமகிழநான்விட்டேன்

மீனாட்சிபிரியாள்உன்தோண்விலக்கப்பட்டேன்-முத்து

மீனாட்சிபிரியாள்உன்தோண்விலக்கப்பட்டேன்

புநீமது

நட. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-பிலாவல்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மன்னன்பெண்ணும்மண்ணுண்டதரிய-மன

மகிழ்ந்துவந்து எந்தனையுமாளுநீயே

மன

அதுபல்லவி.

அன்னைதந்தைகுருநீயே-என்

ஆவியங்கம் ஆஸ்திகட்காதாரம்நீயே

முன்னேயுண்டானதெய்வம் நீயே-மகா

முத்திதருகும்பரா சத்தியும்நீயே

என்

சுரணங்கள் .

வேதஸ்மிருதிவாக்கியம்பிரகாரம்-வே

தாந்தம்விசாரிக்கமதிதாயின்னேரம்

உன்மாயையால்வந்தபவகோரம்-அதில்

மயங்காதிருக்கும்படிசெய்யுபகாரம்

மன்

சார்வகாலமும்நான்போற்றி-உன்

சுரணாவிந்தத்தில்மனமலர்சாற்றி

இங்கேசெய்கிறேன்நானும்பக்தி-நீ

இரங்கிதாடிமீனாட்சிபிரியாளுக்குமுத்தி

மன்

௩௩ . கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரூபகாம்போதிதாளம்,

பல்லவி.

உன்முத்துசுருக்கழகை உற்றுற்றுப்பார்த்து-என்
சித்தம்மகிழ்ந்தேனம்பா செல்வமீனாட்சிரொம்ப-என்
சித்தம்மகிழ்ந்தேனம்பா

உன்

அநுபல்லவி

நத்துநளினமுக நாகிசையில்சொலிக்க
நானாவிதஅலங்காரம் நன்றாய்ப்பலிக்க
இமையிலம்பரம்எந்தஒளிகளேபுங்ஓலிக்க
இரத்தநரீலரத்தனசந்தாரமாலிகா

உன்

சரணம்.

பத்தரைமாற்றுத்தங்க பாதசரங்கள்பொன்னாய்
பக்தர்கள்ஸ்துதிக்குஞ்சரணத்தையழகுபண்ண
மகாகண்டிமாணிக்கபதக்கம்மாரிலேமின்ன
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள்மனதுமகிழ்ந்துநன்னு

உன்

௩௪ . கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனாசரி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தங்கமேஉன்னையல்லாமல் தரணியிலே
செந்தாமரைநயனி
தந்தைதாய்ப்நதுபிரியாளெனக்காருமில்லை

தங்

அநுபல்லவி.

சங்கராசதாவந்நுகிரீடைசெய்கிறசரசம்சாரம்
செந்தாமரைநயனி
சார்வதானெனைசம்ரட்சிப்பது உன்பாரம்

தங்

சரணம்.

வல்லபைவள்ளிதெய்வானை மடிமேல் வைத்துப்பிடித்தசரணம்
செந்தாமரைநயனி
வந்துமீனாட்சிபிரியாட்கதைநீதரணும்

தங்

௩௫ . கியால்மெட்டு.

பல்லவி.

வாவா வாடியம்பா
வஞ்சியுமைநெஞ்சிரங்கி புன்சிரிப்பாஎன்முன்னே
வாவா வாடியம்பா

அநுபல்லவி.

தேடித்திரிகிறேன்
தாடி எனக்குநீ

தேவியுன்சேர்வைநத்தி
தடாதைகராசாத்தி

சரணங்கள்

தேவாதிதேவரான
தேசமெல்லாம்புகழும்

சந்தரேசருடன்கூடி
தேவியிங்கேயோடி

காணவேணுமுன்
கதம்பவனத்துக்

கடலமுகக்காட்சி
கதிரானஎன்மீனாட்சி

இந்திராதிதேவர்கள்
எனக்குத்தருக

தொழுமிருசரணம்
இதுவேநல்லதருணம்

ரம்பைமுதலான
ரத்னமிழைத்த

பெண்கட்குமேலலங்காரி
ரதத்தின்மேலேஏறி

ஏகசக்கிரமாண்டு
என்னைநீ எடுத்திணைக்க

செங்கோல்பிடித்தகையா
உன்னைநானழைத்தேன்

சித்திரவடிவாய்
செந்தாமரைப்பூவை

சரீரமெடுத்துக்கொண்டு
புஜத்தில்பிடித்துக்கொண்டு

குலங்கபூஷணம்
கோடிகூரியனைப்

தரித்தெனக்குநேசமாய்
போலேபிரகாசமாய்

புண்ணியரண்மனையில்
பூரித்துகாஞ்சனமாலே

பெண்ணாய்பிறந்தசைவம்
போலித்துவளர்த்தசெல்வம்

குஞ்சுகளோடே
கொஞ்சம் மீனாட்சிபிரியாட்கு

குதித்திருபாதம்
தருகநீஇன்னேரம்

நகசு, கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

பல்லவி.

எப்போநான் காண்பேனுன்காட்சி
என்தாயே தென்மதுரைமீனாட்சி

அநுபல்லவி.

ஒப்பாயில்லாதசுகுமாரி
அற்புதரத்நாபரணலங்காரி

சரணங்கள்.

சர்வலட்சணசம்பன்னி
சந்திரகுலத்திலேவந்தகன்னி

ஸ்ரீமீனாட்சுசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

நீலமேகசியாமளம்

நேத்திராநந்தமானகோமளம்

காஞ்சனமாலைக்குகொஞ்சி

லீலைகள்செய்துகாண்பித்தவஞ்சி

பஞ்சபருவத்துபிஞ்சே

பாண்டியன்நன்றெதெதஇளங்குஞ்சே

பட்டுப்பாவாடையரைச்சி

தொட்டணைக்கமெதுவானதுரைச்சி

உத்தமசூத்திரியஜாதி

உன்னிதமாய்விளங்குஞ்ஜெகஜோதி

சூரசேனராஜன்போற்றி

சுற்றத்தார்க்குள்ளுடன்பட்டராஜாத்தி

கலைகளெல்லாங்கற்றமந்திரி

காரியாலோசனையறிந்தநல்லதந்திரி

சித்திராசனத்தின்மேலே

புத்திரனைப்போலரசாண்டபாலே

பத்மமுகமந்தஹாசி

ரத்னசபாமண்டபத்தினில்வாசி

பதினாயிரம்பேர்கள்பாங்கி

பணிவிடைவிடத்தெரிந்தசித்திராங்கி

தானத்திலேவெகுதாதா

தேகியென்றோர்க்குதயவுள்ளமாதா

சதாநந்தசந்தோஷி

சாதுரியமதுரகீதபாஷி

தேடக்கிடைக்காததேனே

திவ்யமானஎந்தன்திருமானே

மகாஅதிர்ஷ்டசாலி

மதுராபுரிராஜ்யபரிபாலி

பார்க்கஅலங்கிருதமங்கை

தீர்க்கமானதிவ்யத்ரிகொங்கை

ரம்பைக்குமேலானபெண்ணே

ரமண்யமானநீலோத்பலக்கண்ணே

பலவிதகீர்த்தனை .

காஞ்சனம்போல்தேகக்காந்தி
 காமங்கோபங்களற்றகுணசார்தி
 சீமைகளாண்டராணி
 சிங்காரச்செங்கோலாயுதபாணி
 தீர்த்தழகுமக்குவிழி
 தென்மதுரைபெண்களுக்கெல்லாநதோழி
 கால்நடையிலேயோ அன்னம்
 கண்ணாடிபோலமின்னியிருகன்னம்
 பாருக்குள்வீரானேத்தேடி
 பாணம்பிரயோகம்பண்ணும்வெகுமோடி
 ஆர்க்கும்அடங்காகெருவி
 பார்க்கபச்சைநிறமானஉருவி
 தயிரியவீரியசீமாட்டி
 தாயார்சலாகாய்பெற்றசெல்லககுட்டி
 அதிகொர்விதராசாங்கம்
 ஆயிரம்மாற்றுஅபரஞ்சித்தங்கம்
 பஞ்சவர்னக்கிளியே
 பக்திவிக்கிரயஞ்செய்கிறமாளிகை
 மீனாட்சிபிரியாளுருகி
 மேலேயானந்தபாஷ்பங்கள்பெருகி

*****

உ. எ. லாலிவர்னமெட்டு.

மதுராபுரேஸ்வரிஎன்தாயேஉன்மலாடியை
 மகிழ்ந்தெனக்குரீதருவாயே
 திய்வமானசந்தரூபியேஎன்தீவினையை
 தீர்த்தவணிகாத்நூரட்சிப்பாயே
 மலையத்துவஜபாண்டியன்குமாரி-மகாதேவர்
 மகிழ்ந்தாமருவியணையும்பாரி
 ஆரகிரீடாபரணதாரி-ஆரவிந்த
 நயனமழகாஅலங்காரி

பார்க்கழகாய்பருவத்தின்மேலே பாஸ்கரன்
 பதினாயிரம்சேர்ந் துதித்தாப்போலே
 இருக்கிறாய்நீசராகையாலே என்னசெய்வேன்
 இன்னும்வரக்கானேன் என்முன்னாலே
 காணவேணும்கண்ணாலேஉன்காட்சிகதம்பவனம்
 தன்னில்விளங்குகிறமீனாட்சி
 சகலத்திற்கும்ஆதாரசாட்சி சர்வலோக
 நாயகியேஉன்னுடையவாழ்ச்சி
 வெள்ளிமலேமேலிருக்கும் மங்கைபள்ளிகொள்ளும்
 ரங்கர்மனதிற்கிசைந்ததங்கை
 துள்ளிவிளையாடுகிற அங்கைவள்ளிபதி
 வாய்திறந்தாண்டாயிருகொங்கை
 சந்தரவம்சத்திலவந்தராசாத்தி-உந்தனிநு
 சரணாவிந்தங்களைநத்தி
 பண்ணுகிறேன்நானுந் தன்பக்தி-பரதேவதா
 வாரீர்மீனாட்சிபிரியானைசுற்றி.

நடவு, கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னும்வரக்கானேன் என்னம்பா
 என்னசெய்குவேன்மனம்வெம்புதேறும்ப

அநுபல்லவி.

கன்னங்கறுத்தமேனி
 செங்கோலாயுதபாணி

கர்ணாவமிர்தத்வணி
 செய்யாப்பரிமளவேணி

சரணங்கள்.

உன்னிதுடமைபொன்னாய்
 பாலவடிவாம்பன்னா

உலகமெங்கிலும்மின்ன
 பார்க்களந்தன்கண்முன்னால்

ஆசைப்பிசாசையோட்ட
 பக்திபலத்தையூட்ட

அகத்தையழிந்துவாட்ட
 பாததரிசனங்காட்ட

அஞ்சாதேயென்றுரைக்க
 மீனாட்சிபிரியாள்பூரிக்க

அபயவரங்கொடுக்க
 மின்னேனின்னுழைக்க

ந.கூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

எப்போகாண்பேன்கண்ணனை

அற்புததென்மதுரை துரையம்மாளை

எப்

அதுபல்லவி.

கற்பகநாட்டையாள கரிபரிமேலேறி

தனுசபாணம்பிடித்

திர்திரன்முடியை

தவிடுபொடியா

யடித்ததீரக்கையை

சரணங்கள்.

புரத்சிம்மாதனத்தில் ராஜருக்குமுன்

சபையிலண்ணுடம்

நடந்தசங்கதியை

சாதுரியமாய்வசனிக்கிற

செவ்வாயை

வருந்தித்தவங்கிடந் துவார லுஞ்சூர

னானசுதனையடைந்து

சமுகம்பாராமல்சள்ளை

செய்துஉண்டகொங்கையை

சரிகைரவிக்கையால்

மறைத்தமதுரைமங்கையை

முன்வளர்சந்திரிகையிலே மீனாட்சிபிரியாள்தேவரோட

சதுரங்கமாடையிலே

மோகித்தீசரெழும்

திருந்துசுருள்கெந்தத்தை

முத்தமிட்டணைத்துகிர

கிக்கும்முகாரவிர்த்தத்தை

ச0. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலகரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஏதடிஅன்னை இன்னம்விசாரனை

செய்யவில்லையென்னை

அதுபல்லவி.

நாததியானம்வேணுமோ என்றெம்பர்

அப்போதான் திருமோ

சரணங்கள்.

பூஜாலெஞ்சம்போதாதேதா புண்ட

காட்சிகிடையாதேதா

அஉ , ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்போரல

என்னசெய்குவேனையா என்

பக்தியெலாம்பொய்யோ

சுவலீனாட்சிபிரியாள்சமர்த்

தில்லைசமாதிசெய்ய

சக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வந்திசயம்நானென்னசொல்லுவேன்-அடியேமீனம்மா

இனிவருந்தும்ஜனனவேரை வெல்லுவேன் அடியேன்

அநுபல்லவி.

சொந்தவிகிர் தசம்வத்சரத்திலே-அடியேமீனம்மா

இந்தஆறுமாதகுருபுஷ்யத்திலே

சரணங்கள்.

நாலாயிரத்துமுந்நூற்றிருபதுநாளாயழைக்க-அடியேமீனம்மா

நவசட்சசெபம்செய்யென் னுடபதேசிக்க

உத்தமிழத்துலட்சுமியைக்கொணர்ந்து-அடியேமீனம்மா

சித்தந்தயவாய்சற்றேசாநிக்யமடைந்து

அந்தர்முகமீனாட்சிபிரியாட்குநல்ல-அடியேமீனம்மா

இந்தவிசாலாட்சிலட்சுமியொரும்கொல்ல

சஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

பல்லவி.

இப்படிமனமிரங்கிற்றே இந்தவடியாள்மேல்

உனக்குக்காண்பித்தேநா

அநுபல்லவி.

அப்பன்உந்தனைப்பிரிந்ததோ-அடியாள்

அலத்தும்மேராதனம்செவிநுழைந்ததோ

இராஜகாரியமொழிந்ததோ-என்

இராசாதிகளின் னுதானழிந்ததோ

சரணங்கள்.

பொய்யைப்புகழ்வேர்க்கும்பொல்லாள்பெண்ணுன

ஏழைபொருளொன்றுமில்லாள்

பலவிதகீர்த்தனை.

கஅந

மீனாட்சிபிரியாளுக்குநல்லா மெதுவாய்
வாய்திறந்துசெபம் செய்யென்றுசொல்ல
சந, கீர்த்தனம்-இ-ம்-அடாண-அடதாளம்.
பல்லவி.

எனக்கிந்தபொய்யினில் பயமேதுமீனா
உனக்குஎன்மேல்கிருபை பூர்ணமாயிருக்கும்போது
அதுபல்லவி.

தனக்குத்தெரியும் தநயாஸ்திறமாகச்
செய்கிறதியான சமாதிகானே
தோன்றியழியுந் தரையென்றுதெரிந்தபின்பு
எனக்கே துலகவுபாதி
பந்தமெல்லாந் தீர்ந்ததினிமேலே
நீவினாய்சோதி
பக்தியா லொழிந்தாரென்னைப்
பத்தியன்று பிரதிவாதி

எனக்

சரணங்கள்.

சொப்பனந்தன்னிலே இப்போநீவந்தாய்
நானொப்பேனென் றெண்ணுதேஎன்றன்
சொல்லைக்கல்லின்மேலெழுத்தாக எண்ணியொரு
கபடமும் பண்ணுதே
சேயாள்பொருள் சிறிதென்று
சேராமல்உண்ணுதே
செல்வமீனாட்சி பிரியானே
போஷிக்கும் பெண்ணாதே

எனக்

சச, கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-சாபுதாளம்.
பல்லவி.

ன்னைப்போல்தயாவதி ஒருவரையுங்கானேன்
ண்டென்றுளரும்வேத புராணமெல்லாம்வினே
அதுபல்லவி.

அன்னையைப்போல் சேயையாத
ரிப்பார் யாராலுமுண்டோ
ஆனதற்றிருந்தாலும் மானிகட்டு
மனமிரண்டா

உன்

க அச ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

எத்தனையாகி யோகிகட்

கெல்லாமோ நீமறைந்தாய்

ஏழைமீனாட்சிபிரியாட்கு

எளிதிலிறங்கிவந்தாய்

உன்

சுரு, கீர்த்தனம்-இ-ம்-அரிகாம்போதி.

பல்லவி.

சங்கரியை சரணமடைந்தபேர்க்கு

சம்சாரசுகதுக்கந் தொடராது

ஜனனமரணங்களோ கிடையாது

சம்சாரசுகதுக்கந்தொடராது

அநுபல்லவி.

அங்கமுருகியம்

தங்கநகையை

தேவிஆலயங்கள்போய்

திவ்யமானநாமாவை

பிகைபாதம்போற்றி

தகதகவென்றுசாற்றி

திபங்களேற்றி

திருவாயால்வாழ்த்தி சங்

சரணங்கள்.

பாபமெல்லாம்பயந்து

பக்திஞானவை

உள்ளமுருகினர்

உமையவள்பாதத்தை

பறந்தோடும்

ராக்கியங்கள்வந்துகூடும்

நேரமும்பாடும்

உறுதியாய்த்தேடும் சங்

ஆசையென்ற

பாசபந்தக்கயர்

ஈசரிடத்திலிருந்

தாசரைக்கண்டால்

பிசாசம்போய்கருகும்

கூசியேபெருகும்

தன்புகள்வருகும்

தன்மனமுருகும் சங்

அகந்தைகொண்டஅதர்மர்கள்

மகாத்மாக்களெமதுரா

முத்துமீனாட்சிபிரியாள்

மேகவர்ணிகதா

உறவெல்லாம்விண்டு

புரியில்போய்கண்டு

நாமங்கொண்டு

வமிர்த்தையுண்டு சங்

சக, கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்காபி-ருபகம்.

பல்லவி.

கெண்டைவிழியாள்போல் பெண்டுகள் பூண்டுக்குள்

உள்ளாய் நின்றுிடக்காணேன்

பலவிதகீர்த்தனை.

கஅரு

வண்ணிறமாம் வளர்முடி தூதர்நாக்கு
சேஷனை இணை சொல்வ துவீணை

கெண்

அதுபல்லவி.

சண்டையின்பாண்டியர் சந்திக்கிணைசர்வ
லோகத்திலும் கிடையாது
செண்டுபோல்குன்றை எடுத்தவளைத்திட்ட.
சிவனுஞ்செயிக்க முடியாது

கெண்

சரணங்கள்.

முத்தனத்தடாதலைக் கிணைஇத்தரைக்
குள்ளேதெய்வம் வேறெயுண்டா
நல்லமுத்துமீனாட்சி பிரியாள்பிழைத்தீடேற
சற்றேறசொல்லுவீர் யாரேனுங்கண்டா

கெண்

சள. கீர்த்தனம்-இ-ம்-துஜாவந்தி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

எந்நேரமும்இன்பத்தைத்தேடு மனதே
இந்துகுலாலை தியானித்துப்பாடு

அதுபல்லவி.

பன்னகசயனன் தங்கையைபாண்டிய
ராசன்பெற்றெடுத்த மங்கையை
ஆதியந்தமற்ற தங்கையை-பார்க்க
ஒடுமனதேநீ அங்கேயே

முத்திமயமானதேவி
மத்தியேகண்டுகுலாவி

சக்திபாதவடிபையேமேவி
சக்தியாகவேநீசேவி எந்

சரணங்கள்.

ஆதிதேவியாகவே யெண்ணி-அவட்
கன்புடனே பூசைகள் பண்ணி
சர்வலோகத்துக்கும் சரணி-அவள்
சரிதத்தைஉன் நாவிலேவர்ணி

காமக்குரோதங்களைவைத்து கல்யாணியோடுசினேகம்செய்து
உச்சிதச்சிலையைக்கொய்து பச்சைவாணிக்குசாத்திராய்து எந்

இந்தஜெகத்தாசையைத்தள்ளு-அந்த
எம்பிகைமேலாசை நீகொள்ளு

கஅசு   மீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

பக்திவெரியாலேயே துள்ளு-பந்து
மித்திரர்களையாரையும்வின்று
பார்வதிபாதத்தைப்போற்றி   பாதிரிமலரைச்சாற்றி
வாயார அம்பாளை வாழ்த்தி   பேயானகோபத்தைதூற்றி   எ

பாண்டியன்பாலையை மறக்காதே-பணம்
காசில்லையென்று பறக்காதே
ஏழைநானென்று இறக்காதே-நாளை
இன்னும்விணிலே சுழிக்காதே

தஷ்டமாய்பததுடைக்கும்   இஷ்டகாமியத்தைகொடுக்கும்
கஷ்டமில்லாமலடிக்கும்   அஷ்டயிஸ்வரியமுக்கிடைக்கும்   எ

இந்திரவிமானத்திலிருக்கும்-ஜெக
திஸ்வரிதான்மாதாவே யார்க்கும்
ஜெனனமரணங்களைத்தீர்க்கும்-சிவ
லோகத்தில்தப்பாமலே சேர்க்கும்

காலனைவராமலோட்டும்   நீலமாய்வடிவைக்காட்டும்
கோலமாய்பதத்தில்கூட்டும்   ஜாலசஞ்சலத்தைவாட்டும்   எ

உலகமெல்லாம்பொய்யென்றுஎண்ணு-எண்ணுத
போனாலுந்தான் வாயிலேமண்ணு
சங்கரலீலைகொடியுண்ணு சார்வ
காலம்சிவநாமங்கள் பண்ணு

தூர்ச்சுனாக்கண்டாலோடு   சர்ச்சுனாளுடனேகூடு
மேகவாணியைநீராடு   மீனாட்சிபிரியாளாய்நாடு   எ

சஅ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமே பார்பார் தினமதிபார்பார்
மதுராபுரியாப்பாளை மகிழ்ந்துபார்பார்   மனமே

அநுபல்லவி.

சுனருறவொழித்து   எந்தாய்பதம்முறித்து
நித்தியமுந்தியானித்து   சக்தியாகபாவித்து
நீலமேகசியாமனியை நீபார்பார்பார்   மனமே

சரணங்கள்.

வீணுக்கலைந்திடாதே   வெட்டிப்புக்கிறைத்திடாதே
காலங்கழித்திடாதே   காமம்வளர்த்திடாதே
கதம்பவனத்தரசை நீபார்பார்பார்   மனமே

நல்லவழியைநாடி	நாணிகிருதியைபாடி
சாதுக்களுடனேகூடி	சியாமளிச்சதைத்தேடி
சாஸவதசர்வேஸ்வரியை	நீபார்பார்பார்
	மனமே
ஆசைவலையைப்போக்கி	நசன்தேவியைநோக்கி
திவினைகளைநீக்கி	தேவிக்கடியாளாக்கி
திவ்யமீனாட்சிபிரியாளாய்	நீபார்பார்பார்
	மனமே

சக, கீர்த்தனம்-சங்கராபரணம்-அட-தாளம்.

பல்லவி

ஏனடிக்கடி துடிக்கிறாய் நோக்கெது
எப்படி.போலுலென்ன-மனதேநோக்கெது
எப்படிபோலுலென்ன

ஏனடி

அதுபல்லவி.

ஞானவழியைத்தப்பிநடக்காதே-அச்
கியானத்தாலொன் றிலுமாயைவைக்காதே
பொய்யானகோள் பொருந்தபிணைக்காதே
பூமிவிஷயம் விஷயம்மலைக்காதே

ஏனடி

சரணங்கள்.

வீடுமாடுதனங் கூடவராதுநீ
வீணாசைவைத்து அலையலாசாது
உன்தேகமிழந்து திண்டாடுகிறபோது
தென்திக்குபாலா தெண்டனைபொல்லாது

ஏனடி

இந்தஜெகத்திலுண்டான தெல்லாம்பொய்
அந்தலோகத்தில் வாழும்அரணேமெய்
பத்தியால்புஷ்பமலர்களைநீகொய்
சித்தமகிழ்ந்து சிவார்ச்சனைகள்செய்

ஏனடி

துஷ்டர்சகவாசந்தனை விட்டுப்போடு
இஷ்டமாநிஜதர சாளுடன்கூடு
நஷ்டபாலசகி லேசங்களைவிடு
அஷ்டலட்சுமீசன் சகாவைக்கொண்டாடு

ஏனடி

காமக்குரோதாதி குணங்களைத்தள்ளு
ஸகந்தர்ஜனகர்மே லாசைநீகொள்ளு
சினேகிதந்தப்பாது சனங்களைவிட்டு
சிற்சபைமீனாட்சி பிரியாளாகிரிவிலு

ஏனடி

கஅஅ ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

ரு0. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

பல்லவி.

இந்தஜெகத்தில்சொந்த பன்னுக்கனிருந்தால்
அந்தகனைஜெயிப்பாரோ-அந்திகாலத்தில்
அந்தகனைஜெயிப்பாரோ

இந்த

அதுபல்லவி.

மந்தைகூட்டங்கள்போலே மனிதரிருந்தாலே
பயந்துபோகானப்பாலே பார்த்துப்பிழைத்தாலே இந்

சரணங்கள்.

மருந்தைவீணய்க்கொடுப்பார் மடிமேல்வந்துபடுப்பார்
கண்ணல்கண்ணீர்வடிப்பார் நன்றுபுண்ணைக்கொடுப்பார் இந்
மைந்தரெல்லாருங்கூடி மனம்சற்றுநேரம்வாடி
சுடலைக்கரையிலோடி சுவாருந்தனைத்தேடி இந்
போகிறவழியைப்பாரு புண்ணியருடனேசேரு
மேலானபாதையிலேறு மீனாட்சிபிரியாளாய்நேரு இந்
ருக, கீர்த்தனம்-இ-ம்-நா தநாமக்கிரியை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பொல்லாதேமாயையென்னை கொல்லாதேசும்மா-நல்ல
மீனாட்சிபிரியாளமனதில் நில்லாதேயமமா பொல்

அதுபல்லவி.

வல்லமைசாமர்த்திய முனக்கிருக்கு
வையகமுழுது மாளகருத்திருக்கு
ஈரேழுலோகமுனக் குள்ளேயிருக்கு
எங்குவேண்டினும் சென்றுயாரையுமக்கு பொல்

சரணங்கள்.

உனை ஜெயிக்கஒருபுத்தியுமில்லை-நாலு
வேதசாஸ்திரங்களை நான் கற்றதுமில்லை
சற்குருக்களைத்தேடி பணிந்ததுமில்லை-சிவ
சங்கரனார்பா தம் பூசைசெய்ததுமில்லை

பொல்

மாயையான்மாதே நான் சொல்லுகிறேன்கேளு-இந்த

மண்டலமுழுதையு மகிழ்ந்துநீ ஆளு
தெய்வபக்தியில்லாத பேர்களைகைக்கொள்ளு-அந்த
திங்கான துன்மார்க்க ரண்டையிருந்தருளு

பொல்